

వి హం గ యా న ము.

Vi haṁ ga ya na mu

(ఆంధ్రభాషలోని ప్రకృతిశాస్త్ర సంబంధమైన మొట్టమొదటి నవల.)

Prakriti Shastra

చెన్నపురి వేపేరీ పోస్టుకుచేరిన పరశురామ వెల్లారివీధి 124 నెం.

గల గృహమున స్థాపింపబడిన

ఆంధ్రసరస్వతీ గ్రంథమాలవా రికొఱకు

తేకుమళ్ళ రాజగోపాలరావు గారిచే

Rajagopal Rao
ప్రకటింపబడినది.

*The right of translation and reproduction are reserved
by the Grandhamala.*

1934.

ప్రీతి క

ఈ గ్రంథమాలలోని 8-వ కుసుమమగు లలిత 1915-లో ప్రకటింపబడినది. అందు లలితాదేవి సోదరులు మువ్వరును రుక్మంభానుచే చంపబడిరి. గెండేండ్ల వాడగు సోదరపుత్రుఁడు బాల జగపతియొక్కఁడే ఆ వంశమునకు మిగిలిన మగ పురుగు. విహంగయానమున నీ ప్రకృతనవలకు లలితయను వెనుకటి నవలతోఁగల సంబంధమింతవఱకే. ఆ కథాభాగములలో లలితాదేవి కేరుమాత్రమే ఇంగువచ్చును గాని, విహంగయానమున కానవలలోనికథతో నించుకంతయు పాఠకు లెఱుంగవలసిన యితర సంబంధములేదు.

విహంగయానము తెలుగులోని ప్రకృతి శాస్త్రసంబంధమైన నవలలలో మొట్టమొదటిది. స్వతంత్రము గారచింపబడినది. కాని యిందలి ప్రకృతిశాస్త్ర విషయములు జనసామాన్యమున కంగుబాటులో నుండు రీతిని కూర్పబడినవి. వాయువిమాన నిర్మాణపద్ధతులు 18, 20 ప్రకరణములలో వెలుపబడినవి.

శ్రేమవతియను సంగన జలాంతర్గాములతో సముద్రగర్భములు శోధించి గనులు త్రవ్వించి నిర్మాణవ్యవస్థీకరముల కైత్తిించి ఆ ధనముతో లోకమునందు ప్రకృతి శాస్త్రవిద్యను వెలయించుట యిందలి ప్రధాన కథ. ప్రతి ప్రకరణమునంగును అవ్యాధిగా ప్రకృతి శాస్త్రరహస్యములు వెల్లడింపబడినవి. ఇందలి విషయములన్నియు శాస్త్రసిద్ధముగాని శాస్త్రవ్యతిరేకములు కావు.

శాస్త్ర నవలారచనకు వన భాషకును నాకునుగూడ నిదియే ప్రథమము. ఆంధ్రులు ఇందు దోషములుకలవేని మన్నించుచు నీ ప్రయత్నము నాదరింతురుగాత. రాబోవు గ్రంథము ఆహారశాస్త్రము. పిబ్రవరు మాసాంతమున కిది వెలువడును.

చెన్నపురి, పేషేరి. }
22—1—1934 }

తేకుమళ్ల రాజగోపాలరావు.

వి హం గ యా న ము.

మొదటి ప్రకరణము.

ప్రకృతి నిలయస్థాపనము

అట్లు బాలజగపతికారణమున ప్రాణములు పోయినట్టుకొన నొల్లక లలితామహాదేవి పెద్దాపురము కోటలో బ్రవేశించి మృదులైన తననారికి వగచుచు కాలము వుచ్చుచుండెను. అంతవఱకు సైన్యాధికారిగానుండిన రామభద్రుడు ప్రధాన మంత్రిందుడు పరిపాలనా కృత్యములను అత్యంత శ్రద్ధతోను చాకచక్యముతోను నడపుచుండెను. విచార కారణమున కృశించి కృశించి శల్యమగుచున్న లలితామహాదేవిని ఏదేని నెపమున కార్యనిమగ్నను గావించినగాని కోలుకొనుట పొసగదని యెఱిగి యాతడు ఒక యైంద్రజాలికుని రావించి యాతనితో గొంత రహస్య ప్రసంగము చేసి ఒకనాటి సంజప్రాద్దున దీపములు పెట్టువేళ నాతనిని మహారాణి సమ్ముఖమునకుఁ గొనిపోయెను. నుదుట పెద్ద కుంకుమ బొట్టును, పక్షి యీచలతో నలంకరింపఁబడిన యెఱ్ఱిని తలగుడ్డను, చంకను ఒక బొంతను, కుడిచేత నొక పెద్ద నెమలికుంచెను, కాళ్లకు కొయ్య పావుకోళ్లను ధరించి యా యైంద్రజాలికుడు లలితకు నమస్కరించి యెదుట నిలువఁబడెను. చిటునవ్వుతో నాతని కేలుమోడ్చు నాదరించి లలితామహాదేవి తనకు వినోదములందు వెగటు గలిగిన దనియు, దనయింటికిఁ గూడిన దొంగును దలంచుకొని

వలవిచుచుండు తనకు ఇట్టి యింద్రజాల మహేంద్ర జాల ములను జూచుటకు కోరిక పుట్టకున్నదనియు, నెట్లయిన తన మనస్సును మఱలించి, తన వంతను మఱపింపఁ జేయుటకై మంత్రీంద్రు డొనరించు ప్రేమంపు పూనికను దా నెఱుంగుదు ననియు, నమ్మిన బంటగు నాతని కడుపులోని యారటమును గాటించి యిప్పుడు దర్శన మొనఁగితి ననియు, కాబట్టి యొకటి రెండు గడియలలో పనిని ముగించుకొనుమనియు సెలవొనఁగెను. మంత్రీంద్రునకు గద్దెయు, వింద్రజాలికునకు తివాసియు నొనఁగి, లలితా మహాదేవి తాను వట్టి నేలనే కూరుచుండెను. అదిచూచి వారును నచ్చటి గచ్చు నేలనే కూరుచుండిరి.

“అస్యశ్రీ ఇంద్రజాల మహాతంత్రస్య భాస్కరఋషిః ప్రాచీనాంధ్రాక్కుర రగడ, సీసాదయః ఛందో విశేషాని నవీన పాశ్చాత్య ప్రకృతి శాస్త్రాదయః దైవతాన్ని—న్యూటన్, క్యా వెండిష్, ఇత్యాదయః నిరంతర సేవకాః...” అని వెంటనే యింద్రజాలికుఁడు కొన్ని మంత్రములు చదివి నెమలి కుంచెను ముమ్మాఱు ఆడించి తన బొంతనుండి యొక కొయ్యపెట్టెను పైకితీసి దానికి రంగురంగుల గాజు బుడ్లను దగిలించెను, తోడనే యా బుడ్లయందు ఎఱ్ఱని, పచ్చని, ఆకు పచ్చని, యిట్టి రంగురంగుల దీపములు బయలుదేలి యా ప్రదేశ మును తమకాంతులతో నింపివైచెను. ఆ వెలుగు ముందట మందిరములోని దీపములన్నియు సూర్యుని ముందటి దివిటీలై నవి. విమ్మట నా యైంద్రజాలికుఁడు ఆ పెట్టెకు తొమ్మిదడుగుల పొడుగుగల యొక కట్టను అమర్చెను. ఆ

కట్టపై నెంచు నెమ్మల్ల ప్రతిమలు కలవు. వాని తెక్కలకు పరిమళములు అలడఁబడి యుండెను. పెట్టెకు కట్టను తగుల్చు గానే యా నెమ్మల్ల తెక్కలు విప్పి యొద్దొరముగా నాట్యము చేయుచు మహారాణిని సచ్చటి యెల్లరను గుమగుమ వాసనల నీను చల్లని వాయువులతో సుఖా నహులను గావించెను. వింజామరలనుండి యంత చిక్కని గాలి యెన్నఁడును వారికి రాలేదు. ఆ దీపముల సొంపును కానందించుచున్న మహారాణి యీ నెమ్మల్ల వెదఁజల్లు కమ్మతెమ్మెరలకు ఆశ్చర్యమును నివ్వె అను చెందెను. తోడనే ఆ నెమ్మల్ల కట్టనుండి ఎగిరి నేలకు దిగి తిన్నఁగా మహారాణికడకు ఒద్దొరముగాఁ నడచి తెక్కలతో విసరుచు, మెడలు త్రిప్పి యటచుచు, ఆ మెచ్చుట్టును ప్రదక్షిణము చేయుచు నాట్యము చేయసాగెను. అప్పుడు వింద్రజాలికుఁడు అచ్చటి యొక పరిచారికను ఒక పాటను పాడుమనెను. ఊర్మిళాదేవి నిద్రనుండి కొన్ని చరణములు ఆ యంగన శ్రావ్యముగాఁ బొడిసది. ఆ పాట ముగిసిన మఱు క్షణముననే వింద్రజాలికుని పెట్టెనుండి యా పాట మఱల విసవచ్చినది. పరిచారిక మఱల పాడుచున్నదేమో యని,

మహారాణి—ఇదియేమి? పొడిసదే పాడుచున్నావు?

పరిచారిక—నేనుకాదు దేవీ! ఈ పాట నా గొంతు కతో ఎవ్వరు పాడుచున్నారో తెలియకున్నది.

మహా—(కలయఁజూచి) ఎవ్వరును నోరు మెదపుట లేదు. నీ గొంతుమాత్రమే విసఁబడుచున్నది.

వింద్ర—మహారాణిగారికి జోహారు. ఈ కొయ్యపెట్టె శబ్దగ్రాహక యంత్రము. ఈ పెట్టెయే తాను విన్న యీ

వాటను పాడుచున్నది. — దేవిగారి పరిచారికలు ఈ పింగాణి నాట్రముగోని నీటియందలి యా సువర్ణమును తీసి నాకొసంగఁ గ్రాఫించు చున్నాను.

ఒకపక్షి — (నీట చేరుచొనిపి) అబ్బా! ఎవ్వరో వీపున కానికట్టుచున్నది. వేను తీయలేను.

ఇంకొక పరిచారిక — చేయి యీడ్చుకొని పోయినది. కొండజాతిలో కొట్టికట్టుచున్నది.

మీదలు పరిచారికలు ప్రయత్నించినను చేసిన నీట మునుముతసు సాధ్యము కాలేదు. మహారాణియే తన హస్తము నందు జోనువగా తిన్ని తేసికట్టయ్యెను.

విద్ర — ఏలినవారికొక్క మనవి. ఈ పావుకోళ్లలో యంత్రము కలదు. వీనిని అధిష్ఠించి దేవిగారు ఆ సువర్ణమును తీయఁగలరు.

లలిత అట్లే ఆ పాదుకలెక్కి సునామానముగా నా సువర్ణమును తీయఁజాలెను. ఇంతలో నీ యెంద్రజాలికుండు తన పెట్టెనుండి యొక పటమును లాగి రాణికిఁసంగెను. అది ఆచోట ఆ సమయమున నచ్చటివారందఱును ఉండునట్లు ఎత్తెఁబడిన ఛాయాపటము. ఆశ్చర్యముతో వారందఱును ఆ పటమునందలి యెక్కువములను చూచుకొనుచుండఁగా నీపములు అఱిపోయినవి. ఎదుటి గోడమీఁద భవభూతి వ్రాసిన యుత్తర రామచరిత్రము ప్రదర్శింపఁ బడుచుండెను. శ్రావ్యముగా శ్లోకములును సంభాషణలును వినవచ్చు చుండెను. నాటకపాత్రలు రంగస్థలమున అద్భుతముగా నటించి ఆశ్చర్యమును గూర్చుచుండిరి.

మహారా—రామభద్రా! ఆశ్చర్యముతో మునిగి పోవుచున్నాను. ఇదిచో మో నాకుం దెలియకున్నది.

రామ—దేవీ! ఇది ఉత్తరరామ చరిత్రాటకము ఏలినవారియెదుట ప్రదర్శింపఁ బడుచున్నది.

మహా—ఈ సభకులు, ఈసభీమహాలు, వీరందఱు కాక యైన వ్రాలరాని నా యంతఃపురములోని కెట్లు నచ్చినారు? ఈ చిన్నచావడి యింత విశాలముగా నెట్లయినది! ఈ రంగ స్థల మున్నచోటి మనగోడ పోయెపోయినది?

ఇంతలో ఖెటిల్లు ఖెటిల్లున చప్పుడు వినవచ్చినది. ఉత్తరరామ చరిత్రము నిలిచిపోయినది. మఱల యెప్పటి వలెనే గోడ కానవచ్చినది. లలిత ఆశ్చర్య పరవశురాలయ్యెను. ఇంతలో నా గోడ మాటలాడ నాగినది. “సూర్యగ్రహణము పట్టుచున్నాను.” అనుమాటలు విన నచ్చినవి. ఆ గోడమీఁద పెద్ద యాకాశమును ఆ నడుమ సూర్యుడును ముందుఁ గానవచ్చెను. చంద్రుఁడు భూమికిని సూర్యునకును నడుమ పరుగెత్తుచుండెను. భూమినుండి సూర్య బింబము కొంచము కొంచముగా చంద్రుని చాటున బడెను. తుదకు భూమికి సూర్య స్పర్శయేలేదు. చంద్రుఁడు అవ్వలి కరిగెను. క్రమముగా గ్రహణము విడిచినది.

మఱల ఖెటిల్లు ఖెటిల్లు. ఆ గోడమీఁద నవఖండ మంశితమైన భూమండలము కానవచ్చెను.

పాటను పాడుచున్నది. — దేవిగారి పరిచారికలు ఈ పింగాణి పాత్రముగని నీటియందలి యా సువర్ణమును తీసి నాకొసంగఁగఁ బ్రార్థించు చున్నాను.

ఒకపరి—(నీట చేరుచునిపి) అబ్బా! ఎవ్వరో వీపున గాదినట్లయినది. నేను తీయలేను.

ఇంకొక పరిచారిక—చేయి యీడ్చుకొని పోయినది. కొఱడాతో కొట్టినట్లయినది.

ఎందఱు పరిచారికలు ప్రయత్నించినను చేతిని నీట ముంచుటకు సాధ్యము కాలేదు. మహారాణియే తన హస్తము నందుఁ జొనుపఁగా తన్ని గేసినట్లయ్యెను.

విగ్రహ—ఏలినవారికొక్క మనవి. ఈ పావుకోళ్లలో యంత్రము కలదు. వీనిని అధిష్ఠించి దేవిగారు ఆ సువర్ణమును తీయఁగలరు.

లలిత అట్లే ఆ పాదుకలెక్కి సున్నాయానముగా నా సువర్ణమును తీయఁజాలెను. ఇంతలో నీ యైంద్రజాలికుఁడు తన పెట్టెనుండి యొక పటమును లాగి రాణికిఁసంగెను. అది ఆచోట ఆ సమయమున నచ్చటివారందఱును ఉండునట్లు ఎత్తఁబడిన ఛాయాపటము. ఆశ్చర్యముతో వారందఱును ఆ పటమునందలి యైశ్వర్యములను చూచుకొనుచుండఁగా దీపములు ఆఱిపోయినవి. ఎదుటి గోడమీఁద భవభూతి వ్రాసిన యుత్తర రామచరిత్రము ప్రదర్శింపఁ బడుచుండెను. శ్రావ్యముగా శ్లోకములును సంభాషణలును వినవచ్చు చుండెను. నాటకపాత్రలు రంగస్థలమున అద్భుతముగా నటించి ఆశ్చర్యమును గూర్చుచుండిరి.

మహారా—రామభద్రా! ఆశ్చర్యములో మునిగి పోవుచున్నాను. ఇదియేమో నాకుఁ దెలియకున్నది.

రామ—దేవీ! ఇది ఉత్తరరామ చరిత్రనాటకము ఏలినవారియెదుట ప్రదర్శింపఁ బడుచున్నది.

మహా—ఈ నటకులు, ఈనటీమణులు, వీరందఱు కాకి యైన వ్రాలరాని నా యంతఃపురములోని కెల్లు వచ్చినారు? ఈ చిన్నచానడి యింత విశాలముగా నెట్లయినది! ఈ రంగ స్థల మున్నచోటి మనగోడ యేమైపోయినది?

ఇంతలో ఫెటిల్లు ఫెటిల్లున చప్పుడు వినవచ్చినది. ఉత్తరరామ చరిత్రము నిలిచిపోయినది. మఱల యెప్పటి వలెనే గోడ కానవచ్చినది. లలిత ఆశ్చర్య పరవశురాలయ్యెను. ఇంతలో నా గోడ మాటలాడ సాగినది. “సూర్యగ్రహణము పట్టుచున్నాను.” అనుమాటలు విన వచ్చినవి. ఆ గోడమీఁద పెద్ద యాకాశమును ఆ నడుమ సూర్యుఁడును ముందుఁ గానవచ్చెను. చంద్రుఁడు భూమికిని సూర్యునకును నడుమ పరుగెత్తుచుండెను. భూమినుండి సూర్య బింబము కొంచము కొంచముగా చంద్రుని చాటున బడెను. తుదకు భూమికి సూర్య స్పర్శయేలేదు. చంద్రుఁడు అవ్వలి కరిగెను. క్రమముగా గ్రహణము విడిచినది.

మఱల ఫెటిల్లు ఫెటిల్లు. ఆ గోడమీఁద నవఖండ మండితమైన భూమండలము కానవచ్చెను.

భూమిలో మూడుపాళ్లు సముద్రము ఒక్క పాలు నేల.

అనియందు వ్రాయబడెను. ఆపటములో నొకమూల ఆంధ్రదేశము కాననచ్చినది. అందు ఆంధ్రులందఱు నిద్రపోవుచుండిరి. అందుండి అనేకవిధలైన గుఱ్ఱు గుఱ్ఱులు సమవిషమా దిస్వరభేదములతో వినవచ్చుచుండెను. ఆ గుఱకలకు మహారాణికి నవ్వువచ్చినది. ఇంతలో నొక ద్వీపాంతరవాసి లేచి నిలిచి యుపన్యసించుచుండెను.

“భ్రాతృ వరులారా! వినుడు. దేశాభివృద్ధియని సాకు వెట్టి వంచకులు చెలరేగుచున్నారు. ఎవ్వరే కార్యమును ఆరంభించినను దాని మంచిచెడ్డలు విచారించుటకు మనకు ఎవ్వరును జీతబజైములు ఒసంగలేదు. మీరు కులికి యలయకుండు దేశాభిమానుల మనువారు కూసికొని కూసికొని నిస్సహాయులై తామేనశించి పోవుదురుగాక. వారివలని ప్రచూదము లొలగఁగట్టకై వీలునుబట్టి యెల్లరును నొక్కొక్కఁగా వేయుదురుగాక.”

మహా:—ఇదియేమి ?

వింద్ర—కొన్ని దేశములలో స్వాతిశయము ప్రబలినది అచ్చట ఎవ్వరు ఏఘనకార్యమును ఆరంభించినను తక్కినవారు అలస భావముచేతనో ఆపదలఁ గూర్చుటచేతనో దానిని నశింపఁజేయుదురు. దేశాభిమానులను వారిలో స్వార్థపరులే వేలకువేలు కలరు.

మహా—అట్టి దేశము లేయేయవి ?

వింద్ర—నిర్బంధ విద్యాశిక్షలేక నూటికి తొంబది తొమ్మిదిపాళ్లు అజ్ఞానదశతోనే యుండు సర్వదేశములును. మఱియు స్వార్థపరుఁడును వాని కుమారులగు వంచక ప్రభృతులును రాజ్యము చేయుదేశములు.

మహా—వీనిలో మనయాంద్ర దేశము ఉన్నదా.

వింద్ర—ఇట్టి యాంద్రదేశమువంటి దేశములు అందు ఎన్నివందలో యున్నవి కాని ఏలినవారు ఈ చిత్రమును దర్శింపవలెను.

గోడమీఁద పోగ్గుగల్ దేశము. ఒక నిర్ధనుఁడు సముద్రముల వెంటఁబోయి ప్రపంచముచుట్టి వత్తుననుచున్నాఁడు. ధనికులందఱును పోటీలుపడి ఆ నిర్ధనునికడకు పరుగెత్తుచున్నారు. ఆ పరుగులో ముందీ చేరినవాఁడు

నేను నీకు ఓడను కట్టియిచ్చెదను నీవుచూచిన విషయములు నాకే తెలుపవలెను.

తరువాత చేరినధనికుఁడు—నీకు ఓడను ఓడనడుపు వాండ్రను గూడనిచ్చెదను.

మూఁడవధని—నీకు ఓడను, మాల్గ్రికాండ్రను, ఆహారాదులకగు వ్యయమునుగూడ నొసంగెదను.

నాలుగవధని—వీని యన్నింటికీఁ దోడుగా తిరిగి వచ్చిన తరువాత నీకు వేయినిష్కములిచ్చెదను.

ఐదవ—ఆ నిష్కములను నీకు ప్రయాణమునకు ముందుగానే ఒసంగెదను.

ఆఱవ—అట్లే చేయుచు సమర్థులగు మహనీయులను

గూడ నీకు సాయమొసంగెదను. ప్రయాణములలోని సర్వసమ
స్యలను వారు ఎదురుకొందురు.

ఏడవ—దీనితో పాటుగా నేను వీరభటని కాయమును
గూడ నీతో సంపెదను.

వింద్ర—దేవీ! సత్కార్యము ప్రారంభింపఁ బడి
నప్పుడు శాగుపడు దేశములు ఇట్లు సహాయమొనర్చును. అధమ
దేశములలోని ధనికులు భోగములకును మేళములకును జూద
ములకును త్రాగుడులకును ఎన్నికలకును మన్నికలకును ఉన్నది
ఊడ్చి పెట్టి అప్పులు కట్టికొందురు. ఈ దృశ్యమును చిత్త
గింపుడు.

అది పై బీరినూ యను నుత్తరకురుభూమి, ఆ భూమి
యంతయు మంచుగడ్డలతోఁ గప్పఁబడియుండెను. దుర్భరమైన
చలికి తాళలేక యందొక మనుష్యుడు ఒక ఎలుగుచర్మపు
బొంతలోదూటి పనువెత్తుచుండెను. భూమిలో ఆ చలికి ఏ పం
టలును బండపు ఏ మృగములును బ్రదుకవు. తెల్ల యెలుగు
గొడ్లును మంచులేళ్లును మాత్రమే యచ్చటి మృగములు. ఆ
ప్రదేశమున నంవత్సరమునకు ఒక్కటే దినము. అసఁగా మన
లెక్కను వారికి ఆఱునెలలు రాత్రి; ఆఱునెలలు వెన్నెలవంటి
చల్లనియెండ. ఆ ప్రదేశమధ్యమున మేరువు పర్వతము అది
యంతయు సువర్ణమయము. అచ్చోటనుకొంతమందిఊపిరి విడు
చుటకైన తెఱపిలేనంత పాటును పడుచున్నారు.

ఇంతలో మఱియొకదృశ్యము ఆటవికుఁడొకఁడు ఒక
యంత్రమును స్థాపించెను. పదిమంది యాటవికులు దోష భూ
ష్టమైన యా యంత్రమును నాశనముచేయ శపథమూని దేశ

ములవెంట బయలుదేలి ఆ యంత్రములో దోషములను ఎన్ని పనికి అడ్డమువచ్చిరి. తుదకు ఆ యంత్రస్థాపకుఁడు దివాలా తీసి చెఱసాలకు పోవలసివచ్చెను. అటువెనుక ప్రాంసుదేశ ములోని ద్రాక్షతోటలు : రైతు ఒక్కొక్క పండునేపరి రసముపిండి శుద్ధముచేసి సీసాలకెక్కించి విదేశములకు ఎగు మతి చేయుచుండెను. కష్టించి యచ్చటివారు కోటీశ్వరులగు చుండిరి. “కష్టించి కష్టించి వన్నెల చిన్నెలతో దివ్యపదార్థ ములు చేయుము కష్టేభలీ” అని యచ్చటి జీవితా దర్శము.

మఱల గోడమీఁద ఆంధ్రదేశము. ఒక స్థూంధ్రుఁ డును కొందఱు కూలివాండ్లును అందున్నారు. యజమాని తమనైపు చూచినంతనేపే పని. ఆయన అటునంక మొగము త్రిప్పగానే కూలివాండ్లు మఱియొకవంక మొగము త్రిప్పి దిక్కులు చూచుచున్నారు. చేయఁబడిన వస్తువులకు వన్నెలు చిన్నెలువేసి సమ్మోహనము కూర్చునట్లు ఒక జవాను చిత్రము ఆ ప్రక్కనే అటవదేశములోని ముఱికి యోడుచు నీళ్లు కాలుచు కంపు గొట్టుచున్న చెఱుకు బెల్లపు యంత్రశాల.

లలితా మహాదేవి యీ చిత్రములనుజూచి యానం దించెను. వెంటనే యైంద్రజాలికుడు “లలితా మహాదేవికి జయమగునుగాక యని హెచ్చరించెను. ఐదు మహాసముద్రపు పటములు గోడమీఁదికి వచ్చినవి. శరపరంపరలుగా నౌకలు అందు పోవుచున్నవి. ప్రతి నౌకయు వ్యాపార సామగ్రులతో నిండి రివ్వరివ్వన పోవుచున్నది. వీనిని సంరక్షించుటకై సము ద్రములో నెల్లెడల నాయా దేశముల యుద్ధనావలు సిద్ధ ముగా నున్నవి. సముద్ర మధ్యమునందలి జలచరములు సహి

తము ఏమో తీవ్రమైనపని యున్నట్లు విధి విరామములు లేకుండ గంచరించుచున్నవి. పైన వాయు విమానములు తపాలతో సంచారము చేయుచున్నవి. ఒక క్షణమైనను ఆలస్యము కారాదని అమెరికాదేశము వాడు తంతిమీదనే మాటలాడి వ్యవహారములు జరుపుకొను చున్నారు. ఆప్రక్కనే ఆంధ్రదేశమున దీర్ఘనిద్ర. గోడనుండి మఱల నిద్రితుల భయంకరమైన గుట్టుశబ్దములు. ఒకఁడు ఒకనిద్రితుని లేపుచున్నాఁడు. వెంటనే ఆ నిద్రితుఁడులేచి తన్ను లేపినవానిని చావమోది మఱల పండుకొని గుట్టుపెట్టు చున్నాఁడు. అంతతో సరిపోయినది మఱల తెల్లనిగోడ.

అప్పటికా యింద్రజాలము ఆరంభమయి సరిగా రెండుగడియలైనది. తోడనే గడియారమును చూపుచు ఇంద్ర జాలికుఁడు లలితా మహాదేవికి నమస్కరించి నిలువఁబడెను. రాణి యాతనికి ఒక బంగారు వల్లెమునిండ వరహాలు పోసి యిచ్చినది. ఇంద్ర జాలికుఁడు దానిని స్వీకరింపలేదు మృదు వినయ భాషములతో నాతఁడు సాష్టాంగమొనర్చి రాణి కిట్లనెను.

“మహాదేవీ! అభయమును వేడుచున్నాను. నేను ధనసంపాదనకు తమ దర్శనమునకు రాలేకు. నావిద్య ప్రకటింపను నేను తలఁపలేదు. ప్రకృతి శాస్త్రములు అపారములు; వానివలని లాభములు అసంతములు. ఈ పెద్దాపురమున ఏలిన వారి పోషణమున ప్రకృతి శాస్త్ర విద్యలు పెంపొందుటకు ఒక ప్రకృతి శాస్త్ర నిలయము స్థాపింపఁ బడవలెను. దాని నిర్వహణమునకు నేను పూనుకొందును. అంధకారావృతమై

నిద్రావస్థలోనున్న యాంధ్రప్రతిభ యేలినవారి పోషణము వలన మేల్కొని లోకోత్తరమగు గాక! లలితా మహాదేవి సంతోషముతో దీనికి అంగీకరించినది. పెద్దాపురమున ప్రకృతి లనియము స్థాపింపఁ నాజ్ఞ వెలువడినది.

రెండవ ప్రకరణము.

పెద్దాపురమున ప్రకృతి నిలయము స్థాపింపఁబడిన నాటనుండియు లలితా మహాదేవి దుఃఖమును మఱచి యించు కించుక తేలుకొనసాగెను. ఆమెమనస్సున మఱల సంతోషమును ఉత్సాహము జనింపజేయుటకై రామభద్రుఁడును వింద్రజాలికుఁడును సర్వప్రయత్నములును జేయుచుండిరి. రాజమందిరము విద్యుద్దీపములచేతను పంకాలచేతను నలంకరింపఁబడెను. శబ్దవాహినులు దూరదర్శనులు నిర్మింపఁబడెను. వింద్రజాలికున కిప్పడు రాణిగారి సమ్ముఖమునకు రాకపోకలు సేయుచుండుటకు ఎట్టి యభ్యంతరములును లేవు. అప్పుడప్పడు వింద్రజాలములుచేసి యామెకు ఈశ్వర శాసనముల వలని యద్యుతములను బ్రదర్శించుచు రాజమందిరమును ప్రకృతి శాస్త్ర యంత్రములచే సర్వ చిత్రములకు నిలయము చేయుచు ఆతఁడు రాణిగారి హృదయమును ప్రకృతి శాస్త్రములందే నిరంతరోత్సాహముచేంది విలసిల్లునట్లునర్చెను. పెద్దాపురములోని పాండవ దుర్గముకడ వేయి యెకరముల

నేల ప్రకృతినిలయపు మందిరాదుల కొసంగఁబడినది. రామ భద్రుని ప్రేరణచే ఏలేటిగట్టున వేయి యెకరముల పల్లపు భూమి దీని పోషణకై యేర్పఱుపఁ బడినది. ఈ భూముల పరిపాలనము ప్రకృతి నిలయమువారి పేరట సంస్థానము వారే చూచుకొనుచు వలసినప్పుడు భనమును మాత్రము నిలయ మున కొసంగుటకు కట్టుదిట్టములు చేయఁ బడినవి.

రెండేండ్లలో ఏలేటిభూములు ఫలసాయమునకు తేఱబడి నవి. నీటి పాటుదలకు జలయంత్రము లమర్చఁ బడినవి. క్రమ క్రమముగా ప్రకృతినిలయపు భవనములకు లలితా మహా దేవియే శంఖస్థావన మొనర్పించెను. తరువాత దానియూదాయ మునుండి ఒక యేడాదిలో భవనములన్నియు సిద్ధమైనవి. రెండవయేటి యాదాయముతో యంత్రములు స్థాపింపఁ బడి నవి. పాశ్చాత్య దేశములలోని ప్రకృతి నిలయములకు పెద్దా పురపు నిలయముతోడి సఖ్యము బలిసినది. మూడవయేట వలసిన సిబ్బందియంతయు ఏర్పడినది. విద్యార్థులకు ఉచిత ముగా ప్రకృతి శాస్త్రములు నేర్పుట యారంభమైనది. నాలుగవయేట ఉత్తమ పుస్తక భాండాగార మొక్కటి వెలయుంపఁబడినది. ఇట్లు సునాయాసముగా ఆతేండ్లనాటికి ప్రకృతి నిలయము లోకోత్తరమైన మహా సంస్థమైనది. విండ్రజాలికుఁడు ఆర్న యోగీంద్రుని శిష్యుడైన యార్నవిజ యుడను శాస్త్రవేత్త. ఈతఁడు ఐరోపా ఖండమున నందలి ప్రకృతి శాస్త్రములను గఱచి వానిని ఆంధ్రదేశమున వెల యింప సంకల్పించుకొన్న మహానుభావుఁడు. చేమనచాయ గల శరీరముతో ఆఱుడుగుల పొడవుగల యున్నతాకార

ముతో, విశాలమైన నెన్నదురుతో, 'తేజోవంతములైన నేత్రములతో ఈతడు ప్రకృతి శాస్త్రములే తన ప్రపంచముగా నిత్యమును తన్మగ్నుడై యుండును. తదేక ధ్యానముతో నిత్యమును స్రవ్యతినే యుపాసించుచు కాలముపుచ్చు నీ విజ్ఞాన నిలయున కొక్కొక్కప్పుడు మహారాణివచ్చి తన యెదుట గడియనేపు నిలిచిననుగూడఁ దెలియకుండును. అట్టి సమయమున లలితా మహాదేవి వినయముతోను సంకోషముతోను ఆ మహానుభావుని ఆలోకించుచు, నాతనికి తపోభంగము కావింపనొల్లక వచ్చినదారినే నిశ్శబ్దముగా నెడలిపోవుచుండును. అర్థ విజయునిఁ జూచినప్పుడు ఆమెకును మంత్రీంద్రునకును గలుగు నానంద మింతింతగాదు. ఒకనాఁడు రాణియు, మంత్రియు, ప్రకృతి నిలయాధ్యక్షుండగు నీ యార్థ విజయుండును ముచ్చటిరిచుకొను చుండఁగా తటాలున నార్థ విజయుండు, “అమ్మా! కుబేరసంపద! కుబేరసంపద! ఈ సంపదయంతయు మీకే ఒసఁగుచున్నాను. ఇకమీఁద ఆకుబేరుండును మీకంటికొక బిచ్చగాండగును” అని యటచుచు గంతులు వేయసాగెను. మఱల ఆవేగుండై “అమ్మా! నాకుస్ఫురించినది! ఇప్పుడే స్ఫురించినది. లోకములో నెందెందు అమూల్య నిధానములు గలవో యవి యన్నియు పెద్దాపురపు రాజ్యమునకే చెందును. మీకే యిచ్చెదను. రాణిగారికే సమర్పించెదను. ఒక్కనిధానమును గూడ బైటికి పోసీయను. రాణిగారికే మన రాణిగారికే”.

లలిత—సోదరా! కలగనుచుంటివా? ఏ లోకము నుండి నీవిట్లు మాటలాడు చున్నావు?

అర్జుని—దేవీ! ఈ లోకమునుండియే మాటలాడుచున్నాను. ఇది కలగాదు నిక్కువము. ప్రపంచములోని అమూల్య నిధానములన్నియు ఏలినవారికే. వానిని మీకే మీకే యిచ్చున్నాను.

రామ—భూలోకములోని నిధానములు మాత్రమేనా, స్వర్గ పాతాళములలోనివి గూడనా? పాతాళములోని ప్రతి నా కేంద్రుని శిరస్సునను ఒక్కొక్కయమూల్యరత్న ముంచునట!

అర్జుని—ఈ యార్ష విజయుఁడెప్పుడును పరిహాసము లాడఁడు. ఆడుటకు ఆతనికి తీటికయులేదు. తమరును దేవిగారి వలెనే నేను కలగనుచున్నట్లు తలంచుచున్నారు. ఇది కలగాదు. నిక్కువము, నిక్కువముగా నీ భూలోకములోని యమూల్య నిధానములన్నియు దేవిగారి వశమొనర్చుచున్నాను.

రామ—అట్లయినయెడల మహారాణిగారికి కుబేరసంపత్తు కలుగఁగలదు.

అర్జుని—కుబేరునికి తొమ్మిది నిధులుమాత్రమే గలవు. మహారాణిగారు అట్టివి వేయి, లక్ష కోటి నిధులకుఁగూడ యజమానులు కాఁగలరు. అట్టిదే మనస్ఫుట మనోహరిణి.

రామ—ఆమె యెవ్వరు?

అర్జుని—అదియొక యంత్రపు టంగీ. దానిని దొడిగి కొని నీటమునిగి యొకటి రెండు దినములదాక జలగర్భమున నుండవచ్చును,

రామ—(నవ్వుచు) అట్టైన నేను దానిని దొడిగికొని మాయంటి నూతిలో దుమికెదను. రెండుదినముల తరువాత పైకి తేలుదును. వెంటనే రాణిగారికి కుబేరసంపద వచ్చును.

ఆర్ష—నూతదుమికి ప్రయోజనములేదు మహా సముద్రములో మంచిలోతు చూచుకొని దుముకవలెను.

రామ—నీట మునుగుటకు అంతదూరము పోనేల ?

ఆర్ష—సముద్రము భూమికంటె మూడింతలు పెద్దది కాదా ?

రామ—కాబట్టి పెద్ద సముద్రములో మంచిలోతు చూచుకొని దుముకుట ప్రధాన మంత్రీండుని గౌరవమునకు తగియుండును.

ఆర్ష—(కోపముతో)—మీకు నామాటలు, నవ్వుగా తోచుచున్నవి. మహా నిధానములు సముద్ర గర్భమునగాక మీ దొడ్డిలోని భావిలో పడియుండునా ?

రామ—ఇప్పుడు తెలిసినది నడి సముద్రములో లోతుగా మునిగి అడుగున బడియున్న రత్నములతో ఒక నింపుకొనితెచ్చి మహారాణిగారి సమర్పింప వలసినది.

ఆర్ష—మీ నవ్వులకు పరిమితిలేదు. మీరిట్లు మాటలాడినయెడల ఈ రహస్యమును మీకుఁదెలియకుండ దేవి గారికే మనవి చేసెదను.

లలిత—(నవ్వుచు) శాస్త్రజ్ఞుల మాటలు నవ్వులుగా నేరవు. ఇందులో ఏదో కిటుకు ఉన్నది. రామభద్రుని మాటల కేమి ? శ్రద్ధతో మీ మాటలు నేను వినియెదను.

ఆర్ష—దేవీ! ఈ మంత్రీండుఁ డెప్పుడును ఇట్టివాఁడే సంగతి గ్రహించు నేర్పెఱుంగఁడు. స్థుతమనోహరిణి ప్రకృతి శాసనముల నూతన వికాసము. జలాంతర్గాములు ఇదివఱకే మీ రెఱుంగుదురు.

లలిత—అవును మీరు చెప్పిన పద్ధతిని కొన్ని జలాంత
ర్థములు కోరంగి రేవులో సిద్ధమై ఈ రెండేండ్లనుండియు సము
ద్రసంచారము కావించుచున్నవి.

ఆర్ష—అమ్మా! భూ ప్రదేశము ఆయా రాజుల
సొత్తు. ఒకరి భూమిలో మఱియొకరు ప్రవేశించుటకు హక్కు
లేదు ఎవ్వారి భూమిలోని నిధి నిధానములకు అవ్వారే యధి
కారులు.

లలిత—ఆచూట నిజము.

రామ—ఒకరి భూమిలోని నిధులను మఱియొకరు
త్రవ్వకొని పోవుటకు అధికారములేదు.

ఆర్ష—అదియే నేను చెప్పమాట. మంత్రీంద్రుఁడిప్పు
టికి దారికి వచ్చుచున్నాఁడు భూములు అన్యాయములైనను
సముద్ర గర్భములోని భూములుమాత్ర మింకను తీరమున
కన్యలమూఁడుమైళ్లపై న మానవాధీనములు కాలేదు.

రామ—మీప్లత మనోహరిణితో మనము వానిని
జయించినయెడల జన సంఖ్య హెచ్చినప్పుడు ప్రజలను
కొందఱను ఆ రాజ్యములోనికి త్రోసివేయవచ్చును.

ఆర్ష—అట్టికాలమును రావచ్చును. ప్రకృతిశాస్త్ర
ముల ప్రభావమునకు పరిమితి లేదు. మానవుఁడు జలచరముగా
జీవించుకాలము గూడ అనాటికి రాకపోదు కాని మన ప్రకృత
విషయము నిధానములను గూర్చినది. భూమికి మూఁడురెట్ల
వై శాల్కముగల సముద్రభాగమున నెందెందు ఎట్టి యమూల్య
నిధులుగలవో యెవ్వరెఱుఁగుదురు?

లలిత—అవును ఎందెందు నిధులున్నవో యెవ్వరెఱుఁ

గుదురు ? ముఖ్యముగా ఉత్తరదిశను నవ నిధానములున్న మాట శాస్త్ర సమ్మతమే. అదియే కుబేరుని పట్టణము. ఇది గాక సముద్రునకు రత్నాకరుడన్న నామము సార్థకము.

ఆర్ష—జలాంతర్గాములతో సముద్రపుటడుగున సంచారములు చేయుచు పుత్ర మనోహరిణితో క్రిందికి దిగి శోధనలు కావించి త్వరలోనే ఎన్ని గనులనైన మనము కనిపెట్టవచ్చును.

రామ—లేదా జీవిత కాలమంతయు శోధించి నొక్కగని నైన కనిపెట్టలేకయు నుండవచ్చును. తిమిసక్రర్షుష్టాకులమైన యా గంభీరోదధిలోని యేజంతువునకైన ఆహారమేని కావచ్చును.

ఆర్ష—ప్రకృతి శాస్త్రానుసారముగా శోధనలు జరిగినచో నట్టివి సంభవింపవు. జలములలో మునిగి యడుగున పని చేయుచు కూలివాండ్రు ఖనిజముల నెత్తి జలాంతర్గాములను నింపగలరు. ప్రకృతినలయము అందుండి మీకు వెండి బంగారములను రత్నరాసులను సమ కూర్చగలదు.

రామ—మీరు చెప్పినది నిజమగుచో రెండవకంటికిఁ దెలియకుండ సముద్రపుటడుగున పట్టణములు నిర్మించి గనులు త్రవ్వింపవచ్చును.

ఆర్ష—చేరెడు బియ్యపు నూకలకును, మూడు ప్రత్తి కాయలకును ఖండ ఖండాంతరములు వెదకి యెగుమతి చేయించి కొని యంత్రపు కూలివలన జనులు జీవించుచుండఁగా రెండవ కంటికిఁ దెలియకుండ వెండి బంగారములను వెలపాడుగు తాళ్లను వెదకి మూటగట్టుకొనుటకు తీపుతీసినదా ? అట్లే

నచో సోమరితనమును అహంకారమును బలిసిన మీ యాంధ్రదేశమునకు అంతేగతి.

లలిత—ప్రకృతిశాస్త్రపుయంత్రములు అసాధ్యమైనవి. నిజముగానిది సిద్ధించినయెడల కుబేరసంపద పరిహాస్యమే.

అర్జు—అట్టిదే జలదేవతా స్వరూపిణియగు మాన్యత మనోహరిణి. ఈ బొంతను జూడుడు.

అర్జు విజయుడు పది యడుగులపొడుగును మూడుడు గులవెడలుపును గల మానవాకారమగు నొక సుందరమైన యాడుదాని యాకారమును వారిముందుఁ బెట్టెనై చెను. కమ్మని కీర్జడతోను, నిద్దంపుమెఱుంగు మేనిచాయతోను, హస్తకంకణములతోను ఆభరణములతోను ప్రకృతి విరచితమైన మదనుని సాయకమో యనునట్లున్న యా సమ్మోహనరూపమునుగాంచి రాణియు ప్రేమగడయు పులకిత దేహులైరి.

“దేవీ! ఇది యతిరహస్యమును పరమగోప్యమును నగు యంత్రము. ఈ గుట్టు కాపాడుకొన్నంతవఱకు భూలోకము మూడుపాళ్లకు మీదే సార్వభౌమత్వము. ఈ మంత్రమును ఇతరులు తెలిసికొనినో మీరును మీ పెద్దాపురమునే మీకు మిగులఁగలయవి.” అని పలుకుచు నధ్యక్షుడు ఈ కాళ్లలో కాళ్లను, చేతులలో చేతులను, తలలో తలను, దోఁపి సంచినిబంధించి మీ యిచ్చవచ్చినచోటికి పోవచ్చును. చూపులకు పెద్దవిగాని యీ కాలుసేతులును ఈ శరీరమును లోపలి మానవుఁడెట్లు కదల్చిననట్లు కదలును. శిరోభాగమున ద్రవీఘటితమైన ప్రాణవాయువు తిత్తిగలదు. అందుండి సూరి మొనవంటి బెజ్జముగుండ మరతో వలయునంత ప్రాణవాయువును దీసికొన

వచ్చును. అందే యొకప్రక్కను ఉచ్చాసమునుండి వచ్చు అంగారాది వాయువులను వెడలించు సాధనములును నత్ర జనపు తిత్తియు రాగిపెట్టెలలోనున్నవి. పాదములలో జలము నింపుకొను పాత్రములున్నవి, వానిని నింపి నీటమునుగవచ్చును. ఆ నీటిని వెడలించి పైకి తేలవచ్చును. నీట సంచారము చేయుటకు విద్యుచ్ఛక్రములును అట్లే వేటాడుటకు విద్యుద్బాణములును గలవు. వీడ్యమానమగు నీటిబలముతో తుపాకి నుండి విద్యుద్దర్శితమైన రాగిగుండ్లు వెడలి తిమింగిలములను గూడ ఒక్కతాఁకున చంపును. వానిని సంహరించు సంతటి శక్తి ఈ గుండ్లలోని కాచమధ్యమునందలి రాగి తీగలకుఁ గలదు. సముద్రపు టడుగున పై నీటి బరువునకు తల క్రుంగ కుండునట్లు యంత్ర శిరోభాగము రాగితోనే చేయఁబడినది. కాంతశిలల వలని ప్రమాదమును బాపుటకై యిందు ఇనుమును చేర్పలేదు. లోనీటి చీకటినిఁ బాపుటకు విద్యుద్దీపములును, కండ్ల కడభూత దిర్పణములును నిందుఁగలవు. దీనికి వివిధ ప్రమాణములు గల నూరుజేబులున్నవి. అందు సమస్త పదార్థములను అప్రమాదముగ నేకరించి యుంచుకోవచ్చును. గుండుదెబ్బకు మారుమసలు చర్మముతో నిది చేయఁబడినది.”

యంత్ర మర్మముల నన్నింటిని పరిశీలించి తెలిసికొని రాణియు మంత్రియు నబ్బురపడిరి. తోడనే దానిని ధరించి ఆర్ష విజయుఁడు ఒక నూత దిగి గంటకాలము అందుండి పిమ్మట పైకివచ్చెను. ఒకనాఁడు అధ్యక్షునితోను మంత్రితోను పరిచారికలతోను ఉప్పాడ సముద్రపు టడుగున రాణిగారు రెండు దినములు నివసించి పిమ్మట పైకివచ్చిరి. ఆ సమయ

మున సముద్రపు టడుగున నధ్యక్షుడు వీరికొఱకు నాలుగు జేరాలను జలదుర్గమముగా నిర్మించెను. అందే వంటలును వినోదములును జరిగినవి. రాణిగారు అచ్చోట రెండుమైళ్ల లోతున నీటియడుగునను జలమధ్యమునను గూడ చెలికత్తెల తో సంచారములు చేయుచు వేటలాడుచు జలదేవతవలె విహరింప సాగిరి.

ఇప్పుడు లలితా మహాదేవి పెద్దాపురములో నంతగా నిలుచుటలేదు. తూర్పు సముద్రములోని భయంకరములైన మొసళ్లను, చేపలను, విషసర్పములను వేటలాడుటయు, జల విహారము చేయుటయు నామెకు సదా ప్రీతికరములయ్యెను. రాజ్య పాలనాకృత్యములు మంత్రీంద్రుడు నిర్వహించుచుండెను. సముద్రపు టడుగున కొండలను పగులఁగొట్టు విద్యుచ్ఛేదక యంత్రములను ఆర్ష విజయేఁడు సమకూర్చెను. భూస్వభావమును బట్టి గనులను ఆలోకించు యంత్రములును పద్ధతులును ఆతఁడు కల్పించి విశిష్టము గావించెను. వీని సహాయముతో నాలుగు జలాంతగ్రాములు శాంతమహా సముద్రము సొచ్చి యందలి పర్వతములను శోధించుచుండెను. లలితా మహాదేవి స్వయముగానే కోరంగి చుట్టుపట్ల తానును నిరంతర విహారములుగావించుచుండెను.

ఒకనాటి యుదయమున నీ జలదేవతలు కోరంగికడ సముద్రపు టడుగున ముప్పది యడుగుల లోతున ఏడడుగుల యెత్తుగల యొక గుట్టను దర్శించిరి. దాని పై భాగమంతయు ముత్యపు చిప్పలతో నిండి దేదీప్యమానముగా వెలుగుచుండెను. అచ్చోట మహారాణి తానెన్నఁడును కనియు వినియు

నెఱుంగని యచ్చములైన యాణి ముత్తైములను రాసులు రాసులుగా పొడఁగాంచెను. ఇదియే సముద్ర గర్భమున నా మెకు దొరకిన మొట్టమొదటిగని. పరిచారికలు ఆ ముత్తైములనుఁ బ్రోవుచేసి జలాంతర్గాములకెత్తిరి. ఎన్ని జలాంతర్గాములు నిండినను ముత్తైములగని యెప్పటియట్లే యుండెను. సముద్ర గర్భమునుండి గనులను త్రవ్వపని మొట్ట మొదట ఇందే యారంభమైనది. పెద్దాపురపు ప్రకృతినిలయము అణి ముత్యములతో నిండిపోవుచుండెను.

ఆసమయమున ఆర్ష విజయుఁడు దేవిని సమీపించి “దేవీ! రహస్యము బట్టబయలగుచున్నది. ప్రజలకు ఈముత్తైములు దొరకు తావు తెలిసినచో పరరాజులతోడి మహాయుద్ధములు పొసఁగఁగలవు. రహస్యముగా వలసినంతవఱకే ముత్తైములు తెచ్చుకొనుచుండుట మేలు. నాలుగైదు మైళ్లలోతు ఉన్నచో సముద్రములో సర్వదా పనిచేయ వచ్చునుగాని ముత్యపుచిప్పలు పై నీటనే లభించును గదా.”

దేవి—ఆమాట నిశ్చయము. ఈ ముత్తైములు ఇంతయు త్తమముగానేల ఉండవలెనో ?

ఆర్ష—ఇది యుత్తమోత్తమ జాతి గుల్లపురుగు. దీనికి తగిన ఆహారమిచ్చి పోషించినచో మనసముద్రపు పొలములలో ముత్యములు రత్నములు పండఁగలవు.

దేవి—వరిని, జొన్నలనువలెనే పొలములువేసి ముత్యములను గూడ పండింప వచ్చునా ?

ఆర్ష—ఆహా! సమస్త సముద్ర జలజంతువులను గూడ. ఈరత్నపు పురుగులను దోహదముచేసి త్రాటికాయ లంతలేసి

ముత్యములను గూడఁ గల్పింపవచ్చును. నేను తమకు సముద్రమునందు ముత్యపుఁ బొలములను పగడపు పొలములను నాఁటి యొసఁగఁగలను.

దేవి—ఆ పొలములను మీ యధీనము చేయుచున్నాను. సముద్రములో సారవంతమైన తావును వెదకి యందువిత్త సములను వేసెదరా ?

ఆర్ష—తప్పక అట్లు చేసెదను. ఈ ముత్యములను జూడఁగా నిచ్చోట పనసకాయలను గుమ్మడికాయలను బోలిన పెద్ద ముత్యములు గూడఁగలవని స్పష్టమగు చున్నది. నేను ఏలినవారిని ఆ ప్రదేశమునకుఁ గూడఁ గొనిపోయెదను.

లలితయు అధ్యక్షుఁడును తారాభాయి కుమార్తెయగు ప్రేమవతియు ఒకనాఁడు సముద్రములోఁ బ్రవేశించిరి. ప్లతమనోహరిణులతో ముత్తైపు పొలముల కడకేగిరి, అందు పెద్ద గాపెరిగి అత్యంతారోగ్య స్థితియందున్న నూరు ముత్తైపు గుల్ల పురువులను పట్టి అధ్యక్షుఁడు సమీపములోని పదియడుగుల యెత్తుగల యొక కొండచుట్టును వేయి చదరపు గజముల తీఁగనునాటి అందు వానిని బంధించెను.

దేవి—వీనినేల కారాబద్ధము చేయుచున్నారు ?

ఆర్ష—మానవుఁడు స్వోపయోగము కొఱకై యీ శ్వర సృష్టిని ఇట్లే బంధించి మచ్చిక చేసికొనును, ఈ వల నుండి యీ గుల్లలు వెడలలేవు. ఉత్తమోత్తమ జాతికి చేరిన యీ గుల్లలనుండి కొన్ని యంతకంటె పెద్ద గుల్లలు పుట్టును. వానిలో మఱల ఆరోగ్యవంతములగు వానిని ఏటి బంధించి యందలి గొప్పజాతిని మఱల గ్రహింపవలెను. ఇట్లు కొన్ని తర

ములు దోహద క్రియ జరిగినవెనుక త్రాటికాయలంతేసి ముత్యములు వచ్చు పొలములు వేయుటకు విత్తనములు దొరుకును. ప్రత్యేకాహారాదులు ప్రకృతమున అవసరములేదు.

ప్రేమ—ఆ ప్రక్క కొండలోని గుహలోనికి గుల్లలు రాకపోకలు సేయుచున్నవి. నేనా లోనికి అరిగితిని. అందు రెండడుగుల వ్యాసముగల పెద్ద ముత్యముమెఱయుచున్నది. భయముచేత నేను దానిని తాళలేక పోయితిని.

ఆర్ష—శ్లతమనోహరిణిని ముత్యపు గుల్లలేమి చేయఁగలవు. పోయి దానిని తీసికొనిరా.

ప్రేమవతి యొక కొండ పారంగములో దూతెను. పది పండ్రెండు మలుపులు తిరిగెను. ఆ తావునంతను సూర్యజ్యోతులవలె నింపివేయుచున్న ఆ ముత్యమును ఎత్తెను. అంత నొక ఘోరయుద్ధ మారంభమైనది. వందలకొలది ముత్యపు పురుగులు శ్లతమనోహరిణిని నఖి శిఖాపర్యంతము కొటికి పట్టి వ్రేలాడసాగెను. “నేనే ఉత్తమ క్షత్రియ బాలికనేని, పరాక్రమ శీలయగు తారాభాయియే నాతల్లియేని, ఈ పురుగులు నన్నేమిచేయఁగలవు” అనుచు నామె యా ముత్యమును గేలఁగొని అటువంకఁ జూచెను. కొంతదూరములో సారకాయవలె తేటిన యంతకంటె పెద్ద ముత్యమొకటి కానవచ్చెను. ప్రేమవతి ఆ ముత్యమును గూడ గ్రహించెను. రెండుచేతులలో రెండు జ్యోతిస్వరూపములవలె ఆ ముత్యములు ఒప్పుచుండెను. అవలీలగాఁ బరువెత్తుచు మఱుక్షణముననే ప్రేమవతి ఆముత్యములను దేవిగారి చేతులలోనిడి భూమికి గజముఎత్తు నీటిలో ముప్పది యడుగుల లోతున యామెకు సాష్టాంగ మొనర్చెను.

మఱునాఁడు ఆ ముత్యములు దేవిగారి సభా భవనపు సువర్ణ పీఠముల నధిష్టించి భూపదీప నై వేద్యాదుల నందు చుండెను. ముప్పది యాటంగుళముల వ్యాసముగల యుత్తమ జాతి ముత్యము ప్రపంచములో నొక్కటియే కలదు. అది నేఁడు లలితా మహాదేవి సొత్తై పెద్దాపురము నలంకరించుచున్నది. అట్లే రెండు మూళ్ల జేనెడు పొడుగుగల జాతి ముత్యమును ఒక్కఁలే ప్రపంచమునఁ గలదు. అదియు వత్సవాయి వంశ మువారి సొత్తై యా పెద్దాపురములోనే యున్నది.

ప్రేమవతి తెచ్చిన యీ రత్నముల వలన రాణిగారికి అమితానందము కలిగినది. భిక్షనాటి సాయం సమయమున అంతఃపురకాంతలు శాస్త్రము లభ్యసించు రహస్య మందిరమున ప్రకృతి నిలయములో ప్రేమవతియు, రాణియు గురు వర్యుఁడును సంభాషించు చుండిరి

ఆర్షవి—ఈ ప్రేమవతి తను ఋణము తీర్చుకొన్నది. అమూల్య రత్నములను ఎప్పుడో వెదకి తమకు చూపఁదలంచి తిని. కాని నాకంటె ముందే యీబిడ్డ మీకు వానిని చేర్చినది.

ప్రేమ—పురుగులయందును ఆత్మ రక్షణ విధానము లుండునని మీరు నేర్పితిరి. కాబట్టి పెద్ద రత్నములు మత్స్యములు చొఱరాని కలుగులలో నుండవచ్చునని నే నూహించి శోధించితిని. నాయూహ నిజమైనది. యుద్ధమును జరిగినది.

ఆర్ష—దేవిగారి పెంపుడు కూతురవై నందుకు నీ ఋణమును తీర్చుకొన్నావు.

ప్రేమ—ఋణము తీర్చుకొని పోవువారిని దత్తు చేసికొను

వాడుక ఇంకను ఈలోకములో పుట్టలేదు. దత్తపుత్రులు పాలక మాతల సొత్తులను మూటగట్టుకొని పోవనే తెంచువారలు. ఈ పేరుపెట్టి రాణిగారికిఁగల భావిబాధ్యతను తొలఁగింపఁ జూడకుండు.

లలిత—పిచ్చిపిల్లా! నీవు నాభాగ్యముల ఖనివి. నా నోములపంటవు. (అని కౌగిలించుకొని చెక్కిలినొక్కి ముద్దిడి) ముద్దుతల్లీ! నిన్నువిడిచి నా ప్రాణములు నిలుచునా?

ప్రేమ—అంతే ఈ గురువుగారు అడ్డుపుల్లలు వేయని యెడల—.

లలిత—నా బిడ్డను గురువుగారేమి చేయఁగలరు?

ఆర్ష—ప్రకృతి శాస్త్రములలో లోకులకు గుఱి కుదరలేదు. ఈశ్వరోద్దిష్టమగు మన యార్షమతమున కిఁక వ్యాప్తి పొనఁగుటెట్లని తమతో యోచింపఁదలఁచినాడను.

లలిత—అవును. ఆర్షయోగీంద్రులును అట్లే సెల విచ్చి యున్నారు.

ఆర్ష—ఇంతవఱకును ప్రకృతినిలయము విద్యార్థులకే వినియోగ మగుచున్నది. లోకమున ప్రకృతి శాసనముల ప్రభావమును వెలయించుపని యింకను నారంభము కాలేదు.

లలిత—అదియే నేనును యోచించుచున్నాను. ప్రకృతి నిలయమునకు ఆ బాధ్యత కలదు.

ఆర్ష—అద్భుతములైన యంత్రములు నిర్మించి ప్రకృతిదేవి మాహాత్మ్యమును లోకమున వెల్లడింపవలెను. ప్రకృతి శాసనములే జీవితా దర్శములన్న ఆర్షమతసత్యమునకు అప్పడే వ్యాప్తిపొనఁగును.

లలిత—ఈ ముత్యపు గనులవలనను ప్రవాళపు గనుల వలనను మనకు అమితాదాయము వచ్చుచున్నది. ఈగనులను ఆర్ష సమాజము వశమొనర్చి, వ్యవహారములను సంస్థాన సంబంధములేకుండ విడదీయరాదా?

ప్రేమ—పెద్దల మాటలలో పసివాండ్రు చొటరాదు. కాని నా కొక్కటి తోచుచున్నది.

లలిత—బుద్ధులు ముందుపుట్టి తరువాత నీవు పుట్టినావు.

ప్రేమ—నాకంటె ముందు మీ రిరువురును పుట్టినారు. జోనిండు నాకుఁ దోచినది చెప్పనులెండు.

లలిత—నీకేమి తోచినది?

ప్రేమ—సంస్థానముపేర మీరు పాలించు మాక్తిక ప్రవాళ సస్యములు పరాధీనము చేయుటకు మీకు అధికారములేదు. అది సంస్థానపు భావిభాగధేయులకు అన్యాయమొనర్చిన ట్లగును.

లలిత—అది నిజమే. కాని ఐహికాముష్మికములకు ప్రకృతి శాస్త్రసిద్ధాంతములే పరమవేదములన్న అర్థమతమునకు వ్యాప్తి పొసఁగుట యెట్లు?

ప్రేమ—అది ఆర్షయోగీంద్రుల యేర్పాటులలోను ప్రకృతి నిలయమువారి సానుభూతిలోను నున్నది.

ఆర్ష—నిర్ధనులైన యార్షతీర్థులవా రేమి చేయఁగలరు?

ప్రేమ—ఇదివఱకు సంపాదించినవి సంస్థానమునకు చెందినయెడల ముందు సంపాదించు గనులు ఆర్ష సమాజము వారికేల చెందరాదు? ఆర్ష సమాజము నూతనముగా గనుల నేల సంపాదించి పాలించుకొనరాదు?

లలిత—(ప్రేమవతిని ముద్దిడికొని) చక్కనియైతి.

ప్రేమ—సంస్థానము నేటిదాక పంపిన జలాంతర్గాములవలని ఫలితముసంస్థానమునకే చెందును. సమాజమువారు స్వతంత్రముగా భావి సంపాదనను గావించుకొను ననువు చూడఁడు.

ఆర్ష—సమాజమునకు సంపాదనకు మూలధన మక్కఱలేదా?

ప్రేమ—పెద్దాపురపు సంస్థానమువారి ప్రేమకు నాకు హక్కుకలదు. నాపేర కొన్ని జలాంతర్గాములను, కొంత ధనమును (శ్రీ)వారు దయచేసినయెడల నేను వానితో సమాజముకొఱకై ముత్తైపు పొలములను పగడపుఁ బొలములను కూర్చుకొందును.

లలిత—తల్లీ! నీకు నా శరీరమునుకోసి యిమ్మున్నను ఇచ్చివేసెదను.

ప్రేమ—జలాంతర్గాములతో క్రొత్త గనులను కనిపెట్టెదను. ఒక్కమాటకు తీమింపుఁడు. గర్వమని తలంపకుఁడు. సెలవైనచో ఆ మాటకూడ చెప్పి వైచెదను.

ఆర్ష—నిశ్చయముగా నీవు అమూల్య నిధానములను సంపాదింపఁ గలవు. అవి సమాజమునకుఁ జెందును. అటు వెనుక.

ప్రేమ—వెనుక కేమున్నది? వెనుకనులేదు ముందును లేదు. నా సొంత సంపాదనను నేను ఆర్షమత ప్రచారమున కొనఁగెదను. దాని పరిపాలనకు వలసిన యధికారములు కొన్ని నేను వహించెదను. కొన్ని యధికారములను తల్లిగారు నాకొఱకై పరిపాలింపఁగలరు.

లలిత—నీవేమి చేయుమన్నను నేను సిద్ధముగా నున్నాను.

ప్రేమ—ప్రకృతి నిలయమువారు నాకు వలసిన యంత్రాదికమును శాస్త్రజ్ఞుల సహాయమును దయచేయు చుండవలెను. వాని వ్యయము నేనే భరింతురు.

ఆర్ష—ఇది యెంతపాటిపని? తప్పక జరుగును.

ప్రేమ—నేను భాగ్యవంతురాల నైతి నేని నా ధనము నుండి దేవిగారు సమాజముపేర నానారాష్ట్రములకు ప్రచారకులను బంపుచు తమ రాజ్ఞీత్వము మెరుయునట్లు పెద్దాపురము సంస్థానముపేర సమస్త రాజేంద్రులతోను మైత్రి కలిగించుకొను చుండవలెను. రాజులకంపు కట్టములును కానుకలును సమాజమువారి కర్చున నుండవలెను.

లలిత—నేను నీవు చెప్పినట్లే చేయఁగలను. ఇంతకును ధనమేది? గనులేవి?

ప్రేమ—నన్నుఁ బంపినయెడల ఊణకాలములో మీకు అమూల్య ధనములను కూర్చఁగలను.

లలిత—తల్లీ! నిన్ను వదలి ఒక్కఊణమైనను నేను ఉండలేను.

ప్రేమ—కాని—నేను గనులను వెదకుటకు సముద్రములలోఁబడి పోకమానను.

మూడవ ప్రకరణము.

పెద్ద ముత్తైములు దొరికినా నాటనుండియు లలితా మహాదేవికి మనోదుఃఖములు నివారణమయినవి. కొలదిదినములలో నామె కొఱకు పెద్ద పగడ మొక్కటిగూడ ప్రేమవతిచే సముద్రములోని ప్రవాళ పర్వతములనుండి యెత్తబడినది. భూ ప్రదేశమునుండి మామిడితోటలును పనస ద్రాక్షాదివనరాజములును ఆమెకు అనంతఫలముల నొసంగుచుండగా నామెనాటిన సముద్రములోని తోటలు ఆణి ముత్తైములను మేలి పగడములను అవ్వారిగా పండుచుండెను. ఆర్ష విజయుని దోహదమువలన సముద్రములోని కొన్ని జంతువులు గూడ వికసించి నూతన జీవముతో విరాజిల్లినవి. ప్రేమవతియు తన పేరకొన్ని సముద్రపు తోటలను నాటి, రాణిగారితోటలకు, మించిన ముక్తాఫలములను ప్రవాళములను పండించుచుండెను. ప్రేమవతి తోటలోబండునవి ముత్యపు బొండ్ములును పగడపు బొండ్ములును గాని వట్టి ముత్తైములును పగడములునుగావు. ఇవి యార్షసమాజమున కొసంగ బడుచుండెను.

ప్రేమవతీద్వితీయయై పెద్దాపురమున నొకనాడు తన యుద్యానములో లలితా మహాదేవి యొకగున్నమామిడి నీడను గూరుచుండి ఆర్షమత రహస్యములను ఆకళింపు చేసి కొనుచుండగా నార్షవిజయుఁ డచ్చోటికి విచ్చేసెను. దేవియు ప్రేమవతియు నాతనికి నమస్కరించి నిలిచిరి.

ఆర్ష—ప్రేమవతీ! నీకొకమంచి భర్తను సంపాదించి తిని ఏ మందువు?

ప్రేమ—పెద్దవారికి పసివాండ్రున్న ఎప్పుడును పరియాచకమే! భర్తనే సంపాదించిన తరువాత అడుగంటనియే మున్నది?

ఆర్ష—ఆభర్తనిన్ను ముల్లోకములను త్రిప్పి మూంటలు కూర్చుండ.

ప్రేమ—త్రిప్పినచో తిరిగెదను; మూంటలను మోసెదను.

లలిత—ప్రేమవతి అల్లరిపిల్ల. దీనిని బాగుగా వంపగల భర్త కావలెను. ఇది నేర్చిన విద్యలు ఎవ్వరును నేర్వరు.

ఆర్ష—మహానీయ కీర్తిగుణో పేతయగు నీమెత్తల్లి తారాభాయికి మంత్రీంద్రుఁడీ వాద్దానము చేసెనట.

లలిత—ఏమని?

ఆర్ష—ఉత్తమ క్షత్రియ బాలకున కీకన్యనిచ్చి వివాహముచేయుమని. మంత్రీంద్రుఁ డీసంగతిని ఆర్షయోగీంద్రులకుఁ దెలుపఁగా వారు వరాన్వేషణకు నా కాజ్ఞాపించిరి. యోగీంద్రులు తమతోను ఈ విషయమై ముచ్చటించిరట!

లలిత—అవును అట్టివరుఁడు లభించినాఁడా?

ఆర్ష—ఇది తారాభాయి కన్నబిడ్డ, ఏలినవారి దత్తపుత్రిక, ఆర్ష యోగీంద్రునిగారాబు భక్తురాలు, నాప్రియ శిష్య—ఇట్టి మన ప్రేమవతికి తగినవరుఁడు దొరకుట దుర్లభమా?

లలిత—అట్లయిన యెడల ఈ పిల్లను తీసికొనిపోయి

ఆ పిల్లవానికి వెంటనే ముడివేయుడు ప్రేమవతీ! ఇటురా గురువుగారు నీకు మగనిని తెచ్చినారు ఆయనతో వెళ్లిపో.

ప్రేమ—(కోపముతో) రాణిగారికిని పరిచూచక మేనా? ఆ మగనిని గురువుగారికే యిచ్చి పెండ్లి నేయుడు.

ఆర్ష—మగడన్న అంత తేలికగానున్నాడా? తేపటి నుండి ఆయన వంచినట్లు వంగవలెను. ఆయన నేవలోనే ఆటి తేటవలెను. వేగముగా రా.

ప్రేమ—నాకు మగడు అక్కటలేదు? పొందు మీరిరు వురును మంచివారు కారు. నాతో మాటాడవద్దు.

లలిత—పిల్లవాడు అక్షరాస్యుడేనా?

ఆర్ష—ఆస్యము మాత్రమే కాదు. ఆతడు అక్షరస్వ రూపుడు.

ప్రేమ—అతని కెంత వయస్సు?

ఆర్ష—మునిమనుమలకు మునిమనుమలనుగూడ ఎత్తి నాడు. కాని నేటికిని పసివాడే. నాకాతడు ఎప్పటికిని పసివాడే.

లలిత—అట్లయిన యెడల నా దత్త పుత్రికకు ముసలి మగనిని కట్టిపెట్టుదురా?

ఆర్ష—వానికున్నంత భాగ్యము జగత్తులో ఎవ్వరికిని లేదు. వాడు ముసలివాడెట్లగును?

లలిత—ప్రేమవతీ! ఇటురా ముసలిమగనిని పెండ్లి చేసికొందువా?

ప్రేమ—(కోపముతో) లలితను వీపున మెల్లగా కొట్టి పాటిపోవును.)

లలిత—(పరువెత్తి పట్టుకొని లాగుకొనివచ్చి) ఇది పాటిపోవును శీఘ్రముగా ముడివేయుడు.

ప్రేమ—(లాగికొని తప్పించుకొనఁ జూచుచు) నాకు పెండ్లివద్దు. పొండు.

లలిత—అమ్మవుకాదా? ముదుసలివాడైననేమి? అ దృష్టము ప్రధానము. ఇంతకును గురువర్యా! పెండ్లి కుమారునిది ముదివయస్కుంటిరే. ఇంకను మతియున్నదా పోయినదా?

ఆర్ష—అయినకు ఎప్పుడును మతిలేదు. చేయునవి యెప్పుడును చెఱుపన చేతుపనులే. కాని మెలఁకువ యెఱిగి మసలుకొన్నచో నట్టి మగనివలన నొక శబ్దరకలుగదు అప్టేశ్వర్యములును ఇష్టభోగములును సమకూరును.

లలిత—అమ్మా! ప్రేమా వింటివా యీమాట? ముసలి వాడంట! మతిలేదంట! చేయునవి చెఱుపనచేతు పనులంట! ఇంతకంటె మంచి మగడు ఎందైన దొరకునా? గురువర్యా! ఆలస్యము చేసెదరేమి? వెంటనే ముడిపెట్టుడు.

ప్రేమ—అమ్మా! మీరెంత దొంగలు! మీమాట నాకుఁ దెలిసినది! మీరు పంచభూతాత్మకమైన ఈ భౌతిక ప్రపంచమునుగూర్చి మాటాడుచున్నారు!

ఆర్ష—గడుసుపిల్ల! గండ్రతనముగూడ నున్నది. నా మాటలకు ఈ యర్థమెట్లు పొసఁగును?

ప్రేమ—అక్షర స్వరూపుడు, ఎప్పటికిని పసిదనమే, జగత్తులో అద్వితీయమైన భాగ్యము, తనకు మతిలేదు, కాని

మనము మెలకువతో వర్తించినచో ఇష్టభోగములు-ఇట్టిది ప్రకృతిగాక మఱియెవ్వరు?

లలిత—తెలివిగల బిడ్డ. ఇది మనమాటల నెట్లు త్రిప్పి సమన్వయించు చున్నదో!

ప్రేమ—అంతమాత్రమే కాదు. ఈ ప్రకృతిశోధనకై జలాంతర్గాములలో పోయి మహా సముద్రములలో గనులు కనిపెట్టుదునని నేను నిరంతరము మిమ్ము వేడుటలేదా? గురువర్యులు తెచ్చిన యీ భర్త నేను స్వయముగా వర్తించిన యా భర్తయే. (అని తలవంచుకొను చున్నది.)

లలిత—సంభాషణ అడ్డముగా త్రిప్పివైచినది. (పిల్లను ముద్దిడికొని) కాని తల్లి నిన్ను వదలి నేను ఉండలేను. ప్రకృతి దేవతనే నీవు నదా సేవించుచు గురువర్యుని శిష్య బృందము నందు అగ్రేసర వగుటచే ఇట్లు భాపించితిమి?

ప్రేమ—కానిండు. సామాన్య పండితులందఱు సప్త సముద్రములు శోధించి గనులనుండి యమూల్య ధనమును మీకుఁ గూర్చుచున్నప్పుడు ఎన్నో నూతనో పకరణములను సృష్టించిన నాకు మాత్రము మీరు సెలవొసఁగరాదా?

లలిత—తల్లీ! వారు సంపాదింతురు. ఆ ధనమున కంతకు నీవు మహారాణివి. ఉత్తరాధికారిణివి.

ప్రేమ—ఎవ్వరో సంపాదించినది వేతెవ్వరో యనుభవించుటలో నిజమైన మానవులకు ఆనందము లేదు. స్వయం కృషివలన లభ్యమైన కించిద్విజయమును మహదానంద ప్రదాయకము.

ఆర్ష—దేవీ! పత్రములు తెచ్చితిని. ప్రేమవతి సంతకములే కావలసి యున్నవి.

లలిత—పిల్లా! ఈ కాగితముల మీఁద వ్రాలు చేయుము. నీ సముద్రపు పొలముల లెక్కలను ప్రకృతి నిలయమువారు కొని తెచ్చినారు.

ప్రేమ—ఇప్పుడు నా పేర ఎంతసొమ్ము నిలువయున్నది.

ఆర్ష—ఒక జలాంతర్రామియు ఆటలైత మనోహరిణులు పోగా మాఁడువేల నిష్కములు నీపేర నున్నవి. ఇవి కాక రెఱుపుట్ల ముత్యములును అఱుపుట్ల పగడములును విక్రయమునకు సిద్ధముగా నున్నవి.

ప్రేమ—ఆహారపు డబ్బా లెన్నియున్నవి.

ఆర్ష—అన్నియుచేరి నాలుగువేల నిష్కములగును. ఉలాందా వారును పరాసు పేరును స్వదేశములోనే ఈ పద్ధతిని అవలంబించినారు.

ప్రేమ—మంచుగడ్డల స్థితి యెట్లున్నది?

ఆర్ష—మీకు స్వంతనౌకలు లేనందున వ్యాపారమంతయు మందముగానే యున్నది.

ప్రేమ—ఒకపెద్ద యోడను నిర్మించుటకు ఈ ధనము చాలదా?

లలిత—ఎంత ధనమైనను నేను ఒసఁగెదను.

ప్రేమ—సంస్థానపుసొమ్ము ఇందు చేరినచో ముస్తుందు సమాజపు హక్కులకు భంగము రావచ్చును.

లలిత—నాసొంత సొమ్మును నా కూతునకు ఇచ్చుకోరాదా?

ప్రేమ—ఆ కూతురు మూర్ఖురాలై వలదన్నప్పుడు ?

లలిత—నూ వత్సవాయి వారింటి యాడుబిడ్డ లేప్పుడును మూర్ఖరాండ్లు గారు.

ప్రేమ—దేవిగారు ఆత్మసుతి యెప్పుడు నేర్చుకొన్నారు ? కాని అమ్మా ! ఈ ముత్యపు పొలములతో నెప్పటికి ఆర్వతీర్థులవారి యాశ్రయము నెఱవేఱును ? జలాంతర్గామిలో నేడైన నన్ను పోనిండు. సముద్ర గర్భమునందలి సువర్ణములను రత్నములను సమాజమునకు కూర్చెదను.

లలిత—బిడ్డా ? నిన్ను వదలి జీవింపలేను.

ప్రేమ—అట్లయిన నీ కాగిడములలో నేను చేవ్రాలు చేయను.

ఆర్ష—నీ చేవ్రాలు భేనంత మాత్రమున నెవ్వరికిని నష్టములేదు. మాపనులు నిలిచిపోవు.

ప్రేమ—అట్లయినయెడల నన్ను శాంతమహా సముద్రములోనికి పోనిండు.

లలిత—ముక్కు పచ్చలాఱుని పసిబిడ్డవు ; ఆడుదానవు. నిన్ను దేశాంతరములకు పోనిత్తుమా ?

ప్రేమ—దేశాంతరములకు కాదు. ఉదధిగర్భములకు ; రత్నాకరుని ధనాగారములకు ?

లలిత—నీ వెన్నెడును దూర ప్రయాణములు చేసి యెఱుగవు.

ప్రేమ—దూర ప్రయాణములు చేయనియెడల వానిని ఎఱుఁగుటయు నెన్నటికిని రానేరదు. నేడు మీచేత ముందు

చిన్న దూర ప్రయాణము చేయించెదను. తరువాత పెద్ద దూరమునకు నన్ను వదిలివేయుడు.

లలిత—ఎంత చిన్నదూరము ?

ప్రేమ—నావంటి పసిబిడ్డలు ఆడుకొను బొమ్మలు పోవునంత చిన్నదూరము. ఈ బొమ్మను నేను చేసితిని. ఒక్క సారి చూడుడు.

అచ్చోట నొక పొదలో ఉత్తుంగమైన యాకారముగల చక్కని గరుడపక్షి ప్రతిమయొక్కటి యుండెను. అది ప్రేమ వతిచేత నిర్మింపఁ బడినది. లలితా మహాదేవి ఆప్రణామము జూచి యానందించినది. *

లలిత—లోహము కఱఁగించి యీ బొమ్మను ఎప్పుడు పోత పోసితివి ?

ప్రేమ—నేటి యుదయమునకు ఇది సిద్ధమైనది.

లలిత—ఇది యంత్రపు విహంగమైన నెంత బాగుగ నుండును ?

ప్రేమ—అప్పుడు మహాలక్ష్మీవలె మీరు గరుడా రూఢులై ఆకాశ సంచారముకూడ చేయవచ్చును.

ఆర్ష—ఆకాశమున కెగురునట్లు చేయుట కష్టము. లోనిది గాదు. వాయు విమానమును విహంగాకృతిగాఁ జేసిన యెడల—

ప్రేమ—భూమ్యుపరిభాగమున జంఝానిలములు వీచి నప్పుడు అపక్షి ఆ గాలికి కొట్టుకొని పోవదా ?

ఆర్ష—తన్ను ఉడికించినానని నామీఁద పగతీర్పు

కొను చున్నది. నూరుమైళ్ల వేగముతో ఎదురుగాలి వీచినను నేను నిర్మించు యంత్రమునకు ప్రమాదము కలుగదు.

ప్రేమ—కాని యెత్తున కెగిరినప్పుడు ఉక్కిరి బిక్కిరి. అమ్మా! ఈపక్షిని మీ రొక్కసారి అధిరోహింపుడు. మీ వెనుక నేనును కూరుచుండెదను. చిన్నదూరము పోయివత్తము.

ఆర్ష—ఒక మాసములో విహంగాకృతి గల విమానమును నేను మీకు సమర్పింపఁ గలను. ఈ పక్షిని అధిరోహించి చూడుడు.

ప్రేమవతియు రాణియు ఆ పక్షిపైకెక్కిరి. అందలి హఠాదాలో రాణి సుఖావిష్ట యయ్యెను. తోడనే ప్రేమవతి యొక మీటనొక్కెను. పక్షి ఆకాశమునకు ఎగిరిపోయినది.

ప్రేమ—అమ్మా! గురువర్యుడు ఎప్పుడో నిర్మింతు నను చున్నాడు. నేను ఇప్పుడే దీనిని నిర్మించితిని.

లలిత—ఇంత పిల్లవైనందుకు నాకు సంతోషముగా నున్నది. కాని ప్రమాదములు రావచ్చును. వెంటనే క్రిందికి దింపుము.

ప్రేమ—జలమధ్యముననే మీరు విహారములుచేసితిరి గాని వాయు మధ్యమున ఎన్నడును విహరింపలేదు. కొంచెము సేపు స్వారి వెడలుదము. ఈ యంత్రములో ప్రమాదమునకు చోటులేదు.

లలిత—దేశములు దాటిపోవు చున్నాము. ఆ కాన వచ్చునది తునిలోని శాల జగపతి భవనము.

ప్రేమ—వాల్మీకి ఆకాశ మార్గమున ఆఱు బాటలను వర్ణించినాడు. అందు భూమికి అత్యంత సమీపస్థమగు బా

టను ధాన్య జీవినులగు పక్షులు సంచరించును. పండ్లనుకాయ
లను దిను బలి భోజనములు అంతకెక్కిన బాటను పోగలవు.

లలిత—మనమిప్పుడు ఏ బాటను పోవుచున్నాము?

ప్రేమ—క్రాంచములు సంచరించెడు మూడవ బా
టలో నున్నాము. ఇదే నాలుగవ మార్గమున కేగుచున్నాను.

లలిత—హద్దులేక దుండగములు చాల చేయు
చున్నావు. మహారాణితోనే పరిహాసములా? ఇంక చాలును.
ఇంటికి మఱలింపుము.

ప్రేమ—ఇది నాలుగవ మార్గము. ఇందు డేగలు
సంచరించును. మనలను జూచి ఆ పక్షులెట్లు పాటిపోవు
చున్నవో?

లలిత—ఇంతవఱకు చాలును. ఇంటికి మఱల్పుము.

ప్రేమ—ఇంక కొంచెమునేపు. పోవుచున్నామే గాని
కుదుపైన ఇందులేదు. వాయు విహారము ఎంత వినోదకరము?
ఆక్రింది అడవులును కొండలును ఎంత రమ్యముగా నున్నవి?
అమ్మా? ఇప్పుడు మనమేగుచున్నది అయిదవ పథము. ఇందు
గ్రద్దలు సంచరించును.

లలిత—నాకు కండ్లు తిరుగుచున్నవి. కడుపులో ఆం
దోళనము పుట్టుచున్నది. ఇంటికివద. ఎంత దుష్టురాలవైతివి?

ప్రేమ—ఇది ఆటవపంథ. ఇందు వైనతేయములు
సంచరించును. వాల్మీకి యింతవఱకే చెప్పినాడు. నేను ఏడవ
పంథకును ఎగురుచున్నాను. ఇప్పుడు మనము భూమికి నాలుగు
మైళ్ల యెత్తున నున్నాము.

లలిత—ఆటచేతులలో ప్రాణములు పెట్టుకొని ఏల

యీ యాగడము. నిన్ను కారాగృహమున వేయించెదను చూడుము.

ప్రేమ—అట్లయినయెడల నన్ను తమింపుడు. బాల్య చాపల్యముచే చెప్పకుండ మీకు అద్భుతమునుగూర్చ నారాట పడితిని. మీరు ఆ వశాదాలో నించుక విశ్రమింపుడు. త్వర లోనే యింటికి పోవుదము.

అని ప్రేమవతి యొక మీట నొక్కెను. వెంటనే యచ్చోట నొక గదియేర్పడెను. విమానము ఏడవపంథను పోవుచునే యుండెను. ప్రేమవతి ఆగదిలో రాణికి పడకయమర్చి మధురములైన ఫలములను ఆమె కొసఁగెను.

లలిత—ఇవియేమిటి? ఈమోసమునకు తోడు విందులు గూడనా? ఇట్టి దుష్టురాలిచేత నేను తినను.

ప్రేమ—సర్వలక్షణ సమన్వితమై శాస్త్రసిద్ధమై అప్ర మాదమై ఆనంద పూరితమగు యంత్రమును రహస్యముగా నిర్మించి జల విహారమునకుఁ బ్రతిగా వాయు విహారమును గూడ మీకు సమకూర్చి మెప్పుండఁదలఁచితినిగాని ఆకస్మిక ముగా మిమ్ము అంతరిక్షమునకు ఎత్తుకొని పోవుటవలని మాన సికవ్యధను గూర్చి నాకు తట్టలేదు. అయినను నా చేతులతో నేను చేసిన యీ యంత్రమునకు ఆనందించి ఒక్క మెప్పు మాటను పలికినచో ఎంత సంతోషింతును? దయచేసి ఈ యాహారమును స్వీకరింపుడు.

లలిత—ఇంతటి తెలివియు సమర్థతయు నిజముగా మె చ్చఁదగినవియే. దీనికి నేను కొండయెక్కుదును. కాని ప్రమా దములు వచ్చునని భయము. ఇప్పటికిని నీపిల్లచేష్టలుపోలేదు.

కొంచెము సేపటికి మహారాణికి భయముతీతెను. దేవతామూర్తివలె ఆమె ఆకసమునుండి భూలోకమును విలోకింప సాగినది. ఇప్పుడు ఆమెకు కండ్లు తిరుగుటలేదు. అంతకంతకు ఈదృశ్యము ఆమెను ఆనందపూరితను గావించెను పర్వతములును మహా వృక్షములును నలకలవలె కానవచ్చుచుండెను. నదులును ఏళ్లును చాటికలవలె నయ్యెను. తీవ్రస్వ తీవ్రస్వ విమానము పోవుచుండెను. చక్కని యా గాలిచేతను విమానపు వేగముచేతను శ్రాంతయై దేవి నిదురించెను. కొంత స్థేపటికి మేల్కొని ఇప్పుడు మనమెచ్చట నున్నాము? లలిత—ఇంక నైన ఇంటికి చేర్చుము.

ప్రేమ—వాయు సముద్రములో నాలుగుమైళ్ల ఎత్తున. కొలత యంత్రమును జూడుడు. నీటిలోని లోతువలెనే వాయువులోని ఎత్తును దీనివలనఁ దెలియును.

లలిత—ఇప్పుడీ విమానము ఎంత వేగముతో నడచుచున్నది.

ప్రేమ—గంటకు సూరుమైళ్ల చొప్పున. అయినను నడచుచున్నట్లే లేదు. దిగువను జూచునప్పుడు మాత్రమే సూరుమైళ్ల వేగముతో భూదేవి పరిగెత్తుకొని పోవుచున్నట్లు కానబడును.

లలిత—ఇంక నైన విమానమును ఇంటికి మఱలింపుము. నేను క్రిందికి చూడలేను. భయమగుచున్నది.

ప్రేమ—ఇచ్చట దిగి ఈశ్వరుని సేవించి పోవుదము. విమానము క్రిందికి దిగుచున్నది.

లలిత—ఏ యీశ్వరుడు.

ప్రేమ—జగన్నాథము లోని మొండిజగ్గడు. మన మిప్పుడు జగన్నాథము చేరినాము.

లలిత—నీకెట్లు తెలియును ?

ప్రేమ—ఈ దిక్కుచనివలన. విమానమిప్పుడు నేలను సమీపించినది. స్వామి యాలయమున కెదుట దీనిని దింపుచున్నాను.

లలిత—దేవునకు కానుక లేవియు మనము తేలేదే ?

ప్రేమ—నేను తెచ్చితిని. అమూల్యములైన దక్షిణావర్త శంఖములును ముత్యములును పవడములు నాకడనున్నవి.

జగన్నాథములోని దేవాలయము నెదుట గరుడపక్షి నేలకు వ్రాలినది. విమానము అచ్చట దిగఁగానే యందలి వారలకు అద్భుతముకలిగెను. ప్రత్యక్ష నిదర్శనముగా దేవ లోకమునుండి దేవతలు స్వామి యారాధనకు దయచేసిరని వారు తలంచిరి. లలితయు ప్రేమవతియు కానుకలు చేఁబూని యా విమానము దిగిరి. ప్రేక్షకులు వారికి సాష్టాంగ మొనర్చిరి. ఇంట నిదురించుచున్న గుడి పూజారి ఆశ్రమముతో పరు వెత్తి వచ్చెను. గరుడ విమానమును జూచి పూజారి భయముతో వారికి సాష్టాంగమొనర్చి వారు విష్ణులోకమగు వైకుంఠమునుండి యచ్చటకువచ్చిన దేవతలే యని తలంచి “నైకుంఠవాసులకు స్వాగతము” అని పలికెను. ఒకటి రెండు గంటల సేపు అచ్చటి పవిత్రప్రదేశము లన్నింటిని తిలకించి తాముతెచ్చిన యమూల్య రత్నములను స్వామికి సమర్పించి, మఱల విమానారూఢులై లలితా ప్రేమవతులు నాటి సాయం

కాలము అయిదుగంటలకు తిరిగి పెద్దాపురములోని ఆ యుద్ధాన వనమును జేరిరి.

ఆర్ష విజయుడు ఆ ప్రదేశముననే హాహారావములు చేసిచేసి మూర్ఛితుడై పడియుండెను. దేవి రాగానే యాతనికి స్మృతివచ్చినది. వెంటనే దేవి యాతనిని సమీపించి “దుండగపుష్ప! కొంతెతనము హెచ్చినది. నిర్మించిన యంత్రమును ఒక్క సారియైన పరీక్షింపక మహారాణితోనే సాహసమునకు తెగించినది.” అని పలికెను.

హీనస్వరముతో ఆర్ష విజయుడు “బాలిక కావున చపలతకు క్షమింపవలెను. ప్రకృతి శాస్త్రమర్మము లన్నియు జీర్ణమై యీశిల్ల గర్భమునందున్నవి. ప్రకృతియందైన లోపము కలుగవచ్చునుగాని యీమె నిర్మాణములందు అట్టివి యుండలేవు. మనకండ్ల కిది పసిబిడ్డగాని నిజముగా నీమె భూలోకము నుద్ధరింప నవతరించిన ఈశ్వరుని జ్ఞానలేశము.” అని పలికెను.

లలిత—ఈబిడ్డ ప్రతిభ నాకుఁ దెలియును. కాని దీనియంత్ర నిర్మాణమునకు నా కిదియే ప్రథమానుభవము. క్షణములో జగన్నాథయాత్ర చేసివచ్చితిమి.” అని పలుకుచు మహారాణి దేవతా ప్రసాదమును గురువుగారికి ఒసంగి ప్రేమ వతిని గాఢముగాఁ గాఁగిలించుకొని ముద్దిడుకొని “బిడ్డా! ఇట్టి దుండగము లెన్నడును చేయవుగదా.”

ప్రేమవతి “నాకొక్క కోరికగలదు. తమరు దానికి అంగీకరింపవలెను.

లలిత—సముద్రములలోఁ బడి గనులు వెదకుటకా?

ప్రేమ—కాదు. మఱియొక చిన్నదూరము పోవలె

నని యున్నది. తేపటి యదయమున కాశికిపోయి గంగా
స్నానముచేసి, పిమ్మట ప్రయాగలో త్రివేణీ స్నానముగావించు
కొని పిమ్మట గయలో ఫల్గునీ స్నానమాచరించి పితృక్రియలు
నిర్వహించి మధ్యాహ్నమునకు తిరిగివత్తము. నా తల్లిదండ్రు
లకు తిలోదకములు విడువవలెనని నాకు కోరికగలదు.

లలిత—ఈశ్వరానుగ్రహముచేత నేటికి ప్రమాదము
లేకుండ బయటఁ బడితిమి. ఇట్టి చిన్న దూరములిక చాలును.
నాకు రాజ్య వ్యవహారములు లేవా?

ప్రేమ—గురువర్యునిచే యంత్రపరీక్ష చేయింపుడు.
మీకు ధైర్యము కలిగిననే యీ యాత్ర చేయవచ్చును.
మంత్రీంద్రుఁ డున్నాఁడు. ఇంతలో మునిఁగిపోయెడు నాకు
తెలియని రాజ్యతంత్రము లేవియు లేదు.

ఆర్ష విజయుఁడా యంత్రముగు బరీక్షించి మెచ్చు
కొనెను.

ఆర్ష—నేనుగూడ మీతో వచ్చెదను. నేను ఎన్నఁ
డును తలంపని శాస్త్ర మర్థములుగూడ ఇందు సిద్ధించినవి.
లోకములో నెన్నఁడును సిద్ధింపఁగూడని ప్రమాదములకుఁ
గూడ నిందు ప్రతిసాధనము లమరినవి.

ప్రేమ—పురోహితులను, పరిచారికలను కానుకలను
ఆహారాదులను గూడఁ వెంటనే చేర్చుకోవలెను.

ఆర్ష—ఇందు అంత చోటెక్కడ నున్నది?

ప్రేమ—ఈ విహంగముమీఁద మున్నూరు మండికి
తావు గలదు. ఆ తేకులను అమర్చి అందు రాణిగారికిని తమ
కును ఒక్కొక్క కూటమును, అట్లే యితరులకు తగువసతిని

భూమ్యాకర్షణశక్తి లోనుగాకుండ అప్రమాదముగా కల్పింప వచ్చును. పుష్పక విమానమువలె నెందఱెక్కినను ఒక్కరి కింకను తావుండునట్లు మున్నూర్గురు యాత్రికులకు దీనిని ఉద్దేశించితిని.

ఆర్ష—తెల్ల వాఱక మునుపే ప్రయాణమునకు కూర్చు కొనుటకు వ్యవధి కలదా?

ప్రేమ—నేను ముందే అన్నింటిని అమర్చి పెట్టు కొంటిని. ఆ భయములేదు. పురోహితుని పరిచారికలను దెచ్చుట మివంతు. కానుకలతోఁగూడ మిగిలినదంతయు నావంతు.

ఆర్ష—మనము ఎన్ని గంటలకు బయలుదేఱవలెను?

ప్రేమ—తెల్లవాఱు జామున శుక్రోదయము వేళకు.

లలిత—కాశీపట్టణము ఎప్పుడు చేరఁగలము?

ప్రేమ—ఉదయము ఎనిమిది గంటలకు. అందు పంచ గంగలు తీర్చుకొని విశ్వేశ్వరాదులను దర్శించి తొమ్మిది గంటలన్నరకు ప్రయాగ చేరుదుము. అందు త్రివేణీ స్నానమును బిందుమాధవ దర్శనమును చేసి పదునొకండు గంటలకు గయ చేరుదుము. మూడు గంటలకు గయలో బయలుదేటి ఏడుగంటలకు తిరిగి యిచ్చటికి చేరఁగలము.

ఆర్ష—ప్రతిచోట తీర్థ శ్రాద్ధములు గూడఁ జెట్టవలదా?

ప్రేమ—ప్రతిదినమును గూడ శ్రాద్ధము పెట్టవచ్చును. శాస్త్రమునకేమి లోపము! కాని గయాశ్రాద్ధ మొక్కటియే నేను ఊహించినది. లేనిచో ఈ ప్రయాణము మూడునాళ్లగును.

లలిత—ఇప్పుటికి గయాశ్రాద్ధముతో సరిపుత్తము. శాస్త్రోక్తముగా వ్యవహరింప వలయునేని ఒక్క కాశిలోనే తొమ్మిది నెలల తొమ్మిది దినముల, తొమ్మిది గడియల, తొమ్మిది విగడియ లుండవలెను.

ఇట్లు లలితాదేవి వాయు విహారములనుగూడఁ బ్రారంభించెను. ఒక్కనాఁడు బదరికాశ్రమ ప్రాంతభూములు వీరు సేవించిరి. బదరి, కేదారము, గంగోత్రి, యమునోత్తరి, పంచ ప్రయాగలు, కైలాసమును ఒక్కదినములో ముగిసినవి. ఒక నాఁడు కాశికేగి గంగనుతెచ్చి నాటి పొద్దున తొమ్మిది గంటలకు రామేశ్వరమున రామలింగస్వామికి అభిషేకముచేసి సాయంకాలముముసకు మఱల ఊరుచేరిరి. ఇట్లు సమస్తయాత్ర లును వీరు సేవించిరి. ఇంతలో ఆర్షవిజయుఁడు తలపెట్టిన విమానము దేవికి చేరెను. కాని ప్రేమవతి నిర్మించిన విమాన పుటలవును అందమును దానికి పోసఁగలేదు.

ప్రేమ—దేవీ! తమకొక విమానము సిద్ధమైనదిగావున నా విమానమును ప్రజల కిచ్చివేసెదను.

లలిత—ఎవ్వరికి ఒసఁగుదువు.

ప్రేమ—హరిద్వారమునుండి హిమాలయ యాత్రలు చేయువారు చాలకష్టములు పడుచున్నారు. తమకొక వైమానికుని దయచేసినయెడల ఈ విమానము సర్వదా యాత్రికుల కొరకు వినియోగించెదను.

లలిత—ఆట్లేచేసెదను మఱి నీకీ విమానముక్కఱలేదా.

ప్రేమ—అనుభవము గలిగినది కావున నింతకంటె మంచి విమానమునే నేను నిర్మించుకొనఁ గలను.

లలిత—ఎట్టి విమానమును నిర్మింతువు ?

ప్రేమ—విహంగ గర్భమునందలి స్థలమంతయు వ్యర్థముగా పోవుచున్నది. కాబట్టి పక్షి కడుపులోనే మనము ఉండునట్లు చేయఁదలఁచితిని. మఱియు నేలఁబడినను ప్రమాదము పొఱయకుండునట్లు దానిచుట్టును ఘాత నిరోధకములగు తీగల నిర్మింతును.

లలిత—జలమందును స్థలమందును గూడ విహరింపఁగల యేకయంత్రమును నిర్మింపలేవా ?

ప్రేమ—దానికేమి కష్టము ? కాని ఒక్క నిబంధనము నకు మీరు అంగీకరింపవలెను మీ కట్టి యంత్రమును నేనే చేసిపెట్టుదును—నాకు గనులను గనిపెట్టుటకు అనుజ్ఞ నొసగిన యెడల.

లలిత—ఎన్నటికిని నీ పట్టుదలను మానవుగదా ?

ప్రేమ—యంత్రమును చూచియైన నా సమర్థతను ఒప్పుకొని అనుజ్ఞనిండు.

లలిత—యంత్రమును నిర్మింపుము. తరువాతి మాట చూచుకొందము.

ప్రేమ—మీ రెప్పుడును ఇంతే. పసివాండ్ర ముచ్చట తీర్చుదమన్న కోరిక మీకులేదు. పోనిండు. యంత్రమును చేసి ఇత్తునులెండు.

దినములు గడచిపోవు చుండెను. జల గర్భమునను వాయు మధ్యమునను గూడ సంచారము చేయఁగల యంత్రమును రాణికి నిర్మించుటయందు ప్రేమవతి నిమగ్నయై యుండెను. ఒకనాఁడు మహారాణి ప్రేమవతితోఁ గూడ

ప్రకృతి నిలయములోని స్త్రీశాఖను దర్శించి బహుమతు లొసంగు చుండెను. అప్పుడొక బాలిక రాణి యొసంగిన బహు మానము తన కక్కట లేదని నిరాకరించెను.

లలిత—ఈ బహుమతిని నిరాకరింపుమని నీ కెవ్వరు బోధించినారు ?

బాలిక—ఎవ్వరును బోధింప నక్కటలేదు. ఇది తీసి కొనరాదని నాకే తెలియును.

లలిత—ఎందువలన ?

బాలిక—ఇది ప్రకృతి నిలయము. మానవోపాయ క్తములై సూక్ష్మములొ మోక్షమును గూర్చు నద్భుతోప కరణములను మాకిచ్చుట సమంజసము.

లలిత—ఇట్టి సమయమున నీవిట్లు మనలుట అవిధేయత గాదా !

బాలిక—ఆమాట నిజమే. కాని ఏలినవారి దర్శనము లభించుటకు పేద బాలికలకు ఇంతకంటె సమయమెట్లు దొరకును ?

ప్రేమ—నా సూతన విమానమందు అట్టి వెన్నిటినో నిర్మించి యుంచితిని. వానినిగూడ దేవిగారు ఈ బాలికలకు పంచిపెట్టవలెను.

బాలిక—ప్రకృతి రహస్యములు మానవోప యోగములగుపద్ధతినే వానిని చేసితిరా ?

ప్రేమ—పరీక్షించి చూచుకొమ్ము నీ కిష్టమువచ్చిన దానినే తీసికొనుము.

బాలిక—మహాభాగ్యము.

ప్రేమ—(పదార్థములు తెప్పించి)-బాలికా! నీకు రాణిగారు అగ్ర బహుమానము నిచ్చుచున్నారు ఇది వన్నెల వినసకట్ట.

బాలిక—దీని ప్రయోజమేమి ?

ప్రేమ—ఇప్పుడిది వినసకట్ట. విడదీసినయెడల అన్ని గృహోపకరణములు ఇందున్నవి. సూదులు, కత్తులు, బట్టలు ఆటవేసికొను, తీగలు, ఆకుతాయి, సుత్తె, అడకత్తెర, కత్తెర, అంపము, ఉలి, కొలబద్ద, కదురు, కండె, గాలము, వండుకోని ప్రొయ్యి, విల్లు, అమ్మలు, వింటినారి, శూలము, మున్నగునవి యిందు చాల్కగలవు. దీనితో వేటాడవచ్చును. బట్టలు నేయవచ్చును. వడ్రము, కమ్మరము, కంసాలిపని చేయవచ్చును శత్రువులతో యుద్ధము నొనరింపవచ్చును. ఒక్కదీనిని కొనిపోతిమేని ఇదీ దృఢమైవ నలుబదినాల్గు పరికరములపెట్టు.

బాలిక దానిని వందనములతో నంగీకరించెను, “కాని ఉత్తమ శాస్త్రజ్ఞానము ఇందు వినియోగింపఁ బడలేదు.”

ప్రేమ—పని బాలికలకు ఇంతకంటె అర్థమగునది యెట్టిదై యుండవలెను ?

బాలిక—మా బహుమతులను చూచిన వారందఱును ప్రకృతిదేవి యుపాసనకు పూనుకొనురీతి ఉద్బోధము కలిగించునవి కావలెను. ప్రకృతి నిలయమున కిది విధి (అని వెడలిపోయెను.)

ప్రేమ—పోనిమ్ము ఈ పటమునుగూడఁ దీసికొమ్ము ఇందైన కొంచెము శాస్త్రసారము ఉన్నదా ?

శాలిక—(చూచి) నావంటి వారికి ఇందలి జ్ఞానము చాలును. ఇప్పుడు ముప్పదులు, ఏబదులు పోసి పాకయంత్రములు కొను వ్యామోహముతోబడి యున్నవారి కిది చక్కని యంత్రము. పెద్దగిన్నెలో అడుగున నీరుపోసి, ఏ బాణలినో, ఏ గిన్నెనో బరువుగా దాని పైన బోరగించినయెడల, మనలు చున్న నీటి ఆవిరి వెడలిపోవ దారిలేక ఆ గిన్నెలోనే చుట్టు తిరుగుచుండును. అందు ఒకపెద్దగిన్నెలో బియ్యము, ఒక దాన పప్పు, ఒకదానిలో కూర—వేసి ఇట్లు ఎన్నింటిని వండఁ దలఁతురో అన్నింటికి అన్నిగిన్నెలలో చేర్చి మూసివెయ్యడల లోపల చుట్టుచున్న యావిరికి అన్నియు ఉడుకును. బియ్యపు గిన్నె లోని బియ్యమునకు మూడుపాళ్లు నీళ్లు చేర్చినయెడల అత్తి సరగును. కూరలుడుటకు నీళ్లక్కఱలేదు. ఈ క్రిమకు తెలియని మనవారి నుండి పాకయంత్రమని పేరుపెట్టి పరులు ధనమును పెరుకుకొని పోవుచున్నారు. పెద్దగిన్నెలో ఇముడు చిన్నగిన్నెలు లేని యిట్లు ఈలోకములో లేదు. ఇదిమంచి బహుమానమే.

ప్రేమవతి యెన్నెన్ని బహుమానములనో రాణిచేత శాలికలకు ఇప్పించినది. మా పాఠకుల కిదియే యొకసమస్య లోకోప యుక్తములగు నెట్టి పదార్థములు అట్లు సృష్టింపఁబడి యుండునో బుద్ధిమంతులు తామే ఊహించుకొందురు గాక,

బహుమానములు ముగిసినవి. ప్రేమవతి నీటను గాలి లోనుగూడ సంచరింపఁగల విమాన జలాంతర్గామినిని రాణి గారికై నిర్మించుటయందు నిమగ్నయైయుండెను. ఒకనాడు రాణియు, ఆర్థ విజయుఁడును ప్రజలలో నొక్కసారిగా గుప్పున

ప్రేమ—(పదార్థములు తెప్పించి)-బాలికా! నీకు రాణిగారు అగ్ర బహుమానము నిచ్చుచున్నారు ఇది వన్నెల విసనకట్ట.

బాలిక—దీని ప్రయోజమేమి ?

ప్రేమ—ఇప్పుడిది విసనకట్ట. విడదీసినయెడల అన్ని గృహోపకరణములు ఇందున్నవి. సూదులు, కత్తులు, బట్టలు ఆటపేసికొను, తీగలు, ఆకుతాయి, సుత్తె, ఆడకత్తెర, కత్తెర, అంపము, ఉలి, కొలబ్రద్ద, కదురు, కండె, గాలము, వండుకొను ప్రొయ్యి, విల్లు, అమ్మలు, వింటినారి, శూలము మున్నగునవి యిందు చాల్చుగలవు. దీనితో వేటాడవచ్చును. బట్టలు నేయవచ్చును. వడ్రము, కమ్మరము, కంసాలిపని చేయవచ్చును శత్రువులతో యుద్ధము నొనరింపవచ్చును. ఒక్కదీనిని కొనిపోతిమేని ఇదీ దృఢమైవ నలుబదినాల్గు పరి కరములపెట్టు.

బాలిక దానిని వందనములతో నంగీకరించెను, “కాని ఉత్తమ శాస్త్రజ్ఞానము ఇందు వినియోగింపఁ బడలేదు.”

ప్రేమ—పని బాలికలకు ఇంతకంటె అర్థమగునది యెట్టిదై యుండవలెను ?

బాలిక—మా బహుమతులను చూచిన వారందఱును ప్రకృతిదేవి యుపాసనకు పూనుకొనురీతి ఉద్బోధము కలిగించునవి కావలెను. ప్రకృతి నిలయమున కిది విధి (అని వెడలిపోయెను,)

ప్రేమ—పోనిమ్ము ఈ పటమునుగూడఁ దీసికొమ్ము ఇందైన కొంచెము శాస్త్రసారము ఉన్నదా ?

బాలిక—(చూచి) నావంటి వారికి ఇందలి జ్ఞానము చాలును. ఇప్పుడు ముప్పదులు, ఏబదులు పోసి పాకయంత్రములు కొను వ్యామోహముతోబడి యున్నవారి కిది చక్కని యంత్రము. పెద్దగిన్నెలో అడుగున నీరుపోసి, ఏ బాణలినో, ఏ గిన్నెనో బరువుగా దాని పైన బోరగించినయెడల, మనలు చున్న నీటి ఆవిరి వెడలిపోవ దారిలేక ఆ గిన్నెలోనే చుట్టు తిరుగుచుండును. అందు ఒకపెద్దగిన్నెలో బియ్యము, ఒక దాస పప్పు, ఒకదానిలో కూర—వేసి ఇట్లు ఎన్నింటిని వండఁ దలఁతురో అన్నింటికి అన్నిగిన్నెలలో చేర్చి మూసివెయ్యడల లోపల చుట్టుచున్న యావిరికి అన్నియు ఉడుకును. బియ్యపు గిన్నె లోని బియ్యమునకు మూడుపాళ్లు నీళ్లు చేర్చినయెడల అత్తి సరగును. కూరలుడుటకు నీళ్లక్కఱలేదు. ఈ క్రియకు తెలియని మనవారి నుండి పాకయంత్రమని పేరుపెట్టి పరులు ధనమును పెరుకుకొని పోవుచున్నారు. పెద్దగిన్నెలో ఇముడు చిన్నగిన్నెలు లేని యిట్లు ఈలోకములో లేదు. ఇదిమంచి బహుమానమే.

ప్రేమవతి యెన్నెన్ని బహుమానములనో రాణిచేత బాలికలకు ఇప్పించినది. మా పాఠకుల కిదియే యొకసమస్య లోకోప యుక్తములగు నెట్టి పదార్థములు అట్లు సృష్టింపఁబడి యుండునో బుద్ధిమంతులు తామే ఊహించుకొందురు గాక,

బహుమానములు ముగిసినవి. ప్రేమవతి నీటను గాలి లోనుగూడ సంచరింపఁగల విమాన జలాంతర్గామినిని రాణి గారికై నిర్మించుటయందు నిమగ్నయైయుండెను. ఒకనాడు రాణియు, ఆర్థ విజయుఁడును ప్రజలలో నొక్కసారిగా గుప్పన

ప్రకృతి శాస్త్రములపై ఉత్సాహము చేలరేగుటకు పెద్ద యాందోళనము గావింపవలయుననియు, తద్విధానములు నిర్ణయింపవలెననియు దేశమునంతను ప్రకృతిచర్చ సముద్ర తరంగములలో ముంచివేయుటకు సాధనములను గనిపెట్టవలెననియు ప్రసంగించుచుండగా ప్రతీహారియొక్కడు ప్రవేశించి.

“మహారాణి గారికి జయమగునుగాక! ప్రేమవతిగారు నలువురు చెలికత్తెలతో సముద్ర విహారముచేయుచు నందు మునిగిపోయినారు. రెండునాళ్లనుండి కానవచ్చుటలేదు.” అని విహంగువంటి యొక వార్తను వెల్లడించెను.

ఆర్షవిజ—ఎప్పుడు?

ప్రతీహారి—రెండు దినములైనది. శ్లత మనో హరిణులతో నీట మునిగినవారు మఱల తేలలేదు. ఏ యూబిలో పూడికొని పోయిరో, ఏ సొఱచేపలచే కబళింపబడిరో తెలియకున్నది.

ఆర్షవి—వారిని వెదకు ప్రయత్నములు జరుగలేదా?

ప్రతీ—మన జలాంతర్గాములును శ్లత యంత్రములును చుట్టుపట్ల కన్నూరుమైళ్ల దాక సముద్రమంతయు గాలించెను. ఎందును వారిజాడ గానరాలేదు.

ఆర్షవి—వాయు సంచారము చేయుచున్నారేమో?

ప్రతీ—వాయు విమానములన్నియు అందేయున్నవి. మొన్నటికి విమానజలాంతర్గామిని పూర్తియైనది. దానిని రాణి గారికి సమర్పింప ప్రేమనతిగారు ఆరాటపడుచుండిరి.

“హా! పరమేశ్వరా?” యని లలితా మహాదేవి మూర్ఛితయై నేలబడి పోయెను.

నాలుగవ ప్రకరణము.

ఆర్ష తీర్థుని సిద్ధాంతము.

ఆర్షశకాత్పూర్వము 18-1-117 సంవత్సరమున ఆర్షుల పూర్వ జగద్గురువుగూ ఆర్ష తీర్థుడు ప్రపంచమున కొకనూతన సిద్ధాంతమున వెల్లడించెను. ప్రజలలో ప్రకృతి శాస్త్రములనే విహితముష్టిక ధర్మములుగాఁ జేయుట యాతనిపని. అందు ల్లకె అతి విప్లవ సేతువులవలన విస్తార జననష్టములేనిచో ప్రపంచములోని జనసంఖ్య నూరేండ్లలో రెట్టింపుగా పెరిగిపోవు నని ఆతఁడు ఒక సిద్ధాంతమును బోధింప నారంభించెను. దానికి పండితోత్తముడగు నిశ్శంకయోగి ఇట్లు వ్యాఖ్యానము చేసెను.:-

ఆది మానవులుగా స్వాయంభువుమనువును నాతని భార్యయు పరమాత్మచే మేరుపర్వత ప్రాంతములందలి యిలా వృత వర్షమున సృజింపఁబడిరని—ఆర్ష తీర్థులవారి మతానుసారముగా వారి సంతతి యిట్లు పెరిగినదని :-

		సంఖ్య
(1)	మొదటి మానవులు (ఆరును మగడును)	$2^1 = 2$
(2)	100 ఏండ్లకు $100 \times 1 =$	$2 \times 2 = 2^2 = 4$
(3)	200 ఏండ్లకు $= 100 \times 2 =$	$2 \times 2 \times 2 = 2^3 = 8$
(4)	300 ఏండ్లకు $= 100 \times 3 =$	$2 \times 2 \times 2 \times 2 = 2^4 = 16$
(5)	400 ఏండ్లకు $= 100 \times 4 =$	$2^5 = 32$
(6)	500 ఏండ్లకు $= 100 \times 5 =$	$2^6 = 64.$

ప్రకృతపు జనాభా లెక్కలనుబట్టి ప్రపంచములోని జనసంఖ్య తెలిసినచో మానవోత్పత్తి కాలము నిర్ణయింపఁ బడసగునని.

నిశ్శంక యోగీంద్రుని వ్యాఖ్యానమును దుశ్శంక గురు వర్యుఁడు తీవ్రముగా ఖండించెను: అభివిప్లవ హేతువులను నిశ్శంక యోగీంద్రుఁడు గమనింపలేదని.

“సూర్యునిలోని మచ్చలు పండ్రెండేండ్ల కొకసారి మాటును. ధ్రువ ప్రాంతములోని విద్యుద్రేఖలు పండ్రెండేండ్ల కొకసారి మాటును. భరతవర్షములో పండ్రెండేండ్ల కొకసారి కఱవుల వలన తీత్యంత జన విప్లవము సంభవించును. యుద్ధములు, మహామారివంటి వ్యాధులు, భూ కంపములు, మున్నగునవి లేనిచో నిశ్శంకుని లెక్కలు సరియగునుగాని, లేనిచో కానేరవు. కాబట్టి నిశ్శంకుఁడు పదేండ్లలో సిద్ధించు నను దానిని మనము వేయియేండ్లలో సిద్ధించు ననుకొన్నను తప్పులేదు.”

వ్యాఖ్యానములపై వ్యాఖ్యానములు పెరిగిపోయినవి. ఆర్ష తీర్థుని జనసంఖ్య సిద్ధాంతము లోకమంతటను వ్యాపించినది. తోడనే బుద్ధిమంతుల హృదయములందు ఆందోళనము హెచ్చెను—ఎన్నఁచో ఒకనాఁడు ఉన్న భూమి యంతయు మనుష్యాకీర్ణమైనచో నింక పొలములకును పంటలకును తావె క్కడనని? అన్ని దేశములందును నిదియే విచారణీయాంశ మయ్యెను: తుదకు మనజాతి యొకనాఁడు తిండికిలేక మరణించునని. కోటానుకోట్ల యేండ్ల పిమ్మట రానున్న ఈ దుర్గతిని నివా

రించుటకై యిప్పుడే ఆలోచనలు ఆరంభమైనవి. మనుష్య జాతి యెప్పుడును అతిజాగరూకత కలదిగదా.

ఏలేశ్వరోపాధ్యాయుల వారు ఇట్లు ప్రకటించిరి:—ప్రళయము శాస్త్రదృష్టము. శాస్త్రములు ప్రళయకాల మొక్కటి వచ్చుననుట కిదియే నాని యాధారము. దీనికి తిరుగులేదు. మానవ జాతి ఆనాడు మ్రగ్గి పోవలసినదే.

ఈ వ్రాతలకు హిందూమత సంస్కార సమాజము వారు కోపించిరి. మన పూర్వులకు ఏమియుం దెలియదు. వారు ద్వాదశాదిత్యులను, ఏకాదశ రుద్రులను, ప్రళయాగ్నులను, బడబమనెడి ఉప్పు నీటిగుఱ్ఱపుం బిల్లును—వేనిని వేనినోస్యప్తిం మకొనిరిగాని ఆర్షతీర్థుల సిద్ధాంతము వారికి తెలియనే తెలియదు. ఆదికాలమున శలాహారమే నైజముగాఁ గల మానవ జాతి కొన్నాళ్లకు శాకాహారియైనది. తరువాతి పైరుపంటలు లేని ఎడారులలోను, అడవులలోను, శీతలదేశములలోను బడి జంతు భక్షణకారంభించినది. పంటలులేక ఆకలిపోక ఆత్మారాముడు అల్లాడునప్పుడు ఆపధర్మములు లేవా? బలవంతులచేత బలహీనులు నశింతురు. జెరుసలేము ముట్టడిలో నేమి జరిగినది? విశ్వామిత్రుడు కలవు కాలమున నేయాపధర్మ మవలంబించెనో మనకుఁ దెలియదా.”

నాగర భజనసంఘమువారి కీవ్రాత భయంకరముగా తోచెను. “ముందు ముందు మనుజులు మనుజులనే మ్రింగెడు రాక్షసులగుదురను మాట సత్యమే. దాని లక్షణములు నేడును కానవచ్చుచున్నవి. బలహీనులు బలవంతులచే నశించుచున్నారు. కాబట్టి జనాభివృద్ధిని నిరోధించుచు, ధర్మ

పథము చెడకుండునట్లు ఇప్పుడే తగిన కట్టుబాట్లు చేయవలెను.”

పోతులూరి వీరబ్రహ్మ యోగీంద్రులు దీని నామోదించి యిట్లువ్రాసిరి. “జనాభివృద్ధిని నిరోధించుట, ధర్మ పథము నిలుపుట-ఇవి చక్కని మాటలే. భరతవర్షములో ఊహలకేమి తక్కువ! సముద్ర తీరమున ఇసుక రేచువులున్నవి; సముద్రములో అసంఖ్యాకములైన జలకణములున్నవి. భరతవర్షములో శుష్కములైన యూహలు ఉన్నవి. కాని కార్యమునకు దిగినచో తోడుపడు నాఘులు మనకు సున్న. తప్పులు మాత్రమే ఎన్ని కార్యనాశముచేసి స్థితినించువారు తండ్రిప తండ్రులు. భరతవర్షము వారు బుద్ధివిశాలురు, కాని శుద్ధ భీరువులూ, అన్యోన్య నాశమును గూర్చుటలో ప్రబుద్ధులు. ఈదేశము సత్ప్రియత్నములకు మారణిభూమి! స్వనాశ సర్వనాశ సూత్రములకు ఆయువుపట్టు! అయ్యో! ఈ భరతవర్షమా! తగుమనని యిట్టి సమస్యలను విచారింప దొరకొనుట ! ఆ వీరభోగవసంతరాయలవారు అవతరించుదాక మనగతి యింతే.”

ఈ వ్రాతలకు కోపించి దాష్టీక పంతులు ప్రహసన మొక్కటి యాడెను. శరభ సాక్షులవారు సింహమువలె గర్జించిరి. పరంజ్యోతి ప్రభువు ఇట్టి పలుకుల నెవ్వరును హర్షింపరాదని పలుకుచు తీవ్ర ప్రచారమారంభించెను. ఆ వెనుక కొంత కాలమునకు తీవ్రత యణగినది. శాంతముగా నాలోచించి జనవృద్ధి నిరోధక మార్గములు సూచించు దశవచ్చినది. పెద్దలొక్కొక్కరే తమతమ యభిప్రాయములను వచింప సాగిరి.

చిదానంద యోగి—ఎల్లరును ముప్పుచేండ్లు రాగానే

సన్యసింప వలెను. పిమ్మట పురుషులందఱును దండకారణ్యము నకును స్త్రీలందఱును ఆండు మళయాళమునకును బోవలెను.

వంశవర్ధన తీర్థాలు—ముప్పదేండ్లు కాదు. ఒక్క కుమారుని గని సన్యాసము.

రాజయోగి—ఒక్క కుమారుని కనిన పిమ్మట యోగి యై గృహమున నుండవచ్చును. సన్యసింప నక్కఱలేదు. దృఢ హృదయులయి బ్రహ్మచర్య న్రతము నవలంబింప వలెను.

ఏక వివాహారాధ్యుడు—అంతదూర మనవసరము. స్త్రీలకుఁగాని పురుషులకుఁగాని ఒక్క వివాహమే శాస్త్రీయము. పునర్వివాహములు సర్వత్ర త్యాజ్యములు. ఇదియే జన సంఖ్యను తగ్గించును.

రాజసప్రధాని—అతి బాల్య వివాహములు మనకు ఇది వఱకే యున్నవి. క్రమక్రమముగా బలహీనతపెరిగి భరతవర్షియులకు అవి స్వర్గముకూర్చును. ఇంక సంఖ్యాభివృద్ధివలని భయము మనకేల ?

వేదాంత భట్టు—ఎప్పటి చావునకో ఇప్పుడే యేడు పెండులకు ? “అవశ్య మనుభోక్తవ్యం.” అంత సంఖ్య పెరిగి నప్పుడు భూదేవి విష్ణుమూర్తిని వేడును. భూభారమును దీర్చుటకును అధర్మమును ఆపుటకును అప్పుడు కలియుగ రామాయణము పుట్టును.

ఘోటక బ్రహ్మచారి—నిర్బంధ బ్రహ్మచర్యాశ్రమములను నిలిపి వివాహితుల సంఖ్యను తగ్గింపుడు.

మళయాళభోగి—జ్యేష్ఠపుత్రుఁడే వివాహార్హుడు. తక్కిన స్త్రీ పురుషుల కెల్లరకు వివాహయోగ్యత మాత్రము లేదు.

కాపాలిక తంత్రసారుడు—క్రోధమును హెచ్చించి యుద్ధములు కల్పించి జననాశమును గూర్పవలెను.

ప్రకృతి భిక్షార్థి—భూమి నిండిపోయినచో సముద్రమున తెప్పలలో నివసించి సాముద్రిక జీవన మవలంబింపవచ్చును. కాశ్మీరములో నేమిచేయుచున్నారు ?

జాలంధర యోగి—జలాంతర్గాముల సహాయమున నీటిలోఁ గూడ జీవింపవచ్చును.

జాలవిద్యా చార్యుడు—వాయు విమానములలో పట్టణముల్ని నిర్మించి గాలి జీవనము చేయవచ్చును.

విశ్వకర్మ సన్యాసి—భూమిని సాగఁగొట్టి నీటిలోనికి లాగవచ్చును. అర్హ మతస్థుల జలాంతర్గాములను వాయు విమానములను తాఁకినచో పాపము వచ్చును.

అద్వైత కేశరి—ఈ ప్రపంచమే మిథ్య. అంతయు స్వప్నము. ఎందుకీ శోకము ?

బుద్ధాగముడు—శూన్యమునుండి జగములు వచ్చినవి. శూన్యమగుటకు జగములు పెరుగుచున్నది. అదియే మోక్షము. అదియే నిర్వాణము. దాని సరికట్టుట పునర్జన్మ హేతువు.

శంఖ ప్రబోధుడు—భౌం భౌం భౌం భౌం భౌం భౌం భౌం—అర్జునునివంటి మానవులే జీవింపఁ దగ్గవారు. బలహీనులు బ్రదుకవలసిన పని లేదు. తమంతతాము చావక పోయినచో ప్రకృతి దేవత అట్టివారిని బలవంతులచే చంపించును. అదియే జనాభివృద్ధి తగ్గుటకు సత్యసాధనము.

నిట్టల ప్రకాశదాసు—శ్రీ కృష్ణులును అర్జునులును మాత్రమే జీవయోగ్యులు. పొట్టకై పరి దేవనము చేయునధమ

మానవులు ఉండియేమి ? మండియేమి ? అట్టి చెత్తను తగులఁ బెట్టుటకే ప్రశయములును, కల్మషవతారములును వచ్చుచు న్నవి. కాలగర్భములో ధర్మసంస్థాపనకు బీజములు కలవు. ఎందు కీ యాందోళనము. శాంతముగా ఎవరి పోఁగాలమును వారు కనిపెట్టుకొని యుండుడు. ఆ రాముని మహిమ.

దేశమున నిట్లు అశాంతి ప్రబలినది. కలనరము హెచ్చి నది. జనులందఱును ఈ బెంగచేతనే తల్లడిల్లుచుండిరి. అప్పుడు ఆర్ష సమాజపు కార్యదర్శియగు అమోఘవర్షుడు ఆంధ్రము ఆంగ్లము ఉరుకుభాషలలో నూరుపుటల యొక పత్రికలో నిట్లు ప్రకటించెను.

“ఆర్ష తీర్థులవారి జనాభివృద్ధినిఁ గూర్చిన సిద్ధాంతము మా ప్రకృతి నిలయ కార్యాలయమున శోధింపఁ బడి నది. ప్రపంచ చరిత్రలవలన లభ్యములైన రెండువేలయేండ్ల జనాభా లెక్కలను మేము సమకూర్చి విచారించితిమి. యో గీంద్రుని సిద్ధాంతములోని ప్రత్యక్షరమును అమోఘమైన సత్యమునే సూచించుచున్నది. నానాటికి జనసంఖ్య హెచ్చి ఎప్పుడో ఒకనాడు ఆహారము లేని కొఱత మన జాతికి వచ్చుట ముమ్మాటికిని సత్యము. అందువలన మా నిలయము వారు అట్టి దుర్గతిని తొలగించుటకై శాస్త్రజ్ఞానము నంతను వినియోగించి అత్యంత కష్టతరములైన అపూర్వ శోధనలను ఎన్నింటినో గావించిరి. అమోఘములైన శాస్త్రీయ మార్గముల వలన నీ సమస్య భేదింపఁబడినది. మానవజాతికి ఎట్టి ప్రమాదమును రాదు. ఆహారసమస్య కలుగనే కలుగదు. ప్రకృతి శాస్త్ర సంబంధములై పరమ సత్యములై నిపుణము

లైన మార్గములవలన నీ ప్రమాదము నివారణ మగుటయే కాక ఈభూమియు సూర్యచంద్ర గ్రహదులును ఎంతకాలము నిలుచునో అంతకాలమును మన మానవజాతియు సుఖముగా సంతోషముగా. అప్రమాదముగా ఉత్తరోత్తరాభి వృద్ధిగా నొప్పారగలను. శ్రీముఖనామ సంవత్సర శ్రావణ బహుళి అమావాస్య సోమవారమున కేతుగ్రస్త సూర్యోపరాగ సమయమున బెజవాడలోని కృష్ణాతీరమున వలసిన సమస్త యంత్రములతోను మా యధ్యక్షులు ఈ విషయమై మాటాడగలరు గావున ఆ బాలవృద్ధముగా నెల్లరును ఆ సమయమునకు ఆ ప్రదేశమునకు ఆహ్వానింపఁ బడుచున్నారు. భక్తులు ఉపన్యాసానంతరమున అధ్యక్షులవారి చేతినుండి తీర్థము గ్రహించి ఉచితరీతిని మా ప్రకృతి నిలయమును ఆదరింతురుగాక.

పెద్దాపురము. } ఇట్లు
శ్రీముఖ ఆపాద బ॥ ౨ } పట్నాశ్రమ మహాదధి బిరుదాంబితఁడు
ఆదిత్యవారము } అమోఘ వర్షోప ధ్యాయుఁడు,
ప్రకృతినీలయ కార్యదర్శి."

మరా—1 ఈ పత్రిక విక్రయమువలన వచ్చు ధనమంతయు ప్రకృతి నిలయమునకు ఒసంగఁబడును.

ఆయిదవ ప్రకరణము.

అధ్యక్షుని యపహ్వానము.

అది బెజవాడలోని కృష్ణా పుష్కరముల సమయము.

పై ప్రకటనముగల పత్రికలు ఎనిమిది లక్షలు ముద్రితములై ఈ సమయమునకు బెజవాడకు కొనిరాబడినవి. వచ్చెడి ప్రతి బండిమీదను నందలకొలది యాశ్రికులు బెజవాడ చేరుచుండిరి. సమీప ప్రదేశములనుండి ఎడ్లబండ్ల మీదను, మోటారుల మీదను, కాలినడకను, అన్య విధములను బెజవాడ చేరినవారి సంఖ్య ఎన్ని లక్షలైయుండునో ఎవ్వరును చెప్పలేరు. అతి కష్టముమీద మొదట నొకపత్రిక రు 0-4-0 లకు అమ్మబడినది. అందలి విషయసూచిక యీక్రిందిరీతి నుండెను.

పుట సంఖ్య.

1. పుష్కర మాహాత్మ్యము.	1
2. పుష్కరములను గూర్చిన శాస్త్ర విషయములు. (ఆర్థముతో)	3
3. పుష్కర ప్రదేశములు (సప్రమాణముగా)	8
4. పుష్కర సంకల్పము (విధానసహితము) - ఆర్థముతో	9
5. పుష్కర సమయమున జరుపవలసిన వైదికక్రియలు - మంత్రములు - తంత్రము—ప్రమాణములు సహా	11
6. కృష్ణానదీ మహిమాను వర్ణనము	32
7. కృష్ణానది—(ప్రకృతి శాస్త్రానుసారముగా.)	33
8. విజయవాడ మాహాత్మ్యము	34
9. విజయవాడ—చరిత్రాత్మకము	36
10. ప్రకృతినిలయము—పెద్దాపురము	41
11. జనాభా సిద్ధాంతము—ఆర్థ తీరులవారిది.	44
12. డిటో —కొన్ని దేశములలోని లెక్కలు	46
13. డిటో —వ్యాఖ్యానములు	48
14. డిటో —మానవుల భావిస్థితి	56
15. డిటో —ప్రకృతి నిలయమువారి శోధనలు	59
16. మానవాభ్యుదయము—శాస్త్రీయమార్గములు	62

17. ప్రకృతి నిలయమువారి ప్రకటనము 68

18. సూర్య కుటుంబము — లక్షయేండ్లకు తరువాత కానవచ్చేది
దృశ్యములు (18 త్రివర్ణ చిత్రములతో) 70

పుష్కర విషయములును ప్రకృతి నిలయమువారి వ్యాసములును గూడ సమగ్రముగా నుండుటచే నాలుగైదు పత్రికలమ్యుబడిన తరువాత నొక పాఠకుడు అందలి ప్రకృతి నిలయము వారి ప్రకటనమును జనువఁ దటస్థించెను. లోక ప్రసిద్ధమైన ప్రకృతి నిలయమును ఎఱుంగని వారెవరు? విక్రయము ఒకట్లనుండి పదులైనది. పదులు నూరులైనది; వేలైనది; లక్షలైనది. నారదభ్రాతలును హఠయోగ ప్రచారకులును వెంటనే భరతవర్ష మంతటను ఈ ప్రకటనను వెల్లడి చేసిరి. నాటి మధ్యాహ్నమున కీవార్త ప్రపంచములోని ప్రధాన పత్రికల కన్నింటికి చేరెను. పండ్రెండు దినములలో ఎనిమిదిలక్షల పత్రికలు విక్రయమయ్యెను, మంత్ర తంత్రములకు కొందఱును పుష్కర విషయములకు కొందఱును, త్రివర్ణ చిత్రములకు కొందఱును, — ఇట్టివారు పది పండ్రెండు వేలనుండి యుందురు. తక్కిన వారందఱును సశాస్త్రీయములైన ప్రకృత నిలయమువారి విజ్ఞాన ప్రదములగు విషయములకే దీనిని గొనుట సంభవించెను.

ప్రకటనము శాస్త్రజ్ఞుల నెల్లరను ఆకర్షించెను. భరత వర్షములోని విద్యా శాలలనుండియు, ఆస్థానములనుండియు ప్రధాన ప్రకృతిశాస్త్ర బోధకులు పెక్కుండు అమావాస్య నాటికి బెజవాడలో దిగిరి. పత్రికాధిపతులు ప్రత్యేక విలేఖకుల నంపిరి. ఛాయా పటములఁ దీయువారు కృష్ణ పొడుగు

నను దమ యంత్రముల నమర్చి యుంచిరి. చక్కని దృశ్యమును ప్రదర్శించుటకై కొన్ని ఛాయా యంత్రములు ఇంద్రకీలాద్రి శిఖరముపై నమర్పబడెను.

శాస్త్రజ్ఞుల సంభాషణలు సామాన్య జనులలో నుత్సాహమును పెంచెను. బెజవాడలోని యిటుకు సందులలోఁ గూడ నీ యుత్సాహము ప్రవేశించినది. ఊరంతయు శావుటాలతోను అఱటి కంబములచే నిర్మింపఁబడిన ద్వారములతోను అలంకరింపఁబడి యీ యుత్సాహమును ఇనుమడింపఁజేసినది. “ప్రకృతి నిలయమునకు జై” “ప్రకృతి నిలయాధ్యక్షునకు జై” “స్వాగతము.” “బెజవాడ పౌరులు ప్రకృతి నిలయాధ్యక్షునికి స్వాగత మొసఁగుచున్నారు” — ఇట్టి రీతివాక్యములు వన్నెవన్నెల పెద్ద యక్షరములతో ద్వారములపై చిత్రింపఁబడి యుండెను. పూల తోరణములు మామిడాకు తోరణములు, రంగు కాగితముల తోరణములు ఊరంతటను అమర్పబడి యుండెను. విస్ఫుటాక్షరములతో ప్రకటన పత్రములు గోడలం దెల్లెడల ప్రకృతి నిలయము వారి యత్నములను వెల్లడించుచుండెను, ఇంక కృష్ణాతీరము నందలి యలంకారములను చెప్పటకును భాషచాలదు. నదీ తీరము నందలి యొక యావరణములో మూడు చిన్నధూమనాకల కొక రేవు ఏర్పఱుపఁబడెను. ఆనాడు అటువది రెండడుగుల లోతుగలదై నది వాయువేగముతో ప్రవహించుచుండెను. నేటి ఆనకట్టకు ఎగువను నదిలో లంగరు వేయఁబడిన యొకపెద్దయోడయున్నది. అందు ప్రకృతి నిలయమువారి ముప్పదిమూడు దూరదర్శక యంత్రములు సూర్యుని దిక్కు

మొగముగా నమర్పఁబడి యుండెను. ప్రకృతి ఎంత ప్రళయా
కారముగా గర్జించినను ప్రకృతి శాస్త్రము దానిని లొంగఁ
దీయు ననుటకు తార్కాణముగా నా ప్రవాహ మధ్యమున ఆ
యోడ పట్టపగలే ఆకాశమున నక్షత్రములను జూపుచున్నది.
నదీతీరమున నొక చిన్నవిద్యుద్యంత్రము పనిచేయుచున్నది.
దాని సమీపమున నిరువది యడుగుల పొడుగుగల రెండు
ఉక్కుస్తంభములు పాఠబడినవి. ఈ స్తంభములు రెండును
శిఖరమునను నేలనుగూడ ఇనుప కఱ్ఱలచే చేర్పఁబడినవి. ఈ
నాలుగు ఇనుపకఱ్ఱల నడుమను భూమికి పదియడుగుల యెత్తున
ఏ యాధారమును లేకయే ఉక్కుతోఁ జేయఁబడిన యొక
యుపన్యాస వేదిక అలంకృతమై అంతరాళమున పక్షివలె
నిలిచియుండెను. గట్టున నొక వాయువిమానము ప్రవాహము
పైన ఎగురుటకు సిద్ధముగానున్నది.

ఊరంతటను కొన్ని పత్రికలు పంచిపెట్టఁబడినవి.
భూమికిని సూర్యునకును నడుమ చంద్రుఁడు అడ్డమువచ్చుట
చేసి సూర్యగ్రహణము కలిగెననియు ఈ దృశ్యమే ఆకాశమున
దుర్భిణి యంత్రముతోఁ జూడవచ్చుననియు ఆయా విశోధ
ములను చూచుటకు ఈ క్రిందిరేఖలు నిర్ణయింపఁ బడినవనియు
నందుఁ సమగ్రవర్ణనలతో ప్రకటనలు ఉండెను.

1. వాయు విమానముమీఁద నెక్కి
యంత్రముల యోడకు పోయివచ్చుటకు రేఖలు 2-0-0
2. భూమి నొకలమీఁద నచ్చటికేగి వచ్చుటకు 1-0-0
3. సున్నాతులైన హరిజనులవలన కృష్ణానదినుండి

రజతపాత్రలలో తేబడి ఆర్వ తీర్థలవారిచే సువర్ణ
పాత్రలతో అభిషేకము చేయబడిన తీర్థ సేవకు 0-1-0

షరా :—గ్రహణ కాలమున పై రేట్లు రెట్టింపగును.

లక్షలాది జనులు నదీతీరమునకు వచ్చియుండిరి. తడవకు
ముప్పదిమంది మాత్రమే దూరదర్శక యంత్రముకడకు కొని
పోవబడుచుండిరి. వాయువిహీన గోహకులు అప్రమాదములైన
కుచ్చీలలో కప్పీలమీఁద ఓడలోనికి దింపబడుచుండిరి. దిగువను
భయంకరముగా కృష్ణాస్రవంతి ఇరుదరులను ఒరసికొని పూర్ణ
ప్రవాహముతో మృత్యుదేవతాస్వరూపముదాల్చి ప్రవహించు
చుండెను. ప్రేక్షకులు ఆనాడు ఉదయమునుండియు నిర్మలా
కాశములో యంత్ర సహాయమున చంద్రదర్శన మొనర్చు
చుండిరి. ముప్పదిమూడు యంత్రముల కేమి లెక్క ? ముప్పది
వేల యంత్రములను దెచ్చినను ఆనాటి ప్రేక్షకుల కవి
చాలవు.

నదీతీరమున మఱియొక యావరణమున ప్రకృతి
శాస్త్రపు టద్భుతములు యంత్ర సహాయమున జూపబడు
చుండెను.

అమాననాటి యుదయమున తొమ్మిదిగంట లగునప్ప
టికి కృష్ణాతీరమంతయు నిసుకచల్లిన నేలబడనంత దట్ట
ముగా జనాకీర్ణమైయుండెను. ప్రదేశమంతటను శబ్దవాహి
నీ యంత్రములు అమర్చబడియుండెను.

గడియారము తొమ్మిది కొట్టినది. వెంటనే ఆర్వ
విజయుడను నార్ద్ర యోగీంద్ర శిష్యుడు ఒక కొయ్యనిచ్చెన
నెక్కి అంతరాళమున నిరాధారముగా నిలిచియున్న తన

పీతమునధిష్ఠించెను. పదిలక్షల నోళ్లనుండి జయజయ నినాదములు మింటికెగసెను. ఉపన్యాసకుఁ డొక్కసారి నలుదెసల పరికించిచూచెను. పిమ్మట తన పీతమునుండి లేచి నిలిచెను.

ఎల్లర చూడ్కులును ఉపన్యాస వేదికపైఁ గ్రాకినవి. నదీతీరమంతయు నిశ్శబ్దమైనది. కృష్ణాతరంగిణి హోరుచూత్రమే యప్పుడు పైకి రాజాలినది. శబ్దవాహులు పీతమునుండి వెలువడు ప్రతిశబ్దమును ఎల్లెడలను సుస్పష్టముగా వెదఁజల్లుటకై కాచుకొని యున్నవి. మేఘగంభీర భాషణములతో నార్షవిజయుఁ డిట్లు ఉపన్యసించెను:-

“అస్మద్దేయులగు సహృదయులారా! సోదరీ సోదరులారా!”

ప్రత్యక్షరమును నదీతీరమున లక్షలాదిజనులకు శ్రావ్యముగా వినవచ్చినది.

“అర్ష తీర్థలవారి జనాభివృద్ధినిఁ గూర్చిన సిద్ధాంతము కొన్ని సంవత్సరములనుగడి లోకమును తల్లడిల్లఁ జేయుచున్నమాట ఎల్లరకును దెలియును. కాని విషన్నివారణకు సరియైన మార్గము నేటివఱకును ఎందుండియు వెలువడలేదు.” క్రోధమునకు దోహదముచేసి యుద్ధములు పెంచుట మేలని కొందఱును, కామమును జయించి యోగిపదవి నందుమనికొందఱును, రాక్షసవృత్తి వహించి పశుబలముచే బలహీనుల వధింపుమని కొందఱును సంతాన నిరోధ మార్గములను వ్యాపింపఁ జేయుమని కొందఱును—ఇట్టిరీతి సిద్ధాంతములు మనము విని విని విసిరి విసిరి యున్నాము. సంతాననిరోధమార్గముల కించుకేనియు అవసరములేదు.

సభ్యులలో కొందఱు-(తమలో) ఆ పన్ని వారణకు అన్ని మార్గములును అనుష్ఠేయములే.

“అన్నలారా! అందులకే ఈసభ కూర్పబడినది. నేఁ డీనదీతీరమున కూర్పబడిన ప్రకృతి యంత్రములే శాస్త్ర బలమును మీకు ప్రదర్శించుచున్నవి. వాయువునందు సంచార ముచేయూ మా నిలయమువారి ఈ విమానమును, ప్రళయ భీ కరముగా ప్రవహించుచున్న ఈ నదీమధ్యమున కదలక మెదలక దృఢస్థాయియై వినోదించుచున్న యీ యోడయు, కోట్ల కొలఁది యోజనముల దూరముననున్న అగోచర వస్తువులను గూడ మీకు నాలుగుబారల దూరమున నిలిపి చూపుచున్న ఈ దూరదర్శక యంత్రములును, ఇదేక్షణమున మనకు పది వేల మైళ్లదూరమున ఎడింబరో నగరమున విశ్వవిద్యాలయ సభా భవనమున మా నిలయ శుభ్యుడొసగుచున్న యాంధ్రో పన్యాసమును ఆ యావరణములోని వారికి వినఁబడునట్లు చేయుచున్న దూరశ్రవణ యంత్రమును, అంతరాళమున నిలిచి యున్న ఈ యుపన్యాస వేదికయు ప్రకృతిశాస్త్రముల మహా మహిమమును మీకు ప్రత్యక్షము చేయుటలేదా?

“వీని కన్నింటికి ఆధార భూతురాలైన పెద్దాపురపురాణి లలితా మహాదేవిగారికి జయమగుఁగాక!”

ఆనందభరితులై ద్విగుణీకృతమైన శ్రద్ధతో నెల్లరును చెవులునిక్కించి ఈ యుపన్యాసమును వినుచుండిరి.

“ఈ ప్రకృతి శాస్త్రములు మనకు ఛాయాపటముల నిచ్చినవి; జల యంత్రములు కల్పించినవి, ; విద్యుత్తంత్రుల చే వార్తలనంపనేర్చినవి; జలాంతర్గాములను నిర్మించినవి;

తంతులు లేకుండానే నేడు శబ్దవాహకములను ఏర్పాటుచేసినవి. మనకేమి కొదువ? పంచభూతాత్మకమైన ఈ ప్రపంచమునకు మానవుడు రాజు. ఈ పంచభూతములును మనకు దాసాలు. దాసులు. నేర్పెట్టిగి పని పుచ్చుకొన్నచో ఈ ప్రపంచము వలన మనకు లభింపని దెయ్యది? ప్రకృతిశక్తులు బంటులను బోలె మనలను సేవించుచున్నవి. ఒక మర పిండికొట్టగా మఱియొకమర బట్టలు నేయుచున్నది. ఒకమర బండి లాగు చుండగా మఱియొకమర మనకు వింజామరలు వీచుచున్నది. దీనివలననే పుట్టెడు పండు భూమి నేడు నాలుగుపుట్లు పండు చున్నది. సేరుపాలను నొసగునావు నేడు పదిసేరుల పాలను పిదుకుచున్నది. కాని—”

మొదటివరుస ప్రేక్షకులలో ఒకడు—పండించుటకు భూములే దొరకనప్పుడు పంటలెక్కడివి?

మఱియొకడు—సద్దు—సై లెన్—పురార్ నకో—కమోష్.

ఇంకొకడు “కాని భూమియంతయు జనాకీర్ణమైనప్పుడు లండను నగరములోని బాటలవలె భూగర్భమున పొలములు కల్పింపవలయునా ||”

“మిత్రమా! అప్పుడు ఏమి కావలయునను నదియే నేటిసమస్య. శ్రద్ధతో నా వాక్యములను మీరు వినగోరు చున్నాను.

“ప్రకృతిశాస్త్రములు ప్రత్యక్ష ప్రమాణములు. అవియే పరమేశ్వరుని నిరతవర్తిత శాసనములను క్రోడీకరించి యుని చిన వేద వేదాంగాదులు. నిత్య జీవనమునకు ఈ ప్రకృతి శాస్త్రములే పరమ ప్రమాణములు. ప్రకృతి శాస్త్రములను

మీటి చరించువారు అధోగతిని చెందుదురు. వానిని అనుసరించి-
చరించువారికి సర్వ కామార్థసిద్ధులు సద్యస్సంభవములు.

“సర్వశాస్త్రములును ప్రకృతి శాస్త్రములకు లోకువ.
అన్ని సదాచారములును ప్రకృతి శాస్త్రనియమములకు
తార్కాణములు. ఆర్షమత వ్యాప్తివలన మూఢాచారము
లును, మూఢ సిద్ధాంతములును నశించిపోవును. ప్రకృతి
శాస్త్ర సారమే మానవుని నిత్యజీవనమునకు ఆవశ్యకములైన
నూతనాచార వ్యవహారములను లోకోత్తర రీతిని ప్రసాదిం-
చును. అట్టి యార్షసంఘమే భవిష్యత్తానవ సంఘము. అట్టి
ప్రకృతి శాస్త్ర సహాయమువలన నార్ష యోగింద్రుడే తన
జనాభివృద్ధి సిద్ధాంతమున కనువగు భవిష్యత్తు) పంచ జీవన
రహస్యములను వెల్లడించియున్నాడు.

‘పంచాకోటి భూమండలమని పామరులు అనెడి మాట
ను మీరు వినియున్నారా? ఈ భూమండలములో కొన్ని భాగ
ములు జనాకీర్ణములై క్రిక్కిరిసి యుండఁగా మఱికొన్ని ప్రదేశ
ములు నిర్మానుష్యములై యున్న సంగతి మీ రెఱుఁగుదురా?
యంత్ర నౌకల మీఁదను, వాయు విమానముల మీఁదను,
వీలైనచో శకటముల మీఁదనుపోయి ఆ నిర్మానుష్య ప్రదేశ
ములను మనము ఆక్రమింతము. నేడే మీరు బయలుదేరి ఏయే
సముద్రములలో నేయే దీవులు మానవ నివాసయోగ్యములలో
పరిక్షింపుడు. సమస్త పరికరములతో ఆస్థలములను నేటినుం-
డియు మనము అరికట్టి యుంచుకొందము. ఇది కడుపులోని
చల్ల కదలకుండునట్లు మూలమూలల నొదిగి కూరుచుండు
కాలముకాదు. దేశ సంచారవ్రతము ఆర్షాచారములకు అను

ప్రేయము. జనాభివృద్ధివలన మన యూళ్లు నిండినయెడల నిర్మాణములైన యడవులు, ద్వీపములు, మనతల్లి, పృథ్వీదేవి, మన కనుగ్రహించియే యున్నది. కుటుంబములు పెరిగినప్పుడు గృహసంఖ్య పెరుగదా? ఆర్ష తీర్థలవారి లెక్కల ప్రకారముగా నీ నిర్మాణములన్నియు మానవాకీర్ణములగుటకు నూరువేల యేండ్లకు మించును.

భూభాగములు నిండిన తరువాత.

“కాశ్మీర దేశమునందు తహకములలో జలమధ్యమున పడవలమీఁద గృహములు నిర్మించుకొని, ఇండ్లతోను వాకిండ్లతోను సంచారము చేయుచుండు మానవకోటిని మీ రెఱుంగుదురా? ఈ భూమండలమున భూభాగముకంటె జలభాగము నాలుగుతెట్లు అధికమని యక్షతాస్యల కెల్లఱకును దెలియును. నిర్మాణముల భూభాగములు జనాకీర్ణములైనప్పుడు సముద్రములున్నవి. నౌకా గృహములమీఁద మహాసముద్ర మధ్యమునందును మనము సంచరింపవచ్చును. నిర్మాణములైన ద్వీపములును, ద్వీపాంతరములును, ధృవ ప్రాంతములలోని యపార భూఖండములును గూడ జనాకీర్ణములైనప్పుడు, మానవ నిర్మితములగు నౌకా రాష్ట్రములును పట్టణములును పల్లెలును, ప్రత్యేకములైన నౌకాగృహములును యంత్రసహాయమునవెలయఁగలవు. సముద్రములన్నియు నిట్లు జనాకీర్ణములయిననుగూడ మనకు భయములేదు. ఆర్ష యోగీంద్రుని లెక్కల ప్రకారముగా నిట్టిస్థితి వచ్చుటకు ఇంకను కోటియేండ్లకు మించును.

భూములు సముద్రములు జనాకీర్ణములైన వెనుక.

“ఆ పిమ్మట ఏమి కావలయునను నదియే యనంతర సమస్య. శ్రద్ధతో నా వాక్యములను మీరు వినఁగోరుచున్నాను. నేడు మన కీసూర్యగ్రహణమును గూర్చుచున్న యా చంద్రుని మీరెఱుంగుదురా! ఆ తారాధిపతిని, ఆ కలువలజేని, ఆనిశానాధుని, ఆ యమృతాంశుని, ఆ చలువలచెలుపుని ఆ చంద్రుని మీలో నెఱుంగని వారెవరు? మనభూమిని ఆశ్రయించుకొని బంటువలె ప్రదక్షిణములుచేయుచు భూజనుల నెల్లరను అనుసరించుకొని వారికి సంతోషమగునట్లు చల్లని చెలి వెన్నెలల నొసఁగుచు, మనకత్యంత సమీపముననున్న ఆ చంద్రమండలము ఎంతనివాసయోగ్యమైనది! ఆ చంద్రుని నేను మీయధీనము చేయఁగలను. అద్భుతములైన శాస్త్ర సిద్ధాంతముల మార్గమున నేను నిమ్మందఱను ఆ చంద్రునిలోనికిఁ గొనిపోఁగలను. భూమినుండి చంద్రలోకమునకును, అదియు నిండినచో గురు శుక్రాంగారకాది లోకములకును నేను మిమ్ము అనలీలగాఁ గొనిపోఁగలను. ఆ చంద్రలోకమును జయించి మన యాంధ్రరాష్ట్రములోని పరగణాలకు నేను చేర్పఁగలను. ఓధ్రులు మన జిల్లాల నపహరించినను, కర్ణాటకులు మన సీమలను ఎత్తుకొని పోయినను, నదులు గర్జించినను, సముద్రములు ఘోషించిననుగూడ చంద్రలోకము ఆంధ్రరాష్ట్రము లోని యొక భాగము కాకమానదు. చంద్రమండల లాభిదేవ తకు జయమగుఁగాక! ఆంధ్ర ప్రతిభ దిగంతములదాఁక వ్యాపించి లోకకల్యాణమును గూర్చుఁగాక.”

సభ్యులలోని కరతాశ ధ్వనులు చంద్ర మండలమును దాటి ఆకాశము నంటినవి.

“చంద్రలోకమును గూర్చి ప్రకృతి శాస్త్రములు చక్కగా నెఱుఁగును. దానివైశాల్యము, దాని బిడ్డు పొడుగులు, దాని తూనిక, దాని గమనము, దాని యుపరిభాగపు టాకారము, దానికిని మనకును గల దూరము, దాని ఘనమానము,—దాని వైస్థిక స్వభావము—వీని నన్నింటిని ప్రకృతి శాస్త్రములు మనకు సంపూర్ణముగా తెలిపినవి. మన భూలోకమునకు వలెనే చంద్రుని లోని ప్రతి భాగమునకును పటములు వ్రాయఁబడినవి. జోతి శ్శాస్త్రమును, గణితశాస్త్రమును, భూతత్వ శాస్త్రమును, ఎల్ల శాస్త్రములును చంద్ర మండలమును శోధించిశోధించి నిస్సంశయము, సమగ్రము, ఉపయుక్తమునగు జ్ఞానమునీ మన కొనఁగియున్నవి, కాని నేటివఱకును చంద్ర లోకమునకును భూలోకమునకును రాక పోకలు కల్పింపఁ బడలేదు. ఆ గౌరవము మీకు లభించును గాక ”

సభ్యులు చెవులు నిక్కించి, నేత్రములు విరళముచేసి, హృదయమును ఏకాగ్రమొనర్చి యుపన్యాసమును వినుచుండిరి.

“చంద్రలోకమును గూర్చిన చరిత్రము నొకించుక మీకుఁ దెలుపనిండు. మన ప్రాచీన గ్రంథములలో చంద్ర లోకము పరిగణింపఁ బడినది. యజ్ఞాదుల నాచరించిన జీవుఁడు సూర్యచంద్రాహో శుక్ల పక్షాభి మాన్యాది లోకముల మీఁదుగా నూర్థ్వగతులఁ జెందునని మన పెద్దలు చెప్పుదురు. కాని

యిది చచ్చినవారి మాటగాని జీవించియున్న వారి సంగతి కాదు. సూర్యనాడి యనియు చంద్రనాడి యనియు మన శ్వాసము విభజింపఁ బడినవి. కాని యివియు పౌరాణికము లేగాని ప్రకృతి శాస్త్రసంబంధ మైనవికావు. సశరీరులమై చంద్రలోకమున కేగువారము మనము. చచ్చినవారిని చక్కఁ జెట్టుపని పురోహితులది.”

ఒకడు—పురోహితులన్న మీకంత కంటకమా ?

“కంటకమో గింటకమో అపనిని తిరుగుబోతులకు వదలివేయదము. రెండువేల యేండ్లకుమునుపు ఆంధ్రుఁడైన ఆర్యభటుఁడు ఆకర్షణ సిద్ధాంతమును (Universal Gravitation) నిర్వచించి గణిత సూత్రములు పన్ని గ్రహణములకు కాల నిర్ణయము పొసఁగించినప్పుడు పురోహితు లాతనిని బహిష్కరించిరి.

ఒక యాంధ్రుఁడు—(మీందుకు దుమికి)ఆంధ్రుని బహిష్కరింప గుండెకలమగవాఁ డెవ్వఁడో నాయెదుటకు రానిండు.

“సీమకుఁ బోయినంతనే బహిష్కార పత్రము లంపుచున్న యీ కులపెద్దలు మనలను ప్రాణములతో చంద్రలోకమునకు అరుగనిత్తురా ? ఇట్టి శుష్కనిరోధములు ఈ యార్ష శకమువారిని అరికట్టలేవు. చంద్రలోకములో విశాలములైన బయళ్లు, శీతలవారి పూరములైన నదీనదములు, సుతేత్రములైన భూములు, స్వర్ణాది ధాతుమయములైన సానువులు, మధురతయు నారోగ్యమును గలిగి యమృతత్వ మిచ్చు దివ్య తరములగు నాహార వస్తువులు—అన్నియువెలసి భూలోకవాసులకు దేవత్వాపాదకములగునని ప్రతి చంద్రగ్రహణ కాలము నందలి శోధనలును నిస్సంశయముగా మనకుఁ దెలిసినవి. అచ్చు

టకుఁ బోవుటకు దారియే యొకటియున్నచో చంద్రమండలము ఏనాఁడో మానవా కీర్ణమై యుండి యుండును. కార్యసాధన నిపుణులైన యాంధ్రుల విజ్ఞానము ఆ పనిని నేడు సాధించినది. తేలికగా ధృవముగా, అప్రమాదముగా, నేను మిమ్ము అచ్చట చేర్పఁగలను. ఈ రెండు లోకములకును రాకపోకలకు నేను సాధనములను అమర్పఁగలను. రండు! ఆ యమృతాంశుని లొనికి మనమెల్లరమును పోయివత్తము రండు. కరతాళ ధ్వనులచే మీ సంసిద్ధతను వెల్లడింపుడు.”

ఈ వాక్యమునకు మిన్నమిన్న ఏకమగునట్లు కరతాళ శబ్దములు చెలరేగెను. కొంతసద్దు అణగిన వెనుక మన యుపన్యాసకుఁడు మఱలలేచెను.

“స హృదయాలారా! అసాధ్య మనునది ప్రకృతికి విపరీతమైనది. ప్రకృతి సిద్ధాంతములు ఎంతవఱకు వర్తించునో అంతవఱకు అసాధ్యమను పలుకు అసత్యము; అచింత్యము. మానవులను నమ్ముకొని చేసెడి పనులకు అపజయములు రావచ్చునుగాని, నిరత వర్తితములగు ప్రకృతి ధర్మములను నమ్ముకొని జరుపు పనులకు ఎన్నటికిని విఘాతమురాదు. అపజయము లేదు.

“మా ప్రకృతి నిలయమున ఇదివఱకే సమస్త శోధనలును జరిగినవి. వలసిన యంత్రములు బలము, ఆకారము, వానికగు వ్యయము, జయింపఁ బడవలసిన భూమ్యాద్యాకర్షణశక్తుల విస్తారము, అవాంతర నిరోధములను జయించుచు ముందు భూలోకమునంతను ఆక్రమించుటకును, ఆ వెనుక అవసరము కలుగునప్పుడు నూటిగా చంద్రునిలో అప్రమాద

ముగా దిగుటకును వలసిన ప్రారంభ విశేషములు, ఆ యాము శక్తుల స్వరూప స్వభావములు అన్నియు మా నిలయమున నిదివఱకే సంశోధింపఁ బడినవి. యంత్ర శకటమువలె, విద్యుద్ద్యంత్రమువలె, ఆకాశ విమానమువలె నిరాఘాటముగా భూమ్యా కాశముల నడుమ వాయురహిత ప్రదేశములలోఁ గూడ సంచార మొనర్పఁగల మార్గమును మేము గని పెట్టితిమి. మాప్రకృతి నిలయములోని విద్యుద్వరేణ్యులు ఇట్లు నిశ్చయమనస్కులై యీ పుణ్యోపరాగ కాలమున లోకాభి ప్రాయమునకై యీ విషయమును మీకు వినయపూర్వకముగా విన్నవించుచు మీ సానుభూతిని కోరుచున్నారు. మన్ను దిన్న పాములవలె పడిపోయియుండక, ఉత్సాహముతో, ఆవేగముతో, భయమును వర్జించి, పూనికను ద్విగుణిత మొనర్చి ఒక్కసారి ఈ సమస్త మీనవలోకమును, ఈయూవ ద్భూ ప్రపంచమును కండ్లార తిలకించి, యాంధ్రులు వికసిత హృదయులగు కాలము వచ్చివది. ఆర్ష యోగీంద్రులకు జయ మగుగాత.

“ప్రకృతి నిలయమువారి యీ ప్రయత్నమునకు సానుభూతి చూపువారు కరతాళ ధ్వనులచే తమ యంగీకారమును దెలుపఁ బ్రార్థించుచున్నాను.”

సభయందలి కరతాళధ్వనులు మిన్నముట్టెను.

నాటి సాయంకాలమునకు ప్రకృతి నిలయ సభ్యుల సంఖ్య 28, 643 ఆయెను.

ఆటవ ప్రకరణము.

ప్రకృతి నిలయమువారు పెద్దాపురము తిరిగి చేరిన తరువాత వారి పుష్కరపు లెక్కలు పరీక్షింపఁబడినవి. లెక్క ఇట్లు తేలినది.

పత్రిక విక్రయమువలన	200,000- 0-0
వాయు విషానములవలన	24000- 0-0
ధూమ నౌకలవలన	28,000- 0-0
యంత్ర ప్రదర్శనాదులవలన	53,274-12-0
హరిజనులు తెచ్చిన తీర్థ పారణవలన	9,861-15-0
నూతన సభ్యులవలన	1-వ తరగతిరు (5-0-0) 41,515-0-0
8,303	2-వ తరగతిరు (1-0-0) 15,040-0-0
15,040	3-వ తరగతిరు (0-4-0) 1,325-0-0
5,300	
విరాళములు	128-5-5

మొత్తము— 373,145-0-5

పుష్కర యంత్రకై న కర్చునంతను బొంబాయి వర్తకుఁడగు సేటు మురళీ ధరదాస్ పుంపూర్ వాలాగారు భరించినందున మూఁడులక్షల డెబ్బదిమూఁడువేల నూట నలువది మైదు రూపాయల-అణాలుపూజ్యము-అయిదు దమ్మిడీలు నిలువలాభము తేలినది. ప్రకృతి నిలయమువారి కార్యా

లోచన సభ్యులు ఈ ధనముతో వెంటనే పని ప్రారంభింప నిశ్చయించి ఆంధ్రదేశములోని ప్రకృతి శాస్త్రవేత్తలకు ఈ క్రిందిలేఖను వ్రాసిరి:—

ప్రకృతి నిలయము.

పెద్దాపురము.

15-11-1800

మహాశయా, నమస్తే.

ఆర్ష యోగీంద్రుని జనాభివృద్ధి సిద్ధాంతమును గూర్చియు కృష్ణాపుష్కర సమయమున బెజవాడయందు జరిగిన యనంతర సంఘటనలను గూర్చియు మీకు తెలిసియేయుండును. జనసంఖ్య హెచ్చినప్పుడు మానవాక్రమణమునకు అన్య ప్రదేశయాత్రలు తప్పవు. అందువలన భూ మండలమునంతను ముంఠొకసారి గాలించిచూచి, అటువెనుక జలమధ్య నివాసమునకును, చంద్రాది గోళయాత్రలకును పూనుకొనవలసియున్నది. ఈ విషయమున ఎట్లు కార్యారంభము చేయవలయునో సందిగ్ధముగా నుండుటచే తమ యాలోచనమును అర్థించుచున్నాము. వచ్చిన ప్రత్యుత్తరములు శ్రీముఖనామ సంవత్సర కార్తికశుద్ధ పంచమి సోమవారము నాటి మా కార్యాలోచన పథవారి యెదుట నునుపఁబడును.

ప్రకృతి విద్యానిపుణులైన తమ వంటివారి సానుభూతి నపేక్షించుచున్నాను.

ఇట్లు,

తమ విధేయుఁడు

(ఆర్ష విద్యావినోది) విజ్ఞాన చతువు,
సంయుక్త కార్యదర్శి.

వడ్డీ నష్టములేకుండుటకై ఈ ధనము అంతవఱకును పెద్దా పురములోని టీకా సాహేబు నూతికి దక్షిణముననున్న యింట ప్రతిష్ఠింపబడిన ఆర్షనిధియందు సంవత్సరమునకు నూటికి రెండు రూపాయల వడ్డీమీద నిలువ చేయబడినది.

శ్రీముఖ నామ సంవత్సరపు ఆర్ష సమాజపు వర్ధంతి తత్సంఘము స్థాపింపబడిన పందొమ్మిదవ విజయదశమినాడు జరిగినది. ఆనాటికే చాల ప్రదేశములనుండి ప్రత్యుత్తరములు వచ్చినవి. ముందుగా ధనము వెచ్చింపరాదనియు, ధనము, ఉత్సాహము, ప్రకృతిశాస్త్ర పరిచయము కలవారు జట్టులు జట్టులుగా బయలుదేరి ముందొకసారి భూ ప్రపంచమును, సముద్రములను చుట్టి రావలెననియు పెక్కండ్రు విద్వాంసులు ప్రత్యుత్తరములు వ్రాసిరి. ఆర్ష వర్ధంతినాడు ఈ విషయము ఆర్ష యోగీంద్రులే ప్రస్తావనమున వెలువఱచిరి. లంకాపురి చిచ్చునలె ఈవార్త ఆంధ్రలోక మెల్లెడలను వ్యాపించెను.

కాకినాడలోని వంశైన ప్రక్కనున్న గంట స్తంభము కడ నిరువురు యువకులు ఒకనాటి సాయంకాలమున నిల్లుముచ్చటించు కొనుచుండిరి.

మొదటి యువకుడు—ఇందు అసాధ్య మేదియులేదు. ఆర్ష విజయలవారు నౌకాగృహములను, నౌకా పట్టణములను మాత్రమే చెప్పినారుగాని విమానగృహములను, విమానపురములను విశదీకరింపలేదు. పడవలుతోచేర్చి బిగించి ఊళ్లుకట్టి సముద్రవిహారము పొనగించుట సాధ్యమేని, జన

సంఖ్య హేచ్చినప్పుడు వాయువిమానముల మీద గృహములను, ఊళ్లనుకూడ ఏల నిర్మింపరాదు?

రెండవవాడు—కాదని ఎవ్వరన్నారు? చిన్న యువ న్యాసములో ఇన్నియు సాధ్యమగునా? ఒకటి చెప్పినచో తక్కినవన్నియు సట్టివేకావా?

మొద—నాయాసా యింకను వ్యాపించుచున్నది. సముద్రముమీదను విమానముల మీదను నౌకాపట్టణములు నిర్మించినప్పుడు ఆ యూళ్లలో పొలములు తోటలుకూడ—

రెండ—అవును. భూమిని పొటలు పొటలుగా త్రవ్వి అట్టి యంత్రపు గ్రామములలోనికి చేర్చి పొలములను సహితము జేయవచ్చును.

మొద—ఒక గజములోతు మట్టి చేరినయెడల సామాన్యపు పైరులన్నియు నందే పండగలవు.

రెండ—పొలములకు నీ రెచట దొరకును?

మొదటి—ప్రపంచములో ప్రతిదినమును నెక్కడనో ఒక తావున వర్షమో నర్ష మేఘములో ఉండకతీరదు. వాయు భారమాన యంత్రసహాయమున విమాన గ్రామములు అట్టి తావులను తెలిసికొని యచ్చోట తేమను కూర్చుకోవచ్చును.

రాజమహేంద్ర వరములోని గోదావరిగట్టున కొండలు యువకులు ఇట్లు సంభాషించు కొనుచుండిరి.

ఒకడు—ఏనాడు విదేశయాత్రలు కట్టువడినవో ఆ నాడే భరతవర్షమునకు అఘోగతి యారంభమైనది. సముద్రయాన నిషేధమునకు తాత్కాలిక సమస్యలు కారణములగుగాక, కాని ఎల్లకాల—

మఱియొకఁడు—మన రామమూర్తి నేఁడు దేశనాయకునినలె మాటలాడుచున్నాడే?

ఇంకొకఁడు—ఓహో! విశ్వనాథముగారికి ఎప్పుడును రంధ్రాన్వేషణమే పని. నేటి ప్రపంచ పరిస్థితులైన ఒకసారి చూడరాదా. అమెరికా ఐరోపాఖండములు ఆర్థిక సమస్యలలో చిక్కువడి ఈ ప్రపంచసమస్య నెమర్కొనుట కెట్టి ప్రయత్నములు చేయుచున్నవో పత్రికలు తెలుపుటలేదా?

విశ్వ—ఓహో! వెంకటేశ్వరుడుగారా? పాఠశాల కవ్వలి విషయములలో విద్యార్థులు పాల్గొనరాదని నీ వెఱుంగవా? పెద్దవాండ్రమైన తరువాత వానికి కాలము రాగలదు. పరీక్షలువదలి ఈ స్రసంగము—

రామ—విద్యావిషయములనే పాఠశాలము. చరిత్ర గ్రంథములలో బాబిలోనియావారు నిరంతర సముద్రయానములుచేయుచు పాశ్చాత్యదేశపు సరకులను ఇండియాకును, మన సరకులను ఆ దేశములకును గొనిపోవుచు తాము భాగ్యవంతులై లోకమునకును ఎట్టి సుఖ సంపదల నొసఁగిరో ఆ విషయముగాని, ఫోయోనీషియనులును, ఈ జిప్సవారును—

విశ్వ—ఆ చాడ్డిమూలును ఆ బాబిలోనియూలును ఇప్పుడేమయినవి? “భూమిపై పేరైనం గలదే?”

రామ—పెద్దపులికి మేఁక యాహారమగునుగాని సింహము ఆహారమగునా? ఆ పులియు, ఆ సింహమును, వేఁట కాని గుఱికి ఆస్పదములే కదా? కడవంత గుమ్మడికాయయు కత్తిపీటకులోకువ. ప్రపంచము జ్ఞానాభివృద్ధి నందుచున్నప్పుడు వెనుకఁబడిపోయి ముందడుగు వేయనేరనివారు ఏమగుదురు?

వేంక—“పుత్రాదిచ్ఛేత్ పరాజయమ్”

రామ—జ్ఞానములో వెనుకబడిన రాజ్యములు జ్ఞాన పూర్ణములైన రాజ్యములకు పాలికాపులగును.

వేంక—ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞానమే నిజమైన జ్ఞానము. అది దిన దిన ప్రవర్థమానము. ఇప్పుడీ ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞానము గంట గంటకును ప్రతి నిమేషమునకును గూడ ప్రపంచ పరిస్థితులను మార్చి వేయుచున్నది.

పెద్దాపురములోని ఈండ్ర పెద్దసన్యాసిగారి మామి డిటోంటకడ నిద్దలు యువకులు ఆకస్మికముగా కలిసికొనిరి.

ఒకడు—ఓహో వీరభద్రుడా—ఎదుటివారు నీకు కాన వచ్చుటలేదు. ఏమో దీర్ఘలోచనమీఁద నున్నావే.

వీర—ఓహో! రామ భద్రుడా? అవును. దీర్ఘ లోచన మీఁదనేయున్నాను, ఈమాయా ప్రకృతి పాశ్చాత్య దేశముల వారికి బంటువనె నుపచరించుచున్నది. ఈ ప్రకృతి యే అడుగడుగునకును మనలను సంహారకాలము చేయు చున్నది. సముద్రయానము నిషేధింపబడినది. ప్రాచీన శాస్త్రోత్తరమైన జ్ఞానము అప్రామాణికమైనది. క్రూరప్రకృతి సర్వనాశ మొనర్చుచున్నది.

వామ—ప్రకృతికి మనపైని అధికార మిచ్చినచో నది మనకు నాశమునే గూర్చును. అదనెఱిగి ప్రకృతిని ఆజ్ఞాపించి నచో అది మనకాలిక్రింది బంటై నేవలుచేయును. రౌతునుబట్టి గుట్టము పోవునని నీ వెఱుంగవా?

వీర—కాబట్టి ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞానమును—

రామ—జ్ఞాన సంపాదన మాత్రముతో మనపని తెల్ల

వాటదు. అనువెఱిగి యా జ్ఞానమును మననిత్యజీవనముతో ననుసంధింపవలెను.

వీర—అనఁగా ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞానము ఉపయోగించి మనము సుఖము, సంతోషము, నిరంతరాభివృద్ధి వీనిని చెందవలెను. ఆర్థమతము మానవాచారముల కన్నింటికి ప్రకృతి జ్ఞానమే ప్రామాణికమని శాసించుటచే నేటి మతము లన్నింటిలో నదియే యుత్తమ మతమని నా నమ్మకము.

రామ—ఐహిక విషయములలో నదియట్లే. ఆముష్మికమునకును నదియే సాధనము.

రామ—మానవాభివృద్ధికి తోడ్పడెన నాగార్జున, చరకాచార్య ఆర్యభటాదులు. ఋషితుల్యులు. అట్లే శంకరుఁడు, రామానుజుఁడు, మధ్వాచార్యుఁడు, బుద్ధుఁడు, క్రీస్తు మున్నగువారు దేవతాస్వరూపులైన లోకోత్తర పురుషులు; ఒకరు చేసినదాని ఫలమును అనుభవించుటకు మాత్రమే యోగ్యతకల పురుషుఁడు హీనభావుఁడగు మానవుఁడు. ఎవ్వనివలన లోకములు సముద్ధరణము గాంచునో వాడే పురుషోత్తముఁడు.

దినములు గడచిపోవుచుండెను. లోకములో ఎవరి శక్తికి చాలినట్లు వారు ఆలోచనలు చేయుచుండిరి. ఇంతలో శ్రీముఖ నామ సంవత్సర కార్తికశుద్ధ పంచమి సోమవారము వచ్చినది. ఆనాఁడు ప్రకృతి నిలయమువారి కార్యనిర్వాహక సభ జరిగినది. మూలధనమును వెచ్చింపరాదనియు, ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞానము విఱివిగా వర్ధిల్లు దేశములకు ఆంధ్రులుపోయి యచ్చటి శాస్త్రాలయములను దర్శించి యుత్తమవిద్యలనంది

రావలెననియు పెక్కండ్రు విద్వాంసులు ప్రత్యుత్తరములు వ్రాయుటచే పెద్దాపురములోని ప్రకృతి నిలయమువారు అట్లే తీర్మానించిరి. మూలధనమంతయు ఆర్ష నిధియందు నూటికి సంవత్సరమునకు ఆఱురూపాయల వడ్డీమీఁద నిలువఁజేయు నట్లు నిశ్చయింపఁబడినది. ఒక్క సంవత్సరములో దానిమీఁద రు. 22,396-0-0 వడ్డీ రాఁగలదు. ఈ వడ్డీతో లోకసంచార మొనర్పఁజాలు నొక యంత్రమును నిర్మించుటకు సభ్యులు అంగీకరించిరి. జ్యేష్ఠమాసమునాటికి ఆఱు నెలలవడ్డీ అనఁగా రు 11,198-0-0 రాఁగలదు. యంత్రమెట్టిదో నిర్ణయించుటకు ఒక నెలదినములును, దాని నిర్మాణమునకు వలసిన పరికరములను ఏర్పాటుచేయుటకు మఱియొక నెలయు, పై దేశములకు వ్రాసి మరలనుపోయించి తెప్పించుటకు రెండుమూఁడు నెలలును కావచ్చును. ఎట్లైన భావనామసరవత్సర వై శాఖశుద్ధ సప్తమి నాటికి పరికరములు కోరఁగి రేవులోదిగు ప్రయత్నములు చేయవలసి యున్నది. ఇందులకొక యుపసంఘమును ఏర్పాటు గావించి ప్రకృతి నిలయమువారు ఆనాటి సభను చాలించిరి.

ఏడవ ప్రకరణము.

శ్రీముఖనామ సంవత్సర కార్తికశుద్ధ దశమీ శని వారమునాఁడు పెద్దాపురములోని ఆర్ష నిధి భవనములో ప్రకృతి నిలయమువారి యుపసంఘపు మొదటిసభ జరిగినది. అధ్యక్షుఁ డిట్లు సభను ప్రారంభించెను.

అధ్యక్షుడు—మిత్రులారా ! లోకమునకంతకు అద్భుతమును గూర్చు పనులు చేయవలసిన మన సంఘము కోట్ల కొలది సువర్ణములను వెచ్చించి అద్వితీయములైన యంత్రములను నిర్మింపవలసి యుండగా ఇరువది రెండువేల రజతముద్రలు మనకిచ్చి మనవారు ప్రపంచమున కంతకును ఆశాభంగము కూర్చినారు. స్వల్ప ధనముతోనే మనము లోకాతీతములుగా దోచు నాదర్శ యంత్రమును నిర్మించి జగత్తును మోహవిభ్రాంత మొనర్పవలసియున్నది. దీనికేమి సాధనము?

నాగార్జునుడు—పక్షివలె ఆకాశమున కెగిరి ప్రపంచముగోని నిర్మానుష్య ప్రదేశములలో వ్రాలు యంత్రమును నిర్మింపరాదా ?

విజయమోహనుడు—నీట మునిగినప్పుడు జలాంతర్గామి ; పైని తేలినచో సామాన్యపునౌక ; మీదికెగిరినచో వాయు విమానము. గుణత్రయాత్మకమైన యిట్టి యంత్రమును జర్మనులు నిర్మించిరని నేను వినియున్నాను. అట్టి యంత్రము నొకదానిని మనము నిర్మించినచో ?

విసయశీలుడు—అట్టి యంత్రనిర్మాణమునకు లక్షల కొలది ధనము కావలసియున్నది. అధ్యక్షులగు విజ్ఞానచక్రులవారి యభిప్రాయమెట్లో—?

విజ్ఞాన—ఒకరు చేసినపనినే మనమును చేయుట ప్రకృతి నిలయమువారి కొక ప్రతిష్ఠయా ? శ్రీరాములవారికి విభీషణు డొసంగిన పుష్పకవిమానము వంటి దొకటి—ఎందఱెక్కినను ఇంకను ఒక్కనికి తావు మిగుల్చునట్టిది మనమేల నిర్మింపరాదు ?

శాంతశీలుడు—ఇంతకును మనకుగల ధనము మిక్కిలి స్వల్పము. ఈ ధనముతో పర దేశములందు యంత్రములను పోతి పోయించుటకు వలనుపడదు. ప్రకృతమున సీమయినుము వెల బారువకు రు 152-0-0. సీమరాగి బారువకు 179-0-0 ను దేశనర్తకుల ధరలు ఇంతకంటె సరసముగా నుండును. లోహములను తెప్పించి మనమే పోతిపోసి కొనుట శ్రేయస్కరమని నాతలంపు.

నాగార్జు—అదియే యుత్తమమైన మార్గముగా తోచుచున్నది. నేలబొగ్గునుగూడ తెప్పించి పాండవులవారి మెట్టకడ యంత్రనిర్మాణము నొనర్పవచ్చును.

విజ్ఞాన—అట్లయినచో మహా మంత్రీంధ్రులవారికి ఒక విన్నపము నంపి నూరు ఎకరములనేలను అడుగుదము. లోహకుల సంఘమువారికి వ్రాసి మనకు ప్రత్యేకధరలకు లోహాదుల నడుగుదము. మఱియు వైశాఖమాసములో ఆఱువేల రూప్యములను, తరువాతి కార్తికమున పదివేలరూప్యములను చెల్లించునట్లును, సామగ్రినిమాత్రము ముందుగానే మనకు పంపునట్లును వారితో ఏర్పాటు చేసికొందము.

శాంతశీ—అంతకంటె మార్గాంతరములేదు. ఇనుమును రాగియు మనకు చేరుటకు అధమము రెండుమాసములు పట్టును. ఈలోపుగా నెట్టి యంత్రమును నిర్మింపవలెనో యోచించుటకు కొంత వ్యవధియు మనకు ఉండును. కార్యారంభమున కొక నాలుగువేల రూపాయలను ప్రకృతి నిలయము వారు ముందుగా నొసగి వైశాఖమాసమున సంవత్సరాంతమున లెక్క చూచుకొన్నచో చాల మేలగును.

ఈవిధముగా మొదటిసభ ముగిసెను. మహారాణిగారు సంతోషముతో నూరు ఎకరముల నేలను బసంగిరి, లోహకుల సంఘమువారు టన్నుకు రు 118-0-0 చొప్పున నూటయిరువది టన్నుల యినుమును టన్నుకు రు 153-8-0 చొప్పున పది టన్నుల రాగిని పంపించిరి. సింగరేణినుండి ప్రశస్తమైన నేల బొగ్గు పంపబడెను. ప్రకృతి నిలయమువారు రు 4,000-0-0 అప్పుగా ముందే బసంగిరి, ప్రజలలో ఆశాభంగము కలుగకుండుటకై విషయములు రహస్యముగా నునుపబడెను. ఉపసంఘమునకు కార్యాచరణము పట్ల సర్వాధికారములును బసంగిరిబడెను.

పెద్దాపురములోని వశ్చిమ భాగమున రాజమహేంద్రనగరమునకేగు రహదారి లోడ్డునకు ఉత్తరపు నైపునందలి మైదానములో తూర్పు కనుమలని పిలువబడెడి పర్వతరాజుకి చేరిన కొండలవలస యొకటి యున్నది. ఈ వరుసనే పాండవులవారి మెట్టయని యిచ్చటివారు వ్యవహరింతురు. ద్వాపరయుగమున వనవాసకాలములో పాండవులు కొంత కాలమీ గుట్టలమీద వసించినట్లు ఈ పేరువలన నూహింపబడియున్నది. ఈ కొండలలో దేవరహస్యములు చాల కలవనియు, ఇందలి యొక గుహనుండి రాజమహేంద్రవరములోని గోదావరీ గర్భములోనికి ఒక రహస్యమార్గము కలదనియు, ఒకనాఁ డొక గొల్లవాని మేకలు ఆ గుహనుండి రాజమహేంద్రవరము పోయెననియు, వానిని వెదకుచు నేగినవాని యజనానికి ఈ దారి తెలిసినందున దేవతలు ఆగుహ నడుమ

నొకతాతిని అడ్డమువైచి దేవరహస్యములను గాపాడుకొని రనియు నొకస్థలపురాణగాథ కలదు.

ఈ కొండకు తూర్పుననున్న నూరు ఎకరముల మైదానమును పురపాలక సంఘమువారు ప్రకృతినిలయమున కిచ్చివేసినందున లోహకులు పంపిన యినుము అంతయు ఇందు చేర్చబడెను. ఇనుమును కఱగించుటకు ఇనుకలతో పెద్దమూసలు ఇందు నిర్మింపఁ బడినవి. ఈ సంఘము వారు రేయుం బవల్లు ఇచ్చటనే వసించుచు వలసిన పరికరములను సమకూర్చుకొనుచుండిరి.

ఉపసంఘపు సభలలోని విషయములు పరమరహస్యములుగా నుండుటచే వారి యినుముతోను రాగితోను ఏమి చేయనున్నారో జగమెఱుంగదు. కాని లోకోత్తరమో లోకాతీతమో యగు నద్భుతయంత్ర నిర్మాణమిందు జరుగునను వార్త మాత్రము ప్రపంచ మంతటను వ్యాపించినది. ఎల్ల వారును అనంతోత్సాహముతో వీరి కార్యసిద్ధికి ఎదురుచూచుచుండిరి. శ్రీముఖ నామ సంవత్సర పుష్యశుద్ధ దశమిమంగళవారము నాడు కొంత యినుము మూసలకెక్కింపఁబడి కఱగి పోతకు సిద్ధముగా నుండెను. మీటలువదలి పోతగొట్టములను ఆ యినుముతో నింపఁబోవు సమయమున నొక విచిత్రసంఘటనము సిద్ధించినది. దాని చరిత్రమెట్టిదన :

పెద్దాపురవాసులగు వీధిద్రమును రామభద్రమును అన్నదమ్ములు. వారికి ప్రకృతిశాస్త్రముల యం దత్యంతాభిమానము కలదు. మఱియు నార్ష మతావలంబకు లగుటచే భవిష్యత్ప్రపంచ ధర్మమునకు ప్రకృతి శాస్త్రములే వేదవే

దాంగములని వారికిఁ దెలియును. లక్షాధికారులగు నీయువకులు ప్రపంచము నంతను నొకసారి చుట్టిరావలెనని సంకల్పించి కొని ఆర్షతీర్థుల వారితో నీవిషయమై ప్రసంగవశమున ముచ్చటించిరి. గురువులవారు దీనికెంతయు సంతసించి మార్గమగ్యమున ఓడల కెట్టి యవాంతరములు సంభవించినను వీరి కాపడరాకుండు నట్లొకయంత్రము సృజింపఁదలంచి తన్నిర్మాణ విధానమును విశదీకరించిరి. అట్టి యంత్రములు రెండింటిని నిర్మించుటకు ఇరువదివేల రూపాయలగును. యువకులీ వ్యయమును దాముధరింతుమనిరి. ఆనాడే ప్రకృతి నిలయమువారి కార్యాలోచన సభజరుగును. అందువలన శ్రీగురువులవారు నిలయాధ్యక్షున కొక శ్రీముఖము నంపించిరి.

వీరభద్రమును రామభద్రమును చేరి యిరువదివేల రూపాయల నొకగురురసీయు ఆధనముతో ఉపసంఘము వారు రెండు యంత్రములను నిర్మించిన యెడల చాల ధనలాభము కలుగుననియు, కావున ప్రకృతి నిలయమువారు తమ యుపసంఘము నీ పనికి ముందు నియమింపవలయుననియు నందుండెను.

ఆరాత్రి జరిగిన ప్రకృతి నిలయమువారి కార్యనిర్వాహక సభలో విజ్ఞాన చతుయోగి జగద్గురువులవారి శ్రీముఖమును గూర్చి తెలిపి తద్విషయమై వెంటనే చర్చింప ననుజ్ఞ వేడెను. సభ్యులూ శ్రీముఖమును ఆ మూలాగ్రముగా చదివిరి.

విజ్ఞానచతువు—ఒక గంటకుముందే నా కీ యాజ్ఞాపత్రము చేరినది. అందువలన నేటి చర్చనీయాంశములలో

నిది చేర్చబడి యుండలేదు. అయినను విషయ గౌరవమును బట్టి మనము దీనిని చర్చింపక తీరదని తోచుచున్నది.

విషయశీలుఁడు—ఆర్ష పీఠము జగద్గురువులది. ప్రకృతి శాస్త్రములే ప్రమాణములుగా జగమునకై హి కాముష్మిక ధర్మములను వెలయుచు జగద్గురువుల యాజ్ఞ యనుల్లంఘనీయము. వారి శ్రీముఖమే నేటి సభాకార్య క్రమమున మొదటి విచారణీయాంశముగాఁ జేయవలసినదని నామనవి.

విజయ మోహనుఁడు—శ్రీముఖములోని విషయము లోకోద్ధరణహేతువు. చిరకాలమునుండి నా కీప్సితముగా నెనఁగిన కార్యమే జగద్గురువుల యాదేశమగుటచే నిది మన కును లోకములకునుగూడ సుదినము. అదియే ప్రథమమున విచారణీయాంశ మగుఁగాక.

శాంతశీలుఁడు—మన కార్యక్రమ పట్టికయందు మార్పు చేయరాదు. ఆకర్షణశక్తి, మున్నగు ప్రకృతిలోని శక్తి సూత్రములెట్లు అలంఘ్యములో మానవుని కార్యాచరణ సూత్రములును అట్లే యనుల్లంఘ్యములు. మన నిర్దిష్టకార్య చర్చ యయిన వెనుక కాలవ్యవధియున్నచో జగద్గురువుల వారి శ్రీముఖమును—

నాగార్జునుఁడు—సాధు! సాధు! ప్రచండ బలము నెదుట అల్పబలమువలె ప్రకృతిశాస్త్ర మతాచార్యులయెదుట అన్యములు సీరసములు. ముందు శ్రీముఖమును చర్చించి కాలము చాలనియెడల మన నిర్దిష్ట కార్య విషయములు మఱి యొకనాటికి త్రోసివేయుదము.

శాంతశీలుఁడు తప్ప తక్కినవారందఱును వెంటనే యార్ష గురువుల శ్రీముఖమును చర్చింప నంగీకరించిరి.

విజయ మోహనుఁడు—తేపటి యుదయమునకు నూరు టన్నుల తూనికఁగల యినుము పోత చట్రములలోనికి పోవు టకు సిద్ధమైయుండును. అందు నలువదిటన్నుల యినుము జగద్గురువులవారు ఆదేశించిన పనికి మిగుల్చుటవలన నెట్టి ప్రమాదమునులేదు. పనియు వెంటనే యారంభ మగును.

నాగా—కాని క్రొత్తదిమ్మలు చేయుటకు వ్యవధిలేదు. అట్టి పోతచట్రములులేకుండ ధృతరాష్ట్ర యంత్రమెల్లు సిద్ధింపఁగలదు ?

వినయ—మట్టితో యంత్రాకారముగా తూములుచేసి తేపటి సాయంకాలమునకు నేను మీకు చట్రముల నొసఁగఁ గలదు.

శాంత—ఉపసంఘము వారుగూడ నిర్దిష్ట కార్యక్రమ విఘాతమున కొడిగట్టవలెరా ?

విజ్ఞాన—అది మనకే లాభకరమైనది. 20,000 రూపాయలు మన వ్యయమునకు దొరకునప్పుడును ఇట్టి శంకలేల ? సిరి వచ్చునప్పుడు మోఁకా లొడ్డువారు ఉందురా ?

శాంత—ఈ ఉద్దిష్టకార్య భంగమవలన మన కెట్టి ధనలాభము కలదు ?

అర్ష విజయుఁడు—పదివేలు లాభము ; అయిదువేలు సామగ్రికి ; అయిదువేలు కూలి నాలి మున్నగు వానికి.

విజయ—అనగా 22,396 రూపాయలు ప్రకృతి నిల

యము వారు మనకు ఈయఁగా మఱియొక పదివేలు జగద్గురువుల వారు మనకు ప్రసాదించినారు.

శాంత—శ్రీముఖ విషయములు స్పష్టముగా లేవు. నీట మునుఁగుట, గాలిలో నెగురుట, సమద్రమున తేలుట ; తిమి తిమింగిలములు మ్రింగినను భేదించుకొని వెలుపడుట ; కొన్ని దినములకు చాలిన ప్రాణవాయువు అహారము, వస్త్రములు, శుద్ధ జలమును నందుండుట—గొంతెమ్మకోరికలు !

విజ్ఞాన—సద్దు ! సద్దు.

విజయ—క్షమార్పణము ! క్షమార్పణము !

శాంత—మాట జాతినది ! అర్హ తీర్థలవారికి పదివేల సమస్కారములు. వారి యెడల శౌరవ లుబ్ధుఁడనై మాటలాడుటలేదు. కార్య క్రమ శౌరవము సర్వనా నందనీయము. ప్రకృతి శాస్త్రములే వేదములై * మనకు విచిత్రమైన సంఘటనలతో యంత్ర నిర్మాణము సృష్టింపఁ బడవలసి—

వినయ—శాంతశీలునికి అసంభవములు ఎందును ఁండవు.

శాంత—అవి ప్రకృతి సూత్రములకు అవిరుద్ధములు కానిచో.

విజయ—జగద్గురువుల వారిచే నాపాదింపఁ బడినప్పుడు ప్రకృతి సూత్రములకు అది విరుద్ధముగా నుండదు ?

శాంత—తిమి తిమింగిలములు మ్రింగినను భేదించుకొని.

అర్హ వి—విద్యు ద్యంత్రరక్షితములగు ముండ్లును, మూట త్రొక్కినచో భేదింపఁ దొరకొనెడి అంపములును నూతులు త్రవ్వ గొట్టములును యంత్రపు పై చర్మమున నమర్పఁ బడి

నచో తిమి తిమింగిలాదులే కాదు. మహాపర్వతములు గూడ విచ్చిన్నములగును. తాతని దొలుచు యంత్రపు గొట్టములు గూడ నందుండవలెను.

ఈరీతిగా నూతన యంత్రమునకు పై యాకారము నిర్ణయింపఁబడినది. లోపల నొకవిద్యు ద్యంత్ర మమర్ప నిశ్చయింపఁ బడినది. ఆ యంత్రమునకు మీటలు నొక్కినచో వలసిన రీతిని పనులు జరుగఁగలవు. విధానమంతయుపరిశీలించి సుసాధ్యమని యంగీకరించి కార్య నిర్వాహక వర్గమువారు వెంటనే యుపసంఘమునకు ఆజ్ఞా పత్రమును బంపించిరి. పుష్ప శుద్ధ దశమివాఁడు మీటలు వదల్చి పోత గొట్టములోనికి కఱఁగిన యినుమును వదలువేళకు సిద్ధించిన విచిత్ర సంఘటనము ఇదియే.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

విహంగ నిర్మాణము.

పాశ్చాత్య దేశములందు గుట్టములు ఎక్కువగానుండుటచే నచ్చటి యంత్రములు నూరు గుట్టములశక్తిని, వేయి గుట్టముల శక్తిని పదివేల గుట్టములశక్తినిఁ గలిగియుండునట్లు నిర్మింతురు. యంత్రముల బలము గుట్టములలెక్కను నిర్ణయింపఁ బడును. 1320 మణుగుల బరువును ఒక సెకను లో ఒక అడుగుఎత్తునకు లేవఁ దీయుబలము ఒక గుట్టపు

బలమని ఆ దేశపు యంత్రములకు ఏర్పడిన లెక్క. గుఱ్ఱము కంటే బలిష్ఠములైన యేనుగులే భరతవర్షమున చిరకాలము నుండియు పనిపాటలకు ఉపయోగింపఁ బడుచుండుటచేత ప్రకృతి నిలయమువారు ఏనుగుబలమే మనలెక్కలకు సంప్రదాయ సిద్ధమైన గణనగా తీర్మానించిరి. భారతములోని భీమ, శల్య, కీచక సుయోధనాదులు యేనుగుల బలము కలవారని వ్యాసులవారే వచించియుండిరి. ఆ లెక్కనే ధృతరాష్ట్రుడు పదివేల యేనుగుల బలముగలవాఁడు. గుఱ్ఱమున కంటే పదిరెట్ల అధికబలము ఏనుగునకు ఉండునని ఆర్యశాస్త్రము. అందునలన పదివేల యేనుగుల బలముగల విద్యుద్ధ్యంత్రమును విహంగ గర్భమున నిముచ్చుటకు తీర్మానింపఁ బడినది. అనఁగా గ్రుడ్డివాఁడైన యొక యంత్రపు ధృతరాష్ట్రుడు పెద్దాపురమున పాండవదుర్గముకడ వెలయఁబోవుచున్నాఁడు.

మానవ శిరస్సులోని మెదడునుండి నరములు శరీరములోని ప్రతిభాగమునకును ఎట్లు వ్యాపించునో అట్లే యీవిద్యుద్ధ్యంత్రమునుండి రాగితీగలు ఈ నూతన నిర్మాణములోని నియమిత ప్రదేశములకు వ్యాపించును. అంపములును, కఠిన శిలలలోఁగూడ కన్నములు త్రవ్వ గొట్టములును, పక్షులు తమ టెక్కలను అల్లార్చునట్లు దేనినైనను పైకిని క్రిందికిని ఆడించు మీటలును దీపములను వెలిగించు తీగలును, నిప్పు పుట్టించు తీగలును, చక్రములను దిద్దిర త్రిప్పుకీళ్లును ఇట్టి వెన్నియో యం దమర్పఁబడినవి.

యంత్రమునకు అడుగున రెండు కాళ్లుండును. ఈకాళ్ల మీఁద నది చక్కగా నిలువఁ బడఁగలదు. ఆకాళ్లను ఎత్తుదు దింపుచు పక్షివలె నాయంత్రము నడువఁగలదు. కాళ్లకు అయి దేసి వ్రేళ్లుకలవు. ఈ వ్రేళ్లయందు మరలు అమర్చబడి పాద గమనమునకు అనుకూలమగును. ఒకమీట నొక్కినయెడల లోనుండి రెండు చక్రములు పాదములక్రిందికి దిగును. ఈచక్ర ములతో నీయంత్రము మోటారుబండివలె పరుగెత్తఁగలదు. ఒక చుక్కాని యీ చక్రములను సరియైనదారిని నడిపింపఁ గలదు. అవసరము పట్టునేని మెడక్రింది భాగమునుండి మఱి యొక రెండుకాళ్లు క్రిందికి దిగఁగలవు. అప్పుడు ఈ ద్విపాదియం త్రము చతుష్పాత్తు కాఁగలదు. అట్లే యీ నాలుగు కాళ్లను లోనికిఁదప్పటకు మఱియొక మీట కలదు. అప్పుడీ యంత్రము పాదరహితమై పొట్టమీఁదనే దేకి పోఁగలదు. ఒక మీట నొక్కినయెడల పక్షితెక్కలవంటి రెండు పెద్ద తెక్కలు పైకి రాఁగలవు. ఆతెక్కలు యంత్రసహాయమున కదలుచు నీనిర్మాణమును ఆకాశ విహారమునకు దగినట్లు చేయును. మఱియొక మీటనొక్కిన యెడల నీ తెక్కలు రెండు పెద్ద చక్రములుగా మాటిపోయి గిరిగిరి తిరుగఁ గలవు. అప్పుడిది పొగయోడవలె మహా సముద్రమధ్యమున సంచరింపఁ గలదు.

పక్షి మెడవంటి మెడయు నం దిరుప్రక్కల రెండు కండ్లును పెద్ద పొడుగైన మూతియు దీనికిఁ గలవు. గుండు దెబ్బ తగిలినను భేదింపఁ బడని మిశ్రలోహముతో యంత్రపు పై భాగమంతయు నాలుగు పొటలుగా నిర్మింపఁ బడవలెను.

పొట పొటకును నడుమ ప్రకృతి ప్రాపకగుణముగల లోహ వల్లికలు అమర్పబడి యుండును.

ఇట్టి యీ యంత్రము చూచుటకు పక్షివలె నుండుటచే విహంగ యంత్రమని పిలువబడఁ దగియున్నది.

కార్య నిర్వాహక వర్గమువారి సభజరిగిన నాటి రాత్రియే ఉపసంఘమునకుఁ జేరిన యందలి సభ్యులు మఱునాటి తమ పనికి వలసిన పన్నాగములను యోచించిరి. గుండు దెబ్బకు సహితము తాళఁగల దిటవు తాము ఆనాడు కఱఁగించుచున్న యినుమునకు లేదు. లోపలి తేకులు, గొట్టములు, పోత పాత్రలు మున్నగువానికి మాత్రమే నాడు కఱఁగుచున్న యినుము ఉపయోగించును. ఇట్లు నాడు పోత పోయవలసిన వస్తువులను ఎవరికి తోచినట్లు వారు ఆరాత్రియే యోచించి ఆకారములు హ్రీసి పెట్టుకొని మఱునాటి యుదయమున ఎనిమిదిగంటలకు కొలుములలో అడుగున కొంత యినుము మిగిలి యుండునట్లుగా పై మీటలను మాత్రము సడల్చిరి. మొదట తలపెట్టిన పనిప్రకారముగా కఱఁగిన యినుము పోత పాత్రలలోనికి పోవుచున్నది. దానిని పరిశీలనము చేయుచు, విహంగ యంత్రమునకు తామా రాత్రి సంకల్పించుకొన్న పటములయు పరికరములయు పట్టికలను గూర్చి ఒండొరులతో కూడఁబలికికొనుచు నిశ్చితములైన నూతన యంత్రభాగముల పోతకై వినయశీలుఁడు వెంటనే చట్టములను అమర్చుచుండెను. కార్భక్షుడై సల్పెట్లు అను చమురుతో మట్టిని పదునుచేసి దిమ్మలుచేయుటవలన, పోతకు వలసిన ప్రతి దిమ్మయు నిర్మితమైన క్షణముననే యాటిపోయి

బిగిసికొని తాయివలె నగుచుండెను. మధ్యాహ్నము మూడు గంటలకు దిమ్మలును చట్రములును సిద్ధమైనవి. నాలుగుగంటలకు కొలుములలో నుండి యీ చట్రములలోనికి ఇనుము ప్రవహింప నారంభించినది. అయిదు గంటలకు విహంగములోని లోభాగమునకు వలసిన మేకులు, దిమ్మలు, తేకులు, చక్రములు, మున్నగున వన్నియు ఆకారము తాల్చినవి. కొలిమిలో అడుగున మిగిలిన యినుమునకు బొగ్గును చేర్చి దానిని పదివేల యేనుగుల బలముతో యంత్రసహాయమున నదిమిపెట్టి ఉపసంఘమువారు ఆనాటి పనిని చాలించిరి.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

శ్రీముఖనామ సంవత్సర పుష్య శుద్ధ ఏకాదశీ బుధవారమునాడు రామ భద్రుడును వీరభద్రుడును చెటియొక పదివేల రూపాయలకును ఆర్షనిధి మీద చెక్కులు వ్రాసి ఉపసంఘాధ్యక్షునకు ఒసంగిరి. గురువారమునాడు ఆసామ్మ ఉపసంఘపు లెక్కలలో జమకట్టబడినది. తోడనే సంఘాధ్యక్షుడు వర దేశముల నుండి రప్పింపవలసిన పదార్థములకు వాయు విమానముల మీద నొక లేఖను పంపించెను. శ్రీముఖనామ సంవత్సర మాఘ బహుళ పంచమి సోమవారము నాటికి పదార్థములు పెద్దాపురము చేరినవి.

శివరాత్రి నాటికి విహంగము సిద్ధమై పండ్రెండుసారులు కొలది ప్రయాణములుకూడ చేసినది. యంత్రసహాయముల

నన్నింటిని వీరరామ భద్రులకుఁ దెలిపి, శివరాత్రినాఁటి యుదయమున నుపసంఘమువారావిహంగములను వారి పరము చేయుచు నిట్లు పలికిరి :—

“రావణుని శిరస్సులు నూట యొక్కమాటు ఛేదించఁ బడినవి. అనఁగా రావణ యంత్ర నిర్మాణమున 1010 శిరస్సులు అమర్పఁ బడియుండినవి. మీ విహంగమునకును అట్టి ఏర్పాటు పొసఁగింప వచ్చును. కాని కార్యత్వరయు, న్యయ భయమును నిరోధములైనవి. మీ విహంగములోనిప్రత్యవయవమునకును మూఁడేసి ప్రతులుగలవు. ఒక్కసారి భూప్రదక్షణము చేయుట కివి చాలును. మఱియు మీ యంత్రభాగమునందు సమస్త దేవతాలయములును గలవు తెక్కలయందు వాయుమూర్తియు నేత్రములందు సూర్యచంద్రులును, రోమ కూపములందు అగ్నియు, ముఖమున నేకాదశ రుద్రులును, పాదములందు భూమ్యంతరిక్షములును త్వక్కున తారామండలమును—మంత్ర పూతముగా యథావిధిగా నావహింపఁ బడినవి. వీనిని భక్తితో నారాధించినవారికి సర్వకార్య మార్గ సిద్ధియగును, వీరిని మీఱి చరించువారు అపమృత్యు గహ్వరము పాలగుదురు. పరమేశ్వరుని నమ్ముకొని భక్తి మార్గమున నీశ్వరుని సర్వంతర్యామిత్వ సర్వనియంతృత్వ సర్వశక్తిత్వ ప్రభావములు ఈ విహంగయానమున మీకు అనుభవైకవేద్యములై ఆర్జిత్య సిద్ధి మీ కగునుగాత. ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః. ఓం. సత్యమేవ జయతే నాన్యతం”

అని విజ్ఞాన చక్షువు ఉపదేశ వాక్యములు పలికి యా శిష్యద్వయమునకు మహా మంత్రోపదేశ మొనర్చెను.

ఒక మీటను నొక్కగానే విహంగము తనకుడితెక్క నెత్తినది. అచ్చోటఁ గల మఱియొక మీటను నొక్కగానే యొక ద్వారము తెలువఁ బడినది. వీర గామ భద్రు లిరువుర తో విజ్ఞాన చక్షువా యంత్ర గర్భమునఁ జొచ్చి తలుపును మూసివై చెను. లోపల గాఢాంధ కారము. ఒక మీటనొక్క గానే విస్తదీపములు తిమిరమును హరించి వైచినవి. వెట్ట యధికమై లోన ఊపిరి యాడుట లేదు. వెంటనే యంత్రపు వినన కట్టలు దిద్దిరఁ దిరుగుచు వీరికి వినరవారంభించినది. రెండు గవా త్నమునుండి తడిసిన వట్టివేళ్ల తడకల గుండ వాయువు లోనికి వచ్చుచున్నది. వేలు గవాత్నములనుండి లోనిగాలి బైటికి పోవు చున్నది, సముద్రమున మునిగినప్పుడు ఈ గవాత్నములు తాముగానే మూసికొని పోవును. బైటి సముద్రపు నీటిచలున వలన లోపల ఆసమయమున యంత్రము చల్లగానేయుండును. ఒకమూల అంకెలు వేయఁబడిన చక్రముతో నొప్పెడి యొక పెద్ద సిద్దెకలదు. ఆ సిద్దెలో ద్రవీభూతమైన ప్రాణవాయువు సేకరింపఁ బడియున్నది. చక్ర సహాయమువలన నిరంతర మును వలసిన ప్రాణవాయువు అందుండి విహంగములోనికి వచ్చుచుండును. అధికముగా ప్రాణవాయువు కావలయునేని చక్రమునుత్రిప్పి వలసినంత వాయువును సప్రమాణముగా యంత్రములోనికి ఖేప్పించుకొనవచ్చును. సముద్రగర్భమున నున్నప్పుడీ వాయువు కావలసియుండును. నీటిలో లేనప్పుడు చక్రము ఈ వాయురంధ్రమును మూసివేయును. మానవుని శ్వాసనుండి వెడలు సంగారవాయువును, రోమకూపాదుల నుండి వెడలు వాయు స్వరూపములగు నితర మలినములను

హరించుటకై కొన్ని తొరములు అందంచు గూళ్లలో చల్లఁ బడినవి. నాలుగు నెలలు సముద్ర గర్భముననున్నను చాలి నన్ని తొరములు మంచులపెట్టెలోఁ గలవు. సామాన్య వ్యాధుల కన్నింటికిని ఔషధములును ఆ పెట్టెయందుఁగలవు, అర్హ సహజమువారి యాయుర్వేద నిలయములోని యీ ఔషధములు సశాస్త్రీయములు, మఱియు సద్యః ఫలద ములు. ఆ ఔషధులపెట్టెలోనే మఱికొన్ని యటలలో దిక్కు చక యంత్రములు, భూతదర్పణములు, దూరదర్శక యంత్ర ములు, సుప్తైలు, ఉలులు, గాడిదలు, అంపములు, గొడ్డళ్లు, కత్తులు, మున్నగు గృహకృత్యములకును శాస్త్ర శోధనకును నలసిన సమ స్థ పరికరములును గలవు. అవకాయ, మాగాయ చింతకాయ పచ్చడి, మున్నగు నూరుగాయలును, బియ్యము, పప్పులు, పిండ్లు, నేయి నూనె మున్నగు నాహార పదార్థ ములును, గిన్నెలు, చెంబులు మున్నగు పాత్రాదికమును, సమృద్ధిగా తీయనిసీరును రెండుమాసములకు సరిపోవునట్లు సేకరింపఁబడి యున్నవి. విహంగము తలక్రిందైనను నిందలి పదార్థములు కదలవు. పర్వతాగ్రమునుండి నేలఁబడినను నేవియు చలింపవు. ఇట్లు దృఢముగా సమస్త పదార్థములును సేకరింపఁబడినవి. పడకకుర్చీలు, బల్లలు, సోఫాలు, మంచ ములు, వస్త్రములు మున్నగునవన్నియు నందుఁగలవు. ఇద్దఱు మనుష్యులు సుఖముగా నీ విహంగ గర్భములో ఆఱుమాస ములు జీవింపవచ్చును.

“యంత్రపు చక్రములు తిరిగినప్పుడు విద్యుచ్ఛక్తి

యుత్పన్నమగును. అది యంతయు వ్యర్థముగాఁబోక యంత్రము లోని విద్యుదాలయములోనే నేకరింపబడును.”

పదియవ ప్రకరణము.

హూణ వత్సరములు 10-11-1800 అనగా ఆర్షశకా త్వార్వము 10-11-116 న గురువారమునాడు పసిఫిక్కు మహాసముద్రములో జపాను దీవులనుండి “కమొగటమారూ” అను పేరుగల యొక నావ అమెరికాకు పోవుచుండెను. యొక హామాయను జపానువారి రేవునకు రమారమి నన్నూరు మైళ్ళ కావల 146°-17'-9" అక్షాంశమును 42°-18'-10" ధ్రువాంశమును గల ప్రదేశమున నీ యోడలోని వారికి ఆకాశ మున రెండుపక్షులు కాననయ్యెను. రమారమి నూరేసి యడుగుల విస్తీర్ణముగల యట్టి రీతివిహంగములను ఈ లోక ములో నెవ్వరునుజూచి యుండలేదు. ఆ విహంగములు ఒక్కొక్కసారి పై కెగురుచు, నొక్కొక్కప్పుడు క్రిందికి జాటుచు, మఱియొక వేళ చక్రాకారముగా సుడులు తిరుగుచు నడుమ నడుమ నొండొంటిని నాసాపుటములతో తాకి కొనుచు మఱియొకప్పుడు సింహగర్జన ధిక్కరించు శబ్దముతో కూజితము గావించుచు, నింకొకయెడ కదలక మెదలక తెక్కులుసాచి యంతరాళమున నట్లే స్తంభించి నిలువబడి పోవుచు విహరించుచుండెను. దూరమాన యంత్రముతోఁ బరీక్షించినప్పుడా పక్షులు సముద్రో పరిభాగమునకు ఒక

మైలు ఎత్తుననున్నవి. ఓడలోని వారందఱును నౌకా పృష్ఠ భాగము నెక్కి యీ పక్షులను జూచుచుండిరి. ఓడ కప్తాను దూరదర్శక యంత్రముతో వీనిని పరీక్షించి యవి గ్రద్దజాతికి చేరినవని నిర్ణయించెను. మొక్కంఢ్రు గౌటసారులు ఈ పక్షుల ఛాయాపటములను గ్రహించిరి.

ఆ. పూ. 13-11-116 న బెహరింగ్ గు జలాశయము నకు ప్రక్కనడండెడి ఆలాస్కాద్వీపకల్పములోని నిర్మానుష్య ముగానున్న తీరమున నీ పక్షులు నడచుచుండెను. అప్పుడు ఆకాశవిమానమున నరుగుచున్న కింగ్స్ ఫర్డ్స్ అనేది యొక యమెరికాకోటీశ్వరుడు ఈపక్షులనుజూచి యవియున్న చోటికి తన విమానమును దింపుచుండెను. దానిని చూచి యాపక్షులు రెండును సముద్రములోనికి పరుగువాటిలోతు నీటమునిగి పోయెను. రెండుదినములు గట్టునవిడిసి కింగ్స్ ఫర్డ్ గారు వీనికై వేచియుండిరిగాని యవి మఱల కండ్లఁ బడలేదు.

ఆ. పూ. 23-11-116 పై బీరియాలోని ప్లాడివస్టాకు నగర ప్రాంతములందలి సముద్రములోని మంచుగడ్డల మీఁది నుండి యీ పక్షులు ఎగురుచుండెను. ప్లాడివ స్టాకు నగరము నుండి మాస్కో పట్టణమునకుఁ బోవుటకు శకట మార్గ మొక్కటికలదు. దీనిపొడుగు రమారమి నాలుగువేలమైళ్లు ఈమార్గము మాస్కోలో బయలుదేరి సమరపురికడ కట్టఁ బడినవంశైవ మీఁదుగా వాలుగనదినిదాటి, అటనుండి యూరలు పర్వతముల నధిగోహించి ఐరోపాఖండమునుండి వెలువడి పై బీరియా దేశపు పశ్చిమ భాగములో ప్రవేశించును. పైప్రీలనఁబడుచిచటి బయళ్లు ఇంచుమించుగా నిర్మానుషా

ములు. దారు నిర్మితమైన గుడిసెలు ఈ ప్రదేశమున సక్కడక్కడ కానవచ్చుచుండును. అందేదైన నొకమానన కుటుంబము వసించుచుండును. అచ్చటనుండి టోబాలునది మీఁదుగను, ఇర్విప్సనది మీఁదుగను నీ బాట ఓమస్కు పట్టణముచేరును. ఈ పట్టణము ఓమ్నది మీఁదనున్నది. టోబాలును, ఇర్విప్సనదియు ఓంకార నామముగల యీ ప్రాచీన నదికి ఉపనదులు. అచ్చటనుండి యీ మార్గము ఓమ్నదిని దాటి రెండు శాఖలుగా చీలును. అందొకశాఖ టోమునదీ తీరముననున్న టోమస్కు పట్టణమునకుఁ జోవును. ఈ టోమునది ఓమ్నదికి ఉపనది. ఈ మార్గపు రెండనశాఖ క్రస్నోరియాస్కు పట్టణముకడ యెనిసీ నదిని దాటి, అంగారా భూములలో ప్రవేశించి ఇర్కుటస్కు పట్టణము చేరును. అచ్చటనుండి బైకల్ అను మంచినీళ్ల సరస్సు ఒడ్డునుండి కొంతదూరముపోయి, యాబ్జనాయి పర్వతములు దాటి కింఘాను కొండలలోని యొక సారంగముతోదూతీ దానియవ్వలి ద్వారమునుండి వెలువడి హార్బిన్ నగరమునుచేరి, యట నుండి యీ దారి వ్లాడివోస్టాకు రేవునకు చేరును. ఈ బాటను ప్రయాణికులు మార్గము పొడుగున నాలుగువేల మైళ్లదూరమును ఈ పక్షులను జూచిరి. ఈ దూరమును క్రమించుటకు ఈ పక్షులకు మూడుదినములు పట్టినది. నేటి కాలమున పొగబండి ఈ దూరమును నడచుటకు మూడు వారములు పట్టును.

ఆ. పూ. 1-12-116 న ప్రాంసు దేశమునకు పశ్చిమమున అట్లాంటిక్కు మహా సముద్రమున నీ పక్షులు సంచరిం

పదియవ ప్రకరణము

చుచుండగా నా సముద్రమున ప్రయాణము చేయుచున్న యొక యోడలోని ఫిరంగినుండి రెండుగుండ్లు సూటిగావచ్చి యీ పక్షులకు తాకినవి. వెంటనే టెక్కలు విడలించుచు నివి పశ్చిమ ముఖముగా పది యోజనముల దూరముపోయి టెక్కలు విడిచిచుటను మాని సూటిగా సముద్రములో బడి మునిగి పోయినవి.

ఆ. పూ. 3-12-116-న గ్రీలాండు ద్వీపములోని ఘనీభవించిన మంచుమీద ఈ పక్షులు పరుగులిడుచుండగా అమెరికాదేశపు తిమింగిలపు వేటకాండ్రు వీనిని తిలకించిరి. 9-12-116 న ఆఫ్రేలియాకడనున్న క్రొత్త జీలండులోని కుక్కు జలసంధిలో నొకయోడ పోవుచుండెను. వెల్లింగ్టన్ రేవు నుండి పోర్టు నెల్సన్ అను రేవునకు పోవుచున్న యీ యోడ ప్రక్కను జలమధ్యమున నొకచోట భయంకరముగా నొక సుడిగుండము కానవచ్చెను. సముద్రపటములలో లేనట్టియు, పూర్వప్రయాణములలో గానరానట్టియు ఈ సుడిగుండమును ఓడకత్తాను జాగ్రతగా పరిశీలించి యంత్రములతో చూచుచుండెను. ఇంతలో నా సుడిగుండమునుండి రెండు పక్షులు పైకిలేచి ఆకాసమున కెగిరినవి. భయంకరమైన వాని యా కారము ఓడలోని ప్రయాణికుల నెల్లఱను కంపింపజేసినది. ఎవ్వరిని తన్నుకొనిపోయి యీ పక్షులు కబళించునో యని యెల్లరును తల్లడిల్లిరి. ఇంతలో ఓడనుండి ఒక్కసారిగా నిరు పది ముప్పదిగుండ్లు ఈ పక్షులకు తగిలి ఖంగునవ్రాగినవి. తోడనే యవి యాకాసమునుండి నీటబడి మునిగిపోయెను.

ఆ. పూ. 12-12-116 న పసిఫిక్కు మహాసముద్రము

లోని సోలొమన్ దీవులలో కాళ్లు లేనిపక్షియొక్కటి తిమింగిలపు వేటకై యుత్తర మహాసముద్రమునకుఁ బోవుచున్న యొక యోడఁప్రక్కనే సంచరించుచుండెను. ఆ యోడలోని సుప్రసిద్ధుడగు తిమింగిలపు వేటకాఁ డొక్కఁడు పెద్దత్రాడుతో తమ యోడకు బంధింపఁబడియున్న యొకశూలమును ఈ పక్షి మీఁదికి వినలెను. ఆశూలము పక్షి శరీరమును దాఁకి దానికే అంటుకొని పోయెను. శూలమునకుఁ గట్టఁబడిన త్రాడు ఓడకు బంధింపఁబడియుండెను. శూలము తనకుఁ దగులఁగానే యా పక్షి ముడుచుకొన్న కాళ్లుసాని అతి వేగముగా నీట పరుగెత్తుకొనిపోయినది. ఓడయు ఆ పక్షి ఈడ్చినట్లెల్ల సంచరింపసాగినది. తుదకు దాని కష్టాను శూలముకట్టిన త్రాటిని ఛేదించి తన యోడను సంచరించుకొనఁ జాలెను.

ఇట్టి సంఘటనలు పెక్కులు జరుగుటచే చిత్రపటములతోఁ గూడ నీ పక్షుల చర్యలు కైస్తవ ప్రపంచములోని పత్రికలం దెల్లయెడలను ప్రచురింపఁబడినవి. అవి పక్షులని కొందఱును, కావని మఱి కొందఱును తర్కములుచేయు నారంభించిరి.

ప్రపంచమంతయు నా వార్తలతో నిండిపోయినది. బహు ప్రదేశములనుండి నర్తమానములు జెప్పించి వానిని విమర్శించుచు పత్రికలు వీని చర్యలను వింతగా విమర్శింపసాగెను. ఆ సమయమున లండన్ తైముస్ పత్రికయందు ఈ క్రిందివ్యాసము ప్రకటింపఁ బడినది.

“అద్భుతమైన పక్షి”

“రమారమి నెల దినములనుండి విచిత్రమైన పక్షులు

రెండు భూలోకమంతటను సంచారములు గావించుచున్నవి. సముద్రపుమట్టమునకు ఒకమైలు ఎత్తున నివి ఎగురుటనుబట్టి వీని అక్కలు బలిష్ఠమైనవని నిర్ణయింపవచ్చును.

“ఇవి మొదట జపాను-అమెరికాల నడిమి సముద్రములోను, ఆ వెనుక అలాస్కాద్వీప కల్పములోను పిమ్మట సైబీరియా—మాస్కో మార్గమునం దంతటను గానవచ్చినవి. తరువాత నివి అట్లాంటిక్కు మహాసముద్రములోని ఫ్రెంచి వారి యుద్ధనావలలోని గుండుదెబ్బకు సామ్యసిలి నీటఁబడి యును, ఊణమాత్రములో తేఱుకొని గ్రీన్లాండులోని మంచు గడ్డలమీఁద విహరింపసాగినవి. ఇవి కుక్కు జలసంధిలో విహరించుచుండఁగా నిరువదియాఱు గుండ్లు సర్దినియా యను నోడనుండి వీనికి తగిలినవి. గుండుదెబ్బ లోహపుఠేకునకుఁ దగిలినదో యనుస్థుగా నా తాఁకుడువలన ఖంగుమను కంచు సాబంధమైన శబ్దము ఓడలోనికి వినవచ్చినది. ఆ దెబ్బతగులఁగానే యీ పక్షులు విలవిల తన్నుకొనుచు భయంకరముగా నార్చి సముద్రములోఁ బడిపోయినవి. అప్పటి కూత లోహపు గొట్టమునుండి వెలువడు శబ్దమువలెఁ వినవచ్చినది. ఇరువది యాఱుగుండ్లు తగిలినను నీ పక్షులు చావలేదు. వీనిమీఁది కొక తిమింగిలములను వేటాడు శూలమును విసగగా నది వీని శరీరమునకు అంటుకొని పోయినదిగాని గాయము కాలేదు. వేగుగుఱ్ఱముల బలముతో పోవుచున్న ఒకపక్షి ఈ శూలము విసరిన ఆక్కుఫర్డు నావను గతితప్పించి నలుప్రక్కలకును లాగుకొని పోయినది. ఓడ యజమాని శూలమును గట్టిన

త్రాటిని మెలకువతోఁచేదించి తనయోడను కాపాడుకోఁ జాలెను. ఒక్కొక్కపక్షి నూరు గజముల వైశాల్యముకలది.

“ఈ పక్షులకు ఆహారమెట్టిదో, ఇవి దే? జాతికి చేరినవో నిర్ణయింప రాకున్నది. దినమునకు 2,000 మైళ్లదూరము ఇవి సునాయాసముగా పోగలవు. జరిగిన సంఘటనలను బట్టి చూడఁగా నివి ఆకాసమునను, సముద్రమునను, సముద్రగర్భమునను, నేలమీఁదను గూడ సంచరింపఁగలవు. ఇంతవఱకు వీనివలన ప్రమాదము లేవ్వయు జరుగలేదు. కాని నాగరిక ప్రపంచ మంతయు నీ పక్షులు ఏనాఁడు ఎందు తిరుగునో నిరీక్షించి చాయంపటములు పట్టి శాస్త్రశోధన చేయవలసియున్నది.”

పైమ్ముపత్రికలోని పైవ్యాసము లోకములోని శాస్త్రజ్ఞుల నందఱను ఆకర్షించెను.

లోకములో నట్టి పక్షులు ఆసంభవములనియు, కాని కొన్నిజాతుల పురుగులు పెద్దపెరిగినప్పుడు అక్కలు తాల్చుననియు, ఈపక్షులు తిమింగిలములకు సంబంధించిన సముద్రపు చేపలు కావచ్చుననియు జంతుశాస్త్రజ్ఞులు తలంచిరి. వీని వలన ఓడలకుఁగాని పట్టణములకుఁగాని ఎట్టిహానియు జరుగుట లేదు. కావున సాధ్యమగుచో సజీవముగానే వానిని పట్టుకొనుటకు నిశ్చయింపఁబడినది. ఫిరంగిగుండ్లను సహితము లక్ష్యముచేయని యిట్టి పక్షులను చంపుటకు ఒక్క యుద్ధనావ నుండి ఏకకాలమున వేలకొలది గుండ్లు వీనికి తగులవలెను. అందువలన ససైన్యముగా ప్రతి క్రైస్తవదేశము నుండియు యుద్ధనావలును జలాంతర్గాములును వాయువిమానములును వలసిన పరికరములతో నీపక్షి వేటకు బయలుదేరినవి.

ప్రపంచములోని స్వతంత్రరాజ్యములన్నియు తమ తమ యోడలకును తమ యున్నతోద్యోగస్థులకును నిట్లే తంతి వర్తమానములు పంపించెను.

పదునొకొండవ ప్రకరణము

లలితా మహాదేవికిఁ దేలియకుండనే తగుసన్నాహములు కావించుకొని ప్రేమవతి నలువురు చెలికత్తెలతోను నూర్వురు సేవకురాండ్రతోను, వలసిన యంత్రకాఠిణులు మున్నగువారి బలగముతోను, ఏదేసీవేలటన్నులు మోయఁగల మూఁడు జలాంతగ్రాములతోను, నాలుగు వాయువిమానములతోను ఏబది ప్లత మనోహరిణులతోను, సమస్తప్రకృతి శాస్త్ర సంబంధమైన యంత్రములతోను, నొక యేడాదికి చాలిన యాహారాద్యతర పదార్థములతోను నొకనాటి శుభోదయమున శాంత మహాసముద్రమునుగూర్చి వెడలిపోయెను. నౌకలును యంత్రములును బందరు రేవున నిర్మింపఁబడి సర్వ పదార్థములతో నింపఁబడి ప్రయాణసమయమునకు మూఁడు దినములకు ముందుగా మాత్రమే కోరంగిరేవున సముద్రపుట డుగున విడిసినందున వానిని ఒరు లెవ్వరును గమనింప వీలు లేకపోయెను, తేపుప్రయాణమనఁగా నప్పటికి లలితామహాదేవికొఱకు ఉద్దేశింపఁబడినట్టియు నీటను గాలిలోనుగూడ సంచరింపఁగల యట్టియు, విమాన జలాంతగ్రామి సిద్ధమైనది.

వెడలిపోవునప్పుడు ప్రేమనతి యీక్రిందిలేఖను వ్రాసి యాయంతములోని రాణిగారి మందసములో నునిచెను:—

“ తల్లిగారికి ప్రేమనతి దండములుపెట్టి యంపుకొను విన్నపములు ”

మన్నుదిన్న పాములవలె యింటఁబడియుండువారికి భోగ భాగ్యములు చేకూఱవు. “ సాహసేల్క్మీ ” యని ప్రాచీన వాక్కు విధించుచున్నది. ఎన్నిసార్లు నన్ను శాంతమహాసముద్రములోనికి పంపుఁడని వేడుకొన్నను తల్లిగారు నాయెడ కరుణింపలేదు. దానికిఁ గారణము తల్లిగారి ప్రేమాధిక్యతగాని నాయయోగ్యతకాదని పలినవారికే తెలియును. తల్లిగారాబమున నవికననులైపోవు బిడ్డలట్లే నేనును అయిపోవుదునను భయమును, అనంతమహాదఘలలోని రత్నరాసులను నొల్లుకొనవలెననెడియాశయు, నావిద్యను ఆచరణయోగ్యముగావించి ఫలసిద్ధిసందనలెనను నుత్సాహమును, ప్రకృతిశాస్త్ర శాసనములతో లోకోత్తరమైన మతియును భూవ్యాప్తముగావింపవలెనను దీక్షయు—నొకదానికంటె నొకటి బలీయములై నన్ను ఈడ్చికొనిపోవుటచే తగు సిబ్బందితో నేటిదిని మున తమకుఁ దెలుపకుండఁగనే శాంతమహాసముద్రములోనికి బయలుదేరితిని, ప్రమాదసమయమున ఎప్పటికప్పుడు వాయుమార్గమున విద్యుద్వార్తలు తమకు చేరఁగలవు. నా యీదుండగమును తల్లిగారు మన్నింతురుగాక. నా పరివారములో నీక్రిందియంగనలు చేరియున్నారు. మేమెందు ఉండుమో మా ప్రయత్నములు ఎట్లు సిద్ధించునో నూకే తెలియనందునను, వెంటనే మఱిపోయివచ్చి వేయఁడను తమయాజ్ఞను అందు

కొనుటకు ఇచ్చలేనందునను, మాయునికి మనుకులనుగూర్చి
యాపత్సమయమునగాని తమకు విన్నవింపఁదలంపులేదు.
నేనువచ్చుదాఁక నాసొత్తులను అర్హసమాజమువారు పరిపా
లించునట్లు విధింపవలెను.

మీదత్తపుత్రిక కావించిన యీసాహసపుచ్చేష్టను
దయఁగో మన్నింతురుగాత ఇంతే మఱల తమపాదపద్మములకు
పునఃప్రణామములు.

పెద్దాపురము.
శ్రీమఖిపైత్ర శు॥
పాడ్యమి.

}

ఇట్లు
తమ కుమారిక,
ప్రేమనతి,

సిబ్బంది

సంఖ్య

పేరు*

నాకానియంత్ర

ఒక్క శే

ద్వితీయోద్యోగిలు

నీలువురు

తృతీయోద్యోగిలు

నలువురు

చతుర్థోద్యోగిలు

నలువురు

వాయుశాస్త్రవేత్తలు

నలువురు

క్రిమిశాస్త్రవేత్తలు

తొమ్మండ్రు

రత్నపరీక్షికులు

పదిమంది

గోకపరీక్షికులు

ఇరువదిమంది

ఖనిఖననాధ్యక్షులు

ఏడుగురు

వృక్షశాస్త్రవేత్తలు

నలువురు

విద్యుచ్ఛాస్త్రవేత్తలు

ఇరువదిమువ్వరు

విమానచోదకలు

ఆఱుగురు

* అనవసరమని పేర్లు ముద్రించలేదు.

సిబ్బంది
 భూగర్భశోధనులు
 గృహనిర్మాత్రులు
 యంత్రనిర్మాత్రులు
 కృషిపాలికలు
 పశుపాలికలు
 అస్త్రపాలికలు
 ప్రధానవైద్యులు
 శస్త్రవైద్యులు
 పాకశాలాధికారిణులు
 ఛాయాపటగ్రాహిణులు
 చక్రరక్షిణులు
 జీవశాస్త్రవేత్తలు
 కంచరులు
 కమ్మరులు
 వడంగులు
 శిల్పులు
 శిలావేధికలు
 శోశాధికారిణి
 ముద్రణాధికారిణి
 వార్తాహరిణులు
 టంకసాల కధికారిణి
 పటకుటీర నిర్మాత్రులు

సంఖ్య
 పంచొమ్మిదిమంది
 ఇరువదిమంది
 పన్నిద్దరు
 పదుమువ్వురు
 తొమ్మండ్రు
 పదిమంది
 పదిమంది
 పదిమంది
 ఆఱువారు
 ఎనమండ్రు
 పదునొకండ్రు
 పదినల్వరు
 ముప్పదిమంది
 ఇరువదియిద్దఱు
 ఇరువదియారురు
 పంచొమ్మిదిమంది
 పదునేడురు
 ఒక్కతె
 ఒక్కతె
 ఎనమండ్రు
 ఒక్కతె
 ఇరువదిమంది

సిబ్బంది

పేరు

ప్లతమనోహరిణి నిర్మాత్రులు

ఇరువదిమంది

నూతన యంత్రనిర్మాత్రులు

ముప్పదిమూడు

నాణకనిర్మాత్రులు

మువ్వురు

ప్రకృతి శక్తిశోధకి

ఒక్కఁజె

ఘర్మశాస్త్రశోధకి

ఒక్కఁజె

శీతలవివేచకి

ఒక్కఁజె

పాచికలు (వంటలకు)

ఇరువది మువ్వురు.

ప్రమాణ దినమునకు రెండునాళ్లకు ముంచునుండియు సేనకురాండ్రు జలాంతర్గామి లోనికి రహస్యముగా చేర్చు బడుచుండిరి. ప్రమాణదినపు టుడయమున నొక చిన్నయోడలో ప్రేమవతియు అమోఘశాసని, విజ్ఞానశృంఖల, ప్రకృతి దేవి, కరుణ, మహా లక్ష్మీయను నేవురు చెలికత్తెలును బయలుదేలి, జలాంతర్గాములు విడిసిన తావున ప్లతమనోహరిణులను దొడిగికొని, యొక్కసారి సముద్రపుగట్టును, నందలి చెట్లను, సముద్రములోని యోడలను ప్రేమ పూరితములై యశ్రుపూర్ణములైన దృష్టులతోఁ బరికించి నీటమునిగి పోయిరి. పోయి ప్రేమవతి నివాసమున కుద్దేశింపఁబడిన జలాంతర్గామినిచేరి సంగేతమును దెలుపుఘంటకు మీటనొక్కిరి. తోడనే యా జలాంతర్గామిపైన నొక మీట నడవినది. ప్రేమవతి యచ్చోట విడివడిన యొక తలుపును దెఱచినది. అచ్చోట నొక సారంగము కానవచ్చినది. అందఱును మెట్లగుండ నా సారంగములోనికి దిగి పై తలుపును బంధించివెచి

యొక మీటనునొక్కిరి. ఇప్పుడు సముద్రములోనికి తెరిచు కొన్న తలుపు మూసికొనిపోయినది. పై నీరు లోపలికిరాదు. ఇట్లు జలాభేద్యముగా కవాటమును బంధించి వారు మఱి యొక మరను నొక్కిరి. తోడనే వారున్న సారంగములో సుఖవాయువులు ప్రవేశించి లోపలినిటిని సముద్రములోనికి వెడలించి వైచినవి. లోని నీరంతయు వెడలిపోగానే యా పార్శ్వమున మఱియొకతలుపు లోనుండి తెరిచినబడినది. ఆ దారిని వీరు ప్రేమవతికి ఏర్పఱుపఁ బడిన జలాంతర్గామిని లోని యొకగదిలోఁ బ్రవేశించిరి. తోడనే సారంగములోనికిఁ గల తలుపు వాయువైన చొటనంత దిటవుగా మూసికొని పోయినది.

జలాంతర్గామినియందు అనేకములైన యటలుకలవు. గుట్టపుసాలలు, ఆవులకు ఎడ్డెలకు సాలలు, పనిచేయుచుండు యంత్రములకు గదులు, ఒక్కొక్క ప్రకృతిశాస్త్ర శోధనకు ఒక్కొక్క నానాయంత్ర సంపూర్ణమగు నొక్కొక్క యట; వలసిన పరికరములకు, ధాన్యాదులకు కొట్లు; నిలువయుండని యాహార పదార్థములను సేకరించుటకు మంచుగడ్డలతో నిండిన కొట్లు; ఇండ్లు, జేరాలు, బండ్లు; ఇతర నివాస విహారాదులకు వలసిన పదార్థములను పరికరములను ఉంచుటకు కొట్లు; అశ్వాదులకును వలసిన యాహారాదికమునకు గదులు, భోజనశాల, పుస్తకశాల, పాకశాల, స్నానశాల, పనివాండ్రకు వసతులు; విమానములు, మంచుమీఁద నడచు బండ్లు, మున్నగువానికి వసతులు; నూతనయంత్ర నిర్మాణమునకు వలసిన ఇనుము, రాగి మున్నగులోహములు, తీగెలు-

మున్నగువానిని సేకరించుటకును నిర్మించుటకును యంత్ర శాలలు; విద్యుద్వ్యంత్రములు; దాహోదకపు తొట్టెలు; నేల బొగ్గు, — ఇట్లు సమస్తకార్యములకు వలసిన పదార్థములకు స్థలము కల్పింపబడెను. ఈ వస్తువులతో నే డెనిమిది తావు లుగ్గో సముద్రగర్భమున పల్లెలు నిర్మించుకొని గనులు త్రవ్వ వచ్చును. ఆకాశవిహార మొనర్పవచ్చును. భూమిమీఁద నూతన రాష్ట్రములు స్థాపించి యందు గృహములు, పొల ములు తోటలు కల్పింపవచ్చును. అణువునుభేదించి విద్యుచ్చక్తిని దీసి దానితో సర్వయంత్రములు నడిపింప ననువు కూర్పబడినది.

ఇట్లు సర్వశుభలక్షణ లక్షితమైన యా జలాంతర్గామిలో దన కొలువు కూటమున సింహాసనముకడ నిలిచి విద్యుద్దీపములు వెలుగుచుండఁగా విద్యుద్వ్యంత్రములు గాలి విసరుచుండఁగా, నెల్లరును దనచుట్టును చేరి నిలిచి యుండఁగా ప్రేమవతి తన చేతి గడియారమును జూచుకొని మేఘ గంభీర భాషణములతో వీణలుమ్రోగ, తాళములు తేగ మద్దెలల ధ్వనులు గంతులిడుచు చెలతేగ ఈశ్వర ధ్యానమును ఈశ్వరున కాత్మ సమర్పణమును జేసికొనుచు నొక గీతమును ఇట్లు పాడెను :—

ఈశ్వరా ! మా యాత్మలను నీ-కిచ్చతో నర్పించుచున్.
శాశ్వతుండవగు నీదుసేవకు-జనెడు మము రక్షింపుమీ. ||౧||
అణువునందు మహత్తునందును నఖిలమందు వెలుంగుచున్
గణనసేయ నసాధ్యమైన జగంబులన్నిట నీవయై

గుండెలును నిర్గుండెలును నయి-గుణగణా తీతుండవై
మునులచే బ్రహ్మమను సేరున-బొనరు నీకు సమస్కృతుల్ || ౨
ఏమహత్తరు శాసనంబున-నిలయు వాయువు సగ్నియున్
వోయమమును నీరము సమిష్టిని-కొందు బ్రహ్మాండం కృత్రిన్
క్షేమదము జ్ఞానదము నిత్యమ-చింత్య మవ్యయ మచ్ఛవహా
నామహేశుని మూర్తి మాకున-సంత సిద్ధులొసంగు తన్ || 3

“ఓ పరమేశ్వరా! ఈజగత్తు నీయది. ఇదియే నిన్ను
మాకుఁ దెలుపు పరమ సాధనము. ఈ సృష్టిని సేవించి
యందుండి నీశాసనములను జగములకుఁ బ్రకటింప నకలంక
హృదయములతో మేముచేయు నీ యారంభమునకు నీ యాశీ
స్సుల ననుగ్రహింపుము, నీ పవిత్రరాజ్యము జగముల కనంత
కల్యాణముల నొసంగుఁగాత” మని ప్రార్థించెను.

అప్పటికి సరిగా తోమ్మిది గంటలు మ్రోగినవి.
మూడు జలాంతర్గాములును నొక్కసారిగా కదలి సముద్ర
గర్భమునందు ప్రయాణ మారంభించినవి.

పండ్రెండవ ప్రకరణము.

సముద్రరాజ్య పట్ట భద్రత్వము.

ప్రేమ—సఖీ! విజ్ఞానశృంఖలా! స్వేచ్ఛ యనునది
యెంత మధురమైనది! ఇంతకాలమునకు రాణిగారి కన్నుల
బ్రామి దుర్బలమైన యిట్టి ముక్తిని సంపాదించితిమి.

అమో—అనగా ఇప్పుడే మానవత్వము నందుటకు ప్రథమ ప్రయత్న మారంభించితిమి.

విజ్ఞాన—మానవత్వము ఇంతమునుపు మనకు లేదా ?

అమో—ఒకరు తెచ్చినదియే తినువారును, అక్రమ ములకుఁజొచ్చి సంపాదన చేయువారును మనుష్యులనియే నీ నమ్మకమా? వారు రెండుకాళ్ల మెకములు. నేటి మహనీయ నాయకులలో ఇట్టి మృగములను వ్రేలెత్తి చూపి మనము పసివాండ్రకు వస్తు పాఠము నేర్పవచ్చును.

మహాలక్ష్మి—గొప్పవాండ్ర విషయమై అట్లు పలుక వచ్చునా ?

అమో—వర్షము కురిసినప్పుడు మన వస్త్రముల మీఁద మట్టి పుష్పములు రచించుచు స్వారివెడలు విజ్ఞాన శీలురేనా నీ గొప్పవాండ్రు? శ్రీమంతులకు నేత్రములు నడి నెత్తిని ఉండును.

ప్రకృతి—అది “అల్పసిరి” కలవారిమాట.

అమోఘ—“అల్పసిరి” గాక అధికసిరి గలవారిని ఈలోకములో ఎవ్వరినైన నీవు చూచితివా?

మహాలక్ష్మి—నీతో పోట్లాడగలవా రెవ్వరు? కాని రెండుకాళ్ల మృగములు తిరుగు ప్రకృతినుండి మన మిప్పుడు నిర్మల జీవనమునఁ బ్రవేశించితిమి.

కరుణ—రెండు కాళ్ల మెకములు వసించు ప్రకృతిని దాఁటితిమంటివి. ఈ గదిలోని యీ యద్దమునుండి నము ద్రములోనికి చూడుము? మనమిప్పుడు ఆ కాళ్లుగూడ లేని మృగములు సంచరించు ప్రకృతిలోనికి వచ్చితిమి.

ప్రకృతి—ప్రకృతి దేవత రెండుకాళ్ల మెకమును, కాళ్లు లేని మెకమును కానేరదు.

విజ్ఞా—ఓహో నిన్నెవరును ఎత్తి పొడుచుటలేదు. ఆ జంతువును జూడుము. ప్రకృతిచేతనే యది నాలుగుకాళ్ల నీటిమెకము.

ప్రకృతి—మనుష్యులును మృగజాతిలోని వారే. మెకములని యేల యెత్తిపొడిచెదవు? మెకములు మెకములని యను వారందఱును గూడ మెకములు కారా?

విజ్ఞా—మెకమన్న నీకంత కోపమెందుకు? ఈ జంతువును జూడు. ఇది వేయిరాళ్ల జెట్టి.

మహాలక్ష్మి—నీ విజ్ఞానము విపరీతముగా నున్నది. జెట్టి మహాలక్ష్మి కాదా?

విజ్ఞా—నీవును మహాలక్ష్మివే. ఇక ప్రజలను కుట్టుట మాత్రమే మిగిలియున్నది. వేగమే ఆపనిగూడ అరంభింపుము.

విజ్ఞా—మనము అతి సాహసము చేసితిమి. మన సంగతి తెలిసినప్పుడు ఇంటింట మనవారు ఎంత ఏడ్తురో?

అమో—ఏడుపు అనునది మెధడులోని కొన్ని సరముల కదలిక వలనఁ గలుగునట్టి సంచలనము.—గాలికి ఆకులు అల్లాడునట్లే.

కరుణ—నలకల కదలిక యన్నంత మాత్రాన మానవాను భవములకు సమాధానము వచ్చునా? తేఁపటినుండి మనయూర ఇంటింటను ఆలగోడు బాలగోడు—“లబాయలు—ది బాయలు.”

అమోఘ—మందు వెగటని రోగము పెంచుకొనువా

రుందురా? ఎల్లకాలమును మనము అజ్ఞాన కూపములోనే పడియుండ వలెనా?

విజ్ఞా—మనకింతటి విద్య నొసగిన లోకము అజ్ఞాన కూపమెట్లగును?

అమో—మానవ జీవితములో బ్రహ్మచర్యాశ్రమము అట్టి కూపమునందే దాటినది—గర్భస్థ పిండమునకు వలెనే. ఇకముందు గృహస్థాశ్రమములో మనము ప్రవేశించుచున్నాము. సద్విద్యా వినియోగమే మన గృహస్థాశ్రమ ధర్మము.

ప్రేమ—రాణిగారి వంతకు మేరయుండదా. పాప మామె యిప్పుడిప్పుడే సోదరమరణ దుఃఖమునుండి తేలుకొనుచున్నది. ఇంతలో మనమీ శల్యమును తెచ్చిపెట్టితిమి.

అమో—అహంకారమీ వంటిదే మమకారమును. ఇవిరెండును రెండు అడవిమృగములు. వీనినిజయించి నిర్మల జ్యోతిని ఆత్మలోఁ బ్రతిష్ఠించుటయే జీవీకి ధర్మము. ఇదిగాక యెంతటి ఘోరదుఃఖములును ప్రాతగిలి కాలగర్భమునందు అణగిపోవును.

కరుణ—నోరు తెఱచుకొని పరుగెత్తుచున్న యాపెద్ద చేప నోటిలో నెన్ని చిన్నచేపలు చిక్కుకొన్నవో? గుబుక్కున నోరుమూసి, నీరువెడలించి యది వానిని అన్నింటిని మ్రింగివేసినది

అమోఘ—అవును. నీవుమాత్రము మ్రింగుటలేదా? నీవు తినెడిదానిని? బలముగలవానిదే రాజ్యము. అన్నింటికిఁ జాలినవాడే బ్రహ్మకవలసిన వాడును బ్రహ్మకనేర్చినవాడును.

అల్పజీవముల మృత్యువే అనల్పజీవముల జీవనహేతువగుట ప్రకృతి సిద్ధాంతముకాదా?

ప్రకృతి—ధనవంతునకు దరిద్రులు సేవకులగునట్లు.

అమోఘ—పెద్దపులి మేకను మ్రింగునట్లు.

ప్రేమ—ఈయమోఘ శాసని మనకు ఇంటి తలంపు రాకుండ అడ్డగించి డీకొనుచున్నది. పెద్దవేదాంతి అయిపోవుచున్నట్టి పోనిమ్ము ఇటుచూడుము. ఇప్పుడు మన యోడపరు వెత్తుచున్నదా మనము పరువెత్తుచున్నామా?

అమో—నా బుద్ధిమాత్రము సముద్రములో మునిగి యున్న యా కొండలబారు వంకరుఁ బరువెత్తుచున్నది.

ప్రకృతి—భూమిలోవలెనే సముద్రములోఁగూడ మిట్ట పల్లములు, కొండలు, గుట్టలుగూడ కానవచ్చుచున్నవి. సముద్రము కడుపున దాఁగియున్నవీనిని నేత్రములతోఁ జూడఁగల భాగ్యము జలాంతర్గాములలో సంచరింపఁగలవారికి మాత్రమే ప్రాప్తించును.

విజ్ఞాన—సముద్రపు టడుగుననున్నది మాత్రము భూదేవికాదా? దానినిబట్టి సముద్రగర్భ మెట్లుండునో ఊహించుకో లేమా?

ప్రకృతి—ఇచ్చోట కండ్లు మిఱుమిట్లు కొలుపుచు సముద్రము వజ్రకాంతులతోఁ బ్రకాశించుచున్నదేమి?

మహాల—మంచు కఱుళ్లమీఁది సూర్యరశ్మివలె మన యోడనుండి వెడలు విద్యుత్కాంతులవలన ఈ కాంతులు మఱియు సతిశయించుచున్నవి. మన మిప్పుడొక వజ్రపుగని నడుమ చిక్కుకొన్నాము కాబోలు?

విజ్ఞా—ఇవియొక్క జాతి తేలికత మెరియు సముద్రకీటములు. కొన్నిచోట్ల ఏబదిమైళ్ల దూరముదాకఁగూడ నివి సముద్రజలము నావరించుకొని యుండును. వీనిగుండ త్రోవ చేసికొని మన యోడలు పోవుచున్నవి.

ప్రేమ—ఇవి వజ్రకీటకములు. అట్లే సముద్రములో కొన్నిచోట్ల కెంపులనీరును, పచ్చలనీరును, గోమేధికముల నీరును—అన్ని రంగులనీరును కానవచ్చుచుండును. ఎట్టి పురువులుండునో అచ్చటిసీటికి అట్టిరంగు.

విజ్ఞా—మన క్రిమిశాస్త్రవేత్తలు అడుగడుగునకు గొట్టపు పెట్టెలుదింపి వీనిని బట్టుకొని మూడన జలాంతర్గామిలో శోధించుచున్నారు. అట్లే దారిపొడుగునను సముద్రపు టడుగుమట్టియు శోధింపఁబడుచున్నది.

ప్రకృతి—ఈ యోడ శార్కర్యభాగము ఎంత వేడిగా నున్నదో చూడుడు. ఇచ్చోట నీటిలో జంతువులంతగా కానవచ్చుట లేదు.

ప్రేమ—సముద్రములోఁగూడ నదులుకలవు. అందు కొన్ని యుష్ణవాహినులు ; కొన్ని హిమశీతలములు. ఇప్పుడు మన నావలు ఒక యుష్ణవాహినిగుండ పోవుచున్నవి. ఆ వేడిమి చేత నిందలి జలములలో జీవింపఁగలబహు జంతువులు లేవు.

ప్రకృతి—ప్లతవాహినులతో మనమీ యుష్ణజలములలో సంచరింపరాదా ? అది ఎంత వినోదకరమై యుండును ?

ప్రేమ—ఈ నీటికి మన శరీరము బొబ్బలెక్కిపోవును. ఆ యుష్ణమానిని చూచితివా ?

ప్రకృ—అవును 89° శత. వేడిమికలదు. పోనిండు. ఈనీట విహరింపలేము. కాని తళతళ మెఱయు ఆ కొండల వరుసను చూడుండు. ఆ కొండలలో మనము గనులు శోధింపరాదా ?

అమో—మనదేశపు గనులవలన మనకు క్రొత్తగా చేరు భాగ్యములేదు. విదేశపుధనము మన కెంతచేరునో మన దేశమున కంత భాగ్యలాభము.

ప్రకృతి—పోనిండు. ఇంకనైన మనము నీటిమీఁది తేలి ప్రయాణము చేరరాదా ?

మహా—మున్నూరు క్రోశములు దాటినదాక నీట తేలరాదని మహారాణిగారి యాజ్ఞ.

ఊర్వశివ్యశివ్యశ శరవేగముతో పెద్ద తిమింగిలముల వలె నీ జలాంతర్గాములు ప్రయాణమును ఆరంభించెను. ఎంత బరువునైన కొనిపోవుటకు అందు సౌకర్యములు కూర్పబడినవి. ఒక సంవత్సరమునకు వలయు నాహారము ఘంచుగడ్డల నడుమ సేకరింపబడినది. యుద్ధమునకు వలసిన పనిముట్లన్నియు నింకొకచోట అమర్పబడినవి. విద్యుద్వ్యంత్రమువలన నీ యోడ నడుపబడుటకు సమస్త సదుపాయములును చేకూర్పబడినవి. ఔషధములు, వీతాంబరములు, ఉన్ని వస్త్రములు, సుగంధాదిలేపములు, నేతమగ్గములు, శాస్త్రపరికరములు—ప్రతిపదార్థమును యథాస్థలమున నొప్పారుచున్నది. ఆటలకు, పాటలకు, వినోదములకు స్థలము కల్పింపబడినది. ఉత్తమమైన పుస్తక భాండాగారముకట్టి యిందు చేర్పబడినది.—ఇదియది యననేల? సర్వ సౌకర్యపూరితమై, సర్వ

లక్షణ లక్షితమై యా జలాంతర్గాములు జలలోక స్వర్గ
 ధామమై రెండవ ప్రపంచమువలె రాజిల్లునట్లు సర్వవస్తు
 సంపూర్ణముగా చేయఁబడినవి. తీవ్రతీవ్రస్వ శరవేగముతో
 నివి లోతునీట మునిగి సంచరింపసాగినవి. రత్నకంబళముల
 తోను చిత్ర పటములతోను నిలువుటద్దములతోను అలంక
 రింపఁబడిన తన కొలువుకూటమున ప్రేమవతి తన చెలికత్తె
 లతోఁ గూరుచుండి ఓడగోడలోని యద్దముగుండ సముద్ర
 మును వీక్షించి యానందించుచున్నది. చిటుమీలు, పెద్ద
 చేపలు, భయంకరముగా నోరు తెఱచి ఓడను డీకొను మహా
 మీనములు, క్రూరములైన మొసళ్లు, తాఁబేళ్లు, రంగు
 రంగుల సముద్రకీటకములు, విషదంష్ట్రములైన బారల పొడుగు
 సముద్ర సర్పములు—ఆ యద్దమునుండి వీరికి నేత్రపర్వ
 మొనర్చుచుండెను. ఒకసారి మొసళ్ల మడుగులందును, మఱి
 యొకసారి గుట్టలవలె చేరి యీడుచుండెడి మత్స్య సము
 దాయ మధ్యములందును, మఱియొక వేళ తళతళ మెఱయుచు
 సూర్యజ్యోతులను మఱపించు తళుకుం జేపల గుములగుండను
 దారిజేసికొని పోవుచు, అడ్డమువచ్చి డీకొన్న యెట్టి మహాజంతు
 వునైన తన పైనిగల కత్తులతోను శూలములతోను ఖండించి
 వైచుచు ఈ జలాంతర్గాములు సముద్రునకు భయపడక,
 సముద్రజంతువులకు లోనుగాక అడ్డులేక హద్దుమీఱక యధే
 చ్ఛావిహారము చేయుచు నా సముద్రగర్భమున నద్భుతవేగ
 ముతో ప్రయాణము చేయుచుండెను. ఎగిరెడు చేపలును,
 పరువెత్తెడి చేపలును, ఒండొంటితో నాడుకొను మీన
 ములును, ఒక్కచోట నిలిచి డెక్కలాడించు మీనములును,

దృష్టిపర్వము గావించుచుండెను. సక్కిసక్కిపైఁబడి కబళించు మొసళ్లును, వెడఁదనోట నదృశ్యములగు నల్ప జంతువులను గబళించు మహామీనములును భయంకరములై యుండెను. తన్నుజూచి పాటిపోయెడి జంతువులు కొన్నియు, తన్నెదిరించి తాకువడి వితాకుఁజెందు జంతువులు కొన్నియు, తనచే ఖండింపబడి రక్తధారలతో తేలిపోవు జంతువులు కొన్నియు వీరి నాకర్షించుచుండెను. ఇట్లు మన జలాంతర్గాములు గంటకు ఇరువదిమైళ్ల వేగముతో సముద్రపు పైమట్టమునకు ఏబది యడుగులలోతున ప్రయాణముచేయుచు నొక్కదినము గడ పినవి. పట్టరాని సంతోషముతో స్వేచ్ఛగా ప్రేమవతి యా దృశ్యములను జూచుచు లోకమును మఱచి యెసలారెను. ఇప్పుడు లలితా మహాదేవి తన్నేమియు చేయలేను. చెలికత్తెలు తన యడుగులకు మడుగు లొస్తువారు. ఇంక తనదే రాజ్యము. తనదే యీ లోకము. ప్రేమవతి యానందాంబుధి నోలలాడెను.

12-5-115 న దిక్కుచనినివారు నీటతేలి పరిశీలించిరి. అప్పుడు వారున్నతావు అక్షాంశము $18^{\circ}-34'$, ధృవాంశము $87^{\circ}-12'$.

ప్రకృతి—ఆ కానవచ్చు పర్వతపంక్తులలో మహాబిల మొక్కటి కానవచ్చుచున్నది. విద్యుత్కాంతులను హెచ్చు చేసి ఓడలను అటువంకకు పరపింపరాదా?

ప్రేమ—నేనును దూరదర్శనితో పరిశీలించుచుంటిని. అవి శుద్ధ స్పటికమయములైన మహాపర్వతములు.

అమోఘ—నేను త్రిభుజమువేసి కోణములు కొలి

చితిని. ఆ పెద్దకొండ 3,937 అడుగుల 9½ అంగుళముల యెత్తున్నది.

ప్రేమ—నావలను ఆపివేయుడు. ఏబదిమంది విద్యుత్కర దీపికలను వేటపరికరములను ఒక దినమునకు వలసిన యాహారమును దిక్కుచని మున్నగు యంత్రములను దీసికొని ప్లతమనోహరిణులు ధరించుకొని సిద్ధముగా నుండుడు. మన మా బిలమును పరిశోధితము.

అమో—రాణిగారు సెలవిచ్చినట్లే.

అది సముద్రగర్భమునందలి నిర్జీనమై చల్లాటిన యొక యగ్నిపర్వతము. దానిపార్శ్వమున చిల్లిపడి నూరడుగుల వెడలుపుగల సారంగ మేర్పడినది. దారియంతయు చచ్చి కుల్లిపోయి మట్టియైన సముద్రజంతువుల కశేబరములతో నిండి ఊబియైపోయినది. ప్రేమవతి యీ బిలమునఁ బ్రవేశించెను. గనులు త్రవ్వ గొట్టములతో దారిజేసికొని మట్టినిత్రవ్వ బైటకుచేర్చుచు వారా సారంగముతో ప్రవేశించిరి. అది మహాబిలము. త్రవ్వినకొలఁదిని నందులు గొందులై క్రొత్త దారులు ఏర్పడుచుండెను. దశదిశలకు మార్గములు ఏర్పడెను. ఎంతదూరము పోయినను ఎటువంకపోయినను విశాలములైన పర్వత గర్భపుటలు, కానవచ్చుచుండెను.

ప్రేమ—పదివేల సైనికులుగూడ ఇండ్లు కట్టుకొని వసింపఁ జాలునంతతావు ఈ సారంగమునకలదు. పదిదినములు ఇందునిలిచి దీనినంతను శుభ్రముకావించి, కవాటమునిర్మించి మూసివైచి వెడలిపోవుదము.

విజ్ఞా—అవును. మనము తిరిగి ఆంధ్రదేశము చేరు

నప్పుడు ఇది రహస్య నివాసమునకు అత్యంతానుకూలమై యుండును.

దినమునకు మున్నూర్గురు కూలిక తైలు ఈ కార్యమున నిమగ్నలై యుండిరి. గడ్డకట్టుకొనిపోయి సమకోణా కృతులుగల శుద్ధ స్ఫటికములతోను, అందందు వజ్రములతోను, అడుగున నునర్గ రేఖలుగల గులకతాళ్లతోను నొప్పారు నాసారంగము దివ్య మందిరమువలె నమర్పబడినది. కొన్నినాళ్లందుండి స్థల పరీక్ష చేసి వలసిన సర్వ సౌకర్యములకు అందు అనువేర్పఱచి జలాంతర్గాములు మూడును శాంత మహాసముద్రమునుగూర్చి ప్రయాణము సాగించెను. ఇన్స్పడీ నావలు నీట తేలియే సంచారము కావించుచున్నవి. ఎల్లరును పురుషవేషములతో ఇందు చరింప నారంభించిరి. పగలనక రాత్రియనక యీ యోడలు అహోరాత్రములు ఇట్లు గఱి కిరువదిమైళ్ల వేగముతో పోవుచునే యుండెను. ఒకనాడు

విజ్ఞాన—దేవీ! ఇచ్చోట సముద్రము రెండున్నర మైళ్లలోతు చూపుచున్నది. నేటికి మనగంతవ్యస్థానము చేరితిమి.

ప్రేమ—అదినాకుఁ దెలియును. ఇప్పుడు మనము నిలిచినచోటి అక్షాంశము $5^{\circ}-34'-12''$ ధృవాంశము $106^{\circ} 17'-24''$.

ప్రకృతి—శాంతమహా సముద్రము! శాంతమహా సముద్రము!

మహాల—ఎన్నినాళ్లకీ దివ్య ప్రదేశము చేరితిమి! ఎన్ని యేండ్లు దీనికొఱకై తపస్సు ధారపోసితిమి!

కరుణ—ఈశ్వర కృతమున కిదియే తార్కాణము.

అమోఘ—సృష్టియొక్క గభీరత కీ మహాసముద్రమే నిదర్శనము. పరమేశ్వరుని శాంతత కిదియే యుదాహరణము.

ప్రేమ—ఇది సముద్రలకురాజు. వైశాల్యమునను లోతునను, అనంత రత్నధారణమునను, అనేక సువర్ణ గోప నమునను ఇది సముద్రలకురాజు.

అమోఘ—దేవీ, నిన్నీ మహాసముద్ర పట్టమునకు అభిషిక్తను జేయుచున్నాము. ఏ సముద్రమును పర్వ వ్యసీరిక్తములైన దినములందు తాఁకినచో నపవిత్రమని శాస్త్రములు వ్రాసి మనవారు భరతవర్షమును అధోగతి పాలు చేసిరో, ఏ సముద్రమునకు జాలరివాడని కులమునుగూర్చి యంటరానివారిలో బడవైచి మనవారు మనలను నాశము చేసిరో అట్టి సముద్రమునకు—జలధిరాజ్యమునకు మజల వేదములనాటి ఘనతనిచ్చి నిన్ను అభిషిక్తను చేయుచున్నాను.

ప్రేమ—నేను ధన్యను. నానోములుపండినవి. నా కోర్కెలు ఫలించినవి; నాజన్మము తరించినది. నేటికి ఈశ్వరుడు తన ప్రేమరాజ్యమునకు నన్ను దాసిగ నొనర్చినాడు. సముద్రునకు మనదే అంటరాని కులము. అట్టినిచ కులము లోబడి దురపిల్లుచున్న మనవారి యంటరాని తనము నేటితో నశించునుగాక.

ప్రకృతి—దేవీ! ఇది అట్లాంటిక్కు సముద్రముకంటె రెండురెట్లు పెద్దది. హిందూమహా సముద్రముకంటె రెండున్నర రెట్లు పెద్దది. భూమండలముమంతయు దీనిలో నొక

యాశము కానేరదు. అట్టి మహారాజ్యమునకు రాణివగు నీకు జోహారు చేయుచున్నాము.

విజ్ఞా—పగడపుపురువు లిందు ప్రవాళ ద్వీపములు నిర్మించినవి. అగ్నిద్రములిందు హరి చందనాది దేవతా వృక్షములను బ్రతిష్ఠించినవి. మేరుపర్వతము ఇందు తనపునాదులను నెలకొల్పినది. సూర్యు చంద్రులు ఇందుండి ఉదయించుచున్నారు. ఇట్టి మహాసముద్రమునకు రాణివైన నీకు జోహారు.

ప్రేమ—ఇల్లులుకఁగానే పండుగుకాలేదు. మన శోధనలు ఫలించి. మన యాశయములు నెఱవేటి అర్హదర్మము జగములకు వరప్రసాదియై సర్వార్థసిద్ధు లిచ్చునప్పుడుగదా మనముసంతోషింప నలసినది.

విజ్ఞాన—ఇప్పుడు మనము ప్రవాళ ద్వీపములలోని పవడములను ఏరుదమా? మేరుపు పునాదులలోని బంగారమును శోధింతమా?

ప్రేమ— మేరుపు స్రాంతములకు మనము పోవుదము జలములలో మునిగి దారిలోని ప్రతి పర్వతమును శోధించుకొనుచు మేరుపర్వతము పునాదులకు పోవుదము.

ఎల్లరును—మహారాణికి జయమగుఁగాక. తథాస్తు. దిగ్విజయోస్తు.

పదుమూడవ ప్రకరణము.

ప్రేమవతిని పట్టాభిషిక్తనుగావించి చెలికఁజైలందఱును అత్యానందభరితలైరి. ఇప్పుడు విజ్ఞానశృంఖల మహామంత్రిణి; మహాలక్ష్మి కోశాధ్యక్ష; అమోఘ శాసని సైన్యాధికారిణి; కరుణదేవి న్యాయపరిపాలిక; ప్రకృతిదేవి గృహవస్తువాహన దుర్గా రామక్షేత్రాద్యధినియంత్రి. వీరి ఉత్సాహశక్తి అపారమైనది; మంత్రశక్తి అమోఘమైనది. నెలలకొలదిగా వీరు జలాంతర్గాములలో ననవరతి ప్రయాణములు సాగించుచుండిరి. సముద్రపుటడుగున త్రవ్వి మట్టిని పరీక్షించుచు నందఱుగియుండిన పర్వతములకు తూట్లుపొడిచి శోధనలుచేయుచు, నడుమ నడుమ గరుడాకారముగల విహంగముల నెక్కి సముద్రములోని నిర్మానుష్యద్వీపములను పరిశీలించుచు వీరు భవిష్యద్భూజనోద్ధారణకు సోపానములు నిర్మించుచుండిరి. ఓషికయు పట్టుదలయు కలిగెనా ఎంత దుష్కరములైన కార్యములును సాధింపఁబడును. వీరి విరామములేని నిరంతరకృషి కొన్ని నాళ్లకు ఫలించినది. మొట్టమొదట నగమ్యగోచరముగా నుండిన సముద్రగర్భము కొన్ని నాళ్లకు వీరికి భవిష్యత్ప్రయత్నములకు అనుకూలములు కల్పించినది. భూమిలోని పొటలు ప్రకృతి సూత్రబద్ధములై యుండుటచే నవియే వీరి భవిష్యత్శోధనలకు దారి చూపినవి. ఇనుము, నాగము, వెండి, బంగారము రత్నములు—ప్రతి వస్తువునకును ప్రకృతియందు నియమిత స్థానములు కలవు. అవి శాస్త్రదృష్టికి సుగమములు. కష్టములకు

నెఱవక, పూనికను వదలక, ఉత్సాహమును విడువక ఆఱు మానములు నిరంతరశోధనలచేసి తుట్టతుడకు వీరు సువర్ణము లుండు తావులు కొన్నింటిని తెలియఁజాలిరి. విజ్ఞానబోధితులైన వీరికి నిరక్షరేఖ కడ రెండు బంగారపు గనులును, శాంత మహాసముద్రపు పశ్చిమభాగమున నొక బంగారుగనియు దొరకినవి. శాస్త్రజ్ఞానమే వీరిని ఈప్రాంతములలో వెదకుటకు పురికొల్పినది. అందుమొదటిది ఆఫ్ఘ్నిలియా ప్రాంతభాగము; కాని యది సమీపభూభాగమున కిన్నూరుమైళ్ల దూరమున నగ్నిపర్వతముల నడుమనున్నది. రెండవది కాలిఫోర్నియా ప్రాంతసముద్రభాగము, ఈ రెండు తావులలోను సముద్రపుటడుగున గడ్డకట్టుకొనిపోయిన యగ్నిధనిర్గతములగు సువర్ణ ద్రవములు గల విశాలములగు బయళ్లుగూడ నుండెను.

ఇట్లు నిరంతర సాధనవలన నఖండజలరాశి కుక్షిలో నొకమూల నాలుగుమైళ్లలోతున భూగర్భమున పాతి పెట్టఁబడిన యమూల్య నిధానములు ప్రకృతి యంత్రోపాసమువలన సులభముగా లొంగిపోయినవి. అట్లయ్యును అనంతకష్టములు అందకుండ ఈ మహాదర్థములు సాధింపఁబడలేదు.

నెలకు ఏడేసి దినములు వీరు విహంగయానములు కావించుచుండిరి. శాంత మహాసముద్రములోని నిర్మానుష్యములగు ద్వీపములను ముఖ్యముగా వీరు పరిశీలించుచుండిరి. కొన్ని ద్వీపములలో దాహోదకమునకుఁ గాని పైరుపంటలకుఁ గాని అవకాశములు లేవు; అందువలన నవి మానవ నివాస యోగ్యములు కావు. కొన్ని ద్వీపములు సర్వదా జ్వలించు నగ్ని పర్వతములకు నిలయములు. కొన్ని ద్వీపములు విశాలము

లై సవే కాని తత్ప్రాంతద్వీపములు అనాగరకులగు మనుష్యా శనులు వసించు తావులు. ప్రపంచోద్ధరణ సూత్రములను శాంతముగా యోచించి ప్రయోగించు పనికి పూనుకొన్న యీ జలదైవతములకు వారి ప్రచారములు భంగకరములు కావచ్చును. జనస్థానములకు వందలాదిక్రోశముల దూరమున నున్న వివిక్తద్వీపములు వీరిప్రతిష్ఠాపనలకు అనంత ఫలదములు. ఇట్లు నెలకు ఏడేసి దినములు వీరు ద్వీపములను వెదకుచు, నడుమ నడుమ జలజీవనమువలన విసుగు చెందకుండ తమ పరివారమునుగూడ వంతులు వంతులుగా విహంగములలో త్రొప్పుచు ఒక్కొక్కప్పుడు కొన్ని దీవులలో నొకటి రెండునాళ్లు విడిసి బడలికలు వాపుకొనుచు, సచ్చోటలబ్ధములగు శుద్ధజలములను ఆహారవస్తువులను సేకరించుకొనుచు నిరాశచెందక విరామమును దలంపక వీరెల్లరును ఆఱుమాసములు సర్వ విధములై స కష్టములను అనుభవించిరి.

గనులు దొరకినంత మాత్రముచేత వీరికి ధనము లభింపలేదు. వానిని త్రవ్వి ఆలోతునుండి యెత్తి శుద్ధము చేయవలెను. సముద్రపుటడుగున జలదుర్గమములగు విశాలా గారములు కల్పించి వానిలో పట్టణములును పల్లెలు నిర్మించుటకు త్రుప్పపట్టలేని బలిష్ఠములగు మైళ్ల పొడుగు గోడలు కావలెను. అందుండు వారికి పీల్చుటకు గాలి కావలెను. ఇట్టి వాని నన్నింటిని కూర్చుటకు యంత్రశాలలు కావలెను. లోహములు దొరకవలెను. కాని యిట్టి వేవియు వారికి సాధ్యముగా నుండలేదు. తుట్టతుదకు ప్లతమనోహరిణులతో నెమున్ముందు పని నారంభించుటకు నిశ్చయింపబడెను. తమతో

వెఱవక, పూనికను వదలక, ఉత్సాహమును విడువక ఆటు మానములు నిరంతరశోధనలచేసి తుట్టతుదకు వీరు సువర్ణము లుండు తావులు కొన్నింటిని తెలియఁజాలిరి. విజ్ఞానబోధితులైన వీరికి నిరక్షరేఖ కడ రెండు బంగారపు గనులును, శాంత మహాసముద్రపు పశ్చిమభాగమున నొక బంగారుగనియు దొరకినవి. శాస్త్రజ్ఞానమే వీరిని ఈప్రాంతములలో వెదకుటకు పురికొల్పినది. అందుమొదటిది ఆస్ట్రేలియా ప్రాంతభాగము ; కాని యది సమీపభూభాగమున కిన్నూరుమైళ్ల దూరమున నగ్నిపర్వతముల నడుమనున్నది. రెండవది కాలిఫోర్నియా ప్రాంతసముద్రభాగము, ఈ రెండు తావులలోను సముద్రపుటడుగున గడ్డకట్టుకొనిపోయిన యగ్నిద్రనిర్గతములగు సువర్ణ ద్రవములు గల విశాలములగు బయళ్లుగూడ నుండెను.

ఇట్లు నిరంతర సాధనవలన నఖండజలరాశి కుక్షిలో నొకమూల నాలుగుమైళ్లలోతున భూగర్భమున పాతి పెట్టె బడిన యమూల్య నిధానములు ప్రకృతి యంత్రోపాసమువలన సులభముగా లొంగిపోయినవి. అట్లయ్యును అనంతకృష్టములు అందకుండ ఈ మహాదర్భములు సాధింపఁబడలేదు.

నెలకు ఏడేసి దినములు వీరు విహంగయానములు కావించుచుండిరి. శాంత మహాసముద్రములోని నిర్మానుష్యములగు ద్వీపములను ముఖ్యముగా వీరు పరిశీలించుచుండిరి. కొన్ని ద్వీపములలో దాహోదకమునకుఁ గాని పైరుపంటలకుఁ గాని అవకాశములు లేవు; అందువలన నవి మానవ నివాస యోగ్యములు కావు. కొన్ని ద్వీపములు సర్వదా జ్వలించు నగ్ని పర్వతములకు నిలయములు. కొన్ని ద్వీపములు విశాలము

లైనవే కాని తత్ప్రాంతద్వీపములు అనాగరకులగు మనుష్యాశనులు వసించు తావులు. ప్రపంచోద్ధరణ సూత్రములను శాంతముగా యోనించి ప్రయోగించు పనికి పూనుకొన్న యీ జలదైవతములకు వారి ప్రచారములు భంగకరములు కావచ్చును. జనస్థానములకు వందలాదిక్రోశముల దూరమున నున్న వివిక్తద్వీపములు వీరిప్రతిష్ఠాపనలకు అనంత ఫలదములు. ఇట్లు నెలకు ఏడేసి దినములు వీరు ద్వీపములను వెదకుచు, నడుమ నడుమ జలజీవనమువలన విసుగు చెందకుండ తమ పరివారమునుగూడ వంతులు వంతులుగా విహంగములలో త్రొప్పుచు ఒక్కొక్కప్పుడు కొన్ని దీవులలో నొకటి రెండునాళ్లు విడిసి బడలికలు వాపుకొనుచు, సచ్చోటలబ్ధములగు శుద్ధజలములను ఆహారవస్తువులను సేకరించుకొనుచు నిరాశచెందక విరామమును దలంపక వీరెల్లరును ఆఱుమాసములు సర్వవిధములైన కష్టములను అనుభవించిరి.

గనులు దొరకినంత మాత్రముచేత వీరికి ధనము లభింపలేదు. వానిని త్రవ్వి ఆలోతునుండి యెత్తి శుద్ధము చేయవలెను. సముద్రపుటడుగున జలదుర్గమములగు విశాలా గారములు కల్పించి వానిలో పట్టణములును పల్లెలు నిర్మించుటకు త్రుప్పపట్టలేని బలిష్ఠములగు మైళ్ల పొడుగు గోడలు కావలెను. అందుండు వారికి పీల్చుటకు గాలి కావలెను. ఇట్టి వాని నన్నింటిని కూర్చుటకు యంత్రశాలలు కావలెను. లోహములు దొరకవలెను. కాని యిట్టి వేవియు వారికి సాధ్యముగా నుండలేదు. తుట్టతుదకు పుతమనోహరిణులతో నెమున్ముందు పని నారంభించుటకు నిశ్చయింపబడెను. తమతో

తెచ్చుకొన్న పరికరములతో నొక జలాంతర్గామియందు నిత్యమును క్రొత్తప్లతమనోహరిణులు నిర్మింపఁబడుచునే యుండెను. ఇప్పటికి నూరుప్లత మనోహరిణులు సిద్ధముగా నున్నవి. ప్రతి దినమును ఒక్కప్లత మనోహరిణి నే వాడుచుండుట వలన నేమి ప్రమాదములు సంభవిల్లునో? అందువలన దినమునకు నలు వదిప్లత యంత్రములనే వాడునట్లును, సాయాహ్నమున నెల్లరును జలాంతర్గామిలో చేరిన వెనుక ఆప్లతహరిణి యంత్రములను పరిశోధనాధికారిణి కిచ్చివైచి, శోధింపఁబడి దిటపుగా నున్నట్లు నిర్ణయింపఁబడిన నలువది యితర యంత్రములతో మఱునాడు పనిని ఆరంభించునట్లును, ఇరువదిప్లత మనోహరిణులను ఎప్పుడును అవాంతరకష్ట పరిహారమునకై నిలువలో నుండునట్లును, నిర్ణయింపఁబడెను. మఱియు పనిచేయు సమయమున నే యుత్పాతమువలననే నొక యంత్రమునకు ప్రమాదము సంఘటిల్లెనా, అందలి పనికష్ట డాఁపిరి విషవలేక ఆపద పారయకుండుటకై నిర్మలవాయు పూర్ణములైన తిమ్మలు కొన్ని తగు సదుపాయములతో సిద్ధముగా నునుపఁబడెను. ఇట్టి రీతి సంధానములతో నిరక్ష రేఖకడ వీరిశోధన సంఖ్య 84 గల యొకగనిలో పని ప్రారంభింపఁబడినది. నెల దినములలో నందుండి యేనుగుమఱుగుల బంగారము ఎత్తఁబడినది. వెంటనే దీనితో ఆర్జముద్రయు ప్రేమవతి బింబమునుగల నాణెములు చేయఁబడినవి. కార్యనిర్వాహక వర్గమంతయు నొకనాడు రాణిగారిని పరివేష్టించినది.

విజ్ఞా—ప్రేమవతీ! జలరాజ్యమునకు నీవు అభిషిక్త

వయితివి. కాని స్థలరాజ్యమునుగూడ ఈ క్షణముననే మనము ప్రతిష్ఠింప వలెను.

మహా—ఉన్న యంత్రములన్నియు ఆ గనియందే యున్నవి. నూతనములైన గనులను కనిపెట్టు పనులు నిలిచిపోయినవి. గని అశివిశాల మవుటచే నాలుగు పల్లెలకు లెక్క వేసికొన్న పదార్థములు ఒకపల్లెకే సరిపుచ్చవలసివచ్చెను. పైఁగట్లత మనోహరిగారునుసందే యుండెను.

శ్రీమ—ముందు సముద్రగర్భమున క్రొత్త పల్లెలు నిర్మించితిమా చాల ప్లతిమనోహరిగారు విడిచివేసెను. ఒక జలాంతర్గామిగూడ నేడు పనిలేక పడియున్నది.

విజ్ఞా—పల్లెలు నిర్మించుటకు తేకులు లేవు. ఇనుము విస్తారముగాఁగల ద్వీపములో యంత్రనిర్మాణముకావలెను.

మహా—రెండు గనులను మేనుష్యులులేక నదలివేసితిమి.

కరుణ—పరికరములు లభించెనా కూలివాండ్రకేమి ? కాని ఒక దోడొదిదాఁక మనము కూలివాండ్రను భరింపలేము.

ప్రకృతి—మహాసముద్ర మధ్యములో పనివాండ్రెందు చిక్కఁగలరు ?

కరుణ—సముద్రములో ఓడలకు తఱచుగా ప్రమాదములు కలుగుచుండును. అందును గాలివాసలు పొసఁగు నప్పుడు కలిగెడి సంక్షోభమునకు మితిలేదు.

శ్రీమ—అవును. స్థలరాజ్యమే యొక్కటియుండెనా ఆపన్నులను రక్షించి తెచ్చి అందు కూలికాసపడువారికి అధిక భృతిసొసఁగి మన పనులకు వినియోగించుకోవచ్చును.

తక్కినవారిని విమానములతో వారి యిండ్లకడ చేర్చవచ్చును. కాని యిది వెంటనే సాధ్యమగు పనికాదు. ఒక్క సంవత్సరము నకు వలసిన యాహారముతో మనము బయలుదేరితిమి. నేటికి ఏడు నెలలైనది.

కరుణ—నూతన ద్వీపములో వర్ష కాలమునకుముందే ప్రవేశింపవలెను. అట్లు మనము ప్రవేశించుట యెన్నఁచో ముందునాటికి పంటలు పండించుట యెన్నఁచో?

ప్రేమ—ఎట్లు చూచినను స్థలరాజ్య ప్రతిష్ఠాపనము ఈ ఊణముననే జరిగింపవలసి యున్నది.

విజ్ఞాన—దొరకిన ప్రతి ద్వీపమును మనకు నివసించఁ గూడినది కానేరదు. మనము ఆక్రమించు దీవి మన యాశయముల కన్నింటికిని తగినదై యుండవలెను.

అమోఘ—అవును. యంత్రనిర్మాణమునకు పైరు పంటలకు ఆరోగ్యమునకుఁగూడ.

ప్రకృతి—అది శత్రువులకు దురాసదమై నిక్షేపములను దాచుకొనుటకు అనుకూలమైకూడ నుండవలెను.

ప్రేమ—అందులకు కొంతవఱకు మన బలాబలములు కూడ ప్రధానము.

విజ్ఞా—ఈ దినముననే మన మిరువురమును బయలుదేటి స్థలనిర్ణయము కావించుకొని వత్తము.

ప్రేమ—అవును నేనును అట్లే ఊహించుచున్నాను. చూచిన ద్వీపములలో ఏటి పాటవై చినట్లు వందలకొలది మైళ్ల దాఁక వేఱుద్వీపములే లేని పెద్దప్రదేశము లింతవఱకు పది మాత్రమే మన లెక్కలో నున్నవి. అందు ఏసూరుమైళ్ల

విస్తీర్ణముగల యానాడు మనము పండ్లు కోసికొని యార గించిన ద్వీపమువంకకు నామసస్సు పోవుచున్నది.

మహా—కాలము వ్యర్థమై పోవుచున్నది. పంటలు పండించుటకొక యేడాది, కూలివాండ్రను తెచ్చుటకొక యేడాది అని మీనమేషములు లెక్కించుకొనుచు ఏల పడి యుండవలెను.

ప్రేమ—ఆమాటయు నిజమే. కావలసినంత ధనము న్నది. తిరుగని బంగారములు మనచేతిలో చిక్కినవి. ఆహార పదార్థములను పరదేశములనుండి విలిచి తెచ్చుకోవచ్చును.

విజ్ఞాన—ఒక్క పదిదినములలో పనులన్నియు పూర్తి కావలెను.

ప్రేమ—“అదియే నా కోరికయును. వాయుభారమాని తుపానులను సూచించుచున్నది.” అని పలుకుచు ప్రేమవతి “చెల్లెలా! కరుణా! నీవు చెప్పినరీతినే ఆ పన్నులను రక్షించుటకు వెంటనే పూనుకొనుము. రాబోవునది వర్ష కాలము ; అది శాంతమహా సముద్రమున ప్రళయభీకరములైన తుపానులురేగు సమయము. ఘోరవాత్యాహతిచే నీ కాలములో నెన్నియో యోడలు సముద్రమున మునిగిపోవును. ఎందఱో జనులు ఓడలతోఁగూడ దిక్కును మక్కునులేకుండ సముద్ర గర్భమున నణగిపోవుదురు. అట్టి యాపన్నులను రక్షించి జలాంతర్గామి కెక్కించినచో నందుఁ గొందఱు కూలివాండ్రు లభింపవచ్చును. ఆపన్నులకు సమస్త సౌకర్యములు కూర్చుచు నిచ్చోటికి కొనివచ్చుటకు ఈక్షణముననే ప్రయాణముకమ్ము.

“మఱియు జలాంతర్గామితో రెండు విమానములు

కూడ కొనిపోమ్ము. వలసిన యోషధులను సద్యఃప్రాణకరములగు నాహారములను వలలను ప్రాణరక్షణులగు తెప్పలను పటకాలను చక్రములను ప్రాణవాహులను మఱవవలదు. నీవును నీ పరివారమును పురుషవేషములను ఏమఱకుడు. నేటికి పదియననాడు—ఆనాడు ఎల్లరతోను నీవిచ్చటకు చేరవలసినది. మానవకోటికై మనము తలపెట్టిన మహాకార్యములకు నీ యొనర్చు నీ యార్తత్రాణమే మొదటి బోణీ” అని ప్రేమవతి కరుణగు ఉన్వోధించెను.

“అమోఘశాసనీ! మేము వచ్చుదాక నీవిచ్చటనే నిలిచి నాయికత్వము నిర్వహింపుము. నేనును విజ్ఞానశృంఖలయు ద్వీపమును నిర్ణయించుకొని నేటికి పరియవనాడు మఱల నిండు చేరుదుము.”

అది వర్ష కాలారంభము. కరుణదేవి యాపన్న సంత్రాణమునకై సపరివారయై బయలుదేరినది. శాంతమహాసముద్రమునందలి ద్వీపములలో ప్రేమవతికి నివాసయోగ్యముగాతోచిన పది ద్వీపములను శోధించుటకై యామెయు విజ్ఞానశృంఖలయు నొకవిహంగయంత్రము నెక్కి బయలుదేరిరి. శుభారంభములు భయంకరమైన యుత్పాతములచే నిరోధింపబడును. ప్రేమవతి బయలుదేరిన రెండునాళ్ల దాక సముద్రము అతిప్రశాంతమై యుండెను. మూడవనాడు ప్రళయ భీకరమైన తుపానొక్కటి చెలరేగెను. శాంతమహాసముద్రము ఇట్టి భయంకరమైన ప్రచండవాయువులకు నిలయము. వానిధాటి కెట్టియోడలును అగలేవు. ఇతర సమయ

ములలో నెంత శాంతముగానుండునో యిట్టివేళలలో నా మహాసముద్ర మంత కౌద్రాకారమును దాల్చును.

ఉలుములతోను, మెలుములతోను, నిబిడికృతమైన కౌశ్మేఘములతోను నిండి చిల్లిపడినట్లు నీనుగొ తొండముల వంటి జలధారలను ఆకాశము ఆ మహాసముద్రగర్భమున క్రుమ్మరింప నాడినది. గంటకు నూరుమైళ్ల వేగముతో సుడిగాలి యొక్కటి బయలుదేరి తనకందిన ప్రళినస్త్రువును చిమ్మి పాటి వైచుచున్నది. అడుగున నల్లనినీరున్నది; పైనికాఱు మేఘములున్నవి; మేఘముల నల్లనిచీకట్లు సముద్రజలముగో ప్రతిఫలించు చున్నవి; నీలాంజన తుల్యమైన సముద్రజలము మేఘములనుండి ప్రతిబింబించు చున్నది; రెంటినుండియు సూచికా భేద్యములగు చిమ్మచీకట్లు గోడనీకుహరము నావరించుచున్నవి; చీకటిమీఁద చీకటిచేరి దట్టమై చిక్కఁబడి, గట్టిపడి జగములునిండి అంభకారమునకు సహితము అంభత్వమును గూర్చుచున్నది. కొండల పొడుగునలేచు సముద్రపుటలలు వాయువేగముతో బరువెత్తుచు మహా సముద్రమును గూడ తమ ప్రవాహములలో ముంచివైచి యీడ్చుకొని పోవుచున్నవి. అట్టి భయంకర సమయమున, ప్రళయశక్తులు తొండవనూడుచు చెలరేగు నాదుర్దినమున ప్రేమవతియెక్కిన విమానము వాయుమార్గమున కెరురెక్కి నిర్భయముగా పోవుచుండెను. సూరుమైళ్ల వాయువేగమును నూటవేఁబది మైళ్ల వేగముతో నెదుర్కొనుచు ఏఁబదిమైళ్ల వాయువేగమును సూరుమైళ్ల విమానవేగముతో నెదుర్కొనుచు పంచ భూతములను జయించి మహారాణి యప్పుడును ఆకాశ సంచా

రమును గావించుచునే యుండెను. వర్ష మేఘములు విద్యుచ్చక్కిరి నిలయములు. విమానము అందుఁ జొచ్చినచో రెంటి యందలియు విద్యుచ్చక్తులు ఘర్షించి విమానమును భస్మీ పటలము గావింపవచ్చును. కాదని విమానము దిగువనున్నచో కాతెడి వర్షజలములవలనను వీచెడు ప్రచండవాయువులవలనను ప్రళయము కలుగును. పంచభూతములును ప్రబల శత్రువులై ఆఘోర దుర్దినమున ప్రేమవతికి నూతనరాజ్య సంస్థాపనపట్టిన సంక్షోభమునుగూర్చినవి : భూములు జలార్ణవములై నవి ; సముద్రములు కంపించినవి ; ఆకాశము పిడుగులను వర్షించినది ; సూర్యతేజస్సులు సహితము డాఁగి పోయినవి ; వాయుదేవుఁడు మహాబలుఁడై ప్రచండయుద్ధము నారంభించెను. భూత ప్రకృతియంతయు నిట్లు తన్నెదుర్కొను నప్పుడు ప్రేమవతి యొకింతయు చలింపలేదు. గంభీరస్వాంతయై చిలువునవ్వుతో శాంతముగా వానిని నిరోధించి ప్రేమరాజ్యమును బ్రతిష్ఠింప దొరకొనెను. లోకా దర్శకములగు మహాత్కార్యములు కష్టములులేక యెన్నఁడును సిద్ధికిరావు. ప్రేమవతి తాను పట్టినపట్టును వదలలేదు. యంత్ర గర్భమునందఁగి యున్న ప్రచండశక్తు లన్నింటిని ఆకర్షించుకొని ప్రేమవతి యీ విప్లవమును ఎదుర్కొనెను.

ఒక్క దినమంతయు నిట్లు భయంకర సంక్షోభము కలిగెను. మహాయుద్ధము జరిగెను. ప్రకృతియంతయు గర్జించెను. కాని ప్రయోజనము లేకపోయినది. సత్యమునకును శాంతమునకును పరాజయములేదు. ప్రేమవతి జయించినది. మఱునాఁటికే శాంత మహాసముద్రము అత్యంత శాంత

మయ్యెను. వాయువులు అణగినవి ; మేఘములు విచ్చినవి ; సూర్యుడు శోభాయమానుడై సహస్రకరములతో నీభూలోకమును మఱల ఆదరించెను. ప్రేమవతి శాంత మహానముద్ర గర్భమున నిరాఘాటముగా సంచరించుచు నాపది దీవులను పరిశోధించి యందొక్కదానిలో ఆర్ష పతాకమును స్థిరముగా నాటెను. జగములు హర్షించెను. సూర్యచంద్రులు మఱల వికాసము గాంచిరి. పరమేశ్వరుడు వరప్రదాతయై ప్రేమవతిని ఆశీర్వదించెను. ఏలయనగా ప్రేమవతి హృదయమున నట్టి సంతోషమును ఉత్సాహమునుగూడజనించినవి. మానవులలోని మానవత్వమును బెంపందించు పనికి నింతనిగోధము కల్పించియు భూతప్రకృతి తుదకు లొంగిపోయినది.

పదునాలుగవ ప్రకరణము.

ప్రేమవతి తిరిగివచ్చునప్పటి కప్పుడే కమలాదేవి మున్నూట యెనుబదినల్వరు ఆపన్నులతో సమోఘశాసని కడకు వచ్చియుండెను. ఈయాపన్నులలో డెబ్బదియార్వరు స్త్రీలు; పందొమ్మిదిమంది ఏడేండ్లలోపు బాలబాలికలు; ఇరువదిమంది అయిదుమొదలు పదునెనిమిదిదాక వయస్సు కలవారు. కరుణ దేవితేత రక్షింపఁబడిన యాపన్నులలో సముద్ర గర్భమునఁ దల్లిదండ్రులను బెడఁబాసిన నిసువులును, చచ్చిన తల్లుల కడుపుల కంటిపెట్టుకొని యింకను జీవమును బెడఁ బాయకున్న నిసువులునుగూడఁ గలరు. రక్షితులలో మిగిలిన

వారు పురుషులు. ఎల్లరును చీనాదేశపువారు. అందుఁ గొం
దఱు తమ్ము రక్షించిన కరుణదేవిని చంపివైచి తెడ్లతోను
తెఱచావలతోను జలాంతర్గామినిని ఎత్తుకొని పోదలంచిన
రెండుకాళ్ల మృగములు. ఇట్టి పశువులు ఎల్ల దేశములందును
ఉన్నారు. ప్రకృతకాలపు జనాభాలెక్కలు జనసంఖ్యను మొత్త
ముగాఁ దెలుపుచున్నవిగాని మనుష్య మృగములు మనుష్యు
లునను, విభేదమును గుర్తించుటలేదు. తనపై కత్తిదూసిన
దుష్టులవలన ప్రమాదము పొరయకుండుటకై కరుణదేవి వీరి
నందఱును లోనబంధించి తెలుపులు మూసివైచి జలాంతర్గామి
నిని నీటిలో నొకమైలు లోతుదాఁక దింపి తీసికొని రావలసి
వచ్చెను. జలగర్భమున విద్యుచ్ఛీపములతో మరలనలన నడచు
చున్న యాయోడ స్వభావము నెఱుంగలేక భయపడి యా
దుర్మాగులు అప్పటికి తమ యాప్త్యమునుండి విరమింపనలసి
వచ్చెను. అందొకఁడు కరుణదేవిపై కత్తితోనురికి విద్యుదా
ఘాతమువలన వెంటనే మరణించినందున ఈ భయము హె
చ్చినది. ప్రేమవతి యమోఘశాసనిని కలసికొనునాటి యద
యమునకే కరుణదేవియు విహంగయానమున నచ్చోటచేరి
జలాంతర్గామినిని ఆ లోతునీటనే నిక్షేపించి యుంచినది.

ఇంతలో దూరమునుండి విజయశంఖా నివాదమొక్కటి
వినవచ్చెను. క్రమముగా దానిశబ్దము హెచ్చినది. అంత
కంతకు ఆ నినదము సమీపించినది. “ఇది ప్రేమవతి గరుడ
విహంగపుకూత—విజయధ్వజము—ప్రేమవతి భూరాజ్య
మును స్థాపించినది!—స్థలరాజ్య ప్రతిష్ఠాపనము సిద్ధించినది!—”
అని యుబ్బున యటచుచు, గంతులు వైచుచు, ఆనంద రస

మున మత్తిల్లి తబ్బిబ్బులాడుచు ఎల్లరును ఆ ధ్వనివచ్చు వంకకు చూడ్కులు నిగిడించిరి. అంతటితో వారి సంతోషము నిలువలేదు. విహంగములలో తావు దొరకినంతవఱకు క్రిక్కిరిసిపోయి ఎల్లరును మహారాణిని ఎదుర్కొనిరి. “ప్రేమ రాజ్యాధిదేవతకు స్వాగత” మనియు, “జయము! జయము!” “ద్విజయము!” అనియు శబ్దములు వాయుమండలమునంతను సంచలింపఁ జేసెను.

“సిద్ధించినది! భూరాజ్యలక్ష్మీ!” అని పలుకుచు ప్రేమనతి దారిలోనే వారి యుత్సాహమును శతగుణములు పెరుగునట్లు పలికినది. ఆమెకు సంతోషము ఆగలేదు. భావములమీఁద భావములు పెల్లుగా ప్రవహించుచు ప్రతి వాక్యములోను సగము మాటలను విఠిచివై చినవి. “రాజ్యము—ప్రేమరాజ్యము—చక్కనిరాజ్యము—దివ్యమైన రాజ్యము—మూడునాళ్లందుంటిని—సర్వమును శోధించితిని—పది ద్వీపములలో నదియే అదియే—దివ్యమైన జలాశయములు—అనంతములైన ఫలవృక్షములు—ప్రకృతిదేవీ! క్రొత్తగా కోసిన పండ్లకు వాచిపోయినావు. ముందు ఈ పండుకీను. ఇదే నీ విమానములోనికి విసరుచున్నాను—ఇదిగో! కెండు నాళ్ల విందుకు చాలినన్ని పండ్లు శాకములు తెచ్చితిని—ఆరోగ్యకరమగు శీతోష్ణస్థితులు—ఓడలకు అనుకూలమగు నౌకాశ్రయ స్థానములు—దుర్గముములైన కొండలు—విశాలములైన కొండగుహలు—చుట్టును ఏనూరు మైళ్ల దాఁక ద్వీపములే లేవు—దుప్పలు, లేళ్లు—కలకల నినాదములు చేయు సుందరములైన పక్షిజాతులు—అనేకములైన ఓషధి

లతలు—స్వర్గలోకము—భూలోక స్వర్గము.” అని యు
ద్రదేకముతో ప్రేమవతి భాషించుచుండెను. శబ్దవాహికలవలన
ప్రతి శబ్దమును విమానములలో వినఁబడి యెల్లరను సంతో
హంబుధి నోలలాడించు చుండెను.

విహంగములన్నియు జలాంతర్గామిమీఁద వ్రాలినవి.
దిగినదే తడవుగా నెల్లరును ప్రేమవతిని విజ్ఞాన శృంఖలను
కాగిలించుకొని ముద్దిడుకొనిరి. “ప్రకృతీ! నేను వినరిన యా
పండు అందినదా? పోనీ! దీనిని తిను. మూఁడునెలల కీనాఁడు
నిన్ననే కోసినఫలము నీకుఁ దక్కినది.

ఆ సమయమున నాకన్యకలలో ఎచ్చటఁ జూచినను
కోలాహలమే. ఎందుఁ గాంచినను సంతోష శబ్దములే. ఆ
సంతోష సుధచే మైమఱచి మత్తిల్లి యందఱును అఱచిరి;
గంతులు వై చిరి. ఒండొరులఁ కాగిలించుకొనిరి; ముద్దిడికొనిరి;
చప్పటులు చఱచిరి; పరువులెత్తిరి. “ప్రేమవతికి జయము!”
“సముద్రముల రాణికి విజయము!” “ఆర్ష ద్వీపమునకు
అఖండ విజయము!” “ఆర్ష పతాకమునకు దిగ్విజయము!”
అను మాటలే ఆకసమునంటి ప్రతిధ్వనించుచుండెను. ప్రేమ
వతియు తన సంతోషమును పట్టజాలక పోయెను. ఆనందరస
ముచే నామె వాగ్ద్వారము మఱల విడివడెను:—

“యంత్ర నిర్మాణమునకు ఇనుపగనులు—రాగియు
సీసమును—అపారములు—అగ్ని పర్యతములు లేవు—కానఁ
బడలేదు—నేలబొగ్గు దొరకు లక్షణములున్నవి—ఏనూరు
మైళ్ల విస్తీర్ణము—చాలనదులు—నదుల యిసుకలోనివి
బంగారు కణములు కావచ్చును—నిశ్చయముగా వజ్రపు

పొడియే—ఒక నలకతో తాతిని ఛేదించిచూచితిని—గృహ
నిర్మాణమునకు నౌకా నిర్మాణమునకు సమృద్ధిగా కలప—
సముద్రమునకు నూరడుగుల యెత్తుననున్న వీరభూమి—ఉప్పె
నలవలన భయములేదు—మాటుమాల ప్రదేశము—రహ
స్యము దాగును—సారవంతమైన భూమి—నమల ప్రక్కను
పంటల కనువగు పల్లపుబయల్లు—శాంతమైనతావు—ప్రశాంత
మైనతావు—తపస్సు కనుకూలించు దేశము—ప్రకృతీ! నీవు
ఆర్ష ద్వీపమని ముందే పేరుపెట్టి యుంటివి—ఆ ద్వీపమే—
ఆర్ష ద్వీపము!—ఆర్ష ద్వీపము!—ఆర్ష యోగీంద్రులకు జయ
మగుఁగాత!—కరుణదేవీ! నీ వెంతమంది యాపన్నులను
దెచ్చితివి?”

కరుణదేవి ప్రేమవతిని నమిపించెను. “భూరాజ్యాధి
నియంతకు జయము—ఎన్నియోజులో భగ్నుమైనవి. ఎందఱో
చచ్చిరి.—కాపాడఁగలిగినది మున్నూటయెనుబది నల్వరను—
దొరకిన యొక్కరినిగూడ వదలలేదు,—ఆ పసిబిడ్డలు అగాధ
జలములలో ఉక్కిరి బిక్కిరి యగుచుండిరి—ప్రాణోత్క్ర
మణదశ—అక్కా! యెంత ప్రయత్నించినను ఎందఱో ఆ
సముద్రగర్భములో కలసిపోయినారు. చూచుచుండఁగనే—ఆ
చిన్ని మూరెడు బిడ్డను—ఇంకను మాటలు రావు—లోకము
ఎఱుఁగదు—ఏమి జరుగుచున్నదో తెలిసికొను ఊహలేదు.
అదియేమో—నావంక చూచుచునే యున్నది—ఇంతలోనే
ఒక మహామీనము దానిని ఈడ్చి ఒడిసి చప్పరించి వైచినది.
బిడ్డయేడుపు నగముమాత్రము వింటిని. మిగిలిన నగమును ఆ
మీనగర్భములో నణఁగిపోయినది. ఎంత పాపాత్మురాలను!”

“కరుణ దేవీ! అలవిగానిపనికి పలవరించి లాభమేమి?”

తెచ్చిన యాపన్నులను ప్రేమవతి పరిశీలించెను. ఆగుటకు వ్యవధిలేదు. వెంటనే ప్రయాణము కావలెను. నిముషములమీద పనులు ముగియవలెను. కరుణదేవితెచ్చిన యాపన్నులలో నలువది యేడ్లరు పురుషులును నిరువదిమంది స్త్రీలును ప్రేమవతికడ కొలువులో కుదురుకొనిరి. తిన్నగా మాటలురాని మూడేండ్లలోపు బాలిక లేవురను బాలుర నలువురను ఎవ్వరును పోల్చలేక పోయిరి. అయిదేండ్లుపైబడ్డ బాలబాలికలలో నెనమండ్రు బాలికలును నాటువురు బాలురును దిక్కుచూలినవారు. ఈ పదుముప్పైతొను వెంటనే అర్థవిశ్వవిద్యాలయము నెలకొల్పుటకు నిశ్చయింపబడెను. మూడేండ్లలోపు నిసువులు వైద్యుల కప్పగింపబడిరి. ఆపన్నులలో తక్కినవారు బహుమతులతోగూడ విమానములలో తమ తమ గృహములకు చేర్పబడిరి.

అర్థ ద్వీపమునకు ప్రయాణ భేరి మ్రోగినది. ‘అద్వీపమున్నతావు ఎల్లరకును డెలియరాదు. ప్రదేశముయొక్క ధృవాంశమును అక్షాంశమును నొక నియంత్రులకుఁ దెలుపఁబడెను. మూడు జలాంతర్గాములును మున్నీట మునిగి రెండు నాళ్లలో అర్థ ద్వీపముకడ తేలెను. క్రిందినుండి నూరడుగులు ఎక్కిన గాని ద్వీపాపరిభాగము కానరాదు. ఎక్కుటకు దారి లేదు. నిలువున నిలిచిన పర్వతమువలె దోచు ప్రదేశమును ఎట్లెక్కవచ్చును? ప్రధాన నాయకలందఱును విమానారూ

థలై పైకెగసిరి. మహాలక్ష్మీ ప్రేమవతిని సమీపించి సమస్కరించి నిలిచెను :

“మహారాణీ! నీవు ప్రకృతి శాస్త్రధ్వజమును చేతఁబూని ముందుగా నీ కుడిపాదమును ఈ ద్వీపముమీఁద మోపుము.

“మీరు ఆదేశించినట్లే” అని పలుకుచు ప్రేమవతి ఆర్ష ద్వీపమునందు తన కుడికాలు ముందు మోచెను.

విజ్ఞాన—సముద్రాధిదేవతకు సామ్రాజ్యస్థితియగుగాక!
అమోఘ—రత్నాకర నియంతకు జోషోగు!

మహా—భూరాజ్య చక్రవర్తినికి దిగ్విజయోస్తు!

ప్రేమవతి భూమిపై పాదముమోచి ఏడడుగులు సడచి యందు ప్రకృతిశాస్త్రధ్వజమును బ్రతిష్ఠించెను. తోడనే మహాలక్ష్మీయు విజ్ఞాన శృంఖలయు అమోఘ శాసనియు ప్రకృతిదేవియు కరుణయు దిగివచ్చి ఆమెకు సాష్టాంగము కావించి

“దేవీ! ఈశ్వరానుగ్రహముచే ఆర్ష ద్వీప చక్రవర్తినివైన నీకు సర్వశుభములు చేకూఱుగాక! సర్వసంపదలు నిన్నాశ్రయించుగాక! నీ దివ్యపరిపాలనమున లోకములకు సమస్త కల్యాణములు బడవును గాక! చిరాయురున్నతులతో ప్రకృతి శాస్త్రధ్వజము జగములను శాసించుచు ఆ చంద్రతారార్కముగా స్థిరకీర్తులను నీకుఁ బ్రసాదించును గాక!”

అని దీవించిరి, వెంటనే మహాలక్ష్మీ సవరత్నఖచితమైన యొక సువర్ణకిరీటమును ప్రేమవతి శిరస్సున నుంచెను. రత్న శోభితమైన యొక సువర్ణదండమును చేతఁబుచ్చుకొని యమో

ఘశాసని యామెప్రక్కను నిలిచెను. జలాంతర్గామినినుండి యొక రత్న పీఠమును సేవకురాండ్రచేఁ దెప్పించి విజ్ఞానశృంఖల మహారాణిని ఆ పీఠమున నాసీనను గావించెను. ప్రకృతి దేవియు కరుణయు నామెకు చెఱి యొక్కప్రక్కను నిలిచి సుగంధము లలడఁబడిన వింజామరలతో విసరసఁగిరి.

క్రమముగా నెల్లరును ద్వీపములో చేరిరి. సామాను లన్నియు దింపఁబడెను. మహారాణి తన చెలికత్తెలనొక పర్వత గుహలోనికిఁ గొనిపోయెను. పైన పట కుటీరములు నిర్మింపఁ బడుచుండెను, ప్రకృతిదేవి ఒక్క పరుగునపోయి యొక ఫల వృక్షమునెక్కి పండ్లు కోసికొని కఱవునఁబడ్డ తన యుదరమును నింపుకొనుచు ఆనందించుచుండెను. ఒకటి రెండు నాళ్లెల్లరును విచ్చలవిడిగా సుఖ సంచారములు కావించిరి. వనములన్నియుఁ దిరిగిరి. సమస్త ప్రదేశములూ శోధించిరి. విదప గృహారామ తేత్రాదులకు స్థానములు నిర్ణయించిరి. కలప కోయించిరి. తాళ్లుత్రవ్వించిరి. ఇటుకలు కాల్పించిరి. యంత్ర నిర్మాణము నకు కొలుములు నిర్మించిరి. గనులకై పరిశీలించిరి.

ప్రేమవతి పొడుగరి. సువర్ణచ్ఛాయలనేలు శరీరము తోను, దీప్తిమంతములై యధికారమును దిటవును జూపు చూపులతోను, విశాలమైన నెన్నుదురుతోను, కళాధరుని అపహసించు దివ్యవర్చస్సుగల మోముతోను ఇప్పుడు ప్రేమ వతి ఆద్వీపమున సర్వాంతర్యామియై యెల్ల కార్యములను స్వయముగా విచారించుచుండెను. అత్యంతసాహసము, అస మానబుద్ధి సంపద, అమితమైన ప్రకృతిపరిశోధనదీక్ష కలిగి ప్రేమవతి ఎల్లెడలను శక్తుత్సాహములు పురికొల్పుచు నార్వ

ద్వీపమును భూలోక స్వర్గధామముగా నొనరించుచుండెను. దీప్తిమంతములై సోగలై కాలుకప్పిట్టలను బోలు కండ్లతోను, విండ్ల యాకారముగా దిద్ది తీర్చఁబడినట్లున్న కనుబొమలతోను వికాసవంతమగు సర్థచంద్రుని యాకృతిగల నెమ్మోముతోను బంగారుచాయలఁ దేలుచు కళలతో మెఱయు నునుఁజెక్కులతోను శ్రీకారముల కధికారము వహించు శ్రోత్రములతోను, నిగనిగని మిసమిసలాడు నల్లని తెగబారెడు వెండ్రుకలతోను, గజేంద్రములనేలు నెన్నడలతోను తేజోవంతమగు రూపమును నహించి తెల్లని చీరను ఎఱ్ఱని యంగీని బంగారు పాదుకలను ధరించి ప్రేమవతి చూపఱులకు సంతోషమును శ్రద్ధను బుద్ధి వికసమును బ్రసాదించుచు ద్వీప నిర్మాణమును పొనఁగించునప్పుడు ఆమెను చూడనివారి జన్మము జన్మము గాదు. అపారమైనవిద్యయు, ఆప్రతిహతమైన కార్యసాధన నిపుణతయు, అమోఘమైన విద్యానుసంధాన నిపుణతయుఁ గలిగి యీమె ప్రకృతిలోని శక్తుల నన్నింటినిఁ బరిపాలింప నవతరించిన యీశ్వరకళ. అమితమైన యాచోటవయు, నెంతటి భయావహ పరిస్థితులనైన శాంతముతో నెదుర్కొను నాగభీరతయు, ప్రేమపూర్ణములై చిటునవ్వు నిగ్గుల వెద జల్లుచు జీవనోత్తేజకములగు నామె శోభా విశేషములును మానవోద్ధారణకు రూపమువహించిన యీశ్వరుని యపర స్వరూపములు.

ప్రేమవతి చాకచక్యమువలన కార్యములన్నియు నెఱవేఱుచున్నవి. పొలములు నాటఁబడి పరి, చెఱకు, సంభారములు, కాయగూరలు, మున్నగు నాహారవస్తువులు వృద్ధి

నందుచుండెను. గనులనుండి లోహములు త్రవ్వబడుచుండెను. కొన్ని విమానములు నిరంతరమును సముద్ర విహారములు కావించుచు నాపన్నులనుండి కూలివాండ్రను సేకరించి మిగిలినవారిని వారివారి యిండ్లకడ చేర్చుచుండెను. విద్యాలయమొక్కటి వెలయింపబడెను. ఓషధులు పెరుగుచుండెను. ఔషధములు సిద్ధమగుచుండెను. ఒక జలాంతర్గామి సముద్రములోని గనులను త్రవ్వచుండెను. ఒక్కటి క్రొత్తగనులకై సముద్రగర్భమును శోధించుచుండెను. శత్రువులనుండి యార్షద్వీపమును గాపాడుకొనుటకై విద్యుదస్త్రములు అపారముగా సిద్ధమగుచుండెను. విద్యుద్వ్యంత్రశాలలో నూతనముగా జలాంతర్గాములును ఓడలును ప్లేతమనోహరిణులును జలలోక గ్రామములకు వలయు పదార్థములును చేయబడు చుండెను.

ఒకనాడు విజ్ఞానశృంగిల రాణిగారిని సమీపించి “ప్రేమవతీ! మనము నౌకారాజ్యమునుగూడ తేలికగా ఏలవచ్చును. వందలకొలది నావలు సముద్రములో మునిగి మూలుగుచున్నవి. అపన్నులైన నావికులు కొండఱతో సంభాషించుచుండగా మునిగిపోయిన యోడల ప్రసంగము వచ్చినది. అదిమొదలుకొని సమయము వచ్చినప్పుడెల్ల అట్టి సంభాషణలు నెఱపుచు ఎందెందు ఎట్టి ఓడలు ఎప్పుడెప్పుడు మునిగినవో అట్టి చరిత్రము నొక్కదానిని నేను కూర్పగలిగితిని. నాటికినాడు సంభాషణలవలన నొక్కొక్క విషయమే బయలుపడినది. ప్రపంచములోని వివిధరాజ్యములకు చెందిన మున్నూరు నావల యానుపానులు ఇప్పటికి నాకుఁ దెలిసినవి.

అవి యన్నియు మూఁజేండ్ల యీ నడుమ మునిగిపోయిన యోడలు.”

ప్రేమ—నాలుగవ జలాంతర్గామి సిద్ధమైనది. నీవు దానితోఁబోయి ఒక్కొక్కయోడనే సముద్రగర్భమునుండి వెకలించి తెచ్చి మన నౌకాశ్రయశాలను చేర్చుము. వాని స్వత్వమును గూర్చి తరువాత యోచింతము.

ప్రకృ—చీనా దేశమునకు మన మంపిన జలాంతర్గామి ఒక వత్సరమునకుఁ జాలిన పదార్థములను పాడియావులు మున్నగు జంతు సముదాయమును విలిచి తెచ్చి యిప్పుడే తేవు చేరినది.

ప్రేమ—పశువులను మందలలో చేర్చుము. తక్కిన వానిని యథాస్థానములలో చేర్చుము. నీ లెక్కల పుస్తకముల నొక్కసారి కొనిరమ్ము. •

ప్రకృ—మహాప్రసాదము.

మహా—ఇంతవఱకు వేయి మణులగుల బంగారము ఆ గనినుండి వచ్చినది. ఇంకను అపారముగా దొరకుచున్నది. ఆయవ్యయముల లెక్కలను ఏలినవారు పరీక్షింపవలెను.

ప్రేమ—వానిని నా కిచ్చివేయుము. నిదానముగా యోచింపవలెను. సముద్రమునుండి మట్టిని త్రవ్వియెత్తు యంత్రము సిద్ధమైనది. అగ్నిపర్వత ప్రాంతములలోని కొన్ని తావులలో నేలయంతయు గడ్డకట్టుకొనిపోయిన బంగారముతో నిండియున్నట్లు శోధనలవలన తెలిసినది. ఆ తావులన్నియు సముద్రపటమున చిత్రంపఁజేసితిని. చీనానుండివచ్చిన మనజలాంతర్గామినిపై త్రవ్వ యంత్రము నెక్కించి ముప్పది

మంది కూలివాండ్రతో బంపివేయుము. జలాంతర్గామి నిండఁ గానే యిచ్చోటికి వారు రావలెను.

మహా—మహాప్రసాదము.

ఈ రీతిగా ఆర్షదీపము ధనధాన్య సంపత్సమృద్ధిమై శత్రువుల కభేద్యమై భూలోక స్వర్గధామ మయ్యెను.

పదియొదవ ప్రకరణము.

వీరభద్రుఁడును రామభద్రుఁడును నిరంతర ప్రయాణములను గావించుచునే యుండిరి. ఒకసారి భూప్రదక్షిణము ఒనగించిన పుణ్యమప్పుడే వారికి లభించినది. ప్రాచీన కాలము నందు మహర్షులు సహితము భూప్రదక్షిణములు చేయుచుండెడి వారు. భూప్రదక్షిణమువలని ఫలము అనంతమైనదిగా మన శాస్త్రములందుఁ జెప్పబడినది. అది మాత్ర ప్రదక్షిణముతో సమానమైనదని చెప్పటలో గౌరవభావములు పురికొల్పబడినవి గాని సోమరితనమునకు దోహదము కల్పింపఁబడలేదు. ఈ యర్థమున హిందూదేశములో సముద్రయానము విధింపబడినది గాని నిషేధింపబడలేదు. వీరరామ పక్షింద్రు లిరువురును సమస్త భూభాగములను దర్శించిరి. అనుకూల భూ ప్రదేశములందు విడిసి కొన్నేసినాళ్లు విశ్రాంతి నందుచు నందలి విచిత్రములు పరీక్షించుచుండిరి. ఉష్ణాత్యుష్ణములైన భూములను ఎడారులను దర్శించిరి. క్రమక్రమముగా శీతలము పొచ్చి సముద్రమంతయు మంచుకరుళ్లతో

నిండిపోవు నుత్తరధృవ భూములను, నంతకంటెను ముంచి యెత్తుకొనిపోవు మర్శర శీతలత్వముగల దక్షిణధృవ భూఖండములను గూడ పరిశీలించిరి. వినోదమునకై అట్టి తావులలో కొన్నిదినములు వసించి యనుభవములను సంపాదించుకొనిరి. ఇట్లాలు మానవులు వీరు ఉత్తరధృవము, ఆసియా, ఆఫ్రికా, అట్లాంటిక్కు సముద్రము, దక్షిణపు టమెరికా, దక్షిణధృవము, తత్సంత ద్వీపములు సంగఱించు చుండుటచే వీరిని బట్టుకొనుటకు ఐనోపానుండి బయలుదేరిన పటాలములును శాస్త్రజ్ఞుల పరివారమును ఎంత శోధించియు ప్రయోజనము లేకపోయెను. సామ్యంతయువచ్చై, అసలన్నియు అడుగంటి, ప్రయత్నము విఫలమై తుట్టతుదకు వారు తమతమ దేశములను తిరిగి చేరవలసినవారైరి. మానవబుద్ధి సునితమయ్య నొక్కొకవేళ మహాత్కార్యములకు మారకము గూర్చును. కాని ఈశ్వరకటాక్షము సమకూరెనా శివుని యాజ్ఞ లేనిదే చీమయు కుట్టదు. వీర రామభద్రుల విహంగములు ఇట్లు శాస్త్రశోధకులు పూనుకొన్న ఆసన్న వినాశము నుండి రక్షణ గాంచినవి. వినాశమున కవకాశములేని శోధనలను చర్యలను నిప్పటి నాగరకులింకను నేర్చుకోవలెను.

ఇట్లే యనంత భూమండలమునంతను గాలించి స్థూల దృష్టిచే నట్లు దర్శితమైన యీ ప్రపంచమున కొక్కపటమును వారు సిద్ధముచేసిరి. అక్షాంశములతోను, ధృవాంశములతోను, నదులతోను. మహారణ్యములతోను కొన్నికొన్ని పట్టణరాజములతోను, సముద్రములతోను, ద్వీపములతోను, కల్పింపఁబడిన యాపటము లోకోద్ధారణాయత్త మతులకు

అమూల్యమైనది. చిత్రదృశ్యములకు వేలకు వేలుగా ఛాయా పటములు ఎత్తబడినవి. అవి సహజమైన రంగులతోఁ గూడ తీయబడినవి. వాని యక్షాంశ ధృవాంశములు గజములతోఁ గూడ గుర్తింపబడినవి. చిత్రములైన మృగములును, పక్షులును, సముద్రజల చరములును గూడ నిట్టి పటములందున్నవి. భూమియు సముద్రములును సముద్ర గర్భములును గూడ నీ భూలోక పటమున చిత్రింపబడి యుండెను.

శాంత మహాసముద్రము లోకములోని మహాసముద్రములతో నుత్తమోత్తమ మైనది. వైశాల్యమునందును లోతునందును తనగర్భమునం దిముచ్చుకొన్న రత్న సముదాయమునందును అది సముద్రముల కన్నింటికీ రాజు. అట్లాంటికు సముద్రముకంటె రెండు రెట్లును, హిందూ మహాసముద్రముకంటె రెండున్నర రెట్లును అధిక వైశాల్యముకలది యగుటచే నిది నిశ్చయముగా సముద్రముల కన్నింటికీని రాజు. ఇందొకమూల పగడంపు పురువులు పగడములతోనే ద్వీపములను మహాద్వీపములను ఖండములను నిర్మించినవి. మఱి యొకమూల అగ్నిద్రములు పర్వతపంక్తులను, సుగంధ ద్వీపములను బుట్టించినవి. ఎందును రెండుమూడుమైళ్లకు తక్కువ లోతు దీనియందుఁ గానరాదు. ఐదేసి మైళ్లలోతుగల ప్రదేశములుగూడ దీనియందుఁగలవు. ఈ మహాసముద్రము ఎంత లోతుగా నున్నదో దీని పైభాగము అంత ప్రశాంతమైనది. సూర్యుడు సంచరించు నిరక్షరేఖ ఈ సముద్రమందున్నది. సూర్యసంచారము లేక ఆఱునెలలు పగలును ఆఱునెలలు రాత్రియునై యుండు ప్రదేశములుగూడ నీ సముద్రమునం

దున్నవి. తిమి; తిమింగిలములు దీనియందు సంచరించును. భయకరములైన మకరములు దీని గర్భమునందు ఊటటఁ గాంచును. ఈ శాంతమహా సముద్రమును వీక్షించిన వాని కండ్ల కండ్లు! ఇందు ప్రయాణముచేసిన మానవుని జన్మమే జన్మము.!

అట్టి యీ మహాసముద్రమున అక్షాంశము $150^{\circ} 43' 29''$ ధృవాంశము $28^{\circ} 57' 16''$ గల ప్రదేశమున నొక నాడు ఈ విహంగ ద్వితయము ఎగురుచుండఁగా దిగువ నొక యోడ సముద్రములో మునిగి పోవుచుండెను. ఓడలోని జనులు ప్రాణవాహు లనబడెడి చిన్నపడవలో నెక్కింపఁ బడుచుండిరి.

మానవప్రాణము అనాగరకు లందైనను రక్షణీయమే. ఈశ్వరుని దివ్యతేజము అనాగరక వ్యక్తియందు ప్రచ్ఛన్నము గాని యభావముగాదు. ఆపద్రక్షణము అవశ్యకర్తవ్యము. వీరరామభద్రులు తమ విమానములనుండి వెంటనే దిగువకు వ్రాలి మునిగిపోవుచున్న యీ యోడ తెలు చాపకొయ్యను పక్షిండుల పాదములకు బంధించివైచిరి.

రామ—“ఈశ్వరుని దివ్యతేజమునకు నివాస భూతు లారా! భయపడకుండు. మీయోడ ఇట్లేనీట నిలిచియుండును. నిదానముగా ప్రాణవాహులలోనికి చేరుడు. ఓడలోని అమూల్యవస్తువులను వీలైనంతవరకు తెచ్చుకొనుండు.”

ఆ యోడ యందార్వురు ఆంధ్రులుకలరు. వారు కోరంగి రేవున ఓడలు నిర్మించువారు ప్రకృతమున నా చీనా యోడలో కొలువులో నున్నవారు. ఈయోడ క్యూబా ద్వీప

మునుండి బయలుదేరి నడుమ తుపానులవలన శిథిలమై గాలి వేగమున నిచ్చోటికి కొట్టుకొనివచ్చి మునిగిపోవు చున్నది.

ఆంధ్రులీ శబ్దమునువినిరి. “మీయందలి ఈశ్వర ఠేజ మునకు జోహారు.” అనిపలుకుచు. ఓడలోని యెల్లరను వారు ప్రాణవాహులలో చేర్చిరి. కాని తెలు చాపకొయ్య దృఢముగా లేదు. ఆకొయ్య పక్షి. ఆంధ్రుల కాలిలోనికి ఎక్కివచ్చినది. క్రింది యోడక్రిందనే మునిగిపోయినది. దానియందు అనంత ములైన బంగారు కణికలు జపానుదేశమునకుఁ గొనిపోఁబడు చుండెను. ఓడనాయకుడు హాహారానములు కావించెను.

“నేనే ఈశ్వరకళను నాయందుఁగల మానవుడనేని, అమోఘములైన సృష్టిశక్తులు విజ్ఞానియగు మానవునికి బంటులేని, ఈ యోడను నేను తప్పక కాపాడెద” నని పలుకుచు వీరభద్రుఁడు తన యంత్రముతో ఆ జలార్ణములో మునిగిపోయెను. వారించుటకైన నితరులకు ఎడమియలేదు. అచ్చోట సముద్రము నాలుగుమైళ్ల లోతు. సృష్టిమర్మముల నెఱుంగని వారిని యీసృష్టి యల్లాడించి హతమొనర్చును. భూ గర్భమునందు వలెనే సముద్ర గర్భమునందును జల ప్రవాహము లుండును. వీనికి అంతర్వాహినులని పేరు. ఓడ దిగునను ప్రచండమైన యంతర్వాహిని యొక్కటి కలదు. మునిగినయోడ సూటిగా అడుగున చేరలేదు. ప్రవాహముచే నీడ్వబడి దారి తెన్ను ఎఱుగకుండ కొట్టుకొని పోవుచు నెందేని యొకయెడ తాను మునిగిన దేఁబడిమైళ్ల కవ్వల ఆయోడ అడుగుచేరినది. యంత్రపు బరువువలన మునుఁగుచు చాలవఱకు ప్రవాహవేగమును నిరోధించుకొని వీరభద్రుఁడు

మఱియొకచోట సముద్రపు టడుగుచేరెను. అందుండి విద్యుత్కాంతులను ప్రసరింపజేసి చక్రాకారముగా గిరగిర టిరుగుచు నాతిండు చుట్టుప్రక్కల ఎంతిడనానియో యంత్రములతో పరీక్షించెను. కాని యెందును మునిగిన యొడ కాని బడలేదు. ఇంతలో నీతని విద్యుద్విద్యుంత్రమునం చొక పెద్దయల జడి కలిగెను. దిక్సూచనితో విప్లవములు కానబడెను. విహంగము మరలను లక్ష్యపెట్టక ఉత్తరదిక్కుగా పరుగెత్తినాగెను. ఎంత ప్రయత్నించినను నది వీరభద్రునకు లొంగలేదు. దూరమున భీకరాకారమైన మహాపర్వత మొక్కటి కానవచ్చుచుండెను. అంతకంతకు విహంగ వేగము హెచ్చినది. ఒక్కవినరున పోయి యది మాపర్వతమును గొట్టుకొని దానికి అంటుకొని పోయినది. అది యయస్కాంత (సూదిగంటి) శిలా మయమున మహాపర్వతము. వీరభద్రుని విహంగము ఇనుముతో జేయబడినదగుటచే నాకర్షింపబడి నాలుగు మైళ్ల లోతున ఆ మహాసముద్రములో ఆ పర్వతమునకు కలుచుకొని పోయినది.

పదునాఱవ ప్రకరణము.

వీరభద్రుడు సముద్రములో మునిగిన తరువాత నెన్ని దినములయినను పైకి రావేను. రామభద్రుడు జలము గుండ విద్యుద్ద్యుత్తల నెన్నియో యంపెను గాని యందొక్క టియు వీరభద్రునకు జేరలేదు. అట్లే వీరభద్రుడంపిన యే

సం దేశముగాని రామభద్రునకుఁ జేరలేదు. ప్రాణవాహులలోఁ జేరిన యోడలోనివారు ఏనాఁడో తమయోడకు ఆశలు వదలు కొనిరి. విహంగములు దానిని పట్టియుంచినందున నడుమ కొంతయాశ మజల కలిగినది గాని వీరభద్రుఁడు నీటమునిగి తిరిగి తేలనందున నాతనికిని ఆ యోడగతియే పట్టినదని వారికి నిశ్చయమైనది. ఇంతలో రాప్రదేశమునకు జపానుదేశము నుండి కామఘోష్కా ద్వీపకల్పమునకుఁ బోవుచుండెడి యోడ యొక్కటివచ్చెను. అదివీరిని ఎక్కించుకొని కొనిపోవుటకు సమ్మతించెను. ఎంతచెప్పినను వినక ప్రాణవాహులలోని వారు ఆయోడనెక్కి వెడలిపోయిరి. రామభద్రునిఁగూడ నెక్కించుకొనుట కాయోడ యజమాని యంగీకరించినను, తనసోదరుని సముద్ర గర్భములో వదలిపెట్టి వెడలిపోవుట కాతనికి మనస్సురాకుండెను. తానుగూడ సముద్రమున మునిగి వీరభద్రుని వెదకవలెనని యాతఁడు తలంచెనుగాని విమానమును గొలుసుకొనతో జపానుటడకు బంధించి దిగుట కేమకరము. నాలుగుమైళ్లు పొడుగుగల గొలుసు అచ్చట లేదు ప్రేమమనునది తననుండి బంధువర్గమునందును. పిమ్మట మిత్రవర్గమునందును, తరువాత స్వశాఖయందును స్వదేశము నందును, పిమ్మట సర్వమానవులందును వ్యాపించును. ప్రపంచ మునంతిను సమానప్రేమముతోఁజూచుమతిము ప్రేమనతి యింక ముందు స్థాపింపవలెను. ప్రాణవాహులలోని యాంధ్రసేవకులు రామభద్రుని విమానములోచేరిరి. తక్కినవారితో తుట్టతొదకు ఆయోడ వెడలిపోయెను. ఏమైనను కానిమ్మని రామ భద్రుఁడు నీటమునుఁగుటకు ఉన్మత్తుడయ్యెను.

అట ఆర్థ ద్వీపములో ప్రేమవతికి విచిత్రమైన యూహ యొక్కటి తోచెను. ప్రపంచమునందు ఏకజాతి పర్వతములు ఏకపంక్తిగా నుండుట యనుభవ గోచరము. ఆ సేలియా యందు బంగారపుగనులున్నవి. ఆ పర్వతముల చాలునకు చేరిన సముద్రములోని యిన్నూరుమైళ్ల కావలి కొండలలో గూడ తమకు బంగారుగనులు లభించినవి. కాలిఫోర్నియాలో బంగారపు గనులుండఁగా నాచాలులోని యొకపొట సముద్ర గర్భమున నేనూరుమైళ్ల కావలగూడ తమకు బంగారపు గనుల నొసఁగినది. కాబట్టి యెందెందు బంగారపు గనులు భూలోకములో తెలియఁబడినవో ఆ కొండల యొక్కయు, ఆభూమి పొటలయొక్కయు చాళ్లను శోధించినచో నా వరుసలను సముద్రముదాఁకఁ గొనివచ్చుటకు అవకాశము ఉండవచ్చును. కాబట్టి సుమేరు పర్వతమును ముందు కనిపెట్టి, సముద్రములోనికి వ్యాపించిన దాని శృంగములను శోధింపవలెనని ప్రేమవతి తలంచెను. ఇంక మేరుపర్వతమును గనుఁగొనుటకు ప్రయత్నము చేయవలెను.

“విజ్ఞాన శృంఖలా! ఇంతవఱకును మనము పొరఁబడితిమి. మేరువు పర్వతము నిరక్షరేఖకడ లేదు. ఇది నిశ్చయము. మనమిప్పుడు మహామేరువును వెదకి పట్టవలెను. ఇంతవఱకును తప్పదానిని తిరుగుచుంటిమి.”

విజ్ఞా—నిరక్షరేఖకడ నది లేనిచో మనకు బంగారపు గనులెట్లు నొరకినవి?

ప్రేమ—మేరువే మన నిక్షేపములకు గుఱి. మేరువును సంపాదింపక మనజన్మ జన్మకాదు ; కరుణ దేవిని అమోఘశాస

నిని. అర్హ ద్వీప పరిపాలనకు వదిలిపెట్టి మనము నిజమైన మేరువును వెదక సరుగుదము.

విజ్ఞా—మేరువుచుట్టును సూర్యచంద్రులు తిరుగుచుండురని శాస్త్రము. అది యిచ్చోటికి వర్తించుచున్నది. యోషిశాస్త్రము ప్రకారముగా నిరక్షరేఖ సూర్యనిమార్గము. దానికితోడు బంగారమును దొరకినది. ఆస్ట్రేలియా ద్వీపవాసులు త్రవ్వకొనుచున్న గని యొకగనికాదు. నిజమైన మేరువు మనము త్రవ్వచున్నదే. అగ్నిపర్వతముల వలన నిచ్చోట చాల విప్లవములు కలిగినవి. మేరువు మునిగినది. ఆస్ట్రేలియా తేలినది.

ప్రేమ—అట్లయ్యను అది మేరువుకాదు. నిజమైన మేరువు మనకింకను దొరకలేదు. అది యింకను నుత్తిరదిశను కలదు. మేరువు పర్వతమంత బంగారమైన లేకుండ మనమేమి లోకోద్ధరణము చేయగలము?

విజ్ఞా—అట్లు చెప్పినచో నిజమైన మేరువు లేనేలేదు. మేరువు ఆకాసము నంటినదనియు దానిచుట్టును సూర్య చంద్రులు తిరుగుచున్నారనియు పెద్దలు చెప్పుదురు. ఆకాసమునకు చిల్లిపొడుచుకొండ లీ లోకములో లేవు. సూర్యునిచుట్టు భూమి తిరుగుచున్నదిగాని కొండచుట్టు సూర్యుడు తిరుగుటవలన పగలును రాత్రియుఁ గలుగుచున్నవనుమాట అశాస్త్రీయము ; అనుభవ విరుద్ధము ; అజ్ఞాన జనితము. మేరువన్నమాటకు కొలికపూసయని యర్థము.

ప్రేమ—కాని మేరువు పర్వతమును మనము కనిపెట్టక తప్పదు. అంతి యెత్తులేకున్న లేకపోవచ్చునుగాని పర్వ

తము మాత్రము సర్వసత్యము. నాలుగు విమానములను ఒక జలాంతర్గామిని ఏబది స్థలమనోహారినులను, ఆఱునెలల గ్రాసమును సిద్ధము చేయించుము. నేడే తగు స్నానములతో మనము బయలుదేరవలెను.

విజ్ఞా—పర్వతము ధారకకపోయినను శోధనము వ్యర్థముగాదు. అట్లే పోవుదము.

ప్రేమ—మేరువనగా సుమేరువు. అదియే బంగారు కొండ—సముద్రములో నున్న దాని భాగమంతయు మనదే. మేరువంత బంగారమైన లేక మనమేమి చేయగలము?

విజ్ఞా—రాశిగారు చెప్పినప్పుడు మంత్రిగారు తల యూపక తప్పనా? ఇంతకును ప్రేమ పాశములవలన యీ మానవలోకమే మనకు మేరు పర్వతము అయిపోయినది.

ప్రేమ—మేరువునకు మార్గముగూడ నాకుఁ దెలియును.

విజ్ఞా—అవ్యాజప్రేమయే సుమేరుస్సృష్టికి అమోఘమైన మార్గము.

ప్రేమ—సీ వేదాంతములు చాలించు. భూమికి నడుమ మేరువు పర్వతము. దానిచుట్టును ఇలావృతవర్షము; ఇలా వృతమునకు ఉత్తరమున నీల పర్వతములు; వానికి ఉత్తరమున రమ్యకవర్షము;

విజ్ఞా—నాకును తెలియును. రమ్యకమున కుత్తరమున హిరణ్మయ పర్వతములు. పేరునుబట్టియే యివి సువర్ణ మయములు. వాని కుత్తరమున శృంగ పర్వతములు.

ప్రేమ—శృంగ పర్వతముల కుత్తరమున ఉత్తర కురు

భూములు. మానవులు ఇందు చొరలెరు-చొరరాదు. రాయ
సూయమప్పుడు అట్లే కృష్ణుడు అర్జునుని నిరోధించినాడు.
ఇది నీకు జ్ఞాపకమున్నదా?

విజ్ఞా—ఉన్నది. అపై సముద్రము. అంతటితో సరి.

ప్రేమ—ఇదియే సత్యము. హరివంశము చూచితివా?

అందు నటికివేయడగినంత దట్టమైన చీకట్లు వర్ణింపబడినవి.
అచ్చటి సముద్రము గడ్డకట్టుకొనిపోయి యుండునట! చీక
ట్లనగా ఆకునెలల రాత్రియని యర్థము; సముద్రపుగడ్డలు
మంచుకరుణ్లు.

విజ్ఞా—అనగా ఉత్తర ధృవమును ఉత్తర మహా
సముద్రమును దీనినిబట్టి నిర్ణయింపబడుచున్నవి. ఇప్పుడు
నాకు బోధపడినది.

ప్రేమ—ఋగ్వేదమహావి ఉపస్సలును. నక్షత్రగ్రహ
వర్ణనలునుగూడ నీ ప్రదేశమును స్పష్టపఱచుచున్నవి.

విజ్ఞా—అబ్బా! నీయూహ ఎంతదూర మరిగినది?
నీవు చెప్పుమాట సత్యము.

ప్రేమ—కాబట్టి ముందు మనము ఉత్తర ధృవమున
కేగి అందుండి దక్షిణముగా మూడువరుసల మహాపర్వత
పంక్తులను దాటితిమేని అపైని కానవచ్చు పర్వత పంక్తులు
మేరువు పూర్వము ఉండిన స్థానమును డెలుపవచ్చును.
ఇప్పుడు మేరువునకు దారి తెలిసినదా?

విజ్ఞా—అక్కా! నీబుద్ధికి అలవికానిదిలేదు. తప్పక
ఈ బోధనను చేయుదము.

ప్రేమ—హిరణ్మయములతోను బంగారము దొరక

వచ్చును. కాబట్టి ఒక జలాంతర్గామినిని కామఛ్ఛాట్కా ద్వీపకల్ప ప్రాంతములందు సముద్రములో నిర్ణితిస్థానమున నిలిపి నాలుగు విమానములతో మనము భూశోధనల కరుగుదము.

ఆనాఁడే తగిన సన్నాహముతో ప్రకృతి దేవియు, విజ్ఞాన శృంఖలయు, మహాలక్ష్మీయు ప్రయాణమైరి.

అప్పటికింకను రామభద్రుఁడు నీట మునుంగలేడు ; యత్నించుచున్నాఁడు. ఆ వేశకు విమానములచ్చట చేరినవి. ప్రేమవతి రామభద్రుని గుర్తించెను ; రామభద్రుఁడు ప్రేమవతికి తన విమానమునుండియే సాష్టాంగ మాచరించెను.

“అక్కా ! వయస్సున చిన్నదానవయ్య జ్ఞానమున నీకంటె నెక్కువవారు అర్హయోగీంద్రు లొక్కరుతక్క ఒరులు మన ప్రకృతి నిలయములో లేరు.”

విషయమంతయు ప్రేమవతికి తెలుపఁబడెను. పరిశీలించి ఆమె యిట్లు పలికెను.

“అన్నా ! మీకడ శ్లతమనోహరిణులు లేవు. విమానము బురదలో కూరుకొనిపోయియో యే పర్వత గుహలోనో మఱిగిపోయియోయున్నయెడల నందు శోధించు యంత్రములు పక్షింద్రునియందు లేవని నీ మాటలవలన స్పష్టమగుచున్నది. కాబట్టి మీరు నీటమునిగినను లాభములేదు. మా జలాంతర్గామినియందు శుద్ధ సువర్ణముతోఁ జేయఁబడిన మీ పక్షివంటి ధృతరాష్ట్రయంత్రమే కలదు. దానియందు బాణాసురయంత్రముగూడ సమర్పఁబడినది.”

రామ—అది యెట్టిది !

ప్రేమ—దానికి వేయిచేతులు. వేయిచేతులును ఏక కాలమున శోధనకు సంబంధించిన పనులు చేయుచుండును. ఒకచేయి సముద్రపు లోతుకొలువగా మఱి యొకచేయి సూక్ష్మాతి సూక్ష్మములైన సముద్ర కీటములను పెట్టెలలో బంధించి పైకి తేచ్చుచుండును? మఱియొకటి సముద్రపు టడుగుమట్టిని పొట పొటనుండియు అందినంతవఱకు ప్రత్యేక మందసముల నిమిగ్ని తేచ్చుచుండును. ఒక్కటి యొక్కొక్క లోతునగల వేడిమిని, భారమును దెల్పును. ఓడ నడచు చుండగానే ఎంత శోధనమునకో యీ యంత్రము ఉపకరించును. నేనును నా పరివారమును వీరభద్రుని సాధించి తప్పక కొనిరాగలము.

విజ్ఞా—పాతాళగర్భమున దూతీనను ఆయన మాకు దొరకగలడు.

రామ—మూడు మాసములదాక నెంచున్నను నాతనికి భయములేదు. ఆపయిన జలములనుండి ప్రాణవాయువును సముద్ర జంతువులనుండి నత్రజనమును కూర్చుకోక పోయినచో ప్రమాదమువచ్చును.

ప్రేమ—అన్నా! మేము వచ్చుదాక నీ విందేయుండుము. నెలదినము లైనను నీవు అధైర్యపడవలదు.

ఇట్లుచెప్పుచు ప్రేమవతి సువర్ణయంత్రముతోను పరివారముతోను శ్లాతమనోహరిణులతోను నీట మునిగిపోయెను. యంత్రోపరి భాగమునందలి ఇరిడియమును లోహముతోఁ జేయబడిన కత్తులును శూలములును ముండ్లును పైకి లేవఁదీయ బడినవి. విద్యుద్దీపములు వెలిగించి యా వెలుగులో

సముద్రగర్భమును భూతదర్పణముతోను దూరదర్శనులతోను శోధించుచు ప్రేమవతియు పరివారమును ఒకగంటలో సముద్రపు టడుగుననున్న యూబిని సమీపించిరి. ఆ యూబిలో కూరుకొని పోకుండ ప్రేమవతి యంత్రమును నించుక యూర్ధ్వగమనముతో నడపించుచు, విద్యుద్వార్తలను ఆ యూబిలోనికి బంపెను. ఎండైన వీరభద్రుడున్నయెడల ప్రతివార్తలు రావచ్చును. కాని యెంత ప్రయత్నించినను నట్టి జాడలురాలేదు. ఈలోపున బాణాసుర యంత్రము తన వేయిచేతులతోను సముద్రపు టడుగుమట్టిని తీసికొనివచ్చుచు వీరభద్రుని విమానముకొరకును వెదకెను. విమానము కాన లేదు. కాని ఆశ్చర్యము ! ఆ ప్రదేశమంతయు ఒండుతో మిళితి మైన బంగారపుటిసుక. అది హిరణ్మయ పర్వతముల చాలు. అది వానిలోని సముద్ర గతమైన భాగము.

ఆ ప్రదేశమును గుర్తించుకొని సువర్ణ యంత్రము చేపవలె నలుడెసలకు ఈదసాగెను. దశదిశలకు విద్యుద్వార్తలనిపెను. బాణాసుర యంత్రముతో శోధించెను. ఎందుండియు ప్రతి వార్తలురాలేదు. కాని అరిగిన యెల్లచోటులను బంగారపు టిసుకలును, ఒక్కొక్కచోట బంగారపు ముక్కలును గూడ కానవచ్చుచుండెను. చుట్టుప్రక్కల పదిమైళ్ల దూరము దాక గాలింపఁబడెను. ఎందును వీరభద్రునిజాడ కానరాలేదు. పోయిపోయి యీ యంత్రము విపరీతవేగముతోఁ పరువెత్తుచున్న యొక జలప్రవాహముతోఁబడెను. అది భీకరమైన యుష్ణవాహిని. అది అచ్చోటి యొక పర్వత గర్భమునుండి వెడలి సముద్రపు టడుగునకుదిగి. యెత్తునుండి జాతీన కార

ణమున భయంకర వేగము కలదై యీ సువర్ణయంత్రమును ఈడ్చుకొని పోయెను. కాని విద్యుద్వేగముచే నందుండి బయలుపడులోపున ప్రేమవతి దారితప్పి పోయినది. తప్పించుకొని స్థల పరీక్ష చేయునప్పటి కామె తాను నీటమునిగినచోటికి ఏబదిమైళ్ల కవ్వలనుండెను. అచ్చోట నేలను శోధించుచుండఁగా బాణాసుర యంత్రపు రాగిగొలుసులు ఊబిలో చిక్కుకొని పైకిరాలేదు. ప్లతమనో హరిణులతో క్రిందికిదిగి పరిశీలింపఁగా నది వీరభద్రుడు తేనరిగిన సువర్ణపు కణికలుగల యోడ యయ్యెను. అతఁడొక ధృవాంశములతో నాస్థానమును గూడ గుర్తించుకొని ప్రేమవతి ఉష్ణవాహినిని తాఁకకుండ, దాని వలని సుడి గుండములలోఁ బడకుండ మెల్లగా తా నావాహిని బయలుదేలుచోటికి వచ్చి దూరమున మఱియొక కొండను గాంచెను. విద్యుత్కాంతతా పర్యతముపైఁ బడినవి. అందలి కొన్నిభాగములు పచ్చని కాంతులతో ధగధగాయ మానముగా మెఱయఁజొచ్చెను. ఈ పచ్చనిదంతయు శుద్ధసువర్ణము ఈకొండ రెండున్నరమైళ్ల యెత్తున్నది. దానికవ్వల మఱల ఊబి. ఆ యాబిని, ఈపర్యత పార్శ్వములను వీరభద్రునికై శోధించి ప్రేమవతి దానికి పదిమైళ్లదూరములో నున్న మఱియొక పర్యతమును సమీపించెను. దానియందును వీరభద్రుడు కానరాలేదు. ఆకొండ కవ్వలిపార్శ్వమున బాణాసుర యంత్రము ఊబిని పరిశీలించుచుండఁగా నామృద్ధర్భమున యంత్రపుగొలుసు మఱల చిక్కుకొనెను. ప్లతమనో హరిణులతో నా గొలుసును విడిపించుటకై లోనికరుగఁగా నదియొక వాడియైన యినుపక త్తికి కొంకిపడియుండెను.

అదియే వీరభద్రుని విహంగము. ఎల్లరును ఉబ్బి గంతులు వైచిరి. పుతమనో హరిణులతో దానికడకేగిరి. “వీరభద్రా! వీరభద్రా!” లోపలినుండి మాటరాలేదు. అభేద్యముగా మూయబడిన యా విహంగములోనికి పైనుండి శబ్దములు చొరలేవు. ప్రేమవతి యంత్రమును లాగ బోయెను. అప్పటికి అది విద్యుచ్ఛిలలకు అంటుకొని పోయి నట్లు విశదమైనది. ఎంత ప్రయత్నించినను లోపలినుండిశబ్దము వచ్చుటలేదు.

ప్రేమవతి కే యుపాయమును తోచలేదు. యత్నించి యత్నించి తుట్టతుడకు ఆయంత్రపార్శ్వమున రాగితేకులతో నొక చిన్నగుడారమును జలాభేద్యముగా నిర్మించెను. కొన్ని పుతమనోహరిణులతో తానును విజ్ఞాన శృంఖలయుఁ గొంత మంది పరివారమును నందుఁ బ్రవేశించి యంత్రసహాయ ముతో విహంగమునందొక సారంగమును గల్పించిరి. కాంత శిలవలన నా విద్యుద్విహంగమునం దెట్టి విప్లవములు కలిగినవో యని జాగ్రత్తో పరిశీలించి తగిన సంరక్షణ మొనర్చుకొని లోనఁ బ్రవేశించిరి. వీరభద్రుఁడందు స్థార కములేకుండఁ బడియుండెను. విహంగమును శోధింపఁగా వేఱొక యెనమండ్రుగూడ నట్టిస్థితిలోనే యుండిరి. నాడిని పరి శీలించి, కదలికవలన ప్రమాదము పొరయదని తెలిసికొని వారిని ముందు గుడారములో చేర్చి యా గుడారముకడకు సువర్ణ యంత్రమునుదెచ్చి అప్రమాదముగా నందు ఎల్లరను ప్రవేశపెట్టిరి. వెంటనంటియే యుండు చికిత్సకి ఎల్లరకును వైద్యోపచారములు కావించుచుండెను. వీరభద్ర విహంగము

నందలి పదార్థములను శోధించుటకు వ్యవధిలేదు. గుఱారమును అట్లే బంధించియుంచి ఎల్లరును బయలుదేరిరి. రెండు గంటలలో సువర్ణయంత్రము మఱల నీటఁదేలినది. దిక్కుచనివలన నా ప్రదేశము రామభద్రుఁడున్న తావునకు ఏబది మైళ్ల దూరములోనున్నట్లు తేలినది. తీగలులేని విద్యుద్వాత్తలు వెంటనే రామభద్రునకుఁ బంపఁబడినవి. సువర్ణపర్వతముల విషయము అతనికిఁ దెలుపకున్నను, వీరభద్రునిస్థితిని గూర్చి సంపూర్ణముగా దూరశ్రవణ యంత్రములతోనే సంభాషణలు నడచినవి. మఱియొక గంటకాలములో రామభద్రుఁడు వీరిని కలసికొనెను.

పదియేడవ ప్రకరణము.

వీరభద్రుఁడును రామభద్రుఁడును తమ జీవితములను మానవోద్ధరణమునకు సమర్పించుకొని ప్రేమవతికడనే నిలువఁగోరిరి. సంతోషముతో ప్రేమవతి దీని కంగీకరించెను. మగవాండ్రెవ్వరును దక్షత లేరన్న జంకు దీనితో తీటిపోయెను. ధృతరాష్ట్ర యంత్రములు రెంటియందును జేరి పదునార్వు రాంధ్ర సేవకులుండిరి. వారును ప్రేమవతి పరివారములో చేరిరి. శాంతమహాసముద్రములో నప్పుడప్పుడు మునిగినోయిన యోడలును పదులకొలఁది ప్రేమవతి నొకాదళమునకుఁ జేర్పఁబడుచుండెను. వానిలో బొత్తుగా శిథిలములైన యోడలలోని గట్టి భాగములను నూతన నొకా నిర్మాణమునకు ఉపయోగిం

చుచు, కొంచెముగా మాత్రమే చెడినవానికి మరమ్మత్తు లొనర్చి చక్కజేయుచు, నూతన పద్ధతులతో క్రొత్తయోడలనుగూడ నిర్మించుచు నానాటికి ప్రేమవతి తననొకలసంఖ్యను వృద్ధిచేసికొనుచుండెను. అనవరతశోధనలనలన సముద్ర గర్భమునందు అనంతముగా గనులు దొరకుచుండెను. సముద్రమునందు ప్రమాదముల నందినవారిని సర్వదా వెదకి వెదకి రక్షించుచు నందుండి పనివాండ్రనుగూర్చికొని వారికి ఏ దేశము లోను దొరకని అధిక భృతిని, అనుకూలములను అమర్చి ప్రేమవతిపనులు జరిగించుచుండెను. వీరభద్రుని విహంగమునఁ గల ప్రపంచ పటములును ఇతర పరికరములును సంశోధింపఁబడి యార్షదీప్తమునకుఁ దేబడినవి. పనులు చక్కగా సాగుచుండెను.

ఎచ్చట ఏ గనియున్నదో అందెందఱెందఱు పనిచేయుచున్నారో రాణికిని మంత్రికిని సేనాధ్యక్షకును, కోశాధికారికిని మాత్రమే తెలియును. గనులలోనికి ఇతరులను జేర్చునప్పుడును, అందుండి వెలికిఁ దెచ్చునప్పుడును జలాంతర్గాములు నీట మునుగుచు తేలుచు సముద్రమున చాల దినములు సర్వ దిక్కులను తప్పదారులను పోయిపోయి తుదకు నీటమునిగి పదిదినములు అటునిటు సంచరించి పిదప నియమితస్థానము చేరును. అందువలన నే గని యెచ్చోటనున్నరో నిర్ణయింప వీలుకాదు. దిక్కుచనిగాని స్థలనిర్ణయమున కుపకరించు నెట్టి సాధనములుగాని గనులు త్రవ్వ ప్రదేశములో నుండవు. గనియందు ఒక కూలివాఁడు నెల దినములు మాత్రమే పని చేసి రెండునెలలు ఆర్షదీప్తమున విశ్రాంతి నొందును. అన్ని

గనులును ఏకరూపముననే యుండుటచే తేలికగా పనివాండ్రు సహితము స్థలవిభేదమును గుర్తింపనేరరు. ఎచ్చోట నెట్టి గని యున్నదో యెవ్వరును తెలుపజాలరు.

ఇట్లు అమోఘములైన కట్టుదిట్టములతో పనులు జరుగుచుండెను. వెండి, బంగారము, రాగి, మున్నగు సమస్త లోహములును, అమూల్యమైన నవరత్నములును కొండల పొడుగు రాసులై ఆర్ష ద్వీపమును నింపి వైచుచుండెను.

మానవ హృదయమునందలి ప్రమోహ శక్తులవలన నన్యదేశీయులు లార్ష ద్వీపమున కాపదలు కూర్చునెడల ఆత్మ సుఖక్షాణము విధాయకము. అందులకై యమోఘములైన విద్యుచ్ఛక్తిములతో ప్రేమవతి ద్వీపమునకు కోటఁగట్టెను. దీవిచుట్టునుగల జలగర్భమునను, ద్వీప భూభాగముచుట్టును ప్రాణాంతకములగు విద్యుద్భాణము లమర్పఁబడినవి. పోరు పొడమునేని బ్రహ్మ శిరోనామకాస్త్రము ఒకటి యినుప కవచములను బాణములను ధరించినవారి నెందఱునైన ఆకర్షించి తనకు అంటుకొని పోవునట్లు బంధించివేయును ; ఒక్కటిని మానవుఁడు తాకెనేని, వాని స్పర్శగల సమూహమంతయు విఠాకు చెందును ; మఱియొకటి యగ్ని స్వరూపమై శత్రువులను దహించివేయును ; రక్తమున మాలిన్యముగూర్చి కొన్ని నాగాకారముగల బాణములు నాగాస్త్రములగును ; విషవాయువులను గలిగించి కొన్ని వాయువ్యాస్త్రములగును. ఇట్లు ప్రాచీనశాస్త్రములందుఁ జెప్పఁబడిన సర్వవిధములైన యస్త్రశస్త్రములను సిద్ధముచేసి ప్రేమవతి ఆర్ష ద్వీపమును శత్రు దుర్భేద్యము కావించెను. అందుండువారు తన యను

మతిలేక యవ్వలకు పోలేరు. అవ్వలివారు తన యనుమతిలేక పోనికిరాలేరు. ప్రమాదమైన పరనూనవాంతః కరణమువలని దొంగలను నివారించుటకై సరియైన మానవత్వమందని మోహంఘలకొఱకు ప్రేమవతి యిట్లు నిరోధములు కల్పించ వలసి వచ్చెను. ఇంతకును మాటుమాల నేటి పాటనై చిన ప్లున్న ఏ దేశమార్గమునకును ననుకూలింపని చోటులోని యీ ద్వీపమువలన నెవ్వరికిని ప్రమాదములు పొసంగగూడదు. ఇచ్చటకు రావలసినవారును అంతవఱ కెవ్వరునులేరు. కాని ఏమటి యుండరాదు.

ధనములు చేకూఱినవి. అపారముగా వచ్చుచున్నవి. కాని యీ ధనమెవ్వరిది? పరమేశ్వరునిది.

పరమేశ్వరుని సృష్టివలన మానవున కేమి ప్రయోజనము? సృష్టిచేత ఊడిగములు చేయించుకొనుచు సృష్టియందు ఈశ్వరుని, తనయందు లోకోత్తరమైన యీశ్వర కళను చూచుకొని తద్రీతిని తన జీవితమును నిఖిల మానవుల కును ఉత్తేజకమగునట్లు చేసికొనవలెను.

“తనయందు నిఖిల భూతములందు నొకభంగి నమ వర్తనంబున జరుగు” గుణము తనలో పుట్టవలెను.

“విజ్ఞాన శృంఖలా! విజ్ఞాన శృంఖలా! మన మాశయములందు మొదటిభాగము సిద్ధించినది. ఇంక మానవ ప్రకృతిని మార్చివేయు పని నారంభింపవలెను. పద! పద!”

విజ్ఞా—ఎక్కడకు—పద—నలెను?

ప్రేమ—వీర రామభద్రాదుల ప్రపంచపటములున్నవి. మనమును ఒక్కసారి నవఖండ మండితమైన యీ భూలో

కమునంతను విహంగయానమునఁ బరిశీలించి యవ్వలి కార్యమునకు దొరకొందము.

విజ్ఞా—ఎన్ని విహంగములు? ఏమేమి ప్రయత్నములు?

ప్రేమ—నాకుఁ దెలియదు. నా హృదయమంతయు మానవోద్ధరణారంభమును భావసుధ నాని మత్తిల్లియున్నది. ఏమి కావలయునో అన్నియు నీవు సిద్ధపఱుపుము. పరుగుల మీఁద పని కావలెను.

విజ్ఞా—అక్కా! ఇదేమి? నీపని కార్యాచరణ పద్ధతులకు విరుద్ధమగుచున్నది?

ప్రేమ—భావ పరంపరలు దుర్వార వేగముతో ప్రసరించి మానవాత్మను ఉద్వేగము నందించునప్పుడు శాంత గుణము పరుగెత్తి పాటిపోవును. అప్పుడు విజ్ఞానశక్తియొద్భవము కూర్పవలెను.

అపారములైన ధనములతో ప్రేమవతియు, విజ్ఞాన శృంఖలయు కరుణదేవియు రాగి, అల్యూమినము, మాంగ సీసు—వీనితోఁ జేయఁబడిన, నూతన ధృతరాష్ట్రయంత్రమున బయలుదేరిరి. వీరభద్రుఁడు కొన్ని యుత్తరములతో లలితా మహాదేవిని, ఆర్ష తీర్థులవారిని, ఆర్ష విజయాలను దర్శించుటకు పెద్దాపురమునకుఁ బంపఁబడెను. ఆర్ష ద్వీప పరిపాలనమును దానికిఁజేరిన గనుల విమర్శనమును అమోఘశాసనికి అప్పగింపఁబడెను. క్రొత్తగనులను శోధించుపని ప్రకృతిదేవిమీఁదఁ బడెను. రామభద్రుఁడు ఆకాశవిహారములు చేయుచు ఆర్ష ద్వీపమును శత్రునావలు ఏవియు చొరకుండ విచారించుకొను

పనిమీఁద నియమింపఁబడెను. అర్థ ద్వీపములోని ధనములను జలాంతర్గాములలోఁ గొనిపోయి ప్రమాణ ప్రారంభదినము ల్లో తాము శుద్ధముచేసి కవాటములు కీలించియుంచిన మృతాన్ని పర్వతపు గడులలో రహస్యముగా నిక్షేపించి యుంచుటకు మహాలక్ష్మి నియమింపఁబడెను. ఎల్లరును తమ తమ కార్యములు నెఱవేర్చు చుండిరి.

సమస్త భూమండలమును చుట్టుతిరిగి ఒకనాఁడు ప్రేమ వతి “విజ్ఞానశృంఖలా! ఆ దక్షిణ మహా సముద్రములోని లక్ష యోజనముల విస్తీర్ణముగల మహాఖండమే నాకు నచ్చినది.”

విజ్ఞా—చలిముం చెత్తి కొనిపోవు నా ద్వీపమేమి ప్ర యోజనము?

ప్రేమ—మానవబుద్ధికి అలవికాని పనిలేదు.

విజ్ఞా—పై రుపంటలులేవు. చెట్లుచేమలుకావు. త్రాఁగ నీళ్లులేవు; మండు వేసవిలోఁగూడ భూమిమీఁద నూరడుగుల యెత్తు మంచుగడ్డలు. తిమి తిమింగలములు తప్ప ఏప్రాణియు నందులేదు. చేరినను బ్రదుకలేదు. ఇట్టి జీవాంతకమగు భూమిలో?

ప్రేమ—ఈ పురాణములు చాలించు. ప్రకృతి సూత్ర ములు ఉపకరించునేని మానవబుద్ధికి అలవికానిదిలేదు. సముద్ర గర్భమున పట్టణములు నిర్మించినబుద్ధి జీవవినాశము కావించు యముని దిశలో—ఆ దక్షిణ మహాసముద్ర ఖండమునఁ గూడ— ఏల మానవ నివాసములు కల్పింపలేదు?

విజ్ఞా—దక్షిణధృవమే భూమికి దక్షిణముననున్న భా

గము. ఈకష్టములచేతనే పెద్దలు దానిని యమలోకమని యుందురు. మానవులను గొనిపోయి యమధర్మరాజు పట్టణము చేర్చుమని నీ వనుచున్నావు? ఎవ్వరును ఆమంచుకరుళ్ల గుండ అక్కడకు చేరనేలేరు.

ప్రేమ—మఱియు మేలాయె. ఇతరులకు దుర్గమమగుటచే మనసొత్తులకు ట్లేమము.

విజ్ఞాన—జనులక్కడకు చేరుటెట్లు?

ప్రేమ—నాయు విమానములమీఁదఁ గొనిపోవుదము.

విజ్ఞాన—శత్రువులు మాత్రము విమానములమీఁద రాలేరా?

ప్రేమ—అప్పుడు విమానములమీఁదనే మనమును వారిని నిరోధింతము. చరిత్రలో ఓడల యుద్ధములు చదివితమి; భూమిమీఁది యుద్ధములు చదివితమి. నడి యాకాశము లోని మనుష్యులతోడి యుద్ధములను ఇంకను చరిత్రము లెఱుంగవు. మనమట్టి వారితో యుద్ధమునకు డీకొండము.

విజ్ఞా—ఇదియూ నీ ప్రేమరాజ్యముయొక్క పర్యవసానము?

ప్రేమ—ప్రేమము ఎప్పుడును అప్రేమమును నశింపఁజేయును—వెలుగువలన చీకటి వలెనే! అజ్ఞాన తిమిరమును హతమార్చుట ప్రేమజ్యోతి వికాసమువలననే పొసఁగును.

విజ్ఞా—నీవు విమానములతో జనులను గొనిపోయినను ఆచలిలో వారు గడ్డకట్టుకొని పోవుదురు. ఒకవేళ దానికి తట్టుకొన్నను ఆహారములేక నశింతురు.

ప్రేమ—నేను వారిని ఉన్నిపరుపులలో దూర్చియుంచు
నును. విమానములు ప్రతిదినమును ఆహారమును కొనిపోవును
విజ్ఞా—చలితో వణకుచు పరుపులలోదూటి బొమ్మలై
పోయి వారేమి చేయంగలరు ?

ప్రేమ—అజ్ఞాన పూరితములైన యితర మానవ నివా
సములలో లోకాదర్శకమగు నూతన సంఘబీజములను విత్తి
మొలపించి పెంచుటకు వీలులేదు. అనితరిగమ్యమైన తావున
నే భావినూనవ సంఘసన్యమునకు మనము బీజా వాపనచేసి
మొలపించి చీడపట్టకుండ పెంచవలెను :

విజ్ఞా—ఏబదిడిగ్రీల యుష్ణమున్నను మనకు చలియని
యనిపించును. అట్టి సమయములో అంతకంటెను నూట యిరు
వది డిగ్రీలు తగ్గి దిగిపోయినచోట జీవాణువులు బ్రదుకునా ?

ప్రేమ—అవును. శీతకాలములో నచ్చటివేడిమి శత
మానపు కొలతను -75° . కాని శీతల నిరోధకమైన పై పొట
తో తిమింగలము లట్టి నీట జీవించునప్పుడు అట్టి పై పొటతోనే
యంగీలుతోడిగి మనుష్యులును ఏల జీవింపలేరు ?

విజ్ఞా—మనుష్యులు జీవించినను ఆమంచుగడ్డలలోపల
పంటలు పండవలదా ?

ప్రేమ—పంటలు పండనిచో విమానములు ఆహార
మును తెచ్చునని నేను చెప్పలేదా ? జపానును ఇంగ్లాండును
నెల్లు జీవించుచున్నవి ?

విజ్ఞా—నీపట్టుదలను విడువదా ?

ప్రేమ—అట్టి అన్యమానవ స్పర్శలేని శుద్ధ వాయు
వులను, దుష్టగుణ సంపర్కమునకు చోటియని వివిక్త ప్రదేశ

మును నేను వదలఁజాలను. ఇది శత్రువులు చొరరాని దుర్గమువంటిది. ఉత్తమ మానవసంఘ నిర్మాణమున కిదియే యద్వితీయానుకూలములు కలది.

ఇంచుకయోచించి ప్రేమవతి యిట్లుపలికెను :—

“ చెల్లీ ! ఈ మాటవిను. భూమినిత్రవ్వకొని లోతుకు పోయిన కొలఁదిని ఉష్ణము హెచ్చును. అచ్చోట భూభాగమున మైలులోతున సారంగముకల్పించి యందు మన యంత్రశాలలను విద్యాశాలలను నిర్మితము. ఆరోగ్యరక్షణకు వలసిన సమస్త సదుపాయములను శాస్త్రీయముగా సమకూర్తము.

విజ్ఞా—మైలులోతున పురనిర్మాణమా ?

ప్రేమ—మైలు ఎత్తుండు నిండ్లు వందలకొలది యంత స్థలతో సామాన్య మానవులే నిర్మించుకొనఁజాలుచున్నప్పుడును, స్థలముచాలక భూగర్భమనెఱుఁటలుపన్ని పట్టణముల దిగువను బండ్లు నడపింపఁజాలు చున్నప్పుడును, ప్రకృతి శాస్త్రములశక్తి కిది మాత్రము అసాధ్యమగునా ?

విజ్ఞా—అట్లయినయెడల నట్టి పట్టణ నిర్మాణమునకు గల పరిశోధనల నివృద్ధి చేయుదము.

ప్రేమ—ప్రాచీనాంధ్ర దేశమున అమరావతిలో సుప్రసిద్ధమైన విశ్వవిద్యాలయ ముండెడిది. త్రివిష్టపదేశపు విద్యాలయములు దానిఫక్కిని నిర్మింపఁ బడినవి. మనము ఈ విద్యాలయమునకు అమరావతీ విశ్వవిద్యాలయమని పేరు పెట్టుదము. దక్షిణ ధృవమునకు మఱిల పోవుదము పద.

విజ్ఞా—తథాస్తు ! సమస్త సన్మంగళాని భవంతు !

పదు నెనిమిదవ ప్రకరణము

విహంగయానము ప్రేమనతికి ఆర్ష ద్వీపమును చేకూర్చెను. విహంగయానము సముద్రమధ్యమున నాపన్నులైన వారికి రక్షణము కూర్చుండెను. విహంగయానము సముద్రములకు కావలికాచి జలాంతర్గాముల సంగతి యెరులకుఁ దెలియకుండ నుండునట్లు కాపాడుచుండెను. విహంగయానము శత్రువులు ఆర్ష ద్వీపము వంకకు రాకుండ చూచుచుండెను. విహంగయానము భూప్రదేశములను శోధించి భావికార్య సాధములకు సోపానములు నిర్మించుచుండెను. జగన్నాథుని సేవతో నారంభమై, కాశ్యాదిక్షేత్ర సంచారములవలన పవిత్రమై విహంగయానము జగదుద్ధారణకు నేడు పూనుకొన్నది. నాగరక ఖండములందు క్రమక్రమముగా విహంగ వృత్తాంతము ఇంచుక తెలియవచ్చినది. అనేక చిత్ర విహంగములు శాంతమహాసముద్రమున సంచరించుచున్నవని నావికులు నానా దేశములలో వెల్లడించుచుండిరి. విహంగ రక్షితులైన యాపన్నులు ఇవి యంత్రవిహంగములని తమతమ దేశములలో నద్భుతముగా వానినిగూర్చి ప్రకటింపసాగిరి.

క్రమక్రమముగా విహంగ వృత్తాంతము లోకవిదితమయ్యెను. ఎవ్వరో పుణ్యాత్మురాండ్రు కొందఱు యంత్ర విహంగములను నిర్మించి సముద్రములలో నపాయకరములగు వట్టలయందు లోకసేవ యొనర్చుచున్నారని జగమెల్లెడల

వార్తలు వ్యాపించెను. కొందఱు వారు దేవతాంగనలని
తలంచిరి. మఱికొందఱు వారు మానవమాత్రులే యని నిశ్చ
యించిరి. తాను ప్రసాదించిన యసంపూర్ణ జ్ఞానకారణమున
మానవుఁడు అజ్ఞానియై చరించి యాపదలు తెచ్చిపెట్టుకొను
చుండుటచే, ఈశ్వరుఁడు వారి రక్షణకై యిట్లు ఎల్ల
యెడల భటవర్గమును నిర్మించి సంరక్షింపవలసి వచ్చు
చున్నదని వేఱొక కొందఱు చమత్కరించిరి. విజ్ఞాన ఖను
లైన ప్రకృతి శోధకులు ఈ విహంగ మర్మములను దెలిసికొని
తమ దేశములను ఉన్నతదశకుఁ గొనిరా నుత్సహించిరి.
పండితులు ఒండొరులకు జాబులు వ్రాసికొనిరి. ప్రసంగములు
జరిపిరి. పత్రికలకు వ్రాసిరి. తుట్టతుడకు పదిమందియు నొక్క
చోట సమావేశమై కార్యనిశ్చయము చేయుట మంచిదను
కొనిరి. పండిత మహాసభ యొక్కటి అమెరికాలోని ఛికాగో
పట్టణమున జరిగెను. భూగోళములోని యెల్ల దేశములనుం
డియు సుప్రసిద్ధపండితు లీ సభకు విచ్చేసిరి. 27-10-1803
నాఁడు సభ ప్రారంభింపఁ బడినది. సభాభవనము ఆ పట్ట
ణమునందలి యొక మేడలోని ముప్పదిమూడవ యంతస్తు.
సభాభవనము ప్రేక్షకులతో క్రిక్కిరిసి యుండెను. అటువేల
మంది జనులు ఆ విశాల సభాభవనము నలంకరించిరి. సరిగా
పదునొకండు గంటలకు సభ యారంభింపఁబడినది. పండితులు
నాలుగు పెద్ద వలయాకారముగా నుండిన బల్లలచుట్టును
కుర్చీలపైఁ గూరుచుండిరి. బల్లలమీఁద నానావిధములైన
పరిపక్వ ఫలములును, టొఫ్టెలు, బిస్కెతులు మున్నగు
నాహార పదార్థములును, తేనీటితో నిండిన పింగాణి పాత్ర

లును, కత్తులు, చెమిచాలు మున్నగు పరికరములును సమృద్ధిగానుండెను. అధ్యక్షుడిట్లు ప్రారంభోపన్యాసము నొనఁగెను :—

“మిత్రులారా! వ్యయప్రయాసలకోర్చి ప్రపంచములోని దిద్దేశములనుండియు నిటకు అరుగుదెంచిన మీకు వందనము లాచరించుచున్నాను, అఖండ విద్యానిధులును, అమృత యంత్ర నిర్మాతలును, మానవోద్ధరణ దీక్షా పరతంత్రులునునగు మీకు స్వాగతము. అల్పజ్ఞుడనైన నేనీ యధ్యక్షపదవికి అనర్హుడనయ్యెను, కార్య విచారణము మీ యందే లీనమై యుండుటచే నామమాత్రముగా నేనీ స్థానమున నుండఁజాలిన వాడను. ప్రకృతమున మహత్తరమైన సమస్య యొక్కటి మనల నెదుర్కొన్నది. తర్కాదివిద్యలకు సంబంధించిన సమస్యలను పరిశీలించి బుద్ధి చతురతమెఱయ పూర్వపక్ష సిద్ధాంతరూపముగా విషయ గ్రహణమునకు దారిచూపుచు శాస్త్రములు రచించిన భరతవర్షపు పండితులు ఇట్టి యుక్తి చదువులతోనే విద్యార్థుల బుద్ధికి వాడిమి గలిగించి మెఱయించుచున్నారు. అట్టి సంప్రదాయములవలన కుశాగ్రబుద్ధులైన భరతవర్షీయులు నేడు ప్రకృతి శాస్త్రములను తిర్కించుచు నూతన యంత్ర నిర్మాతలగుటచే సదృశములైన వాయు విమానములును, జలాంతర్గాములును మన సముద్రములన్నింటిని చుట్టఁబెట్టుచున్నవి. తీరాలు లేకయే దూర శ్రవణమునుకూర్చు విద్య యద్వితీయమైనది. అందు ప్రకృతి నిలయమను పెద్దాపురములోని యొక సంస్థ భరతఖండమునకు—వేయేల? ఈ ప్రపంచమున కంతకును—

తిలకాయమానమై యున్నది. చారి సేనభకు ఆహ్వానించితిమి గాని నయోవృద్ధులగు ప్రకృతి నిలయాధ్యక్షులీ దూర ప్రయాణమునకు సాహసింపలేక పోయిరి.

“ వాయువిమానములను గూర్చినది నేటి ప్రధాన విషయము. ఈ విశాల సభాభవనమునందు చేరిన పండితేతరులైన ప్రేక్షకులకొఱకై కొన్ని సామాన్య విషయములను దెలుపనిండు. నీటిమీఁద పడవలు తేలియాడుచున్నవి. జల సముద్రములు మన భూమిచుట్టును ఉన్నవి. అట్లే వాయు సముద్రము భూమ్యుపరిభాగమునంతను ఆవరించినది. చేపలు జల సముద్రములో జీవించు జంతువులు. మనుష్యుఁడు వాయు సముద్రములో జీవించు జంతువు. నీటిలో పడవల నెక్కి ఎట్లు పోగలమో అట్లే వాయుసముద్రములోఁగూడ తేలి నడవఁగల యోడలను మనము నిర్మింపలేమా యన్నదియే నేటి విషయము. భారతవర్షీయులు ఇట్టి యోడలను నిర్మించి లోకమును ఆకర్షించినారు. వాయువులోఁ దిరుగు ఓడలకు విమానములని వారు పేరుపెట్టినారు. నాకుఁజూడ విమాన నిర్మాణము అంత దుర్ఘటమైనదికాదు. వేయి ఘనపుటడుగుల వైశాల్యముగల నీరు 1,000,000 ఔన్సులు తూఁగు ననుకొనుఁడు. వేయి ఘనపుటడుగుల వైశాల్యముగల యొక యోడ 500,000 ఔన్సులు తూఁగుననుకొనుఁడు. సమాన వైశాల్యముగల యీ రెంటిలో ఓడకంటె నీరు ఎక్కువ బరువు. కాఁబట్టి అట్టిస్థితిలో ఓడ తేలును. మఱియు నీ యోడలో 499,990 ఔన్సుల బరువు వేసిననుగూడ నది మునుంగదు.

“అల్లుకాక నీటిబరువు 1,000,000 ఔన్సులును, ఓడ బరువు 1,000,001 ఔన్సులును అగునేని ఓడ మునుంగును. సమానపు కొలతగల నీటికంటె తక్కువ బరువుగా నున్నంత సేపును ఒకవస్తువు నీటతేలును. హెచ్చినచో మునుంగును.

“అట్లే వేయిఘనపుటడుగుల వై శాల్యముగలవాయువు 1200 ఔన్సులు తూగును. వేయి ఘనపుటడుగుల వై శాల్యము గలిగియు నొక విమానము తూనికకు 1000 ఔన్సులే అగునేని అది గాలిలో తేలుచు ఎగిరిపోగలదు. సమాన వై శాల్యముగల గాలికంటె తక్కువగా తూగగల విమానము సాధ్యమగునేని మనము విమానయానము చేయవచ్చును,

“సామాన్యపు గాలికంటె వేడిగాలి తేలిక. కాబట్టి కాగిదపు బుట్టలలో దీపముపెట్టి వదలినప్పుడు దీపపు వేడిమికి లోనిగాలి తేలికయైపోవును. అప్పుడాబుట్ట పైకెగురును. ఇదియే విమానపు బుట్టలలోని కీటుకు.

“ఈ పద్ధతి ననుసరించి 5-6-1783 లో మాంటు గోల్ఫ్ ఫియిరి యనునాతడు ఒక బుట్టను ఉన్నిగుడ్డపై కాగిదము పూసి సిద్ధముచేసెను. దానిని గాలికంటె తేలికయైన గడ్డిపొగతోనింపి ఆకసమునకు ఎగురవైచెను. అది యెగిరెను. దానిని చూచి రాబర్టు అను నొకడు ఇట్లు యోచించెను? “చల్లగాలికంటె వేడిగాలి తేలికయైనది; వేడిగాలికంటె గడ్డిపొగ తేలికయైనది. అట్లే ప్రపంచములోని వాయువు లన్నింటిలో హైడ్రోజన్ అనబడు జలవాయువు తేలికయైనది. కాబట్టి ఈజలవాయువుతో బుట్టను నింపినచో అదియు ఎగురగలదు.”

“ఇట్లు యోచించి 29-8-1783 లో రాబట్టు బల వాయువుతో నింపిన యొక బుట్టను ఆకసమునకు వదలెను.

“ఒక మనుష్యుడు నూటయేబది పౌనుల తూనికఁ గలిగియుండుననుకొనుడు. మూడువేల ఘనపుటడుగుల వైశాల్యముగల జలవాయువు పడునైదుపౌనుల తూగును. కాబట్టి మూడువేల ఘనపుటడుగుల వైశాల్యముగల యొక బుట్టను జలవాయువుతోనింపి, పైన నొక మనుష్యుని కూరుచుండఁ జెట్టినయెడల వీని మొత్తపుబరువు (150+15)—నూట యరువదియైదు పౌనులు అగును. అట్లే సమాన పరిమాణము గల గాలి అనఁగా 3,600 ఘనపుటడుగుల పరిమాణము గల గాలి మూడువేల ఔన్సులు—(అనఁగా దాదాపు 225 పౌనులు) తూగును. కాబట్టి గాలికంటె బుట్టయు బుట్టలోని మనుష్యుడును చేరి తేలికై తేలిపోవుదురు. ఇట్లు యోచించి 1783 అక్టోబరునెలలో రోజియర్ అను వాడు అట్టిబుట్టలో ఆకాశగమనము చేసెను. దీనివలన కొంత సాహసము పొడమినది. 1784 లో 52 అడుగుల పొడుగును 32 అడుగుల వెడలుపును గల విమానమొకటి నిర్మింపఁ బడినది. ఇది తేలుటకు జలవాయువు ఉపయోగింపఁ బడినది.

“క్రమ క్రమముగా నిట్టి విమానములు ప్రాంసుదేశీయులనాకర్షించెను. కాని జలవాయువునకు దీపము తగిలినయెడల నది భగ్గుమని మండిపోవును. తుట్టతుదకు ఈ విమాన నిర్మాత అట్టి యగ్నిప్రమాదముచే మరణించెను. గాయలేయను నాతఁడును, మ్యాస్క్ అనునాతఁడును, లెన్నాక్సుఅను నాతఁడును నిట్టివిమాన నిర్మాణమునకు తరువాత పూనుకొన్న

వారు. అందు గాయిలేగారి విమానములలో నొకటి 432 అడుగుల పొడుగుగలది. సముద్రములో నీడు ప్రధానజంతువు చేప. వాయుసముద్రము నందును చేప యాకారమే ఈతకు అనుకూలించునని ఎల్లరును తమ విమానములను మత్స్యకారమున నిర్మించిరి. కాని నేటి భరతవర్షీయుల విమానములు పక్షి యాకారముగలవి. మన విమానములు ఒకటి రెండు గంటలకంటె నెక్కుడుకాలము పనిచేయలేవు. భరతవర్షీయుల విమానములు దినములు—ఫక్షములు—మాసములు—సంవత్సరములు, కడచినను చెక్కు చెదరుటలేదు. వారిని ఈ విమానపద్ధతి నడుగఁగా మాకుఁ దెలియదనుచున్నారు. ఎవ్వతెయో యొక బాలిక దేశాంతరము పోయినదట! ఈ మర్కములు ఆమెకుమాత్రమే తెలియునట! నిజమునకు విమానములు శాంతసముద్రములో కానవచ్చుచున్నవి. ఒక విమానమును పడఁగొట్టి యంత్రశోధన చేయవలెనని బహు ప్రయత్నములు జరిగెనుగాని డెబ్బదియైదు మైళ్ల దూరమేగుగుండ్లు ప్రయోగించు ఫిరంగులకుఁ గూడ నా విమానములు మాటు మసలినవి. వారు ఆ మర్కము మనకు చెప్పరు, దొరకరు; మనప్రయత్నము లన్నియు బూడిదలోబోసిన పన్నీరువలె వ్యర్థములైనవి. కానిండు! మానవబుద్ధికి అసాధ్యమైన దేదియులేదు. శాస్త్ర నిపుణులైన మీ రెల్లరును సునిశితమైన మీబుద్ధితో భరతవర్షీయుల తాతవంటి మహా యంత్రమును గల్పింపఁగలరు. ఈ విషయ మిప్పుడీ పండిత ప్రకాండులచే చర్చింపఁ బడుఁగాక.”

పండితుడు. ౧—జలవాయువు అగ్ని ప్రమాదములకు

కారణము. హెలియము అను వాయువు జలవాయువుకంటె నాలుగింతలు బరువుకలది. కాని నిప్పులలో పెట్టినను దీనికి ప్రమాదమురాదు. దీనిని ఉపయోగింతము.

పండితుడు. ౨—హెలియము సూర్య బింబములో నున్నదిగాని భూమండలమునలేదు. ఉన్నను దానిని తీయుటకు వ్యయము దుర్భరము. కాబట్టి జలవాయువునే యుపయోగింపక తప్పదు.

పండితుడు. ౩—భారతీయ విమానములలో వాయువే వాడబడుటలేదు. మనమును అట్లే చేయరాదా?

పండితుడు. ౪—వాయు విరహితమైన బోలు పాత్రము లోహనిర్మితముగా నొనర్చినచో సరిపోదా?

పండితుడు. ౧—లోహపాత్రమునకు బరువుపెచ్చు.

పండితుడు. ౨—అల్యూమినియముతో నిర్మింతము.

పండితుడు. ౧—అప్పటికిని బరువే. కాదని మిక్కిలి పలుచగా చేసినయెడల నది పైగాలిబరువుచే తునిగిపోవును.

పండితుడు. ౨—అవును. అంగుళమునకు పదునైదు పౌనుల బరువుతో స్థలవాయువు అట్టిపాత్రమును అణచివేయును. విసరుతోడి నడకకును, గాలివానల వలని ప్రళయములకును అది అసలే తాళదు.

అధ్యక్షుడు—కాబట్టి జలవాయువే మిఠకండఱకును సమృతము.

అందఱును—ఇప్పటికి అంతే.

అధ్యక్షుడు—చేప యాకారముగా మన విమానములు ఉన్నవి. పక్షియాకారముగా భరతవర్ష యుల విమానమున్నది.

పండితుడు. ౧—సముద్రములందు తిరుగుటకు చేపకు ఈశ్వరుడు చేప యాకారమునే ఇచ్చెను. వాయుసముద్రమును సముద్రమేకావున చేపవంటి యాకారమే శ్రేష్ఠతరము.

పండితుడు. ౬—జలసముద్రములో నీచుటకు చేపలను, వాయుసముద్రములో నీచుటకు పక్షులను ఈశ్వరుడే సృజించెను. కాబట్టి భరతవర్షీయుల పక్షియాకారమే ఈశ్వరేచ్ఛకుఁ దగినది.

పండితుడు. ౭—ఇచ్చట వేదాంతములతో పనిలేదు. సముద్రములందు ఓడలను చేపవలె నడపుటలో మనకు అనుభవముఉన్నది. పక్షులను నడపించు అనుభవము మనకు లేదు. మనకుఁగల జ్ఞానమునుబట్టి కార్యనిశ్చయము చేయవలెను గాని ఊహలమీఁద సాధముల నిర్దిష్టపరాదు.

ఎల్లరును—మత్స్యకారమే యుత్తమైనది.

పండితుడు. ౮—జలవాయువును వాయుదుర్గమముగా సంచలకెక్కించి విమానమునకు బంధింతుము. అప్పుడా సంచలు ఎగిరి క్రింది విమానమునుగూడ ఎత్తుకొని పోవును.

పండితుడు. ౯—అట్టిసంచలు సాగి పెద్దవగుటకు తగియుండవలెను. పైకెగిరిన కొలఁదిని వాయుభారము తగ్గును. ఆభారము తగ్గినకొలఁదిని సంచలలోని జలవాయువు ఉబికి యుబికి, సంచిని పగిలిపోవునట్లు చేయును.

పండితుడు. ౩—1,000 ఘనపుటడుగుల గాలి

భూమిమట్టమున 75 పౌనులు తూగును.

10,000 అడుగుల యెత్తున 55 ,,

20,000 అడుగుల యెత్తున 40 పౌనులు తూగును
30,000 ,, 28 ,,

పై కెగిరినకొలదిని గాలికి బరువుతక్కువ. పై నొక్కుడు తగ్గిన కొలదిని సంచులు ఉబుకును. కాబట్టి సంచుల కొక ద్వారముపెట్టి యందుండి క్రమక్రమముగా జలవాయువువదలి వేయవలెను. లేదా మడచిన సంచులు సేకరించి పెట్టుకొని ఉబికినకొలది క్రొత్తసంచులలోని కాజలవాయువును నింపవలెను. లేదా బిగువు హెచ్చినప్పుడు తెఱచుకొని, బిగువునడలు నప్పుడు మూసికొనిపోవు ద్వారములను సంచులలో నమర్చిన యెడల సంచులు ఉబికి పేలిపోవు.

పండితుడు. ౪—అవును శీతమువలన సర్వవాయువులు క్రుంగిపోవును; వేడిమి హెచ్చినప్పుడు ఉబుకును. ప్రయాణములలో ఇట్టి శీతోష్ణ భేదములవలన గలుగు మార్పులకును ఈపద్ధతి పనికివచ్చును.

పండితుడు. ౫—సంచులచుట్టును నన్నని తీగెను వలవలెచుట్టి ఒకచిక్కమువలె చేసినయెడల సంచులకు సంరక్షణ కలుగును. ఇట్టి చిక్కమునకు ఒకబుట్టను వ్రేలాడగట్టిన యెడల మనుష్యులును సామానులును ఇట్టి యుబుకుటవలని ప్రమాదములేక ఆ బుట్టలో సుఖముగా ప్రయాణము చేయవచ్చును.

అధ్య—భూమికి ఎంతయెత్తున ప్రయాణము చేయవలెను ?

పండితుడు. ౬—అది యంత్రపు బరువును బట్టియుండును. యంత్రము పదివేలయడుగుల విస్తీర్ణము కలదియని

తలంపుడు. దానిబరువు నూరుటన్నులని యనుకొనుడు. ఎత్తు ఎక్కిన కొలఁదిని గాలికి బరువుతగ్గును. ఏయెత్తున పదివేల యడుగుల గాలి నూరుటన్నులబరువు తూఁగునో అంతయెత్తు దాఁక యంత్రము ఎగిరిపోయి యచ్చట నిలుచును. అందుండి తెల్లు, తెఱచాపలు, లేదా మరలుపెట్టి యంత్రమును వలసిన దిక్కుకు నడపించుకోవచ్చును.

అధ్య—విమానమును కోరుకొన్నంతయెత్తుకు ఆకస మున ఎక్కించుట యెట్లు ?

పండి. ౧—నాకొకటి తోచుచున్నది. ఇంత యిసు కనుగూడ కొనిపోవుడు. ఎక్కినంతయెత్తు యెక్కిన తరువాత ఇంకను పైకెక్కవలయునేని ఆ యిసుకను నేలకు త్రోసి వేయుడు. అప్పుడు విమానము తేలికయై పైకెక్కును. అట్లే సంచులలోని జలవాయువును కొంత వదలివేసినయెడల దానికి తగినట్లుగా విమానము క్రిందికి దిగును.

అధ్య—విమానము ఎట్టి యాకారమును కలిగియుండ వలెను ?

పండితులతీర్పు—గాలిని త్రోసికొని విమానముపోవును. కాబట్టి విమానము ఎంత సన్నముగానుండునో వాయుఘర్షణ అంత తక్కువగా నుండును. చేప యాకారము సన్నమై పొడు గుగా నుండును. అట్లే యంత్రముగూడ సన్నమై పొడుగుగా నున్న యెడల ఘర్షణ తక్కువగును. తిత్తులను జలవాయువుతో నింపినప్పుడవి గుండ్రము తేఱును. కాబట్టి విమానము చేప యాకారమునుదాల్చి గుండ్రము తేఱియుండవలెను.

అధ్య—నాకొక్కటి తోచుచున్నది. ఒక్కటే పొడుగు పాటి జలవాయువునంచి ; దానిచుట్టును తీగెలవల ; ఆ వలకు వ్రేలాడఁగట్టఁబడి సామానుల తొట్టె.

పండితులతీర్పు—అవును. ఒక్కటే జలవాయువునంచి ఇసుక అక్కఱలేదు. చేపముక్కులో ఒక పెద్ద స్థలవాయువు నంచి ; చేపతోకలోఁగూడ నట్టి స్థలవాయువులే కల మఱి యొకఁగంచి. బరువు కావలసినప్పుడు ఈ సంచులను గాలితో నింపుఁడు ; లేనిచో ఇవి “ ఖాళీ ”.

అధ్య—అట్లే తీర్మానితము ; మఱియు చేపముక్కు లోని సంచినుండి గాలిని వెడలించినచో ముక్కు తేలికగును. అప్పుడు విమానము పైకిలేచును ; అట్లే తోకలోని సంచి నుండి గాలిని వెడలించినచో తోక తేలికగును. ఈ రీతిగా మనము పైకెక్కుట, క్రిందికి మఱలుట ఇట్టి వ్యాపారములు చేయరాదా ?

పండితులతీర్పు—అవును. మఱియు దారి పొడుగునను మనకు స్థలవాయువు అపారముగా దొరకును. యంత్ర సహాయమున ఈ రెండు సంచులను వలసినప్పుడెల్ల దట్టించి స్థలవాయువుతో నింపుకో వచ్చును. జలవాయువునకు మాత్రము తగినంత కట్టుదిట్టములు పొసఁగును.

అధ్య—ఈ లెక్కను నేనొక విమానమునకు లెక్కలు చెప్పుదును. జలవాయువు 300,000 ఘనపుటడుగులు అగు నేని దీనికి తిత్తికి 260 అడుగులపొడుగు ; 60 అడుగుల వ్యాసము కావలెను. ఇట్టి యంత్రములో మరలుపెట్టి గంటకు

70 మైళ్లు నడపింపవచ్చును. ఇవిగాక 11 టన్నుల బరువు గూడఇది మోసికొని పోగలదు.

పండితులతీర్పు—అవును. ఇంతకును భరతవర్షీయుల నూరడుగుల విమానము పనివేల యేనుగుల బలముతో పని చేయునట! మనతిత్తులు మూఁడేసివాళ్లకు మరమ్మత్తు చేయవలెను. కాని వారి యంత్రములు ఏండ్ల తరబడిగా చెక్కుచెదరక అద్భుతకార్యములు చేయుచున్నవి.

అధ్య—అది వారియదృష్టము ; మన దురదృష్టము. వారిబుద్ధి అట్లు ఫలించుచున్నది. మన చదువులకు మనకు ఇంతకంటె తోచుటలేదు. నేటికి సభచాలించి తేఱు పదు నొకండు గంటలకు మఱల సమావేశ మగుదము.

పందొమ్మిదవ ప్రకరణము.

ఇప్పుడు ప్రేమవతి మునుపటి ప్రేమవతిగాదు. ఇప్పుడామె శాంత మహా సముద్రములోని పదిదీవులకు చక్రవర్తిని. ఆఱువేలమైళ్ల విస్తీర్ణముగల భూభాగమును సముద్ర గర్భము లన్నియును నిష్పాడామె యేలుబడిచే సర్వసంపదలను సమకూర్చుచున్నవి. అందు ఆర్ష ద్వీపము ఆమెకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రము. తనయొద్ద రెండుసంవత్సరములు పనిచేసిన వారిలో తనకు నచ్చిన యుత్తమ గుణాన్వితులు మాత్రమే ఈ ద్వీపములలో నివసింప నర్హులు. భోగభాగ్యములతోఁ దులదూఁగుచు నీమె ప్రజలు ఈమెను దేవతాస్వరూపిణిగా భావింతురు. వేల

కొలఁది యోడలతోను, అసంఖ్యాకములైన యంత్రశాలల తోను, ఒప్పారుచు నీమెరాజ్యము ఆరోగ్యమునకును సత్వేమమునకును నిదానమై సర్వ సంపత్సమృద్ధమై శత్రువులకు దురాసదమై యలరారుచుండెను. స్వనాశ సర్వనాశసూత్రములకు లోనుగాకుండ నీమె పరోపకారపారీణయై లోక సముద్ధరణమునకుఁ బూనుకొని ప్రేమ కిరీటమును ధరించి నిజముగా సార్థకనామ యయ్యెను.—ఛికాగో పట్టణమున సభ జరిగిన మఱునాఁడు ప్రేమవతియు విజ్ఞానశృంఖలయు నిట్లు సంభాషించుకొనిరి.

“ప్రేమవతీ! ప్రేమవతీ! దూరశ్రవణ యంత్రముతో ఛికాగో పట్టణములోని సభావిషయముల నన్నింటిని వింటివి గదా?”

ప్రేమ—విన్నాను! ‘విజ్ఞానశృంఖలా! సర్వమును విన్నాను! సత్వరజస్తమో గుణములలో నింకను తమోగుణమే వారిని ఆవరించియున్నది. తిమింగిలముల క్రొవ్వు వర్తకమునకు పనికివచ్చునని తెలిసికొని వీరే ఆవేట కారంభించిరి. నేఁడు ప్రపంచమునుండి తిమింగిలముల జాతి అస్తమింప నున్నది. ఏనుఁగు దంతముల విలువను వారు తెలిసికొనిరి. అనేక దేశములలో నిప్పుడు ఏనుఁగులే లేవు. అగ్నిపక్షి యీకెలను ధరించుట అందమని యెంచిరి; నేఁడు ఆపక్షులును తగ్గిపోవుచున్నవి. మన విమానములను పడఁగొట్టి శోధింపఁ దలఁచిరి. కాని యింతవఱకును ఈశ్వరుఁడు మనపాలనుండి రక్షించుచున్నాఁడు. వారినే ప్రేలుపెట్టి చూప నక్కఱలేదు. ఇప్పుడు లోకమంతయు తమోంధకారము చేతనే ఆవరింపఁ

బడియున్నది. సర్వనాశనమును గుర్తింపనేరని చదువులు నేటి నాగరకతకు లక్షణములయినవి.

విజ్ఞా—స్పృష్టియందలి జ్ఞానమును మానవాధీనము చేయ యత్నించుట మన జీవితాదర్శము. ఆపని జరుగుచునే యుండెను. ఇంక విచార మెందులకు ?

ప్రేమ—ప్రేమమను గుణము మానవ జీవితాదర్శము కానలెను. ప్రేమ లేనియెడల నా దేశము కొఱకై నీ దేశమును వినాశము చేయుటకు నేను జంకను. సర్వనూనవ సమత్వము నకు పురికొల్పు ప్రేమరాజ్యము వెలయుదాక మన యాశ యము నెఱవేటదు.

విజ్ఞా—నూరులకొలది ఓడలు నిర్మించితివి. వేలకొలది పనివాంఛ్రు నీ గనులలో పనిచేయుచున్నారు. తలచినయెడల నొక్క ట్టణములో భూలోకమునంతను ఖిన్నీ పటలము గావింపఁజాలు నమోఘ శస్త్రములతో నీ రాజ్యములను నీవు సంరక్షించుకొను చుంటివి. నీకు శత్రుభయములేదు. నీ కోర్కెలు ఫలించుచున్నవి. ఈ విచార మెందులకు ?

ప్రేమ—కాని ప్రేమమను రత్నము ప్రతి నూనవ హృదయములోను ఇంకను ప్రజ్వలించు చుండలేదు.

విజ్ఞా—నీ పోషణమువలన ఆర్థ ప్రచారకులు నానా దేశములందును వెలసి పేదసాక్షుల నాదుకొనుచు, ఆపన్నులను గాపాడుచు ప్రేమ బీజములను వెలయింపఁగలరు ?

ప్రేమ—ఇల్లులుకఁగానే పండుగ కాలేదు. ఇంతవఱకు ప్రయత్నములైన ఆరంభముకాలేదు.

విజ్ఞా—యత్న మెట్టిదో ఫలమును దాని కనుగుణమైనదే.

ప్రేమ—సాహసియగు తత్వజ్ఞునికి ప్రకృతిదేవత బంటగునని మనము నమ్మితిమి. కార్యాచరణ విధానములను మనమిప్పుడు నిర్ణయింతము.

విజ్ఞా—నీవు మహా రాజ్యవయితివి. శివాజీ చక్రవర్తివలెను బుక్కరాయలవలెను అఖండరాజ్య సంపదల నందితివి. సాటి చక్రవర్తులతో నీవు సమానస్థానము వహింపవలెను. నీ పేరును మన రాజ్యముపేరును ఆ చంద్రార్కస్థాయి గావలెను. ఈపనికి కార్యాచరణ విధాన మిప్పుడు నిర్ణయింప వలసియున్నది. అందఱు దేశపాలకులలో నీవును నొక యగ్రగణ్యుని లోకమున ప్రకటనము గావలెను.

ప్రేమ—నేను నీకేమి పగయొనర్చినానని యిట్లు భాషించెదవు? సన్యాసినినై జగదుద్ధరణకు ఈ తనువును సమర్పించుకొన్న ఈ దీనురాలికి చక్రవర్తులెందుకు? సమానస్థాన మెందుకు? చరిత్రాత్మక మెందులకు? ఇట్టి మాటలాడి నన్నేల దుఃఖపెట్టెదవు?

విజ్ఞా—నామాటల యర్థమును నీవు గ్రహింపలేదు, చక్రవర్తుల సానుభూతిలేక పరరాజ్యములలో మన సంస్థలు వెలయగలవా?

ప్రేమ—మనము నిలుపేదలమయిన ఈశ్వరుని సేవకు రాండ్రము. తుచ్ఛలమైన మనమేమిటి? రాజాధిరాజులకు రాయబారము లంపుట దోమిటి? లలితామహాదేవి తనపేరనే సమస్త చక్రవర్తులకు రాయబారము లంపును.

విజ్ఞా—అనగా మన ధనములను మనము చెప్పినరీతిగా లలితామహాదేవి వెచ్చింపవలె నన్నమాట.

ప్రేమ—మన ధనమేమిటి? పుట్టినప్పుడు మనము ధనము తెచ్చుకొని పుట్టలేదు. పోవునప్పుడు పట్టుకొని పోజోము. తన ధనాగారములలోని తఱుగని ధనములను ఈశ్వరుడు మానవసేవకై మన కప్పగించిరాడు. మానవ హృదయములలోని ఈశ్వరవ్యక్తిని వెలువఱుచు కొఱకై అది మనచేత ఉపయోగింపబడవలసియున్నది. దానికి మన తల్లియైన మహారాణి అధినాయిక. నడుమవచ్చిన మనకు ఊరేమి పేరేమి?

విజ్ఞా—నీ స్వార్థత్యాగము అనితర దుర్లభమైనది.

ప్రేమ—ఆర్థ సమాజమునకు శ్రీ లలితామహాదేవి గారు ఉపాధ్యక్ష. మనకు లభ్యమగునెల్ల ధనములను సమాజముకొఱకు వెచ్చించుట మన సంకల్పము. పెద్దాపురపు జగపతుల రాజ్యము లోక విశ్రుతము. ఉపాధ్యక్షురాలు సమాజము పేర మనము నిర్ణయించు ధనములను మనము నిద్రేశించురీతిని రాయబారముల కొఱకును సంస్థలను దేశములలో స్థాపించుకొఱకును వినియోగించును.

విజ్ఞా—కార్యాచరణ విధానమునకు ప్రధమ సోపానము చక్రవర్తుల సానుభూతి. వారి అనుమతిలేకుండ వారి రాజ్యములలో ప్రవేశించినను అందు గొప్పసంస్థలు స్థాపించినను ప్రమాదములు పుట్టవచ్చును.

ప్రేమ—అవును. చక్రవర్తుల సానుభూతిలేక సత్సంస్థలు ఏ దేశమునందును వెలయలేవు. ఒకవేళ వెలసినను విజృంభింపలేవు. అందువలననే లలితా మహాదేవి సమస్త రాజన్యులతోను రాయబారములు నెఱపి అమూల్యములైన

కానుకలు పంపుచు కార్యములు సానుకూలము చేయవలెను. మహారాజ్ఞి యగుటచే నామెకు అట్టి అంతస్తుగలదు.

విజ్ఞా—మన రాయబారులు అమోఘరాజనీతి ధురంధరులై యుండవలెను. దేశమెఱిగి కాలమెఱిగి చతురత మెఱయ నవకాశములు సృష్టించుకొని చక్రవర్తుల సానుభూతిని మన యాశయములకుఁ గూర్చుగలవారే రాయబారులు కావలెను. అట్టివారు దొరకుట దుర్లభము.

ప్రేమ—అట్టిపేళ్లు ఒకటిరెండు నాకు స్ఫురించుచున్నవి.

విజ్ఞా—వారు ప్రకృతిశాస్త్ర విశారదులేనా?

ప్రేమ—విశారదులన్నది చప్పనిమాట, వారు రూపమును దాల్చిన ప్రకృతి శాస్త్రములేయని చెప్పవచ్చును.

విజ్ఞా—ప్రకృతి శాస్త్రములే సర్వ విషయములందును మానవ జీవితమునకు పరమావధి యని వారు అంగీకరింతురా?

ప్రేమ—అంగీకారము మాత్రమేకాదు. వారు అఖండమైన తమ సంపదనంతను ఆర్థమత ప్రచారముకొఱకు ధారవోసినవారు. మనవలెనే ఆర్థ యోగీంద్రుని యాంతరంగిక కోటికిఁ జేరినవారు. సీ విజ్ఞానము ఎంతవఱకు పోవునో చూతము వారెవ్వరో చెప్పవో?

విజ్ఞా—అట్టివారు చాల మందియున్నారు. అట్టివారు మనగురువులైన విజ్ఞానచక్రు యోగీంద్రులొక్కరు. కాని మహానీయులైన మన గురువులు ఇట్టి రాయబారములకు అరుగ

వలసిన వారుగారు. ఇంకొకటి రెండు ప్రశ్నలడుగుదును. దేశ పరిస్థితులును కాల పరిస్థితులుగూడ కార్యసాఫల్యమునకు నిమిత్త కారణములు. నీ చెప్పినవారికి దేశజ్ఞానమును కాలజ్ఞానమును నేమైన కలదా?

ప్రేమ—వారు మనవలెనే విహంగారూఢులై అనేక పర్యాయములు లోకసంచారములు గావించి యనుభవములు గడించినవారు. భూలోకమునకు పటములుపెత్తి సేకరించిన వారు ; ప్రజల హృదయములందు ప్రకృతి విద్యారహస్యముల యెడ నాశ్చర్యమును బురికొల్పి మనము చేయఁదలచిన పనికి ఇదివఱకే భూలోకమును కొంతవఱకు సంసిద్ధము చేసినవారు. ఈ ఛికాగోసభ వీరి సంచారఫలమే కదా? నాటి టైముస్సు పత్రిక వ్యాసములును తదనంతర చరిత్రమును వీరి విహంగ యాన ఫలితములే కదా? .

విజ్ఞా—అక్కా! ఇప్పుడు తెలిసినది! వారు వీర భద్రుఁడును రామ భద్రుఁడును. ఇందువలననే నీవు మహారాజ్ఞానముఁజివి. వలదని త్రోసివేసి కొన్నను నీ బుద్ధిసంపదకు వలచి ఎన్నఁదో ఒకనాఁడు మహారాజ్ఞాత్వము నిన్నువచ్చి చుట్టుకొనక మానదు. ఎంత యమోఘముగా యోచించి ఁవి! వీరరామభద్రులకంటె నుత్తములైన రాయబారులు మనకు నభూతో నభవిష్యతి. వీరరామభద్రులకును ఇంత కంటె సంతోషకరమైన పని మఱియొకటి యుండదు.

ప్రేమ—వీరు తమకున్న లక్షల సన్నింటిని వెచ్చఁ బెట్టిరి ; కాని క్రొత్తధనములు కూర్చుకొనుటకుఁగాదు. దశ దిశాసంచారములు కావించిరి ; కాని వినోదము కొఱకుఁ

గాదు. భూలోక పటములను సంపూర్ణ వివరములతో నెలయించిరి ; కాని దిగ్విజయము కొఱకుఁగాదు.

విజ్ఞా—అట్లయ్యును ఇప్పుడు వారి యనుభవమే మన యమూల్య ధనము ; వారి లోకరక్షాపరత్వమే లోకములకు నిజమైన వినోదము. వారు వేసిన సుజ్ఞాన బీజావాపనమే ప్రకృతి శాస్త్రముల దిగ్విజయ ఫలసిద్ధికి మూలకందము.

ప్రేమ—ప్రకృతి సత్యములను గూర్చి జనులకు ఉద్బోధనము కావించు పనిని ఈశ్వరుఁడు వారికిని మనకును పంచి పెట్టెను. ధనాశా ప్రేరితులమై రహస్యశోధనలు చేయుచు సముద్రగర్భమున మనము అణఁగి పడియున్నప్పుడు ఆర్ష యోగీంద్రుని ప్రేరణచే వీరు విహంగములెక్కి విశ్వ సంచారులై ప్రపంచము నంతను అద్భుతాంబుధి నోలలాడించిరి. ప్రజలలో నుత్సాహముతో ప్రకృతి విద్యాబీజములను నాటుటకు సర్వమానవ హృదయ డేత్రములను సంసిద్ధముగావించిరి.

విజ్ఞా—మనలో సమానముగా నిట్టి శాధ్యతను వహించిన యీ వీరభటులు నీయడుగులకు మడుగు లొత్తుచు నీనూజ్ఞలను శిరసావహింపఁగలరు.

ప్రేమ—అఖండ విద్యాసంపన్నులైన యీ చతుర మతులు మహారాజుల సానుభూతిని మన కార్యములకు తప్పక కూర్తురు. మఱియును ప్రతి రాష్ట్రములోనియు ఊరూరను పల్లెపల్లెను శాస్త్ర సంబంధమైన యద్భుతములు ప్రదర్శించుచు నుపన్యసించి వీరు మానవ హృదయములందు ప్రకృతి విద్యాభిలాషను నెలకొల్పి సమర్థులు. లలితా మహాదేవి

రాయబారులై నానా రాజసందర్శనము చేయుటకు వీరిని నియమింతును.

విజ్ఞా—తప్పక అట్లు చేయుము.

విజ్ఞా—ఇప్పుడు ప్రబోధము కలిగించుట యొకరి పనియు, దానికి ధనసంపాదనము మఱియొకరి పనియు నైనది.

ప్రేమ—ఈధనముతో ఈ ప్రబోధమును జీవలోకము నందు పాపగించుటకు ఇంకను కార్య విభజనము కావలెను. ఒక చక్రవర్తిని తక్కిన చక్రవర్తులతో సఖ్యము నెఱపి సంస్థల సంస్థాపనకు పూనుకొన వలెను.

విజ్ఞా—ఈపని శ్రీ లలితా మహారాజ్ఞి గారి కొసఁ గితివి.

ప్రేమ—సంస్థలు స్థాపింపఁబడిన తఱువాత వానిని నడపుటకు ప్రకృతి విద్యాచతురుడైన పండితులుగావలెను.

విజ్ఞా—ఈబాధ్యత ప్రకృతి నిలయమువారికి అప్పగించి తివి. మన గురువర్యుని శిష్యులలోని పట్టభద్రులైన యార్జునను (శ్రీ) విజ్ఞాన చతులవారిట్లు లోక కల్యాణమునకై విదేశముల కంపఁగలరు.

ప్రేమ—ప్రకృతి విద్యులను మానవజీవితమునకు సమన్వయముచేసి నడపింపఁజాలెడి తత్వ విశారదులు గావలెను.

విజ్ఞా.—వీరే జగద్గురువులైన ఆర్షతీర్థలవారి యాంతరంగిక శిష్యులు.

ప్రేమ—అన్ని పనులును ఒక్కరితలనే యుండుట యుక్తముగాదు. యంత్రములలోని కీలు కీలును తనకృత్యము సరిగా నెఱవేఱినప్పుడే అది నిజమైన యంత్రమగును.

కాబట్టి ప్రబోధకులు, ధనము, అధికారబలము, శాస్త్రబలము, తత్త్వబలము నని మనపనికి అయిదంగములు ఏర్పడుచున్నవి.

విజ్ఞా—జగత్సృష్టికి పంచభూతముల వలెనే. కానివీని నన్నింటికి సమన్వయించి నడపించుటకు యంత్రచోదకుఁ డొక్కఁడు కావలెను. నీకుఁడప్ప ఒరులకు ఆపని సాధ్యమగు నది కాదు. అప్పుడు ప్రేమవతిగారు మహారాజ్ఞి యగును.

ప్రేమ—పని ప్రారంభము కానిమ్ము. సంఘటనలను బట్టి తరువాతి సమస్యలను ఎదుర్కొందము.

లోకసేవ వెంటనే ప్రారంభమైనది. పెద్దాపురములోని యధికారులపేరనే పని పురికొల్పఁబడినది. ఈమె ప్రేమమున కుముందుగా గుఱియైనది ఆసియాఖండము. ఈమె ధనములకు నిజమైన యధికారము పెద్దాపురములోని యార్జ సమాజము వహింపవలెను. ఈమె కార్యములకు పరరాజ్యములలో సాను కూలములు కల్పింపవలసినది లలితా మహాదేవి. జగపతీంద్ర రాజ్య రమాధౌరేయ యగు లలితామహాదేవి ఆసియా ఖండములోని సమస్త రాజేంద్రులకును అమూల్య రత్నములును అనంత సువర్ణములును కానుకలొసఁగుచు రాయబారములు పంపవలెను. అట్టిరత్నములును సువర్ణములును ప్రేమవతి వలన సమకూర్పఁ బడవలెను. ఆర్షయోగీంద్రుని శిష్యులైన మత ప్రచారకులు రాయబారులతోఁ గూడ వివిధ రాజ్యముల కరుగుచుండవలెను.

ప్రేమవతి తాను తలపెట్టిన పనిపట్ల ఆలస్యమునకు ఓర్చునదికాదు. ఆమె యాజ్ఞచే ఇట్టి యేర్పాటులకు సన్నాహ

ములు క్షణములో పూర్తియయ్యెను. తంత్రీవార్తలతో కార్య సాధనోపాయములు ప్రేమవతి నిర్ణయించెను. ఒకనాటి శుభోదయమున వందలకొలదిగా జలాంతర్గాములును విహంగములును కోరంగిచేరెను. లలితా మహాదేవి రాయశారీయై వీరభద్రుడు అమూల్య ధనములతో పెద్దాపురమునుండి బయలుదేటి, వాహినీపతి యను నోడ నధిష్ఠించెను. మూడు పక్షాలపుట్టడలు వాహినీపతిని సంరక్షించుటకై సాయము కూర్పబడెను. రెండు జలాంతర్గాములు ఈ యోడను వెంట డించి వచ్చుచుండెను. రెండు విహంగయంత్రములు ఈయోడలకు ముందుగా ఆకసమున నెగిరి ప్రమాదములు రాకుండ కనిపెట్టుచుండెను. రెండు విహంగయంత్రములు ఓడలకిరుప్రక్కల కావలి కాయుచుండెను. మూడు విహంగయంత్రములు ఓడలవెనుక ప్రక్కనిలిచి అటునుండి ప్రమాదములు పొసంగకుండ చూచుకొనుచుండెను. మిగిలిన జలాంతర్గాములును విహంగములును నందందు నిలువబడెను. ఇట్టి సన్నాహములు కూర్చి ప్రేమవతి లలితామహాదేవిచే రాయశారములంపించెను. వాహినీపతియందు ఆర్ష ప్రచారకు లెందఱేని చేరిరి. ప్రకృతి నిలయమునందాటితేటిన పట్టపరీక్షా ధురీణులును ననేకు లిందున్నారు.

ఇట్టి సన్నాహములతో వాహినీపతి కోరమండలమునకు రాజధానియగు కోరంగిరేవునుండి బయలుదేటినది. క్రమముగా నీ నౌకాబృందము కొన్నినాళ్లకు బ్రహ్మాదేశమును చేరెను. అచ్చటి రాజులకు కానుకలొసంగబడెను. వారి సానుభూతి సంపాదింపబడెను. ఆరాజులు లలితామహా

దేవికి మఱల కానుకలొసఁగిరి. కొందఱు ఆర్షప్రచారకులును ప్రకృతి నిలయపు పట్టభద్రులును ఆరాజుల కప్పగింపఁబడిరి. రాజాదరణమున నందు వసించుచు ప్రకృతివిద్యలను ఆర్ష సత్యములను నందు వెలయించుట వీరిపని. వీరిపోషణకగు వ్యయమంతయు పేరునకు లలితా మహాదేవియే వహించును. ఇట్టి సంధిషరతులు కల్పించి వాహినీపతి బ్రహ్మదేశమునందు కొన్ని దినములు విడిసెను. ఆకాలములో అనాథ రక్షణశాలలు రెండు స్థాపింపఁబడినవి. వృద్ధులు, అంధులు, రోగులు మున్నగువారి కొక రక్షణశాలయు, దిక్కులేని బాలబాలికల కొక రక్షణశాలయు నిట్లు స్థాపితమైనవి. ప్రకృతి విద్యాలయ మొక్కటి వెలయింపఁ బడినది. ప్రకృతి విద్యాలయమున నెల్లరకును ఉచితముగా అన్నవస్త్రములిచ్చి చదువు చెప్పదురు. వీని రక్షణకై తీగెలులేని దూరవార్తా హాఠిణియొక్కటియు నొక జలాంతర్గామియు, నొక వాయువిమానమును వలసిన ధనమును ఒసఁగఁబడెను. సముద్రతీరపు పట్టణములలోనే ప్రారంభ సంస్థలు వెలయింపఁ బడినవి.

అటువెనుక వాహినీపతి మలయాద్వీపకల్పము, సయాముదేశము, యవద్వీపము, మున్నగు నా ప్రాంతములలోని సమస్త స్వతంత్ర రాజ్యములను సంచరించెను. ఈరీతిగా ఉత్తర మహాసముద్రమువఱకు వాహినీపతి సంచరించి ఎల్లచోటులను ప్రకృతి నిలయపు పట్టభద్రులను, ఆర్ష ప్రచారకులను నెలకొల్పినది. ఒక్కొక్క విమానమును జలాంతర్గామియుఁగూడ నందుంపఁబడెను. లలితామహాదేవి యొసఁగిన యమూల్యములైన కానుకలకు లొంగిపోవని రాజేంద్రుఁ

హౌక్యమును ఎందును లేడయ్యెను. అట్లే వివేకవతియును మఱియొక యోడ యిట్టికీతి సన్నాహములతోనే పారసీకము యవనము, కపిలము, గాంధారముమున్నగు పశ్చిమపుడెస నున్న సముద్రప్రాంత దేశములకు రామభద్రునివెంట ననుపబడినది.

ప్రకృతి శాస్త్రవేత్తలును, ఆర్ష విద్యాధురంధరులును విదేశముల కేగినంతనే కార్యములు తీరబోవు. వీరిపోషణకు తగినంత ధనము మాటిమాటికి చేరుచుండవలెను. మదాంఘులైన యధికారులనుండియు, కొన్నియెడల మనుష్యాశనులైన యనాగరకులనుండియు వీరిని సంరక్షించు చుండవలెను. అందులకై లలితామహాదేవి పేరున ప్రేమవతి పెద్ద సిబ్బందిని ఏర్పఱిచి వారిచేత నిరంతర విహంగయానములు చేయించుచుండెను. పరోపకార నిమిగ్నులై ప్రేమతత్వమును ప్రకృతి స్వరూపమును జనులకు బోధించుచు నితర విషయములలో నెంతమాత్రమును సంబంధము కల్పించుకొనకుండ తామరాకుమీఁది నీటిబొట్టువలె కాలము గడపుకొనుచు దేశమున ప్రబోధమును గలిగించి యద్భుతమును బురికొల్పి చరించుట ప్రచారక ధర్మముగా నిర్ణయింపబడెను.

రాజాదరణమున నార్షసంస్థలు వెలసిన ప్రతిపట్టణములోను ఆర్ష సమాజము పేర సనేకమందిరములు నిర్మింపబడినవి. అందు మొదటిది పేదలైన వృద్ధులకును వికలాంగులకును అవయవశైథిల్య కారణమున సంపాదించుకొని జీవింపనేరని వారికిని నివసింప తావోసఁగి అన్నవస్త్రములిచ్చి రక్షించు నాశ్రయస్థానము. రెండవది రోగులకు ఉచితవైద్య

శాల; ఇందు ఆర్ష వైద్యమును తద్దేశపు వైద్యమును గూడ నెఱపఁబడును; మూఁడవది అనాధరక్షణశాల; నాలుగవది ఉచిత విద్యాశాల. ఇందు ఎల్లరకును అన్నవస్త్రములిచ్చి పుస్తకములిచ్చి ఉచితముగా ప్రకృతివిద్యలు నేర్పబడును; అయిదవది ఆదరించు దిక్కులేని పసివాండ్రకు ఆశ్రమము. ఆఱవది కర్మాగారము; ఇందు యంత్ర సహాయమున వస్త్రములుగేయు మరలు, కాగిడములుచేయు మరలు మున్నగు నాదేశమునకు వలసిన పెక్కు మరలుండును. పట్టణములోని కూలికంటె కొంచెము తక్కువగా నిందలి పసివాండ్రకు దినభృతి యొసఁగఁబడును. కూలిపని దొరకనినాడు ఎవ్వఁడైనను నిందువచ్చి పనిచేయవచ్చును. చేసిన పనినిబట్టి కూలి నిర్ణయింపఁబడును. ఇట్టిరీతి సంస్థలు ప్రకృతి నిలయపు పట్టభద్రులచేతను ఆర్ష ప్రచారకులచేతను నిర్వహింపఁబడుచుండెను.

మఱియొకరీతి ప్రచారముకూడ నిట్టి పట్టణములందు ఆరంభింపఁబడెను. నూరేసియిండ్ల కొక్కొక్క ఖండముగా సంస్థలుగల పట్టణములన్నియు విభజింపఁబడెను. విద్యాలయములోని విద్యార్థులు ఖండమున కొక్కొక్క బృందముగా విభజింపఁబడిరి. ఉదయమునను సాయాహ్నమునను ఈ బృందములు తమతమ ఖండములకరిగి విచారణలుచేసి నిస్సహాయులైన యాపన్ను లెవ్వరైన నున్నచో కనుఁగొని చేతనైన సేవ చేయవలెను; లేదా ఆ గ్రామములోని యార్ష సమాజాధ్యక్షునకుఁ దెలుపవలెను.

ఆర్ష నిలయములు వెలయింపఁబడిన దేశములలో మఱి

యొకరీతి ప్రచార మారంభింపబడెను. అఱవ ప్రకరణము నందు కాకినాడలోని గంట స్తంభముకడ సంభాషించుకొను చుండిన యువకు లిరువురును ఆర్షప్రచారకులైరి. ప్రేమవతి వీరికి నొకాపట్టణములను విమాన పట్టణములను నిర్మించి యిచ్చెను. మఱియు ఈజడ ప్రకృతిలో నడఁగియుండిన మహా ప్రభావములను వెలువరించి ప్రజలలో ఎట్టియెట్టులు అద్భుతాత్మాచూములు కూర్ప వలనుపడునో అట్టి సాధనముల నన్నింటిని వీరికి సమకూర్చెను. సర్వదా నానాదేశ సంచారములు కావించుచు నార్షనిలయ పరిసరములం దధికముగను దూరప్రదేశములందు కొంచెము తక్కువగను ప్రబోధము కలిగించుట వీరిపని. అట్లే రాజమహేంద్రపురవాసులగు రామమూర్తియు విశ్వరాధమును వేంకటేశ్వరుఁడును గూడ వీరిలో చేరిరి. వీ రెల్లరును సంసార తాపత్రయములలో మునిగి జీవితకాలమునంతను దారారాధనయందే వ్యర్థపుచ్చునొల్లక బాల్యముననే ఆర్షసన్యాసులై ప్రజాసేవకు దీక్షుగైకొనిరి.

మత ప్రచారమును విద్యా ప్రచారమును ఆర్షరక్షణమును ఏకకాలముననే ప్రతి దేశమునందును ఆరంభింపబడెను. జనులు ఎవ్వరి మతమును వారు అనుష్ఠింపవచ్చును. కాని ప్రేమ సూత్రముతో సర్వసూత్రము సముద్ధరణపు క్రియకు భంగము రాకుండునట్లు ప్రాచీనమత సిద్ధాంతములను వారు సమన్వయింప వలెను.

ఆర్షతీర్థలవారు ప్రజలలో ప్రకృతిశాస్త్ర చర్చలను పురికొల్పుటకొక యుపాయముగా జనాభివృద్ధి సిద్ధాంతమును ప్రకటించినప్పుడు శుష్కవేదాంతులెల్లు చెలరేగిరో అట్లే

యీ నూతన సంస్థలకు జడిసి ప్రతిదేశమునందును శుష్క-
వేదాంతాలు బయలుదేటి అర్థప్రచారకులను మాంత్రికు-
లనియు దయ్యాలమారులనియు, దూషింపసాగిరిగాని శుద్ధ
వర్తనులై రాజాశ్రయమున వర్తించు వీరికి ఇట్టి మూఢుల
ప్రచారమువలన నెట్టి నష్టమును గలుగలేదు.

ఈరీతిగా ఆసియా ఖండమున మొట్టమొదట ప్రచార
మారంభమైనది. ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞుల యద్భుత సంఘట-
నలును ప్రచారకుల యద్వితీయ సుగుణ ప్రభావమును ప్రతి
దేశమునందును తలచిన దానికంటె పదింతలుగా సత్ఫలముల
నొసంగెఁజాలెను. సముద్రతీర భూములలోనేగాక దేశమంత
టను నిట్టి సంస్థలను స్థాపింపఁగోరుచు దేశాధిపతులే లలితా-
మహాదేవిని వేడుకొనఁజొచ్చిరి; అట్టిసంస్థల కగువ్యయ
మును గూడ తామే భరింతుమనియు వారు విన్నవించుకొను-
చుండిరి. క్రమక్రమముగా సంస్థలు పెరిగిపోవుచుండెను. దేశ
మెల్లెడల నివి యల్లుకొనుచుండెను. వాని వ్యయమునకు అపా-
రముగా నా దేశాధిపతులచే సుక్షేత్రములైన భూములును
ఒసంగఁబడుచుండెను. “జగత్తు సత్యము; శాస్త్రము దానికి
కీలకము; తపస్వియైన మానవునకు జగములు బంట్లు; ప్రేమ
మే లోకకల్యాణములకు మూలసూత్రము” అని దేశదేశ
ముల యందును విద్యార్థులు చెప్పక చెప్పకొనుచుండిరి.

కాని ఊరూరను విశ్వవిద్యాలయములు నెలకొల్పుట
సాధ్యముకాదు. ప్రకృతి నిలయపు పట్టభద్రులవలన నించు
కించుక విద్యలు విదేశములలో వెలసినను అధికవిద్యలకు ఒక
కూడలి యవసర మగుచున్నది. ఈ సమస్యను సాధించుటకై

ప్రేమవతియు విజ్ఞానశృంఖలయు అమరావతీ విశ్వవిద్యాలయ నిర్మాణమును దక్షిణాధ్యవమున నెప్పుడో పూర్తికావించి యుంచిరి. నేడు వీరు ఆదిక్కునకు యాత్రను మఱల సాగించిరి.

విదేశములందలి యార్వ సంస్థలలో ప్రాథమికవిద్య పూర్తియైనతరువాత సందలి విద్యార్థులలో గుణమునను దెలివిని నుత్తములైనవా రందఱును అమరావతీ విశ్వవిద్యాలయమున కు బంపఁబడుటకు ఏర్పాటు కావింపఁబడెను. దీనివలన ఆసియా ఆఫ్రికాఖండములలోని సంస్థలనుండి వేలకొలది విద్యార్థులు ఉన్నతవిద్యలకై దక్షిణాధ్యవమున కరుగుచుండిరి.

యిరువదియవ ప్రకరణము.

ఛికాగో పట్టణమున రెండవసభ సమావేశమయ్యెను కాలవ్యవధి కలిగినందున పండితులకు విమాన నిర్మాణ పద్ధతులకు అభినివేశము అధికమయ్యెను. అధ్యక్షుఁ డిట్లు సభ నారంభించెను.

అధ్యక్షుడు—క్రిందటి సభయందు జలవాయువును తిత్తులలో చేర్చి విమానములు నడప నిశ్చయించితిమి. తిత్తులు వంగిపోవునని పూర్వపక్షము వచ్చినది. గాలి విసరువలనను గమన వేగముచేతిను తిత్తులు వంగిపోకుండ ఇనుపకజ్జలను తీగవలలను మీటలుగాపెట్టి కార్యము సాగింపవచ్చును. కానిప్రకృతి

నిలయమువారి విమానముల యెదుట మన విమానములు సూర్యనిముండటి దీపములగును.

పండితుడు. ౧—నేను దీనినే యోచించితిని. జల వాయువు అక్కఱలేదు. తాతని విసరి నీటియందు కప్పగంతులు వేయించవచ్చునుగదా. అట్లే విమానమును విసరి గాలియందు సంచారము చేయింపవచ్చును.

పండితుడు. ౨—విమానమును మీరు పైకెత్తి విసరఁగలరా ?

పండితుడు. ౧—అవసరములేదు. భూమిపై నిష్ఠాలు వేసి యంత్రబలముతో అతివేగముగా పరువెత్తించి ఆకస్మికముగా నొకకొన భాగమునంతను పైకి ఆకసమువంకకు నిగుడునట్లు చేసినయెడల గమనవేగమే విమానమును గాలిలోనికి ఏటవాలుగా తూలించి ఎగురునట్లు చేయును.

పండితుడు. ౩—ఇది సాధ్యమైనపనిగా తోచలేదు.

పండితుడు. ౧—ఇంతకంటె సులభ సాధ్యమైనది వేఱొక్కటిలేదు. వేగముగాపోవు నే వస్తువునకేని అడ్డము తగిలినయెడల అదియెల్లు గాలిలోనికి తూలునో అట్లే గమన వేగము వలనను మొనవాలు వలననుగూడ విమానము పైకి లేచును. మఱియు విమానమును కదలించు యంత్రము పని చేయుచునే యుండును గావున గాలిలో ఆ విమానము మొన వాలినదిక్కు ననుసరించి యెగిరిపోవును.

పండితుడు. ౨—అప్పుడది క్రిందఁబడిపోదా ?

పండితుడు. ౧—తాతికి దారమునుగట్టి గిరిగిరిత్రిప్పు నప్పుడది క్రిందఁబడుచున్నదా ? ఒక విమానమునకు భూమ్యా

కర్షణశక్తి పదిమణుగు లనుకొనుడు. విమానవేగము పై
డ్రెండు మణుగు లనుకొనుడు అప్పుడది భూమ్యాకర్షణను
లక్ష్యపెట్టక ఏకొంచెము వేగముతోనో తిరుగుచు నేయుండును.

అధ్య—ఇవి ఊహలుగాని ఆచరణయోగ్యములుకావు.

పండితుడు. ౧—గాలిపటము ఆచరణయోగ్యమై
నప్పుడు ఇదియేలకారాదు? ఆకాలమును త్వరలోనేవచ్చును.

పండితుడు. ౨—మీరు చెప్పనది అసంభవమని
నేను పందెమువేసి చెప్పగలను. మా పూర్వపక్షములకు
మీరు సమాధానము చెప్పినయెడల అప్పటిమాట చూచు
కొందము. విమానము గాలిలోనికి ఎగిరిన దనుకొనుడు. కాని
అది సంచారమునకు పనికిరాదు.

పండితుడు. ౧—పనికివచ్చును. దానికి సాధనము
లున్నవి. మొదటిది సంచార వేగమునకు ప్రత్యేక యంత్రము
లు నిర్మింపబడుట, ఇదియొకటి. పక్షితెక్కలవంటి తెక్కలు
విమానమునకు అమర్పబడి అల్లార్పబడును. ఇదిరెండు.
వేగాధిక్యము పొసగిన తరువాత వడిని నిలుకడగా నుంచుటకు
అంత అధికబలము అవసరముకాదు. ఇదిమూడు.

పండితుడు. ౩—అట్లేఎగిరి గాలిలో పరుగెత్తు నను
కొనుడు. కాని పైకెగిరినతరువాత ప్రమాదములేకుండ క్రింది
కి దింపుటకు శక్యముకాదు,

పండితుడు. ౧—క్రిందికి పడిపోకుండునట్లు భూమ్యా
కర్షణశక్తికి మించిన బలమును మాత్రము మిగిల్చి యంత్ర
జనితములగు తక్కిన వేగములను ఉపసంహరించిన యెడల

వేగము తగ్గునుగాని యంత్రము క్రిందకుపడదు. సుఖముగా క్రిందికి దిగవచ్చును.

పండితుడు. ౪—విమానమును ఎత్తివేయఁ గలిగినంత వేగము వచ్చుదాఁక నేలను నడిపించి పిమ్మట మొసను ఎత్తుమంటిరి. ఇట్టి సంచారములకు పురమధ్యములందు విశాలములైన బయళ్లు దొరకవు.

పండితుడు. ౧—ఆకాలము వచ్చినప్పుడు అట్టి బయళ్లును కల్పింపఁబడును. స్థలము నొరకదనుట యొక యుక్తి కాదు.

పండితుడు. ౫—ఎత్తు ఎగిరిన కొలఁదిని వాయువు పలుచనయగును. యంత్రమును నడుపు బొగ్గును చమురులును వేగముగా సరిగా మండుటకు అచ్చటిగాలిచాలదు. అందుచేత వేడితగ్గి విమానము నేలఁబడి ముక్కలై పోవును.

పండితుడు. ౧—యంత్రసహాయమువలన ప్రతిచోటను వాయువుతో తిత్తులను పూరించుకో వచ్చును. అట్లు సర్వత్ర లభ్యమగు వాయువును వాయుమండలమునుండి తిత్తులకు చేర్చి యణచిపెట్టి ఆ వాయువుసహాయముతో ఎత్తిచోటను గూడ చమురు జ్వలించుటకు వలసినగాలిని కూర్పవచ్చును.

పండితుడు. ౬—తెక్కలు కూర్చుటవలన బరువు హెచ్చును.

పండితుడు. ౧—తెక్కలు పక్షులకు ఎట్లు సహాయపడుచున్నవో మనకును అట్లే సహాయపడును. మఱియు యంత్రముపై కెగిరినప్పుడు అది మున్నుండిన క్రిందితావు వాయుశూన్య మగును. వాయుశూన్యములైన తావులకు అతి

వేగముతో గాలివానలందునలె క్రొత్త వాయువులు వచ్చును. వానివేగము యంత్రగమనమునకు లాభించును. అట్లే తెక్కలల్లార్చుట వలనను వాయువేగము తోడగును. ఇట్లు నూతనమైన వాయువేగ మొకటి మనకు అనుకూలమగును. ఎంతదూరము యంత్రబలముచే విమానము నెట్టఁబడునో దానికి అనుగుణమైన వాయువేగమొక్కటికూడ మనకు తోడ్పడుచు బంటువలె సహాయమొనర్చును.

పండితుఁడు. 2—ఘోరములైన తుపానులు ఎదురుకొట్టినప్పుడు యంత్రము స్తబ్ధమై కదలికలేక నిలిచిపోవును. కదలిక లేక నిలిచినప్పుడు అది నేలపడి భగ్నమై పోవును.

పండితుఁడు. ౧—అట్లు జరుగదు. ఎట్టి తుపానునైన నెదుర్చువేగము యంత్రమునకుండును. సుడిగాలి తిరిగి యంత్రమును నేలకు కొట్టఁజూచినను విమానము దానిని ఎదుర్కొనఁ గలదు.

పండితుఁడు. ౨—గాలిలో ఎగురవచ్చు ననుకొనుఁడు. కాని దానిని మనకు నలసిన యూళ్లకు నడపింప సాధ్యముకాదు.

పండితుఁడు. ౧—తప్పక సాధ్యమగును. చుక్కాని పెట్టి నడపింప వచ్చును. రెండు మీటలును ఒకకజ్జయు నందు అమర్చదము. కుడిమీట నొక్కినచో కుడిప్రక్కకును, ఎడమ మీట నొక్కినచో నెడమ ప్రక్కకును, విమానము తిరుగును. కజ్జను కుడి యెడమలకుత్రిప్పి తెక్కలను సరియైన దారికి మరల్పవచ్చును. అట్లే పైకిని, క్రిందికిని, ఏటవాలుగానుగూడ ఇచ్చ వచ్చినట్లు దీనిని నడపింప వచ్చును.

పండితుడు. ౯—నడపింపవచ్చునని యొప్పుకొందు మనుకొనుడు. అప్పటికిని అమితమైన వేగము కల్పింపబడక యంత్రము. ఆకసమున నిలువఁ జాలదు. అట్లు మహావేగముగా పోవునప్పుడు నడుమ పర్వతాదులు అడ్డము వచ్చినయెడల ఘోరప్రమాదములగును.

పండితుడు. ౧—ఎంతటి వేగమును క్షణముగో నుపసంహరింపవచ్చును. లేదా గుండ్రముగా విమానమును త్రిప్పి వెనుకకు మఱలింప వచ్చును. ఇట్టి నిరోధములు దూరమునుండియే కంటికిఁ గానబడును.

పండితుడు. ౨—దట్టమైన పొగ మంచుగాని మేఘములుగాని నర్జముగాని పడుచున్నచో గజము దూరమున నున్న వస్తువుగూడ మనకండ్లఁ బడదు.

పండితుడు. ౩—మార్గమునకు సంబంధించిన భూగోళశాస్త్ర పటములెప్పుడును విమాన చోదకుడు తనకడనే యుంచుకొనును. క్రొత్తతావుల కేగునప్పుడు తలయందు మెదడుగల ప్రతిచోదకుడును ఇట్టి దృష్టి నిరోధములు లేని సమయముననే ప్రయాణము చేయవలెను.

పండితుడు. ౪—ఆకస్మికముగా మరలు చెడిన యెడల చోదకునకు మరణము సిద్ధము.

పండితుడు. ౫—ఆకస్మికముగా తిత్తి చిల్లిపడినను, జలవాయువు మండిపోయినను నిట్టి స్థితియే. కాని ప్రయాణమునకు ముంగు యంత్రచోదకుడు మరలను పరీక్షించుకొనుట శాస్త్రధర్మము.

పండి ౧౧—శీతోష్ణ భేదములవలన ప్రమాదములు పొసఁగినప్పు డేమిచేయవలెను ?

పండి ౧—తదనుగుణముగానే సంచారమునందు మా ర్పులు కావించుకొన వలెను.

పండి ౧౨—ఇంతచేసినను మీ విమానము గంటకు రెండుమైళ్లుకూడ పోలేదు.

పండి ౧—అది యంత్రముల బలము ననుసరించి యుండును. విమానమును నందలి ప్రయాణికులును సామా నులు గలిసి అయిదువేల టన్నుల బరువగుకొనుండు. ఈ బరు వును లాగికొనుచు విమానము శేషించిన బలముతో సంచ రించును. గంటకు ఇన్నూరుమైళ్ల వేగము దుర్ఘటముకాదు.

పండి ౧౩—విమానమునందు ఇతర పరికరము లేవేమి యుండవలెను ?

పండి ౧—వానిని సులభముగా చేర్చుకోవచ్చును. విమానవేగమును దెలుపు యంత్రమును, ఉష్ణమానియు, వాయుభారము తెలుపు మరయు, దిక్పూచనియు—నిట్టివానిని ఊహకొలఁదిని మనమే కూర్చుకోఁగలము. దీపములు, ఆహార పదార్థములు, వస్త్రములు మున్నగువానిని ఈ పండితసభలో నిర్ణయింపఁ బనిలేదు.

పండి ౧౪—యంత్రము క్రిందికి దిగునప్పటి పరిస్థితు లెట్లుండును.

పండి ౧—గాలికెగిరిన యాకుగాని, గాలిపటముగాని యెట్లు నేలకు దిగునో అట్లే అప్రమాదముగా యంత్రముల

వలని యధిక సదుపాయములతో విమానముకూడ నేలకు దిగవచ్చును.

పండి ౧౫—యంత్రమును కొయ్యతో చేయరాదా ?

పండి ౧—కొయ్యకు ప్రమాదములు హెచ్చు. తేలికయు దిట్టతనమునుగల లోహముతో చేయవలెను.

పండి ౧౬—విడువకుండ ఒక్కబిగిని ఎంతకాలము ఈ విమానము సంచరింపఁగలదు ?

పండి ౧—మనము కొనిపోవు చమురులు నేలబొగ్గు మున్నగు యంత్రమును నడపుటకు వలసిన పదార్థములు అయిపోవుదాఁక విమానము తిరుగుచునే యుండవచ్చును. పిమ్మట క్రిందికి దిగి మరమ్మతులు చేసికొని వలసిన పదార్థములు కూర్చుకొని మఱల ప్రయాణ మారంభింపవలెను.

పండి ౧౭—భరతవర్షీయుల విమానములు సంవత్సరములకొలది ఏకరీతిని నిరంతర సంచారములు చేయుచున్నవి.

పండి ౧౮—వానికి నేలను పరుగులెత్తి మొనపై కెత్తి ఎగురవలసిన యవసరములేదు.

పండి ౧౯—అవి జలగర్భమునను, నీటిమీఁదను, గాలిలోనుగూడ సంచరింపఁగలవు.

పండి ౨౦—లక్ష గుఱ్ఱముల శక్తికూడ వానిని చెనకలేదు.

పండి ౨౧—మన విమానము ఆగిపోయినప్పుడు నేలను పడిపోవలసినదేగాని గంటలకొలది కాలము కదలకుండ ఆకాశమును విడియుటలేదు.

పండి ౨—ఆ కాలమును మనకు రావచ్చును. ఇప్పు

టికి నాకుతోచిన యొక పద్ధతిని మీకు విన్నవించితిని. దీని కంటే వేఱొకపద్ధతి మీకు తెలిసినయెడల వివరింపుడు. పరిశీలించి మానవోద్ధరణమునకు మీరు నిర్ణయించు మార్గముననే పోవుదము.

మొదటిపండితుడు చెప్పినదానికంటే వేఱొకపద్ధతి ఎవ్వరికిని తట్టలేదు. పండిత ప్రకాండల తర్కములు అంతటి తో నిలిచిపోయినవి. ప్రేమవతి కనిపెట్టిన యుగవిభేదక మార్గము బ్రహ్మభేద్యమైన రహస్యమై లోకమును విస్మయము పాలొనరించినది. కాని ఛికాగో పట్టణములోని పండిత సభ అట్టిమార్గమును కనుగొనలేక పోయెను.

ఇరువది యొకటవ ప్రకరణము.

అమరావతీ విశ్వవిద్యాలయము.

అమరావతీ విశ్వవిద్యాలయము స్థాపింపబడెను. ఇది ఎరిబస్ అను అగ్ని పర్వతమునకు ఆఱువేలమైళ్ల కావల భూగర్భమున ఒక మైలులోతున నిర్మింపఁబడినది దీనిపొడుగు ముప్పదిమైళ్లు వెడల్పు ఇరువదిమైళ్లు. వైశాల్యము ఆఱువం దలమైళ్లు. సముద్ర గర్భమునుండియే దీనిలోనికి ప్రవేశించు టకు మార్గము. జలాంతర్గామి సముద్రపునీట మునిగి యొక పర్వత పార్శ్వమునకుఁ బోవును. ఆపార్శ్వమున నొక పెద్ద సారంగము కలదు. ఆ సారంగము భూగర్భము లోనికి వ్యాపించినది. ఆ భాగము సున్నపుమయము, అచ్చోట భూమిపై

పొట అగ్ని పర్వతములవలన పటికరాళ్లతో నేర్పడి రెండువేల యడుగుల మందముగలిగి యుండెను.

ఈపటిక పొటకు దిగువను సుద్ద పొటకలదు. ఇది రెండువేల గజముల మందముగలది, అంగారవాయు మిశ్రితమైన జలములో సుద్దకు కఱగిపోవు గుణముగలదు.

కాబట్టి సముద్రపు నీటివలన భూగర్భమున నిట్టి సారంగ మేర్పడినది. ప్లుతమనో హరిణుల సహాయమువలన ప్రేమవతి యీ సారంగమును రనిపెట్టి యిందుండి జలమును వెడల నడచి తగు ద్వారములు కల్పించి నివాస యోగ్యము కావించెను. లోపలకు శుద్ధ వాయువుల ప్రవేశించుటకు ఏర్పాటులు గావింపఁబడెను.

అమరావతీ విశ్వ విద్యాలయము ఇందు నిర్మింపఁ బడినది. రెండులక్షల మంది జనులకు ఇందు నివాసము కల్పింపఁబడెను. ప్రపంచములోని యూర్ష విద్యాలయముల నుండి ప్రతి సంవత్సరమును వేలకొలది బాలబాలికలు ఉన్నత విద్యలకై యిచ్చోటికి బంపఁబడు చుండిరి. ప్రాథమిక పాఠశాలలును ఇందు చాలకలవు.

ప్రేమవతియు, విజ్ఞాన శృంఖలయు అమోఘ శాసనియి, కరుణదేవియు పీఠభద్రుఁడును రామభద్రుఁడును ఇందే నివసించుచు ప్రకృతివిద్యలను, ప్రేమ తత్వమును లోకమునకు అనుగ్రహించుచుందురు.

ఆనాఁడు అమరావతియందు శీతోష్ణమాని — 630 వేడిమిని చూపుచుండెను. ఆ చలికి త్రాఁగెడి మంచినీళ్లు సహితము వజ్రపు తునుకలవలె నభేద్యముగా గడ్డకట్టుకొని

పోయెను. ప్రమాదకరమైన చలిగాలి ప్రాశాంతకముగా వీచుచుండెను. బైట సంచరించువారి చర్మపు బొంతలమీద మోయరానంత భారముగా మంచు పేరుకొనిపోయి యుండెను. అది యా ప్రదేశములోని శీతకాలపు నడిరేయి. అప్పటికి సూర్యుడ స్తమించి 62 దినములైనది. మఱియొక యటువది మూడు దినములదాక అచ్చట మఱల సూర్యోదయము కాదు. ఈ చలికి ఆప్రదేశమంతయు గడ్డకట్టిన పొగమంచుతో నావరింపబడి యుండుటచే ఒకగజము దూరములోనున్న వస్తువుకూడ కానవచ్చుటలేదు. మంచులేళ్లును, తెల్ల యెలుగు గొడ్డును మాత్రమే ఆ నిశాంధకారమునందు ఆ చలిలో నిరంతర సంచారములు కావించుచుండెను. అట్టి కాళరాత్రియందు అమరావతీ విశ్వ విద్యాలయములోని సాంఘిక సేవాసమితికి చేరిన పదిమంది విద్యార్థులును నొక కాంతామణియు పేరు కొనిపోయిన సముద్రపు మంచుగడ్డలమీద మంచులేళ్లచే లాగబడుచుండిన చక్రములులేని యొక శకటమునెక్కి నడి సంద్రములోనికి ఏగుచుండిరి. వారికాళ్లకు ఎత్తైన చర్మపు మోజాలు మోకాళ్లదాకనుండెను. అందుండి బరువైన ఉన్ని యిజాల్లు పైకి లేచుచుండెను. తలయు ముఖమును పెద్ద బొంతలతోఁ గప్పబడి యుండినవి. వానిదిగువను ఒక దానిక్రింద నొకటిగా మూడుజతల నానావిధములైన వాయు నిరోధకములగు నుష్ణ పరిధానములుండెను. ఆవేషమునుబట్టి వారు స్త్రీలో పురుషులో బాలురో వృద్ధులో తెలియ సాధ్యముగాదు. ఆ శకటమునందు అవ్వారిగా ఆహార పదార్థములును బోషధములును గూడ నుండెను.

ఆ యచక్రయానము సముద్రపు మంచుగడ్డలలో పోయిపోయి యా చిహ్మచీకటిలో రెండు మంచుగడ్డలనడుమ నిలుకుకొనిపోయి చాలవఱకు మంచుతో కప్పబడిన తిమింగల మువలెనిడుపగు నాకారముగల యొక పదార్థమును సమీపించెను. తోడనే ఎల్లరును గొడ్డళ్లు చేతఁబుచ్చుకొని శకటము నుండిదిగి యా పదార్థమును సమీపించి దానిపై మంచుగడ్డలను ఛేదించ నారంభించిరి. అల్పకాలములో మార్గమొకటి యేర్పడినది. వెంటనే నాయకస్వరూపి శకటమునుండి కొన్ని యంత్రములను పెట్టెలను దెప్పించి ఆమార్గముగుండ తన బలగముతో లోనికిఁ దిగెను.

అది మంచుగడ్డల నడుమ పూడుకొని పోయిన యొక యోడ. అందు నూటయేఁబది మంది మనుష్యులు గలరు. ఈ యోడ సుమాత్రా ద్వీపమునుండి బయలుదేరి ఆస్రేలియా వంకకుఁ బోవుచుండఁగా నడుమ తుపానుకొట్టినది. వాత్యా హతమై యీ యోడ దిక్కుతెన్ను లేక గాలి తనను ఈడ్చినట్లై పోయిపోయి యిరువది నాళ్లలో నాటువేల మైళ్లప్రయాణము సాగించి మంచుకరుళ్ల నడుమ బంధింపఁబడి యిచ్చటకు కొట్టుకొని వచ్చినది. మిక్కుటమైన చలిచేతను, భయము చేతను బడలికచేతను ఇట్టి ప్రదేశములందు ధరింపవలసిన యుష్ణ పరిధానములు లేమిచేతను అందందు ఓడ గడ్డకట్టిన మంచులో పూడుకొని పోవుటచేతను వారందఱును స్పృహతప్పి కొయ్యవాటి యా యోడలో నామంచులోఁబడి యుండిరి.

శకటమునుండి దిగిన పదునొకఁడును వెంటనే శుద్ధ వాయువులు ప్రవేశించుటకు దారిచేసి యంత్రములు ప్రయో

గించి అచ్చోటనుష్టము పుట్టించుచు నెల్లరకును సద్యః ప్రాణ కరములగు నౌషధములు నోటబోసి వైద్యోపచారముల నొనర్చి వారిని ఉన్నివస్త్రములతోఁ గప్పియించిరి. ఎల్లర లోను ప్రాణచిహ్నములు కానవచ్చినవి. కాని పెక్కండ్రకు పలునాళ్లు వైద్యసేవ కావలసియుండెను. దైవతా స్వరూపు లగు నీప్రాణదాతలకు వారు సమస్కరించిరి. ప్రాణములు చేరుకొని మాటలాడఁగలస్థితి యందున్న యోడ నాయకుఁడు శకట నాయకనుజూచి ఏమో యడుగఁబోయెను. నాయక యొక పత్రమును ఆతనికి బసఁగెను. అందు సంస్కృతము, చీనాభాష, పారసీకము, గ్రీకు, ల్యాటిను, ఆంగ్లము, ఆంధ్రము—ఈభాషలలో వ్రాయబడిన లేఖనములు కానవచ్చెను.

ఓడ నాయకుఁడు—ఆంధ్రభాషయు నిందున్నదా? ఆంధ్రమున కింత వ్యాప్తికలదా?*

నాయక—మీ నూటయేబండ్రును తేలుకొన్నాడు. కాని యారోగ్యము వడయుటకు కొంతకాలము పట్టెను. ఇది ప్రపంచ రాజ్యముల కన్నిటికిని మిత్రమండలము. సర్వవిధముల మేము మీకు తోడై సంరక్షింపఁగలము. నేనిచ్చటి సాంఘిక సేవాసమితికి అధ్యక్షురాలను. ఇట్టి పత్రములు ఏబది యాఱు భాషలయందు లిఖింపఁబడినవి.

నాయకుఁడు—వేషమునుబట్టి స్త్రీపురుషుల నీదేశము నఁబోల్పరాకున్నది. కాని మీముణమును మేము తీర్పుకో లేము. ఇచ్చటి కాండ్రమెల్లు వచ్చినది.

అధ్య—ఏబదియూఱు ప్రధాన భాషలలో నేది వచ్చినను, మీతో మాటాడఁ గలవారు కొందఱు ఇప్పుడీ

యోడలొ నున్నారు. ఈశ్వరుని శాసనమగు విశ్వమానవ ప్రేమ మా మతమునకు అనుల్లంఘ్యము. కాని యిచ్చోటికి వచ్చువారు కొన్ని నియమములను అంగీకరింప వలెను. ఈ పత్రమును దయచేసి చదువుడు.

నాయకుడు—(చదువు చున్నాడు)

“ఆపన్నులైన యస్య దేశాగళులకు స్వాగతము. కాని ఆపత్కాలము దాటువఱకే మీరిందు నిలువ నర్హులు. మావైద్యులు పరీక్షించి మీకు వలసిన సమస్త పదార్థములును సమకూర్పగలరు. సాంఘిక సేవాధ్యక్షురాలు సమర్పించిన పత్రము ననుసరించి మాయాజ్ఞ వెలువడుదాఁక మాత్రము ఓడనుండి దిగుటకు మీకు అనుమతి లేదు.”

అమ్మా! ఓడనుండి దిగుటకు మాకు శక్తియును లేదు. ఇట్టి మీ యాదరణమే మాకు పదివేలు. ఆ పన్నులము. కండ్ల కద్దుకొని మీ యాజ్ఞలను శిరసావహింతుము. మూడునాళ్లనుండి మంచుగడ్డలలో చిక్కి వానితోఁ గొట్టుకొని వచ్చుచున్న యీయోడ మీ ఆజ్ఞాపత్రము వెలువడు లోపల మఱియెచ్చటకుఁ గొట్టుకొని పోవునో?

అధ్యక్షుడు—మీయోడ మాచే దిటవుగా బంధింపఁబడినది. ఆ భయములేదు. త్వరలోనే మీకు సమస్త సదుపాయములు చేకూఱును. ఆహారము సిద్ధమైనది. దీనిని సేవించి ఈ పరిధానములను ధరింపుడు. అప్పుడు మీకు శీత బాధ యుండదు.

ఎల్లరును పథ్యమును భుజించి యుష్ణపరిచ్ఛద (వస్త్ర)

ములను దొడిగికొనిరి. ఇంతలో నొకలేఖ వచ్చెను. సూర్య
లాంఛనముగల యా లేఖ సువర్ణాక్షరములతో లిఖింపఁబడి
యుండెను. నాయకుఁడు దాని నిట్లు చదివెను.

“సాగరసంచారియ నెడి యోడనాయకునకు స్వాగతము.

“వాత్యాహతిచే నాపన్నులైన మీకు సమస్త సదు
పాయములను నొనర్ప సంసిద్ధులము. కాని మీలో పెక్కండ్రు
కదపరాని స్థితియందున్నవారు. మఱియు ఆరోగ్యాది నియమ
ముల ననుసరించి కొన్ని నాల్గదాఁక ఆగంతుకులను వారియోడ
లోనే యుంచి పరిశీలించుట ఇచ్చటి యీచారము. ఏడునాల్గ
దాఁక మీరా యోడలోనే యుండ నంగీకరింతురేని తరువాతి
కార్యక్రమము మీకుఁ దెలుపఁబడును. అంతదాఁక మీకు
చలసిన సమస్త పదార్థములును మీ యంగీకారము రాఁగానే
మీకు చేరఁగలవు. ”

నాయకుఁడు—తల్లీ ! ఆజ్ఞ కఠినముగానున్నను దయ
అపారముగా నున్నది. ప్రాణదాతలగు మీ యాజ్ఞలను శిరసా
చహించుచున్నాను. ఇదే లేఖను వ్రాసి యొసఁగుచున్నాను.
కాని, అమ్మా ! మంచులో మంచువలె కప్పఁబడిన మాయునికి
యీ చిమ్మ చీకటిలో మీ కెట్లు తెలిసినది ?

అధ్య—శబ్ద మెప్పుడును తరంగరూపమున వాయువు
నందు దశదిశాసంచారములు చేయును. అట్టి శబ్దములలో
ప్రమాదధ్వనుల తరంగ దైర్ఘ్యమునకు ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వము
కలదు. మంచుగడ్డల నడుమ చిక్కుకొనిపోయి కొట్టుకొని
చచ్చుచున్నప్పటి మీ యలజడి ఎప్పుడో మాకుఁ దెలిసినది.

ఓడ ఏడాదిని వచ్చుచున్నదో, ఎంత వేగముతో వచ్చుచున్నదో, ఎంత దూరముననున్నదో—సర్వమును గణింపఁబడినది. శీఘ్రములో నెట్టి ప్రమాదమును మీకు రాదని మేము తెలిసికొంటిమి. అందువలన సమస్త సన్నాహములును పూర్తిచేసికొని మీరీ యెడ్లు చేరినక్షణముననే చేతనైన సహాయము చేయుటకు సంసిద్ధులమై వచ్చితిమి. మేము పను నొక్కడమును ఈ యేడునాళ్లును ఈ యోడయందే నిలిచి మీకు సర్వ సదుపాయములను గూర్చగలము. విశ్రాంతి నందుఁడు.

నాయ—అమ్మా! ఒక్క ప్రశ్నమును మిమ్ముకుగ నాతురపడుచున్నాను. ఇది యేదేశము? భరతవర్ష మిచ్చటి కెంతదూరమున నున్నది?

అధ్య—చెప్పటకు నాకు అనుజ్ఞ లేదు.

నాయ—కృతజ్ఞతను దెలుపుటకై యీ సువర్ణ ముద్ర కను దయచేసి యంగీకరింపుఁడు. ఎంతధనమైన నొసఁగెదను. మమ్ము రక్షింపుఁడు.

అధ్య—ఇదియేమిది? నాకు లంచము లీయఁబోవుచున్నారా? ఇట్టి తెన్నులు మీరు వదలివచ్చిన కలి ప్రపంచములోనివి. మీ భరతవర్షము మహామోహుని విజృంభణమునకు నిదానము.

నాయ—మఱియొక్క ప్రశ్నము. తెలుంగుజాతికి చేరిన మీరీ సూర్యసంచారములేని యంధకార ప్రదేశములలో నేల వసించుచున్నారు?

అధ్య—చెప్పటకు నాకు అనుజ్ఞ లేదు. మృత్యులోకము నుండి వెడలివచ్చిన మీరు విశ్రాంతిని తీసికొనుడు. నిద్రించి తేఱుకొనుటకు ప్రయత్నింపుడు. మీ దేహస్థితి సంభాషణ కొదవనేరదు.

అధ్యక్షురాలు మూగవలె మాటలాడుట మానివేసెను. ఎల్లరును నిద్రించిరి. ఇట్లు వారికి ఉపచారములతో దినములు గడచిపోవుచుండెను. క్రమక్రమముగా నెల్లరకు ఆరోగ్యము వర్ధిల్లుచుండెను. గడియారపు లెక్కను నూట యఱువది యెనిమిది గంటలకాలము ఇట్లు గడచిపోయెను. సూర్యరశ్మి లేమిచే గడియారములే అచ్చోట కాలనిర్ణయమునకు ఆధారములు. సరిగా నూటయఱువది యెనిమిదవ గంట కొట్టుచుండగా నౌకాధిపతికి మఱియొక యంజ్ఞాపత్రము వచ్చినది. సువర్ణపత్రముపైన వజ్రములవలె కాంతులీను నక్షరములతో లిఖింపఁబడిన యాలేఖ యిట్లుండెను.

“నాగర సంచారియనెడి యోడ నాయకునకు స్వాగతము.

“మీ యేడునాళ్ల ప్రవర్తనమును మాకు తృప్తిని గలిగించినది. మా నియమములకుఁ గట్టువడ నంగీకరించినచో నిఁకమీఁద మీరు ఈ భూమిపైన అడుగిడవచ్చును. వలసిన సమస్త సదుపాయములును మీకుఁ జేయఁబడును.

“నియమములు.

1. పదియైదునాళ్లు మాత్రమే మీకీ భూమియందుండుటకు అనుజ్ఞ యొసఁగఁబడినది.

“2. మేము చూపిన గృహమునందే మీరు వసింపవలెను. అందుండి భూప్రదేశమున రెండు మైళ్లకంటె అధిక దూరము మీరుపోరాదు. అట్లు హద్దుదాటి వచ్చువారు ప్రకృతి దేవతచే బంధితులగుదురు.

“3. మీరు మాభూమిమీఁద సమగు పెట్టఁగానే మీయోడ మా స్వాధీనమగును.

“4. పదియైదునాళ్ల గడువు తీఱఁగానే మాయోడలు మిమ్ముఁ గొనిపోయి సురక్షితస్థానమునఁ జేర్చును. అచ్చట మీయోడ మఱల మీకుఁ జేర్పబడును.

“5. మీ వర్తనము తృప్తికరముగా నుండునేని మీయిష్టానుసారముగా నీగడువును హెచ్చించు విషయము ఆలోచింపఁబడును.

“6. ఈ కాలములో మీ భారమును సర్వవిధముల మేము వహింపఁగలము.”

నియమానుసారముగా నెల్లరును గట్టుచేరిరి. అదిగట్టుకాదు. సముద్రములోని మంచుకరుణ్ణే క్రింది నేలమీఁద నూరడుగుల యెత్తులేచి ఎందును వ్యాపించియున్నవి. కుక్కలచే లాగఁబడెడి అచక్ర యానములమీఁద నెల్లరును సురక్షితముగా నొక మంచుకొండ ప్రక్కకుఁ జేర్పబడిరి. ఆ కొండ యడ్డముచేత నాప్రదేశమునకు గాలి విసురువలని బాధ లేదు. అచ్చట మంచుగడ్డలచేత నిర్మింపఁబడిన విశాల భవనములు ఇరువదియుండెను. ఓడ యధికారులకు ప్రత్యేక భవనములు సమకూర్పబడినవి. వారివారి యున్నతికిఁదగినట్లు ఎల్లరకును వాస ప్రదేశములు కుదిరినవి.

ఆ శీతల దేశములందు దినమునకు 7,000 కాలర్ల ఉష్ణమును గలిగింపఁగల యాహారము కావలెను. అధ్యక్షురాలు ఆహారము వస్త్రములు మున్నగు సర్వసదుపాయములను గూర్చుచుండెను. రాత్రి నిద్రించుటకు ఏడేసియడుగుల పొడుగును తలపైన మూడడుగుల ద్వారమును గల తెల్లయెలుఁగు చర్మపు సంచులును, శిరో వేష్టనములును గూడ నెల్లరకు యథాయోగ్యముగాఁ గూర్పఁబడినవి. నావికు లందఱును సుఖముగాఁ గాలము గడుపుచుండిరి.

పక్షము దినములును గడచినవి. ఇంకను గొందఱు అనారోగ్య దశయందే యుండిరి. మఱియొక మానము గడువొసఁగఁబడెను. అప్పటికెల్లరును స్వస్థులైరి. అప్పటికిని సూర్యోదయము కాలేదు. కాని విద్యుత్సంబంధమైన గ్రుడ్డి వెలుఁగొక్కటి మాత్రము ఆ ప్రదేశమునందెల్లడలఁగలదు. ఆ వెలుగులో పుస్తకము చదువలేము. కాని పదార్థములు గుర్తింపఁగలము. ఒక్కొక్క వేళ ఆ కాశమున విద్యుచ్ఛక్తులు ఆకస్మికముగా మెఱసి మాయమగుచుండెను. కొంచెము ముఱికి చెందినట్లున్న ఆకుపచ్చని తీగెలవంటి మెఱుపులు ముందు మెఱయుచుండెను. వెంటనే యవి యదృశ్యమై గులాబిపూరంగు మెఱుపులు వచ్చుచుండెను. ఆ వెంటనే యవి యదృశ్యమై తెల్లని తీగకడ్డిలు ఆకసమున మెఱయుచుండెను. ఆ తరువాతి క్షణములోనే వట్టి యాకాశము ; ఏమెఱుపును నుండదు. ఇంతలో చూచుచుండఁగనే ఎఱ్ఱని కాంతిరేఖలు; చూపఱులు హృదయంగమమైన యా కాంతులను గ్రహించు లోపలనే బంగారుచాయలు. ఈరీతిగా ఆ దీర్ఘ నిశాంధకార

మునందు ఆకసమున విద్యుజ్జ్వల్యోక్తులు అప్పుడప్పుడు మెఱయుచుండెను. కన్నులకు స్వాదువులై మనస్సునకు అమృతధారలై యీ విద్యుజ్జ్వల్యోక్తులు దేవదూతలవలె ఆకసమున శోభాయమానముగా తళుక్కుమనుచుండును. ఈదృశ్యమును ఏ మానవుఁడును తన జన్మలో మఱచిపోలేడు.

ఒకనాఁడు నావికులలో నొక్కఁడు నియమితమైన రెండుమైళ్ల హద్దును దెలుపు నానవాలుదాటి ముందడుగు వై చెను. అచ్చటి మంచుగడ్డలు దిటవుగాలేవు. అడుగుపెట్టఁగానే కాలు దిగిపోయి యాతఁడు మహానముద్రమున గూలి పోయెను. ఎచ్చటనుండియో కుక్కయొక్కటి పరువెత్తివచ్చి ఆసీట దుమికి వానిని కాలుబట్టి యొడ్డునకీడ్చి మొఱుగుచుగృహము వంకకు గాఢమువలె తీవ్రున వచ్చిచేరెను. వెంటనే అచక్రయానము పై నెక్కి అధ్యక్షురాలాచోటికిపోయి వానినిపరీక్షించెను. భయముచే వాఁడు కొయ్యవాతెనుగాని ఆ దుస్తులలోనికి నీరెక్కుటకు నాధ్యపడలేదు. వాఁడు తడియనైన తడియలేదు. పాల ముక్కలవలెనున్న యా హిమప్రదేశము ఎవ్వరికిని ఆపద కలిగింపలేదు. అదిమొదలుకొని యెవ్వరును హద్దుదాటి యడుగిడుటకు సాహసింపలేదు. పాలసముద్రమువలె నది గానవచ్చుచున్నను, క్షీరోదధియందును మహావిష్ణువొక్కఁడే నివసింపఁగలవాఁడు.

నిర్మానుష్యమైన యా ప్రదేశములో రాజగృహము లెచ్చటనో, ఆహార పరిచ్ఛదాదులు పుష్కలముగా నెందుండి వచ్చుచున్నవో ఎల్లరకును అగమ్య గోచరముగా నుండెను. ఒకనాఁడు నాయకునకు రత్నములుచెక్కిన బంగరు పెట్టె

యందు సువర్ణ పత్రముపైన వజ్రపుబొడితో వ్రాయబడిన యీ క్రిందలేఖ వచ్చినది :—

“ సాగర సంచారియ నెడి యోడనాయకునకు—స్వాగతము.

“నియమానుసారమైన మీ నిర్దుష్ట ప్రసర్తనమునకు మేము ప్రీతులమైతిమి. మీలో సకల విద్యావేత్త లెవ్వరైన నుండురేని యందు మువ్వరకు మేము దక్కన మొసంగఁ గుతూహలురము. ఇట్లమేని తేపటి యదయమున 8.45 వేళకు మేమంపు సువర్ణ శకటము వారిని మాసన్నిధికిఁ జేర్పఁ గలదు. ”

నౌకాధికారియు నిద్దతీతరులును మఱువాఁడు సువర్ణ శకటమునకై వేచియుండిరి. యథాకాలమున కావాహనము అచ్చట చేరినది. నూరడుగుల యెత్తును నలువది యడుగుల చుట్టుకొలతయు గల వర్షలాకారమగు నాపక్షి శకటమును జూడఁగానే నెక్కుంతనాయకుని రథమువలె నది కన్నులపండువుగావించెను. ఆరథము సువర్ణమయము. అయిదేసి యడుగుల దూరమున చుట్టును నీలములు, పచ్చలు, వజ్రములు, కెంపులు, గోమేధికములు మున్నగు శుద్ధరత్నములు చాళ్లుచాళ్లుగా నేత్ర పర్వముగా నందు ఖచితములై యపూర్వ రామణీయ కతను వెలయుచు చుండెను. ఈ చాళ్లనడుచు ఈశ్వరుని ప్రకృతి విశేషములు దేవాలయమునందు వలె విగ్రహ రూపమునఁ జిత్రింపఁబడి యుండెను. ఒక యడుగు చుట్టుకొలతఁ గల వజ్రమొక్కటి కెంపుల చట్టమున నిమిడి విద్యుత్కాంతి వలన దుర్నిరీక్ష్యముగా నూర్పుచువలె కాంతులీనుచుండెను.

ఆకాంతులాదిగువను నాలుగడుగుల చుట్టుకొలతఁ గల యొక నీలమణి పూరితమైన ప్రదేశమునఁబడి యా ప్రదేశమునకు సముద్రచ్ఛాయ నొసంగు చుండెను. ఆ సముద్రమునుండి యంత్ర సహాయముచే కాంతులు ఆవిరివలె పైకిలేచి మఱి యొకప్రక్కను మేఘరూపముదాల్చి నిలిచి యుండెను. కాంతి రేఖలను యంత్రములనుండి పనిపి వర్ష పాతమును ఒకయెడ నా మేఘములు ప్రదర్శించు చుండెను. ఆప్రక్కను పచ్చలతోఁ జేయఁబడిన వరి పొలములు కానవచ్చు చుండెను. ఈశ్వరుని లోకరక్షణ విధాన మీ రత్నచిత్రముల వలన తేటఁబడు చుండెను. నావికులు మరియొక చిత్రమును నిదానించి చూచిరి. అచ్చోట పచ్చలతోఁ జేయఁబడిన యాకులు గల మామిడి నూఁకులు కలవు. వానికి బంగారముతోఁ జేయఁ బడిన పక్ష్యఫలములు వ్రేలాడు చుండెను. ఆప్రక్కను సహజా కారముతో యంత్ర సహాయమున నెగురుచు కూయుచు సంచ రించు రత్నపుంజులుకలు కానవచ్చుచున్నవి. ఈశ్వరుని ప్రపంచ పరిపాలనా ప్రభావమంతయు నిట్టి యసంఖ్యాకము లైన చిత్రమాలందు ఈ శకటముపైన యథాస్థితి క్రమమున బంగరుతోను రత్నములతోను కానవచ్చు చుండెను.

నాయకుఁడు మిత్రద్వితయముతో నాశకటము నారో హించెను. తోడనే యది తొక్కలువిప్పి ఆకాసమున కెగిరి పది యోజనముల దూరము పరువెత్తెను. వెంటనే దాని పార్శ్వ ములన్నియు మూసికొని పోయినవి. జలవాయు భేద్యమగు మందసముగా నది మాఱిపోయినది. లోపల రత్నదీపములు వెలుగ సాగినవి. మంచుగడ్డలను భేదించుకొని యది సముద్ర

గర్భమున లీనమై పోయినది. కొలది కాలములో మఱల. తలుపులు విడిచి. స్వర్ణ విరచితమైన యొకద్వారము కడ నీ యంత్రము అగినది. వెండికుంచెలను రత్నపు దీపములను గేలగొని యిరువురు సేవకులు యంత్రద్వారమును దెఱచి. యంత్రస్థితులకు జోహారు లొనర్చి వారిని లోనికిఁ గొని పోయిరి. అదియొక భూగర్భమునందలి విశాలబిలము. విద్యుత్కాంతులెల్లెడల రంగురంగుల కాచపాత్రలనుండి వెలువడి యా ప్రదేశమునకు సౌభాగ్యమును గూర్చుచుండెను. ఆ బిలమున ఉద్ధారక పీఠముపై నిలిచి ఇన్నూరడుగుల లోతుచేరిన తఱువాత ఇంద్రుని యమరావతీ సప్తఞ్ణమునకు సాటియైన పురరాజమొక్కటి గానవచ్చెను.

విరావతమును బోలిన మూడు శైలనియంత్రపుటేనుఁగులు అందుఁ గలవు. నావికలు ఆ గజములనెక్కి పురవైభవమును ఆశ్చర్యముతో వీక్షించుచు రత్నపుటిలుకలతో నిర్ద్వింపఁబడిన రాజ ప్రాసాదమును జేరిరి. అందలి విశాలమైన రాజసభ ఎటుచూచినను నిన్నూరు గజముల పొడవుగలిగి దేదీప్యమానములగు వస్త్రములతో విరాజిల్లెడు పురుషోత్తములచేఁ గ్రిక్కిరిసి యుండెను. రాజేంద్రుడు కన్నులు మిఱుమిట్లుకొలుపు తేజముతోఁ బ్రకాశించుచు నొకవర్ణ నాతీతమైన దివ్యసింహాసనము నలంకరించి యుండెను. ఆసింహాసమునకు పైన నంతకంటె నెత్తైనట్టియు కేవలము ఏకాండపుతాశ్లతోనే చేయఁబడి నట్టియు కోటిసూర్య ప్రభాభాస మానమై చూడ దుర్మి రీత్యమైనట్టియు, దేవేంద్రుని స్వర్ణమునఁగూడఁ గానరానట్టియు ముప్పదిరెండు ద్వారములుగల మఱియొక

సింహాసనము ముండెను. ఆ సింహాసనముననే తైత్తిలోక్యసుందరి యగు మహారాణి యాసీనయై యుండెను.

నావికులు మువ్వరును ఆపీఠములను సమీపించి స్వాస్తాంగ మొనర్చిరి. వీరభద్రుడును మహారాణియు చిఱునవ్వుతో వారిని బహూకరించి యుచితాసనముల నలంకరింపఁ గను సైఁగ చేసిరి.

వీరభద్రుడు—అమరావతీనగరమునందలి యీ సుధర్మ సభకు మీకు స్వాగతము. ఆంధ్రులైన మీకు దేవిగారును స్వాగత మొనఁగుచున్నారు. ఇప్పుడిచ్చట పండితగోష్ఠి యగు చున్నది. ఇందున్న యీ మహనీయు లెల్లరును ప్రకృతి రహస్య పారంగతులై యందిమిడియుండు లోకేశ్వరుని శాసనములను మానవ జీవితమున కనుసంధానముచేసి సఫల జీవనులైన విద్యానిధులు. బ్రహ్మ సృష్టికి ప్రతిసృష్టి యొనర్చి జగమునకు నిత్య సౌభాగ్యములుగూర్చు పరబ్రహ్మస్వరూపులు. వీరితో మీరు ప్రసంగింపవచ్చును.

ఓడనాయకుడు వారినిఁజూచి లజ్జితుడై యిట్లు నెను:—“మహారాజేంద్రా! నావికావృత్తిచే నుదరపోషణము చేసికొను మాకు వీరితో ముచ్చటింప యోగ్యతకలదా? ఇట్టి పవిత్రతేజుల దర్శనముచేతనే మాజన్మ సార్థకమైనది. మానోములు ఫలించినవి. మేము తరించితిమి”.

మహారాణి—ఇట్టి మహనీయులకు మీ విద్యాస్థానములలో తావుగలదా?

నాయ—తల్లీ! కలిమాయాబద్ధమైన మా లోకములో స్వార్థపరత హెచ్చు. ఇట్టివారు మా లోకమునకు వచ్చిరేని

వారిని పాతాళము దూఱుదాక తఱుమఁగొట్టి పంపివేయుదుము.

మహారాణి—విద్యా విషయములలో నుత్తమ శోధనలు గావించువారికి మీ దేశములో సౌకర్యములు ఉండవా?

నాయ—ఐరోపా అమెరికాలయందలి ప్రజలు నాగరకులు. మా దేశమందు బహుభాషలు; ఒక్కొక్కభాషలో బహుజాతులు; ఒక్కొక్కజాతిలో బహుళవృత్తులు. ధనవాంఛయు అధికార వాంఛయు, గౌరవవాంఛయు మానవునకు సహజములు. వీనికై పను పాట్లలో యోగ్యతా యోగ్యతలకు స్థానము లేదు.

మహారాణి—చట్రాతి నుండి నారను తీయఁగలవారును, మోఁకాట అవగించును విటువఁగలవారును, ఉసిరిక కాయలను దొంతులు పెట్టఁగలవారును, అటచేతిని పాత్రగా చేసి వండఁగలవారును, మహా సమర్థులు మీ భారతదేశములో కలరే? శ్రద్ధ లేనివారికిఁగూడ విద్యలయెడల నుత్సాహము పుట్టించుట మానవ ధర్మమై యుండఁగా, యోగ్యులగు కార్యధురీణులు గూడ ఇంచుకంత సహాయము లేక మ్రగ్గవలసి వచ్చుచున్నదా?

నాయ—అమ్మా! ఒక్క భరతవర్షమే యననేల? భూలోకమే కొన్నియెడల శోచనీయ దశయందున్నది. ఒక కాలమున కులమును బట్టియే విద్యాధికార ముండెడిది. ఈ కాలమున ధనమునుబట్టి విద్యాధికారము కలుగుచున్నది.

మహారాణి—ఈశ్వరస్పష్టిని శోధించి నానాటికిఁ దెలియ వచ్చుచుండెడి.యందలి మర్మములను లోకులకందఱకు

విస్తృత మొనర్చునదే శాస్త్రము. ఈశ్వర శాసనములకు ఈశ్వర పుత్రుల కందఱకు సధికారము కలదు.

నాయకు—అనగా విద్యను నేర్చుటకు సర్వమానవులకు సమానాధికార మున్నదన్నమాట. సత్యమట్టిదే. కాని దేవుడు వరమిచ్చినను పూజారి వరమియిడు.

మహారాణి—చదువుకొన దలచిన వారిని చదువ రాదని నిషేధించువారుందరా ?

నాయ—నెలకు పదిరూపాయల బడిజీతము, పదు నాఱు రూపాయల నిర్భాగ్యపు సత్రభోజనము, ఇంతయు కర్చుపెట్టగా జీవనోపాధి కూర్చలేని శుష్కమైన శాస్త్రజ్ఞానము—పెద్ద పరీక్షలకు చదువుచో నిండ్లు వాకిండ్లు తాకిండ్లు, అటుపైన అన్నములేక అష్టకష్టములు—ఏ కూలిపనిలోచేరి యొక పావలా గణించి గంజినీలైన త్రాగవచ్చును గాని యీ చదువులెవ్వరు భరింపఁ గలరు ? ఈ శుష్కవిద్వాంసులెందుకు పనికివత్తురు ?

మహారాణి—అట్లైన మీవిద్యా పద్ధతులు 'మాట్టు రాదా ?

నాయకుడు—అది నాయకులపని. బాజ్జనవరించుకొనుచు, మీసములు మెలిపెట్టుకొనుచు కొందఱు నాయకులు తీటికయేలేక కష్టపడుచుందురు. తమకు నిత్యవందనము లాచరించు వారివైన సర్వత్రవృద్ధికి దేలేనివారి కష్టములను గమనింపవలదా ? కలికాలపు నాయకత్వములు బూటకపు శౌరవములకుఁగాని లోకోద్ధరణమునకుఁ గాదు.

మహారాణి—మీగ్రామ పరిపాలనా సంఘములును నట్టి దుస్థితిలో నేయున్నవా?

నాయకుడు—ఈనడుమనట్టి యొకసంఘములోని వారు కష్టాలుపూని తలలు పగులఁగొట్టుకొను చుండఁగా రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వమువారు అడ్డురావలసి వచ్చినది. ఎన్నికలగు దాక నొకఁడు ప్రజలబంటు. అటువెనుక నాతఁడు చిత్రముగా కండ్లను మూతని త్రిప్పినేర్చిన అలభ్య దర్శనుఁడగు నంతఃపుర కాంత.

మహారాణి—మీరాష్ట్రమున నుత్తమ పురుషులులేరా?

నాయకుడు—కావలసి నంతమందియున్నారు. సుగంధ యుక్తములగు మల్లికార్జున పుష్ప సహస్రములు మాదేశములో నుండఁగా నిర్గంధ కుసుమములును పూలుపూయని ఆకులకట్ట లగు మొక్కలునే వారికి గృహాలంకారములు. వారువానికి పనివాండ్రను నియమించి జుట్లు కత్తిరింపించి శృంగారము కూర్చుచుదురు. దేహియని యేడ్చు దిక్కులేని కుంటి గ్రుడ్డి వారికైన నెల కొకింత మొత్తమును వ్యయపఱచుట వారె టుగరు.

మహారాణి—లోకమన్న మీ కింత కంటకముగా నున్నదా?

నాయ—దరిద్రుల బాధలు ధనికులేమి యెఱుఁగుదురు?

మహారాణి—రాజేంద్రా! ఈతనిని కొన్నినాళ్లు మన యతిధి మందిరమున నునిచి కొంతవిద్య నేర్పఁగుతూహలము వొడముచున్నది. నీవేమి తలంతువు.

వీరభ—మహారాణీ! తమయాజ్ఞను శిరసావహించు చున్నాను.

రాజేంద్రుని వాక్యము నాయకునకు ఆశ్చర్యము కలిగించెను. “వీరు అద్భుత వ్యక్తులుగా నున్నారు. రాజుగారువట్టి రాజేంద్రుడంట! ఆమెమాత్రము మహారాణి యంట! నీవేమి తలంతువని దేకవచన ప్రయోగము! తమయాజ్ఞను శిరసావహించు చున్నానని యుత్తరము. ఇంత వినయమును ఇంత భయమును ఎందులకు? రాజు ఊరక కూరుచుండి యుండఁగా ఎంతసేపును రాణిగారే ప్రశ్నలు నేయుచున్నారు. ఇది పురాణములలోని స్వర్గమును దాటిపోయిన క్రొత్త లోకముగాఁ గానవచ్చుచున్నది! ఏ దేశమున స్త్రీలు విస్తారముగా గౌరవింపబడుదురో ఆ దేశమునకే భాగ్యాభివృద్ధులు. ఇంగ్లాండు అట్టి దేశమేకదా!” ఇచ్చోటను స్త్రీలకట్టిగౌరవమే యున్నది.

మహారాణి—మీరు కొన్ని దినములు మా సన్నిధి నే యుందురని మీ నావికులకు వర్తమానము పంపుచున్నాను. మీ సంభాషణము మమ్ము హర్షాంబుధి నోలలాడించినది. మా మనవి సంగీకరించి మాయొనర్చు నాతిథ్యమును బరిగ్రహింప మిమ్ము వేడుచున్నాను.”

నాయ—మహా ప్రసాదము.

సభ ముగిసినది. ఒక్క క్షణములో నచ్చట నున్న వారు తెక్కులు విడిలించుచు ఆకసమున కెగిరిరి. ఇద్దఱు పరిచారికలు నావికులను భద్రముగాఁ గూరుచుండుడని హెచ్చరిక చేసిరి. వెంటనే వీరితోఁగూడ వీరు కూరుచుండిన పీఠములును ఆకసమున కెగిరి పోయినవి.

ఇరువది రెండవ ప్రకరణము.

మహారాణిగారును నౌకానాయకుఁడును సంభాషించుచుండిరి. ఆ సమయమున నొక పరిచారిక వీరభద్రునిరాకను విన్నవించెను.

మహారాణి—ఇచ్చట నొక రత్నాసనమమర్చి వారిని ప్రవేశపెట్టుము.

పరిచారిక—మహాభాగ్యము (అని యాసనము నమర్చి రాజేంద్రునిఁ గొనిరానరిగెను.)

నౌకానాయకుఁడు—ఇందలి యిండ్ల యిటుకలుగూడ సువర్ణమయములు. అతలుముతై న రత్నములు మీ వీధుల యందు గులకతాళ్లవలె దొఱలుచున్నవి. ఇది యే లోకము?

మహారాణి—మీది యోగభూమి. మాది భోగభూమి. భూదేవి మీకు పుణ్యములను పండును. అందలి యోగ్యతరములైన కొన్నింటిని మే మిందు అనుభవించుము. ఇచ్చటి భూమి తటిత్స్వరూపిణియగు మహాశక్తికి ఆవాసము. ఆదేవి తీంద్రలోహమగు ఇనుమును సహింపదు. ఇచ్చటి భూప్రభావము భూలోకపు పైరుపంటలకు అతీతమయినది. అందువలన బంగారమే మాకు ఆధారము. భూలోకమందు సంచితమైన పుణ్యద్రవ్యమే మాకీట భోగ్యపదార్థము.

ఇంతలో వీరభద్రుఁడుప్రవేశించి మహారాణికి సాష్టాంగ

మొనరెన్ను. మహారాణి ప్రేమతో నాతని హస్తమును బట్టి లేవ నెత్తెను.

మహా—రాజేంద్రా! వచ్చితివా? నేనును నీకొఱకే యెదురు చూచుచున్నాను. ఈ యాసన మలంకరింపుము. ఓడ నాయకునితో నాతని దేశవిశేషములను ముచ్చటించుచుంటిని.

వీర—భూలోకమింత శోచనీయదశయందున్నదా యని వగచుచున్నాను.

నాయ—ముఖ్యముగా ఆసియా, ఆఫ్రికాఖండములు మఱియు దురవస్థయందున్నవి.

మహా—అనగా సృష్టిలోని మూడువంతుల మంది నరులు సరకలోకభాధల ననుభవించుచున్నారన్న మాట.

వీర—ప్రకృతిశాసనములను బుద్ధి బలముతో మచ్చిక చేసికొని నడపింపనిచో నవీ మదపుటనుఁగలవలె చెలరేగి భయంకరములగును. అవియే మానవేచ్ఛానుకారిణులై నప్పుడు సర్వాభీష్ట ప్రదాయులగును.

మహా—రాతుకొలది గుఱ్ఱము; ప్రకృతిశాసనములు ఉత్తమ మానవేచ్ఛానుకారిణులై నప్పుడే లోకోపకృతి పొనఁగ గలదు. అవి నీచమానవులచే బడినప్పుడు ప్రళయ హేతువులగును. కల్యాణకృత్యముల కొదవవలసిన జలాంతర్గామి ఓడలను ముంచు సాధనమగుట లేదా?

వీర—మానవ హృదయములు వివేకాధిష్ఠితములగు నప్పు డవి యీశ్వరుని పవిత్ర భద్రాసనములు. మహామోహా విష్మితములగునప్పుడు అహంకార మమకారాదులును, కామ-

క్రోధ లోభాదులును గూడ మానవహృదయ నీమలలోనే ఇల్లు కట్టుకొని కాపురము చేయుచుండును.

నాయ—దంభా హంకారాది పూరితులగు మా నరజాతి వారికి ఇంక మోక్షము లేదా?

మహా—కలదు. ప్రకృతి దేవతయొక్క పరిచారికయగు విద్యాదేవి యిప్పుడిప్పుడే వివేకునితోఁ బరిచయము చేసికొనుచున్నది. ఆమెవలన మానవత్వేత్ర నివాసియగు వివేకునకు ప్రకృతిదేవితోడి దాంపత్యము పొసఁగఁగలదు. సీతారాముల వివాహమునకు విశ్వామిత్ర మునీంద్రునివలె నీ యిరువురకును వివాహమును పొసఁగించుటకై యార్షయోగీంద్రుఁడు విశ్వప్రయత్నము లొనర్చుచున్నాఁడు.

వీర—దేవీ! నేటి విశ్వవిద్యాలయోపన్యాసమునకు వేళకాలేదా?

మహా—కావచ్చినది. నౌకాధ్యక్షా! తమరుగూడ నీ యుపన్యాసమునకు రాఁగలరా?

నాయ—తప్పక వచ్చెదను. దేవలోక వాసులకుఁ గూడ విశ్వవిద్యాలయములు కావలెనా?

మహా—ఇవి యీ లోకమునుజేరిన మీ నరజాతి వారికిఁగల ఉద్దేశింపఁబడినవి. మా లోకములో వేఱు మానవులు లేరు.

నాయ—అనఁగా పుణ్యకర్మములుచేసి స్వర్గలోకము చేరిన నరులకిఁగల ఉపన్యాసములనుగూడ ఒపఁగుచుందురా? పురాణములలో నీ మాటలేదు.

మహా—అట్లే భావింపవచ్చును. ఇచ్చటి మా విశ్వ విద్యాలయములో నటువదివేలమంది శాలశాలికలున్నారు.

నాయ—కావచ్చును. పంచకోటి భూమండలములో చచ్చినవారి కందఱకు ఒక్కటే స్వర్గము. అనఁగా నెల్లవారికి ఒక్కటే కూడలి. అటువదివేలు మంచి సంఖ్యయే.

మహా—వీరు భూమండలమున మృతినొందిన వారు గారు. భూమండలమున నిజమైనబ్రహ్మకు బ్రహ్మక నెంచినవారు.

నాయ—నేడు ఉపన్యసించునది మీ దేవగురువగు బృహస్పతుల వారా?

మహా—కాదు. భూదేవులచేతనే యిచ్చట నుపన్యాసము లిప్పింతుము.

నాయ—మృతులైన మహావిద్వాంసులకు ఇచ్చట ఉద్వ్యోగములు దొరకునన్నమాట.

మహా—లేదు. ఈ యుపన్యాసము ఆంధ్రదేశములోని పెద్దాపురమను గ్రామమున (లేచినిలిచి చేతులుజోడించి) ఆర్షయోగీంద్రులవారిచే (మఱలఁ గూరుచుండి) నొసఁగఁ బడును.

నాయ—అట్లయిన పుష్పకవిమానమెక్కి మనోవేగముతో మనమిప్పుడు పెద్దాపురము పోవలెనా?

రాజేంద్రుడు—అక్కఱలేదు. అచ్చటి లలితా మహాదేవిగారి విద్యాలయములోని శాలురకు ఉపన్యాసము జరుగును. మన విద్యాలయములోనికి అది వినఁబడును.

నాయ—ఎక్కడి పెద్దాపురము! ఎక్కడి స్వర్గలోకము!

వీర—మహారాణిగారి యేర్పాటులట్టివే. తీగెలు లేకుండ వార్తలంపు విధానము మీరెఱుంగుదురా ?

నాయ—ఎఱుంగుదును. యోగీశ్వరులకు దూరదృష్టియు దూరశ్రవణమును ఉండునట !

వీర—మాలోకములోని వారికై దూరశ్రవణయంత్రములిందు నిర్మించితిమి. వార్తలు చేరినప్పుడు ఉపన్యాసములు చేరలేవా ?

నాయ—నిశ్చయము, ఏమి యద్భుతము ! ఈ యుపాయముచేత ఎచ్చట పాఠముచెప్పినను అన్ని దేశములలోను విసఁబడును.

వీర—ప్రపంచములోని ప్రతి ముఖ్యదేశములోను మా విద్యాలయములు కలవు. వేలసంఖ్యలైన మాయన్ని విద్యాలయములయందును ఇట్లే దూరశ్రవణయంత్రములు అమర్పఁబడియున్నవి.

నాయ—ఇది విద్యావిధానములలో నూతనపద్ధతి. ఒక్కఁడే ఉపాధ్యాయునిచే పదికోట్ల పాఠశాలలో ఏకకాలమున పాఠములు చెప్పింపవచ్చును.

వీర—అదియే మాయేర్పాటు. అంతియేకాదు. ఇచ్చిన ప్రతి యుపన్యాసమును శబ్దగ్రాహకములచే బంధించి ప్రతులు తీయింతుము. ఉత్తమోపన్యాసము ఒక్క యేడు ఒసఁగఁబడినచో నదియే ప్రతినవత్సరమునకుఁ బనికివచ్చును. మరత్రిప్పఁగానే ఆ యుపన్యాసము మఱలవచ్చును. లోకములోని మావిద్యాలయము కన్నింటికి ఒక్క యుపన్యాసము ఒక్కనాటికి చాలును.

నాయ—అట్లైనచో ఏపెద్దాపురములోనో ఒక్క యేడాదికి ఒక్క యుత్తముండైన యుపాధ్యాయుని నియమించి లోకములోని పాఠశాలలలోని యుపాధ్యాయుల నందఱను వెడలఁగొట్టవచ్చును. సంగీతపు మరయందువలె అదే యుపన్యాసమును మరలతో ఏటేట పాఠించుకొనవచ్చును.

వీర—అట్లే కావచ్చును. కాని శాస్త్రములు దినదిన ప్రవర్ధమానములు. అందువలన నిరుటియపన్యాసము ఈయేటికి పనికిరాదు. మఱియు విద్యార్థుల సందేహములు తీర్చుటకును, వారిలో నుత్సాహము పురికొల్పుటకును ప్రతి శాస్త్రమునకును ప్రతివిద్యాలయములోను నుత్తములైన ప్రత్యేకపండితులును గావలయును. అట్టి యేర్పాటులు దేశకాలాది పరిస్థితుల ననుసరించి నిర్ణయింపఁబడును.

రాణియు వీరభద్రుడను నాయకుని నాతని యిరువురనుచరులను విశ్వవిద్యాలయోపన్యాస స్థానమునకుఁ గొనిపోయిరి. అటువదివేలమంది విద్యార్థులేక కాలమున నమరావతీ విశ్వవిద్యాలయోపన్యాస మందిరమున తమ నియమితాసనముల నధిష్ఠించియుండిరి. సభాభవన మధ్యమున మెడనన్నమై మూతివిశాలమైన నాలుగు గొట్టములు ఒక బంగరు స్తంభముపైన నలువైపులను దిక్కుకొక్కటిగా నమర్పఁబడియుండెను. సభాభవనము రత్నపు టిటుకలతోను బంగరు పూతతోను నిర్మింపఁబడి నూటయేబది గజముల వెడలుపును నన్నూరు గజముల పొడుగును గలిగి యుండెను. తరగతుల వరుసను అందు రత్నపుకుర్చీలు అమర్పఁబడియుండినవి. వెలపొడుగు వట్టు పుట్టములను ధరించి మూర్తీభవించిన యారోగ్యమూర్తు

లో యనునట్లు పుష్టికరములైన దేహవయవములును వికాస వంతమై నిగ్గువెన్నెలలుచిలుకు మోములును, విశాలములగు నెన్నుదుల్లునుగలిగి యా విద్యార్థులుచూడ వేయికన్నులు చాలని సౌబగుతో నందుఁ బ్రకాశించుచుండిరి. పదియేండ్ల లోపు వారుగాని యిరువదేండ్లవయస్సుకు మించినవారుగాని వారిలో నొక్కరును లేరు. సభాభవనము చీమ చీటుక్కు మన్న వినవచ్చునంతటి నిశ్శబ్దముగా నుండెను. బాలిక లందఱు నొక్కప్రక్కను బాలురందఱు మఱియొకప్రక్కను ఆత్రముతో గొట్టములవంకకుఁజూచుచు కూరుచుండిరి.

ఉపన్యాసమైనది. వెంటనే యాగుంపునుండి పదియేండ్ల బాలుఁడొక్కడు మహారాణికి డకు పరుగెత్తుకొనివచ్చి యామెను కౌగిలించుకొనెను. ప్రేమతో ఎత్తుకొని ముద్దిడుకొని యామె వానిని సుఖముగా నున్నావా? యని యడిగెను.

బాలు—ఉన్నాను. అమోఘశాసనిని తేనె మామిడి పండు కావలెనని యడిగితిని. లేదు పొమ్మన్నది.

మహా—ఏల లేవన్నది?

బాలు—అంత జ్వరమునుండి యిప్పుడే లేచితివి. నీవు తినరాదు పొమ్మన్నది. మహారాణితో చెప్పెదననఁగా నన్ను

చూచి శ్రవ్వినది. నాకు పండుపెట్టనప్పుడు ఆమెను నేను అమ్మా అని యెందుకు పిలువవలెను ?

మహా—నేడు మాయంటికిరా. నిన్ను ఎత్తుకొనియే నేను తీసికొనిపోయెదను. తేపు అమోఘశాసనికి నమస్కారముచేసి రాణి నన్ను మీకునమస్కారము చేయుమన్నదని చెప్పు.

నాయ—తెలుగింత చక్కగా మాటలాడు నీ బాలుఁడెవ్వఁడు.

మహా—మనుష్యాశినుల దీవులలో చంపఁబడిన యొక పూర్ణగర్భిణి యుదరములోని గ్రుడ్డు ! ఆర్షప్రచారకునిచే సంరక్షింపఁబడినవాఁడు. ఉపన్యాసములు పాఠములు అన్నియు తెలుగుననే జరుగును. మఱియొకభాషను ఇందు మాటాడ నీయము. నూతనబాలురు రాగానే పదు నెనిమిది నెలలు వారికి తెలుగు వ్రాయను : చదువను భాషింపను నేర్పఁబడును. లేనియెడల భాషభాషకు ఎందఱేసి పండితులను పెట్టఁగలము ?

నాయ—ఈ గ్రుడ్డెట్లు బ్రదికినది.

మహా—అది జగద్గురువుల కటాక్షము. ఫిరదీవులలో నార్షమత ప్రచారము జరుగుచున్నది. మనుజులను దిను నచ్చటివారు (స్త్రీ) శరీరములు లలితములు రుచ్యములునని యొక నిండుగర్భిణిని ఒక్కనాటి వారి పండుగ విందునకై కొని తెచ్చిరి. ఇది తెలిసి ప్రచారకులు ధనమిచ్చి యామెనుకొనిరక్షింపనెంచిరి. బేరము కుదురుక్షణమున కామె నఱికివేయఁబడినది. కాని ధనమిచ్చియొక్కనిముషములో ప్రచారకు లామెకళేబరమును దెచ్చి యందుండి యీ గ్రుడ్డును తీసి సంరక్షించిరి.

నాయ—ఆర్షమత ప్రక్రియలు జగదదృశ్యములుగా నున్నవి. మహాప్రభావ సంపన్నములై యున్నవి. కాని అమ్మా ఈ బాలుర మొగములు చాలవఱకు భరతవర్షీయులవిగా నున్నవే ?

మహా—అవును. ఈ యఱువదివేల మందిగో ముప్పది యైదువేల యెనమన్నూట పదుముగ్గురు భారతీయులు. ఆభారతీయులలో పదునాఱువేల మున్నూట యిఱువది నలువురు నాయన్న దిక్కులేని నిర్భాగ్యులు. వీరిలో నన్నూట డెబ్బది యార్దురు రహస్య ప్రసవమున కని వదలివేయఁబడిన దురదృష్టవంతులు. (కన్నీటితో) నాయనా ఇది భూలోక సమాచారము. స్వార్థపరులైన మీదేశ నాయకులు ఏమిచేయుచున్నారు ? వారు పుట్టియేమి పుట్లకయేమి ?

నాయ—అమ్మా ! ఇట్టివారికిఁగూడ స్వర్గలోకములోనికి ప్రవేశము కలదా ? వీరెంత పుణ్యము చేసికొని పుట్టినారో ? ఇట్టి సత్కార్యములు సచ్చింతలు వెలయుటచేతను, ఇందు ఆఱునెలలు పగలు ఆఱునెలలు రాత్రి యగుటచేతను, ఇందలి వైభవముచేతను ఏ పుణ్యవశముననో నాకు జీవించి యుండఁగనే స్వర్గముచూచు నదృష్టము పట్టినది. ఇది స్వర్గలోకమని నేను స్పష్టముగా దెలిసికొన్నాను.

*

*

*

*

ఆదీర్ఘ రాత్రియందు మధ్యాహ్నమైనది. అనఁగా నది మనదేశమే యగునేని యప్పుడు పగలు పండ్రెండు గంటల వేళయె యుండును.

వీర—నేడు జలాంతర్గాములు వచ్చినవా?

మహా—వచ్చినవి. (లేచినిలిచి) జగద్గురువులవారు ఈ శ్రీముఖమును బంపినారు.

వీర—(నిలిచి చదివి) నిశ్చయమే. ఆంధ్ర దేశమున కైన మనమొకింత సాయము చేయలేమా?

మహా—ఇష్టమున్నచో లోకమున కంతకును జేయ వచ్చును. గనులనుండి మనము పదివేల బారువుల బంగారమును ఇందులకై జగద్గురువుల పాదములకడ సమర్పింపవచ్చును. కాని యిట్టిదానము ప్రజలలో నుద్బోధము కలిగింపదు.

వీర—అవును. ఒరుల కష్ట నివారణమునకు మానవులలో త్యాగశక్తిని అంకురింపజేయవలెను. మనమే యావత్తు వ్యయమును వహించినయెడల మానవులలో ప్రబోధము కలుగదు. అపసరము కలిగినప్పుడు ఆపద్బాంధవుల మగుటకు మనము ఎప్పుడును సంసిద్ధులమె. అయినను కార్యనిర్వహణ పద్ధతులు జగద్గురువుల వారివి.

వీర—మన నిధులు ఎంత విశాలములలో మన మెఱుంగము. పదివేల బారువలను వెంటనే తెప్పించి యీ పనికై ప్రత్యేకించి బొక్కసము చేర్చుదము. ఒక్క శుభమైన లోకమునకుఁ గావలెను.

మహా—ఒక్కొక్క యాశ్రమమునకు వేయిమంది నిరాధారులని లెక్కవేసినచో సాలుకు లక్ష రూపాయలు వారికి పుష్కలముగా చాలును. శాశ్వతనిధికి ఏటేట నింతవడ్డీ వచ్చుటకు 16 లక్షల మూలధనము కావలెను. అట్టి నాలు

గాశ్రమములకు 64 లక్షలు అవును. తులము బంగారము ఇరువది రూపాయల లెక్కను 350 ముఘలుల బంగారము దీనికి సరిపోవును. వెంటనే జగద్గురువులకుఁ బంగారము బంపి శాశ్వతనిధిని స్థాపింపవేడుము.

వీర—వికలాంగులు, ముదుసండ్రు; రోగులు,—నిరాధారులైన ఇట్టి వారిని ముందు ఆశ్రమమున చేర్తురట. ఇంకను ఎవ్వరిని చేర్పవలెనని శ్రీముఖము ప్రశ్నించుచున్నది.

మహా—జగద్గురువులు ఎట్టివారికి ఆశ్రయమియ్య నిచ్చగింతురో అట్టి యందఱకునని విన్నపము చేయుఁడు.

వీర—ఆర్ష ప్రార్థనలు, ఆర్షాచారములు, ఆర్ష పురాణశ్రవణము—ఇట్టివి నిర్బంధములనికూడ వ్రాయవలెనా?

మహా—అవి జగద్గురువుల వారికిని మనము వ్రాయవలెనా? కాని యిట్టి వేయి యాశ్రమములకు వలసిన మూలధనమున కేర్పాటులు చేయఁబడినవని వారికి విన్నవింపుఁడు. అనఁగా పదిలక్షల మంది కన్నమాట.

ఆర్ష యోగీంద్రుని లేఖపని ముగియఁగానే అంతవఱకు నిలిచియుండినవారు మఱల ఆసీనులైరి.

మహా—ఈలేఖను జూడుము. భరతవర్షములో చెన్నపురి తంబుసెట్టివీధిలో నాలుగేండ్ల యొకబాలిక రెండేండ్ల తనతమ్ముని పోషించుకొను చున్నదట! ఎవ్వరును ఈ నిసువులకు దిక్కులేరట! తమ్ముఁడు మార్గమున నడచు శకటముల క్రిందికి పరువెత్తు చుండఁగా ఆత్రముతో ఈ యక్కవచ్చి వానిని లాగివేయు చుండునట! భుజించి వీధిని బాటవై చిన

యెంగిలి యాకులనుండి అన్నముతెచ్చి అక్క తమ్మునికి తిని పించునట! ఆ రాజవీధికి ప్రక్కగానున్న తూముకాల్వలపొంత వీరినివాసమట! ఒకనాఁడు తమ్మునికి జ్వరము వచ్చినది. ఏమి చేయవలయునో అక్కకు తెలియదు. ఏడ్చుచు నా పసిబాలిక వానిప్రక్కఁ గూరుచుండఁగా నెమటియింటి బ్రాహ్మణుఁడు పిల్లవాఁడు మరణించునని శంకించి “నిర్భాగ్యురాలా! నీతమ్ముని ఈవీధినుండి తీసికొని పోయెదవా లేదా” అని బెత్తముతో వారి నిద్దఱును కొట్ట సాగెనట! దేశనాయకులగు మహా ధనికులెందఱో వీరిని నిత్యమును జూచుచు పోవుచుందురు గాని—నాటకములకును, భోగములకును బోవు ధనములో నొక్క దమ్మిడ్డియైన వీరి కిచ్చుటకు వారికి దరిద్రమట! సోదరా! మన భరతవర్షమున కెంతగతి పట్టినది!

వీర—వారిగతి యేమైనది?

మహా—ఆర్షకుమారుఁ డొక్కఁడాదారిని బోవుచు నీ దృశ్యమును జూచెను. ఆ నరపశువు వారిని ఇంక కొట్టకుండ నివారించి, ఆ నిసువులను ఒకబండిలోఁ నెక్కించి ఆర్షాశ్రమము చేర్చెను. నేటి జలాంతర్గాములలో వారిక్కడకు చేరి నారు. అదిగో ఆ పసిపాపలను జూడు. ఈశ్వరునిలీలావిలాస మెట్టిదో గాని యీ నాలుకేండ్లకూన ఆ తమ్మునికై ఎన్ని సంసార తాపత్రమముల ననుభవించినదో?

(లేచినిలిచి) ఇదిగో చక్రవర్తిని లలితామహాదేవిగారు ఈ యాజ్ఞాపత్రమును బంపినారు.

వీర—(నిలిచి పత్రమును కన్నులకద్దుకొని చదువును)

ప్రేమ—దేవిగారి కేమని మనవి చేయదము ?

వీర—రాజపోషణములేక మత ప్రచారకులకు విదేశములలో అనుకూలము లొదవవు. నేటిదనుక ధనము మన మిచ్చినను భారమును దేవియే నిర్వహించుచుండెను.

ప్రేమ—అవును. దేశదేశములలోని చక్రవర్తులకు వితివిగా కానుకలంపుచు తన మహారాజ్యమును వినియోగించి ఆర్ష ప్రచారకులకు ప్రపంచ మెల్లెడల వసతులు రాజాశ్రయములు కల్పించుచు ఉపాయముగా నామె ఆర్ష మతోద్ధరణమునకు, పాలుపడుచుండెను.

వీర—బాలజగపతి రాజ్యమునకు రాగానే ఆర్షమత ప్రచారమునకు రాజ్యాంగములతో సంబంధముండదు. మన రాజుపేర పరదేశ రాజులకు ఆర్ష రాయభారములు పోవు. ఆర్ష ప్రచారకులకు అన్యదేశములలో సంరక్షణము ఉండదు.

ప్రేమ—నాకొకటి తోచుచున్నది. మతప్రచారము వ్యక్తిగతము. చక్రవర్తిని మనకు ఉపాధ్యక్ష. ఉపాధ్యక్ష పదవి తోపూర్వ పరిచయములను బురస్కరించుకొని ఆర్ష సమాజము పేరనే కానుకలంపుచు సర్వకార్యములను ఎప్పటియట్లే నిర్వహింపుడని మనము ప్రార్థింపరాదా ?

వీర—అవును. అదిలెస్సగా నున్నది. చీనాచక్రవర్తి కామె యేమని వ్రాయవలెను.

ప్రేమ—ఆర్ష ప్రచారకులు విద్యాలయములు నెలకొల్పుచో ఎందఱు విద్యార్థులుందురో అన్ని యెకరముల పల్లపు నేలనుగదా చీనావా రొసంగునది. విద్యార్థియన్న వస్త్రములకిది చాలదనియు రెండేసి యెకరముల నేల నొస

గుచో నీపనికిఁ బూనుకొనుటకు ఆర్థ యోగిండులు సిద్ధముగా నున్నారనియు చీనా చక్రవర్తికేల వ్రాయఁగూడదు ?

వీర—అవును. అట్లే చేయవచ్చును.

వీర—చక్రవర్తినికి జపాను ప్రభువుపంపిన విన్నపమున కేమి సమాధానము చెప్పదము ?

ప్రేమ—యంత్ర నిర్మాతలు మనకే చాలనప్పడు జపానువారికెక్కడనుండి తేగలము ?

వీర—తాను సర్వజన సోదరత్వము నవలంబించి తన రాజ్యమును ఆర్థ రాజ్య మొనర్చినచో నొకరిద్దఱను మనము పంపలేమా ?

ప్రేమ—సోదరా ? నీకు మతిపోవుచున్నది. ఎప్పుడు యంత్రనిర్మాణము కోరెనో అప్పుడే ఆరాజు ప్రకృతిశాసనముల ఈశ్వర తేజమును అంగీకరించినవాఁడు. పూర్వమత ప్రచారకుల వలె మనము నిర్బంధములు దండనలు ఏల ఏర్పఱుపవలెను. వివేకునకు విద్యాదేవి ప్రేరణచే ప్రకృతిదేవితో సంగమము పొసఁగక మానదు. అప్పుడు ఈశ్వరోద్దిష్టమైన ఆర్థమతము లోకమతము కాకమానదు.

వీర—అవును. ప్రకృతి శాసనముల ననుసరించినంత వఱకే భూతవర్తమానములలో ఏ జీవచర్యలైన ఏకాగ్ర్యములైన సిద్ధించినవి. ప్రకృతిశాసనవిరుద్ధముగా నెండును ఎన్నడును ఏకార్యమును జరుగలేదు.

ప్రేమ—యంత్ర నిర్మాతలు మనకేచాలరనియు, విద్యార్థులనుబంపినచో విద్యలు నేర్పెదమనియు జపాను చక్రవర్తికి

వ్రాయుము. — ఈ లేఖ నాకుగురువులై న శ్రీప్రకృతి నిలయా
ధ్యక్షుల కడనుండి.

వీర — (కూరుచుండి లేఖనుపఠించి) మఱియొక పది
వేల బారువుల బంగారమన్నమాట.

ప్రేమ — వీనినిఁగూడఁదెప్పించి బొక్కసము చేర్చుము.
నాకొక్కటి తోఁచుచున్నది. మన విద్యాలయ నియమములు
ఇంకను జగద్వ్యాప్తములు కావింపవలెను.

వీర — అంతధనము మనకుకలదా ?

ప్రేమ — ఆదర్శములు ఆర్థములు ; ఆచరణము సర్వ
జగములకును. మనము ఆర్థవిశ్వవిద్యాలయమున నవలంబించు
విద్యాపద్ధతులలో మార్పులు స్ఫురింపలేదని గురువులై న శ్రీ
ప్రకృతినిలయాధ్యక్షులవారికి వ్రాయుము. ప్రకృతమున పది
లక్షలమంది విద్యార్థులకు అన్నవస్త్రములిచ్చి సర్వవిద్యలను
నేర్పుటకు ఏర్పాటులు చేయబడినవనియు, ఆ సంఖ్యకులోబడి
ప్రయత్నములు చేయవచ్చుననియు వారికి విన్నవింపుము.

ఇంతలో ఒడనాయకుఁడు విచ్చేసెను.

ప్రేమ — రాజేంద్రా ! కార్యాంతర నిమగ్నవై యున్న
దానను. దయచేసి వీరికి మన యతిథికి విద్యాగృహములను
జూపిరాఁగలవా ?

వీర — మహాప్రసాదము.

వీరభద్రుఁడును ఒడనాయకుఁడును సభాభవనమునుండి
బయలుదేరిరి.

నాయ — మా దేశమునందు పైకి చూచినయెడల

ఆకాశమును నక్షత్రములును గానవచ్చును. స్వర్గలోకమునకు పైన ఆకాశము ఉండదా ?

వీర—ఆకాశము నిరవకాశము. అది లేనిలోకమేలేదు. కాని యీ ప్రదేశమంతయు 600 మైళ్లదాక యంత్రాధిష్ఠితమగు ప్రకృతి దేవ్యాలయమగుటచే నిందుండి వెలువడిన గాని యాకాశదర్శనము మనకు గాదు.

నాయ—600 చదరపు మైళ్లలోను ఒక్కచోటగూడ ఆకాశము లేదా ? సదా దీపములులేని తావొక్కటియు నీ లోకమున గానరాకున్నదే.

వీర—ఆలయపు గర్భగృహము 20×30 మైళ్లు.

నాయ—ముప్పదిమూడుకోట్ల దేవతలుగలరని శాస్త్రములు చెప్పును. వీరిగృహము లెక్కడ నున్నవి ?

రాజే—మానవమాత్రులు అట్టిచోటి కేగలేరు. ఈ యంత్రముకడ నీ శరీరము తూచుకొనుము.

నాయ—(ఎక్కి తూచుకొని) 76 పానులు, అయ్యో ! సగమునకు సగము బరువు తగ్గిపోయితివే. పదినాళ్ల క్రింద చాల పానులు తూగితిని.

వీర—ఇచ్చట తూచినప్పుడు నీవు ఇంతియేతూగుదువు. ఇది భూదేవతాప్రభావము. నీవే కాదు. మీ యోడ కూడ తేలికయై పోయినది. కాని మీ యూరు చేరగానే అన్నియు మునుపటివలెనే తూగును.

నాయ—ఈ కానవచ్చు మందిర మెవ్వరిది ?

వీర—ఇది విద్యాధుల పరీక్షాగృహము. ఈలోపల

నొక విద్యార్థికి ఒక్కటే శాస్త్రమున పది దినములనుండి పరీక్ష జరుగుచున్నది. చూతమురా.

నాయ—ఒక శాస్త్రమునకు పది దినములనుండి పరీక్ష యా? ఒక పరీక్షాపత్రము చాలదా? (ప్రవేశింతురు.)

వీర—అది భూలోకసచారము. మా విద్యాలయములు డొక్క శుద్ధిలేని బూటకపు పండితులను లోకముల కొసగెడి మీ భరతవర్షపు విశ్వవిద్యాలయములు కావు.

నాయ—మీ దేవతాపరీక్షలు అంత ఉదాత్తముగా నుండునా? మా భూలోకపరీక్షలకేమి తక్కువ వచ్చినది?

రాజే—నూటికి ఏ ముప్పదిమూడో ఏ నలువదియో వచ్చి ప్రశ్నపత్రములో ఆటింటికి నాలుగు ప్రశ్నములు శుద్ధ పూజ్యమైనను మీ మానవులు పట్ట పరీక్షాధురంధరులే. అనగా ఆటు విషయము లడిగినప్పుడు ఏ రెండు విషయములో తెలిసి తక్కినవి రాకపోయినను చిక్కులేదు.

నాయ—ప్రతి విషయమును సమగ్రముగా ప్రతి బాలు నకును వచ్చునట్లు చేయ నెవ్వరితరము?

రాజే—కాబట్టి మీ విద్యాపద్ధతులు సంపూర్ణ జ్ఞాన దాయకములు కావని మీరే యొప్పుకొనుచున్నారు. అది అటుండనిండు. సంపూర్ణ విద్యానిధియగు నొక బాలుడు జ్వరపీడితుడై వచ్చియో, న్యాయమైన యితర కారణముల చేతనో తిన్నగా సమాధానములు వ్రాయలేదు. వానికి వెంటనే యేదైన గతియున్నదా? కాబట్టి మీపద్ధతులు నిజమైన పాండితికల వా రినందఱను తెలిసికొనుటకు మీకు ఉపకరింపవు.

నాయ—పరీక్షకు లేమిచేయఁ గలరు ?

రాజేం—అనఁగా మీపరీక్షలు నిజమైన పాండితి కల వారినందఱను గనిపెట్టవలసినంత బాధ్యతను పెట్టుకొన్నవికా వని మీరంగీకరించుచున్నారు. పోనిండు. సంపూర్ణవిద్యావంతుఁడగు నొకపేదవాఁడు పొట్టకూటికైమీపరీక్షకు రాఁగోరుచున్నాఁడు. బాహటముగా వానినేల పరీక్షకు రానీయరాదు ? ఇట్టిరీతి పరీక్షలలోఁ దేఱిన విద్వాంసులకడ చదువుటకు ధనము లేక పోవుటచే వానికొక శిక్షయా ? పోనిండు నూటికి నూరు గుణములు వచ్చిన వారినిమాత్రమే మీరేల విద్యాబోధకుల నుగా నియమింపరాదు ?

నాయ—అట్టివారు లేరు. నిరంతర శాస్త్రాభివృద్ధికి ఆస్పదమైన ఈ కాలములో సాతముక్కలు వచ్చియేమి రాక యేమి ?

రాజేం—దిగ్దంతులవంటి శాస్త్రాధికారులకడ విద్యనేర్చు దినములు మీభూలోకములో నస్తమించినవి. ఆబాలుని చూడుడు. పెద్దాపురములోని తర్కపండితుఁడు విద్యుద్యంత్ర సహాయమువలన ఈ బాలునిచే తర్కశాస్త్రములోని యావ ద్విషయములను ప్రశ్నలువేసి సమాధానము తీసికొన్నాఁడు. శాస్త్రజ్ఞాన పూర్ణుడని నిర్ధారణమైనది. ఆజ్ఞానమును ఈ బాలుఁడు ఎంతవఱకు లోక విషయములకు అనుసంధింపగలఁడోయని యిప్పటి పరీక్ష ఆప్రశ్నము వినుఁడు;—

నాయ—ఆమూల జరుగునదియే పరీక్ష ?

వీర—భౌతిక శాస్త్రమునందలి నినాదవిభాగము.

నాయ—ప్రతిశాస్త్రమునందలియు ప్రతివిషయమును
ఇట్లు ఈ నాలునిచేత చెప్పింతురా?

వీర—ఇది మీ భూలోకములోని ముప్పదియైదు గుణ
ముల పరీక్షా ధురంధరత్వముకాదని చెప్పలేదా? శాస్త్రజ్ఞాన
మున కొకపరీక్ష ; ఆజ్ఞానమెంతనాకు జీర్ణమై సాధన కుపక
రించుచున్నదో యన్నది రెండవపరీక్ష. మఱియొక మందిరము
నకుఁ బోవుదము రమ్ము. ఆకాసవచ్చుచున్నది కాగిదములు
చేయుచుంట్రిము. (బయలుదేలుచున్నారు.)

నాయ—కాగిదములు చేయుమరయా? ఇంకను నేయే
మరలు ఇందుకలవు?

వీర—ప్రపంచములో నెందెందు ఏ యే మరలుకలవో
అన్నియు నిందున్నవి.

నాయ—కామధేనువు కల్పవృక్షములునుగల మీ
స్వర్గనివాసులును అంగళ్లు పెట్టుకొని మాభూలోకవాసుల ధన
మునకు ఆసింపవలసి వచ్చినదా?

వీర—మీప్రజలు మఱల భూలోకమునకు వెడలి
నప్పుడు ఏమరయైన పెట్టుకొని బ్రదుకవచ్చునని చిన్నతనము
ననే వారికి అన్నివిద్యలును నేర్పుచున్నాము. ఇదే యీమర
లోనికి పోవుదమురా.

నాయ—విద్యార్థులందఱు ఇందేమి చేయుచున్నారు?

వీర—ఎవరు నేర్చినపనిని వారుచేయుచున్నారు. రాని
దానిని చూచి నేర్చుకొనుచున్నారు.

నాయ—అందఱు విద్యార్థులును అన్ని మరలలోను
పని చేయవలెనా?

వీర—ఏ దేశమునకు ఏమరలు అవసరమో నిర్ణయించి ఆవిద్యార్థులను ఆ మరలకుఁ బంపుదుము. ఒక్కొక్క మరలోను కొంతకాలము వారిని ఉంచి విషయములు నేర్పి, ఇంకొకమరకు పంపుచుందుము ; ఏ దానియందు ఒకనికి అత్యంతాభిరుచి యొడవునో గమనించి యందు అభినివేశము కల్పింతుము ; వానిచే పనులు చేయింతుము ; తప్పలు దిద్దుదుము ; క్రమ క్రమముగా శాస్త్ర రహస్యములనన్నిటిని సాంగోపాంగముగా వానికి జీర్ణమగునట్లు చేయుదుము. చెడిన యంత్రములను చెడిన యాంత్రిక లబ్ధ పదార్థములను వాని కప్పగించి బాగుచేయింతుము.

నాయ—అనఁగా మీ బాలురు సర్వ యంత్రములను నడపి కర్మ విద్యలందు ప్రవీణులగుదురన్నమాట. కాని వేఱు చదువు సంధ్యలు అక్కఱలేదా? ఒక్క మనుచరిత్రమైన చదివి ఆనందించుపాటి జ్ఞానము వారికి అక్కఱలేదా?

వీర—దినమునకు మూడు గంటలు అట్టి పాఠములు నేర్పఁబడును. మిగిలినకాలము ఆరోగ్య సూత్రానుసారముగా నిట్టి కర్మవిద్యలకును పరోపకారాది కార్యములకును, ఈశ్వర సాక్షాత్కార మొనర్చుకొనుటకును వినియోగింపఁబడును. వంతులప్రకారముగా వీరు తమ తమ నివాసపు కూటములలోఁ జేయు ప్రార్థనాదికమువలన వీరి యీశ్వరానుభవము విమర్శింపఁబడును. అందును ఉపాధ్యాయులు వీరికి మార్గదర్శకులగుచుందురు. ఆ కానఁబడునది మాపు స్తక నిలయము. అరువదివేలమంది బాలురకు గ్రంథములు వలయుటచే నొక్కొక్క పుస్తకమునకు వేలకొలది ప్రతులు ఇందున్నవి. (అటకరిగి)

నాయ—ఇంత శ్రద్ధగాను ఇంత నిశ్శబ్దముగాను ఇందలు చదువుట అద్భుతముగా నున్నది. ఇందు రెండువేల మందిదాఁక నున్నట్లున్నది.

రావీర—అవును. ఆ యాయంత్ర సంబంధములయిన సందేహములను దీర్చుకొనుటకును, ఉపాధ్యాయులొసఁగిన యాయా విషయములను ఆకళింపుచేసికొనుటకును, నూతన శోధనలకును,—ఈ నిలయము రాత్రి పదిగంటలదాఁక ఎప్పుడును తెఱచియే యుండును. అన్నియు తెలుంగుగ్రంథములే.

నాయ—ప్రతి సంవత్సరమును పరీక్షచేసి బాలురను పై తరగతిలో వేయుచుందురా ?

వీర—అది మీ భూలోకపు పద్ధతి. గణితములో అభినివేశము కలవానికి చరిత్రమన్న తల కంటగింపవచ్చును. వానిని స్వేచ్ఛగా వదలినచో నొక్క యేడాదిలోనే గణితమున పదియవ తరగతి కర్హుఁడయ్యును, చరిత్రమున నాలుగవ తరగతికైన ననర్హుఁడు కావచ్చును. అట్టివాని గణితము నందలి శ్రద్ధను చంపివైచి అన్ని పాఠములకును నాలుగవ తరగతియందే పడవేసి యుంచుట వృద్ధికి నిరోధకము ; ఘోర పాఠకము.

నాయ—అనఁగా అభిరుచికల విద్యను ప్రోత్సహించి జ్ఞానాభివృద్ధి కూర్చుచుందురు.

వీర— అభిరుచి లేనివిద్యల పట్లను శ్రద్ధను గల్పించి పైకితీయఁ బ్రయత్నించుచునే యుందుము. ఆ కానవచ్చునది వినోద గృహము. అటుపోదము రండు—(పోవుచున్నారు.)

నాయ—వినోద గృహమనఁగా అటులాడు ప్రదేశమా ?

వీర—కాదు. అది మఱి యొకచోట నున్నది. తాము చదివిన విద్యను ఉపయోగించి బాలురు ప్రపంచమున కత్యంతోపయుక్తమగున సూతన పదార్థమును నొకదానిని సృష్టింపవలెను. అట్టి పనికి వలయు పరికరములన్నియు వారికొసంగఁబడును. అట్లు సృష్టింపఁబడిన పదార్థములలో నుత్తమములైన కొన్నియిందు చేర్పఁబడినవి. (పోవుచున్నారు)

నాయ—ఈ స్త్రీ లెవరు?

వీర—కీలుబొమ్మలు. కీలుబొమ్మలన్నమాట మన భాషలో నిలిచినది గాని వానినిచేయు విద్యనశించినది. పాశ్చాత్యులు తెఱమీఁద నాటకము లాడింపఁగలరు గాని యంత్రపు బొమ్మలు చేయనేర్వలేదు. ఈ బొమ్మలు అభినయములు చేయుచు ఆడును; పాడును; భరత శాస్త్రమును సంగీత శాస్త్రమును ఇం దనుసంధానముచేయబడినవి. వీనిచే నాడించెదను. మీకు శృంగార పారవశ్యమో వైరాగ్యప్రబోధమోయివి కావింపఁగలవు.

నాయ—చక్రములుగల ఈ ద్రావకముల పెట్టె యెందులకు?

వీర—ఈ భౌతిక ప్రపంచమంతయు అణువులచేఁజేయఁబడినది. అణువులు పరమాణువుల వలనఁ గూర్పఁబడినవి. ఒక్క పరమాణువును పగులఁగొట్టితిమా అందుండి వెడలుకొనితే మీ భూలోకము నంతను గంపింపఁ జేయఁగలదు. ఇది పరమాణు భేదక యంత్రము.

నాయ—భూతదర్పణములకైనను గానరాని పరమాణువును భేదించి ఏమి లాభము?

రాజే—భావి ప్రపంచమునకు ఆవిరిబలమును, విద్యుద్వ్యంత్ర బలమును సులలితములు గావు. మా లోకములోని విమానాది యంత్రములన్నియు నీయమువిశేషాని వలననే నడపఁబడుచున్నవి. ఈ యంత్రమును జూడుఁడు. ఇది బయలునుండి విద్యుచ్ఛక్తిని చేయునది.

నాయ—అదియెట్లు పొసఁగును?

రాజే—తీగలులేని తంత్రీవార్తలు మీకుఁ దెలియునా? అవి బయలునందలి విద్యుద్వాహినులవలన నడచుచున్నవి. అట్టి విద్యుచ్ఛక్తిని తీగలగుండ నిది యాకర్షించును. ఆ మూలనున్న యంత్రము జలగర్భశోధని. విద్యుత్కాంతలు మానవ శరీరములోని యంతర్భాగముల పటముల నెట్లు తీయునో, అట్లే దీనివలన జలగర్భములోని గనులను జంతువులను గనిపెట్టవచ్చును.

నాయ—ఈ యంత్రములన్నియు నిప్పుడు పనిచేయుచున్నవా?

రాజే—ప్రారంభదశయం దున్నవి. ఉత్తమశాస్త్రులు తమ విద్యలను తెలివితేటలను నుపయోగించి ఇంచుకించుక ఇట్టి యంత్రసిద్ధికి లాగులాడుచున్నారు. ఏకొంచెము ఫలించినను ఈ యాగారములో నది సేకరింపఁబడుచున్నది. భోజన కాల మైనది. మహారాణిగారు మీకొఱకు వేచియుందురు. పోవుదము రండు.

ఇరువది మూడవ ప్రకరణము.

బాలజగపతి పెద్దాపురపు జగపతీంద్రరాజ్యమునకు పట్టభద్రుడయ్యెను. లలితామహాదేవి యిట్లు రాజ్యపరిపాలనా భారమునుండి విముక్తయై కొన్నినాళ్లు పెద్దాపురముననే వసించెను. ఆసమయమున ప్రేమవతి యామె నొకసారి తనకడకు వచ్చి తన్ను కృతార్థునిజేయుమని యాహ్వానమును పంపెను. ఆ యాహ్వానము నంగీకరించి లలితామహాదేవి దక్షిణ ధృవ యాత్రకు బయలుదేరెను. పెద్దాపురపు ప్రధానమంత్రింద్రుని కుమారులగు సోమేశ్వరుడును విశ్వేశ్వరుడును ప్రకృతి నిలయమునందు పట్ట పరీక్షాధురీణులై యిప్పుడు అమరావతీ విశ్వవిద్యాలయమున నున్నత విద్యలందుచుండిరి. వారినిఁ జూచుటకై వారి తల్లియగు జానకమ్మయు లలితామహాదేవితో బయలుదేరెను. ప్రకృతి నిలయాధ్యక్షుడగు విజ్ఞానచక్షు యోగీంద్రుల నెన్ని సంవత్సరములనుండియో ప్రేమవతి యమరావతీ విశ్వవిద్యాలయమున కాహ్వానము చేయుచుండెను. ఊహయు నుత్సాహమునే తప్ప విశ్వవిద్యాలయ కార్య విధానములు తనకుఁ గ్రొత్తలనియు, గురువులవా రొక్కసారి విద్యాలయమునకు దయచేసి సర్వమును సరియైన విధానమున వెలయించి తన పూనికను జయప్రదము గావింపుడనియు ప్రేమవతి యెంత దీనముగా వేడుకొన్నను విజ్ఞానచక్షుఁడా యాహ్వానమును ఎప్పుడును అంగీకరింపలేదు. తాను వెడలిస

యెడల ప్రకృతినిలయమును జూచుకొను వారొరులులేరనియు, తన పనులే తనకుమించి ముంచివేయు చున్నప్పుడు కదలుటకు తీటికయు తనకు లేదనియు నాతఁడు ప్రత్యుత్తరము లిచ్చుచు వచ్చెను. ప్రకృతి నిలయమునుండి శిష్యులు వచ్చినఁగాని విదేశములందు స్థాపించిన తన సంస్థలకు ప్రకృతి విద్యాదక్షులగు గురువులు లభింపరు గావున ప్రేమవతియు విజ్ఞానచక్షు యోగీంద్రులను రమ్మని బలాత్కరించుటలేదు. ఇప్పుడు లలితామహాదేవియు ప్రధానమంత్రీంద్రుని భార్యయుఁగూడ పయనమగుచుండుటచే ఈ ముసలితనమునందుఁగూడ ప్రకృతి నిలయాధ్యక్షులకు ఉత్సాహము పుట్టినది. వీరును వారితో బయలుదేరిరి.

వీరు మువ్వర ప్రయాణములును నిశ్చయమయినట్లు తెలియఁగానే ప్రేమవతి యతివిసేయముతో జగద్గురువుల కొక యాహ్వానమంపుచు తన్ను ధన్యనుజేయుమని కోరెను. “అర్హ సేవకొఱకు జనించిన యుత్సాహమువలన నిట్లు జీవితమును సమర్పించుకొన్న యీ దాసురాలిపనులను తమ రొక్కసారి కన్నులఁజూచి యాశీర్వాదించినయెడల నాకుఁగలుగు ధన్యత్వము మాటల కందరానిదై నన్నద్వితీయమైన యానందవార్ధిఁ దేల్పున”ని యామె దీనముగా జగద్గురువులకు విన్నవించుకొనెను. జగద్గురువులును ప్రయాణమైరి.

ప్రేమవతిచే సంపాదించిన యొక సువర్ణవిహంగమునందు జగద్గురువులును మఱియొక దాన లలితామహాదేవియు నొండాకట విజ్ఞానచక్షు గురువర్యులును సధిష్ఠించిరి. వీరిని చుట్టుకొని యిన్నూరు విహంగములును జలాంతర్గాములును

సేవ లొనర్చుచుండెను. వీనియందు శాంతమహాసముద్రమును గూర్చి మొట్టమొదట ప్రేమవతి బయలుదేరినప్పుడు ఆమె వెంటవచ్చిన బలగములోని కాంతల బంధువు లనేకులుండిరి.

పెండ్లివారివలె వీరందఱును మహాసంతోషముతో కోరంగినుండి కడలిరి. సంతోషోత్సాహములతో నిరంతర ప్రయాణములు కావించుచు వీరు దక్షిణధృవమునకు దారి పట్టిరి. ప్రయాణము పెండ్లి యుత్సవమువలె నుండెను. ఎచ్చటఁ జూచినను ఉత్సాహమే ; ఎందును పట్టరాని సంతోషమే.

అట ప్రేమవతియు విజ్ఞాన శృంఖలయు, అమోఘ శాసనియు, ప్రకృతిదేవియు, మహాలక్ష్మియు, వీరభద్రుఁ డును, రామభద్రుఁడును వెవ్వేఱు విమాన జలాంతర్గామి యంత్రములెక్కి వీరిని ఎదుర్కొనుటకు కాచుకొని యుండిరి. కొన్ని నాళ్లకు వీరి యాగమన దివసము తెలిసెను. అప్పుడే అచ్చట పగటిపూట యారంభమయినది. సూర్యుఁడొక్క ప్రక్కను హిమశీతలముగా తన కిరణములను ఆ ప్రదేశ మునకుఁ బనుపుచున్నాఁడు. సముద్రముమీఁద నన్నూరు, ఏసూరు అడుగుల యెత్తుగల మంచుగడ్డలు తేలియాడుచున్నవి. అందందు తిమింగిలములు సంచరించుచున్నవి. మంచుగడ్డల మీఁద కొన్ని పక్షులు సంచారములు కావించుచున్నవి. సముద్రము బట్టబయ్యలై నిర్నాకము నిర్మానుష్యమునై యున్నది. మంచుగడ్డల కావలనే ఈ మహనీయులను గలిసి కొనుటకై ప్రేమవత్యాదులు బయలుదేరిరి. వీరు మంచు కరుళ్ల సరిహద్దుచేరిన కొంతసేపటికి విహంగములనుండి యొక తంత్రీవార్త వచ్చినది.

పిమ్మట జగద్గురువులును నితరులును జలాంతర్గాములలోఁ బ్రవేశించిరి. మునిగి మంచుకరుళ్ల దిగువనుండి ఆమరావతిచేరుట సులభమార్గము. ఇట్లు నీటనుగూడ మూడు సువర్ణయంత్రములును ఇన్నూరు ఇతర యంత్రములును అమర్పబడియుండెను. వీరు నిర్ణితస్థానము చేరఁగానే మఱల నొక తంత్రీవార్త యనుపబడినది. ఇట్లు జగద్గురువులును పరివారమంతయును నియమిత ప్రదేశము చేరినవార్త వచ్చినతోడనే ప్రేమవత్సాదు లెల్లరును నీట మునిగి పెద్దాపురపు మహాత్తరుల నొకలను జేరిరి.

ప్రేమవతి అత్యంత్రముతో లలితా మహాదేవి యుండిన జలాంతర్గామి పై భాగపు తలుపులు తెఱచుకొని యొక సారంగమున ప్రవేశించి తలుపులుమూసి, నీటిని వెడలఁద్రోచి, క్రింది తలుపులు తెఱచి, నావలో ప్రవేశించి తలుపులుమూసి తిన్నగా లలితామహాదేవి కూరుచుండిన పీఠమువంకకుఁ బరువెత్తెను. లలితామహాదేవిని చూడఁగానే ప్రేమవతి కంపించిపోయినది. ఆమె కడుపులోని భావములు ఆకస్మికముగా రేగిపోయినవి. గంభీర స్వాంత యయ్యును ఆమె వానిని నిరోధింపలేక పోయెను. తప్పిన పోయిన తల్లిని చూడఁగానే ఆపడచెందిన పసికూన పరుగు పరుగునపోయి చుట్టచుట్టుకొని ఆమెను కౌగిలించుకొని వాడిచి ఎట్లు ఏడ్చునో అట్లే ప్రేమవతి లలితామహాదేవిని చుట్టచుట్టుకొని బంధించివైచి ఉచ్చైస్వరమున విలపింప సాగెను.

లలిత—ప్రేమా ! ప్రేమా ? నాతల్లీ ! నాతల్లీ ? ఎన్ని నాళ్లకు చూచితినే నిన్ను ? అని లలితామహాదేవియుఁ దన

బిడ్డను గాఢముగా గొఱిలించుకొని ఉద్వేగముతో కంట
తడిపెట్టుకొనెను.

ప్రేమవతికి ఒక్కటే యేడ్పు. దానికి విరామములేదు.
వెక్కివెక్కి యేడ్పుచుండెను.

లలిత—నాతల్లీ! ప్రేమా! ప్రేమా! ఎందుకమ్మా!
యేడ్చెదవు? అని లలితామహాదేవియు రోదనముచేయ నారం
భించెను.

క్షణకాలము ఒండొరులను జూచుకొని గ్రుచ్చిగ్రుచ్చి
కొఱిలించుకొని యిరువురును విలపింపసాగిరి. నడుమ నడుమ
లలితామహాదేవి “బిడ్డా! ఎందులకు ఏడ్చెదవు? మనము
కలిసి—కొ.....గదా” యని పలుకుచు నోట మాట
రాక మఱల దుఃఖించును. “అమ్మా!...అమ్మా.....”
అని మాత్రమే పలికి పైమాట వెడలక ప్రేమవతి రోదనము
చేయును. లలితామహాదేవి పరిచారికలు వీరిని ఓదార్పఁ
జోగూ దుఃఖము మఱింత హెచ్చెను గాని తగ్గలేదు. వీరిని
చూచి పరివారమును ఏడువసాగెను. వారి మనోభావములు
నిర్నిరోధములు.

కొంతకాల మిట్లు గడచెను. నావలన్నియు మంచు
కరుళ్ల దిగువనుండి ఆర్ష విద్యాలయము వంకకు ప్రయాణము
చేయుచునే యుండెను. కొంత సేపటికి ప్రేమవతి తెప్పరిల్లి
“అమ్మా! నాతప్పు క్షమింపుము. చెప్పకుండ పాటిపోయి
తిని.” లలితా మహాదేవి దుఃఖావేగముతో “తల్లీ! సోదర
మరణ వార్తను మఱచి నీయాటలతో పాటలతో నీప్రకృతి
విద్యా వినోదములతో మఱల మానవ ప్రపంచమునఁ బడితిని.

అట్టి నాకు సముద్రములఁబడి పోవుచున్నానని వార్త నంపి భయంకర ప్రళయమును దెచ్చిపెట్టితివి. పోయినదానవు ఒక సంవత్సరముదాక నీక్షేమవార్తనైన పంపక పోయితివి. తల్లీ! నాతల్లీ! మఱల నాకండ్లఁ జూడఁగలిగితిని. నన్ను గట్టిగా కొఁగిలించుకో! ప్రేమా! ప్రేమా! నాముద్దులబిడ్డా!...” అని భావములు చెలరేగ లలితామహాదేవి యోడ్పుచు మూర్ఛితయై పోయెను.

* * * * *

ఎల్లరును బొంతలలో దూఱి సురక్షితముగా నమరావతీ విశ్వ విద్యాలయ ముఖద్వారము చేరిరి. తమతమయాత్ర బంధువుల సందర్శన కారణమున నచ్చటి పరిచారిక వర్గములో నిట్టి భావ వైకల్యమునందని వారెవ్వరునులేరు. సముద్ర గర్భమునుండి విశ్వవిద్యాలయము లోనికిఁ గల ముప్పదిరెండు ద్వారములును వారు దాటిరి. మొదటిద్వారము కేవల సముద్ర జలము ; రెండవద్వారము ఘోరములైన సముద్ర విషసర్పముల నిలయము ; మూడవద్వారము మఱల సముద్రము ; నాలవద్వారము అగాధమైన మూడువేల యడుగుల లోతుగల జలపూరితమైన యొకగుండము. అయిదవ ద్వారము మొసళ్లమడుగు ; ఆఱవద్వారము ఇన్నూరడుగుల లోతుగల జలభాగము : ఏడవద్వారము తెల్ల యెలుగుగొడ్ల మయ

మైనది. ఇట్లు దుర్గమములైన ముప్పదిరెండు ద్వారములును యంత్ర సాహాయముననే దాటఁదగియున్నవి. ఒకచోట భయంకరములైన యగ్నిజ్వాలలు ; మఱియొకచోట ప్రాణాంతకములైన విషవాయువులు ; ఇట్లు అనన్యసాధ్యమైన యమరావతీ విశ్వ విద్యాలయమున లలితామహాదేవియు, జగద్గురువులును, ప్రకృతి నిలయాధ్యక్షులును నెల్ల పరివారమును సురక్షితముగా చేరిరి. ప్రేమవతి మరలు త్రిప్పిననేగాని యితరు లా ప్రదేశమును చొఱలేరు ; లోనివారు అందుండి వెలువడలేరు.

ఆ యెడతెగని పగటి భాగమున పెక్కుదినములు గడచెను. సుఖ సంతోషములతో నెల్లరును ఓలలాడిరి. సృష్టికి ప్రతిసృష్టి యొనర్చిన ప్రేమవతి రూపముదాల్చిన యీశ్వర కళయే యని యెల్లరకును విశదమయ్యెను. అంతతో సరిపోలేదు. అసత్యవాదులతోఁగు, కృతఘ్నులతోఁగు, పరహింసా పరులతోఁగు నిండిపోయి యజ్ఞానపూరిత మైనట్టిది ఈశ్వర సృష్టి! ఈశ్వరుని దివ్యకళలు ఆ సృష్టియందు దాఁగిపోయి సామాన్య మానవులకు దుర్భేద్యములై యున్నవి. ప్రేమవతి యో ఈశ్వరుని సృష్టిని జ్ఞానదీపముతో వెలిగించుచు ఆ జ్ఞానమును సర్వజనాధీనముచేసి అజ్ఞానమును వినాశముచేయుచున్నది.

ఒకనాఁ డీక్రింది సంభాషణము జరిగెను :—

విజ్ఞానచక్షుఁడు—ప్రేమవతీ! మాకు అన్నియుఁదెలియును. అట్లయ్యును ముద్దులబిడ్డవగు నీనోటనుండి వినఁగుతూహల మగుచున్నది. మా ప్రశ్నలకు సమాధానములు చెప్పుము.

ప్రేమ—గుర్వాజ్ఞలకు సర్వదా విధేయను.

ఈ మాటలకు జగద్గురువులును, లలితయుఁగూడ సంత
సించిరి.

విజ్ఞా—ఈశ్వరుని ధనములను నీవేమి చేయుచున్నావు ?

ప్రేమ—ఈశ్వరార్పణమే చేయుచున్నాను. స్థూల
రూపమైన రొక్కము వెచ్చించి నూత్నరూపమైన జ్ఞాన
మును లోకమున వాడుకలోనికి దెచ్చుటకు ప్రయత్నించు
చున్నాను.

విజ్ఞా—అందొకపద్ధతి లోకములోని యెల్ల దేశముల
నుండియు బుద్ధి మదగ్రగణ్యులైన యువకులను దెప్పించి
యు త్తమవిద్యల నుచితముగా వారికిచ్చి వారివారి దేశముల
కంపించి వేయుటగదా.

ప్రేమ—గురువర్యులు స్థలవిచ్చినట్లే. కాని నాకోర్కె
కోరినంతదాక ఫలింపకున్నది. ఇచ్చటి గురువులు తమ
శిష్యులుగాని తమరుగారు. ఇచ్చటి మహాత్తర విద్యావిధాన
మున కంతకు తాము బాధ్యతవహించి నడపించినప్పుడే ఈశ్వ
రుని ధనములు నిజముగా ధన్యములు.

లలిత—అందులకుఁ దాము అంగీకరించినచో కామధేను
వును కల్పవృక్షమును భూలోకమున నవతరించిన వన్నమాట.

జగద్గురువులు—ప్రేమవతిమాట యుత్తమార్థ సంగ్ర
హమైనది. కేవల సన్యాసివైన నీకు పెద్దాపురమైనను దక్షిణ
ధృవమైనను నొక్కటే. అటువది వేలమంది యుత్తమ శిష్యు
లను తరింపఁజేయు భాగ్యముఁకలిగినప్పుడు నీవు పెద్దాపుర
మును మాత్రమే పట్టుకొని కూరుచుండుట భావ్యముకాదు. ;

విజ్ఞా—జగద్గురువుల యాజ్ఞ! సెలవేని ఈ యమరావతీ విశ్వవిద్యాలయమందే నేను జీవితశేషమును గడపు కొందును. ఇచ్చటి విద్యా విధానములకు నేను బాధ్యతను వహింతును.

ప్రేమ—(విజ్ఞాన చతువునకు సాష్టాంగముచేసి) గురు వర్యా! నేటికి ఈ భూలోకము తరించినది! నేను కృతార్థ నైతిని. ఈశ్వరుడే తమచేత అనుగ్రహింపఁబడినాఁడు. ఏలన నఁగా ఈశ్వరప్రపంచములో తమవంటి విజ్ఞానగురువులేఁడు.

లలితా—విద్యానాథులకు నమస్కారము. ప్రకృతి నిల యాధి నియంత కటాక్షముచే నేటికి నాబిడ్డ ధన్యురాలైనది.

ప్రేమ—ఈ ఊణమునుండి అమరావతిలోని విద్యా సంస్థల కన్నింటికి మీరే పాలకులు.

విజ్ఞా—దేవీ! వింద్రజాలికుడనై నేను ఏలినవారిని దర్శించినప్పుడు మీరు ప్రకృతి నిలయమున కాశ్రయ మిచ్చి తిరి, మీరు పోషించిన యీ బిడ్డ నేడు జగముల కన్నింటికి ఆశ్రయ మిచ్చుచున్నది.

జగద్గురువులు—ప్రేమా! స్వార్థ పరాయణులు కృత ఘ్నులు నగు జనులచే నేడు జగములకు కలుగుచున్న యుత్పాతములకు నీవేమి సాధనములు పన్నితివి?

ప్రేమ—జగద్గురువులకు జయమగుఁగాత. ఆర్ష సం స్థలుగల యెల్లయెడలను సాంఘికసేవా సమితులు ఆ పన్ను లకు రక్షణము కూర్చుచున్నవి. సముద్ర విప్లవములు సంఘ టిల్లినప్పుడు కరుణదేవి యించుక సహాయ మొనరించుచున్నది. తల్లిగారు ఒనర్చు సాంఘికసేవను జూచి దీని నారంభించితిని.

వారు అనుగ్రహించినచో వారి పనిని వారికే అప్పగింతును. వారి యాశీస్సులులే లోక కల్యాణ సంధాయకములు.

జగ—దేవీ ! నీ విష్ణుడు జగపతీంద్ర రాజ్యభారము నుండి విముక్తవైతివి. నీ జీవితశేషమును ఒక్క నీ రాజ్యమునకు మాత్రమేగాక లోకములోని యెల్ల రాజ్యముల యుద్ధరణమునకును నేల వినియోగింపరాదు ?

ప్రేమ—తల్లీ ! జగద్గురువుల యాజ్ఞను పాలించినన్న ధన్యమజేయుము. సంఖ్యాతీతములైన సద్గుణములు నీ కను సన్నచే పెద్దాపురమునందువలెనే ఇంచును సమకూరగలవు.

లలిత—ఇచ్చటి యుత్తమ సంఘటనలను చూచిన కొలదిని నాకును ఆనందము పెల్లు మీటిపోవుచున్నది. నాభావి జీవితమును ఇట్టి లోక సేవలోనే—

జగ—ఇట్టి—లోక సేవ—అనగా దీనిని—బోలిన—లోక—సేవయనియా ?

ప్రేమ—తల్లీ ! మాట తప్పకుము. నీవు నాకడనే యుండవలయును. ఇచ్చటినుండియే జగద్గురువులవారి యాజ్ఞను సారముగా నీవు లోకములు సేవింపుము. ఇంచుక ఆజ్ఞాపించి తివా నూరింతలుగా నీ యాజ్ఞలను పాలించెదను.

లలిత—జగద్గురూ ! ఇట్టి లోక సేవ యనుటలో నా యర్థము తమకు విశదమే.

విజ్ఞా—ఇప్పుడు ఆయా సంస్థలును ప్రచారకులును కరుణయు చేయుచున్న దానికంటె నుత్తమమైన లోక సేవ యని నేను దలంచుచున్నాను.

జగ—ఇది యుగసంధికాలము. కల్యణిష్ఠితమైన యుగ

మునుండి కృతయుగములోనికి మనము లోకమును తీసికొని పోవుచున్న కాలము.

విజ్ఞా—ఇంతవఱకు మానవ హృదయముల నధిష్టించి నది స్వార్థపరతకు నిదానమగు మోహదేవత. ఇంకముందు మన సంస్థలవలన మానవ హృదయములను పాలింపబోవునది పరార్థ ప్రాపకమగు ప్రేమపూరితమైన విద్యాదేవత.

జగ—అవును. విద్యాదేవి సహాయమువలన మానవుడు ప్రకృతి దేవతను ఉపాసించినప్పుడే లోక కల్యాణము పొసగును. లలితా! ఈ పనికొఱకై నీవు ఇచ్చటనే నిలిచి పొమ్ము. పెద్దాపురములోని పురసేవకంటె ఇచ్చటి లోకసేవయే యధిక ఫలదము.

లలిత—జగద్గురువుల యాజ్ఞకు బద్ధురాలను.

ప్రేమ—అమ్మా! అమ్మా! నాకడనే యుండెదవా? ఇంక నన్ను వదిలిపోవుగదా! నీ సన్నిధాన ప్రభావమువలన నా దినచర్య ఇంక నెల్లప్పుడును స్వర్గతుల్యమగును. (లలితను కాగిలించుకొని వచ్చును.)

లలిత—పసిబిడ్డ! లోకమెఱుంగదు. తీగవలె నన్నెట్లు అల్లుకొని పోవుచున్నదో! (ముద్దిడి) తల్లీ! ఇంక నిన్ను విడిచి పోవను. కాని నా చేయులోకసేవ నా పద్ధతుల ననుసరించి యుండును.

ప్రేమ—ఆ పద్ధతులు నా కవసరములేదు. నీ యిష్టము వచ్చినట్లు నీవు లోకములు పాలింపుము. నీకు విధేయనై మెలగుట యొక్కటియే నాకు వాంఛితము.

లలిత—కరుణను నాకిచ్చి వేయము. నా యాజ్ఞాబద్ధ

యై సంస్థలలోనియు, నవ్వల జరుగునట్టియు నా పన్నివారణ కృత్యములను ఆపిల్ల నడపుచుండును.

ప్రేమ—తల్లీ! ఈమాట విన్నంతనే కరుణ ఉబ్బిగంతులు వైచును.

లలిత—కరుణను ఇట్లు విచారించుకొనుచు నేను మఱి యొక పనికూడ చూడవలెనని యున్నది—జగద్గురువులు కటాక్షించినయెడల—ప్రేమా నీవు దీనిని—

ప్రేమ—జగద్గురువులు కటాక్షించినప్పుడును, తల్లి గారు ఆజ్ఞాపించినప్పుడును ప్రేమవతిని అడుగవలెనా? నాబరువు తీటి నే నిప్పుడు అద్భుతమైన లఘిమావస్థలో నున్నాను!

లలిత—ఇంతదనుక లోకములోని సమస్త రాజన్యులలోను నేనే రాయబారములు జరపుచుంటిని.

ప్రేమ—సమాజమునకు ఉపాధ్యక్షులై నేడును అట్లే జరుపఁగలరు.

లలిత—ఈ రాజేంద్రులకు వట్టి కానుకలంపి మంచి తనముతో నాలుగు సంస్థలను స్థాపించు కొన్నంతమాత్రమున ప్రేమరాజ్యము స్థాపితము కాదు.

జగ—ఆమాట నిజము. ప్రేమ రాజ్యస్థాపనము వెంటనే కావలెను.

లలిత—ఒక్కొక్క రాజేంద్రుడే తన రాజ్యమును ప్రేమరాజ్యము కావించికొని పరిపాలింపవలెను.

జగ—అప్పుడే లోక కల్యాణముగును.

ప్రేమ—నే నీవిషయమును ఇదివఱకే యోచించితిని. తల్లిగారిని ఆర్ష రాజ్య చక్రవర్తినిగా నభిషిక్తను జేయుదును.

అప్పుడు మీరు లోకరాజ్యములతో నానారాజ్య సభను గూర్చి ప్రేమసూత్రముతో వాని నన్నింటిని బంధించి వేయవలెను.

లలిత—దానికి నీవే ఆర్షరాజ్యమునకు అభిషిక్తవు. కావలెను. అటువెనుక నేను నాతోల్లింటి పరిచయమువలన నొక నానారాజ్యసభను గూర్తును.

ప్రేమ—అది నే నంగీకరింపను. నాకు రాజ్యపాలన మక్కఱలేదు.

లలిత—మనము స్థాపించునది ప్రేమరాజ్యము. పెద్దలకెప్పుడును బిడ్డల యున్నతినిఁ గాంచుటయే చిత్తానందము.

జగ—అది సత్యము.

ప్రేమ—కాని జగద్గురువులు నామాటనుగూడ నావరింపవలెను. నాకు రాజ్యమక్కఱలేదు.

లలిత—నాబిడ్డ స్వయముగా సంపాదించుకొన్న ఈ రాజ్యపాలన విషయమున నేను ఆమెను దిద్ది తీఱుకొని యామె కీర్తిప్రతిష్ఠలకు ఆకాశమునంటి యుబ్బిపోవుటయే నాకు సరియైన బహుమానము.

ప్రేమ—నే నీ బరువును మోయఁజాలను. ఆజ్ఞాపింపుడు; మీసేవ చేసెదను. కాని రాజ్యమువలదు.

లలిత—నేను విరాగిణిని లోకసేవకు జీవితమును సమర్పించుకొన్న దాసిని. రాజులను ప్రేమసూత్రముతో నడపించుటకు నాకు బప్పునుగాని నేనే నీదేశపరిపాలనకు పూనుటకు లోకము బప్పునా?

ప్రేమ—ఈవిషయము నేనును యోచించినదే. నేనును.

లోకసేవకై జీవితమును సమర్పించుకొన్న విరాగిణినే. అల నాడు పెద్దాపురమున నేను తమతో మనవిచేసికొన్న విషయము జ్ఞాపకమున్నదా ?

లలిత—ఏ విషయము ? దానికేమిలే! నీవు ఆర్షరాజ్య చక్రవర్తినివి కమ్ము. నానా రాజసంఘమును ఒక చక్రవర్తియే సమకూర్పవలెను. అట్టివాడు మనవాడై యుండవలెను. ఆసంస్థను మనవిధుల ప్రకారము నడపింపవలెను. పూర్వపరిచయముచే రాజులు కొందఱను నేను మనము కోరినట్లు నడపగలను. మన ఆర్షసంస్థలు తమ దేశముల వెలసిన కారణమున అనేక చక్రవర్తులు మన యెడల సుముఖులై యున్నారు.

విజ్ఞా—మీ నానారాజసంస్థ యెట్టిది ?

జగ—అదియొకరీతి మిత్రమండలి, దేశాభివృద్ధికిని లోకాభివృద్ధికిని వ్యవహరించుటయే దానిపని. ప్రేమమే అట్టి వ్యవహారమునకు మూలసూత్రము గాఁగలదు.

ప్రేమ—ఇట్లు మిత్రమండలికి చేరిన రాజులలో ఎవ్వని పరిపాలముననైన నే శాసనమైన లోకములోని సర్వ మానవాభివృద్ధికి భంగకరముగానున్నచో సీసంస్థ యట్టివానిని నివారించి ప్రేమసూత్రముతో సర్వమానవులను నుద్ధరింపఁగల శాసనములను విధించును.

విజ్ఞా—అనఁగా ఈ మిత్రమండలిలోని రాజ్యవిధానము ఏ రెండు మూడు రాజ్యములలోని సర్వ మానవాభివృద్ధికో గాక, ప్రపంచములోని సర్వమానవ సముద్ధరణమునకును బనికి వచ్చునంతటి విశాలదృష్టికలదై యుండవలెను. లోకరక్షణకు శత్రు శిక్షణకునుగూడ సమర్థమైయుండవలెను.

జగ—చక్రవర్తులే ఆ సభకు సభ్యులు. జగముల కభ్యుదయము కలుగునట్లు రాజ్యములేలబడుటయే ఆసభప్రధానోద్దేశము. నీదేశములోని పరిపాలనావిధులు ఏ దేశపు ప్రజల యభివృద్ధికేనియు నిరోధకములు కాకుండునట్లు ఉండవలెను. సభ్యులైన యీ చక్రవర్తులలో నెవ్వరి పరిపాలనమున నేనియే విధానమేని నాదేశమునకును నాప్రజలకును అన్యాయము కూర్చుచో నేను ఈసభయందు అట్టి నిరోధ పద్ధతులను చర్చించి తొలగించి లోకకల్యాణమును గూర్చుట విధాయకమగును. సర్వమానవ సముద్ధరణమగు ప్రేమ ఈసభా కార్యక్రమమునకు కీలకమువంటిది.

విజ్ఞా—జగత్కల్యాణమును గూర్చుటకు జగములోని ప్రధానరాజన్యులందఱును నిధిదు సభ్యులు కావలెను గదా.

జగ—అవును. అప్పుడే జగములలో ప్రేమరాజ్యము స్థిర ప్రతిష్ఠితమై సర్వమానవ సముద్ధరణము సాధ్యమగును. ముందు ప్రారంభముకానిమ్ము. ప్రేమవతి రాణి కాగానే అలిత యీసంస్థకు పూనుకొనును.

ప్రేమ—మీరెంత చెప్పినను నాకు చక్రవర్తినీత్యము అక్కఱలేదు. నేను శుద్ధవిరాగిణిని. ఈశ్వరుని ధనములను ఈశ్వరారాధమునకు సంపాదించుటయే నాపని.

జగ—! ప్రేమవతి?

ప్రేమ—జగద్గురువులు ఈ వీనురాలిని నిర్బంధింపవలదు. తల్లీ! నన్ను అనుగ్రహించి తామే రాజ్య స్వీకారమొనర్పడు. చిన్నదానను. నే నీ బరువు నిర్వహింపలేను.

మఱియు నాకు రాజ్ఞీత్వకాంక్ష కించిత్తును ఎన్నడును లేదని త్రికరణశుద్ధిగా ప్రమాణముచేసి చెప్పెదను.

లలిత—నీ పట్టుదల లోక రక్షణమునకు ప్రతిబంధకము. రాణివన్న పేరు నీకున్నచో నా కూతురు రాజ్యమును పేర నీ చాటున నేను వ్యవహరింపఁగలను. పేరునకు నీవు రాణివై యుండుము. పిమ్మటిపనులు నాకు వదలివేయుము.

జగ—ప్రేమవతీ! ఇక నీవు దీనిని వహింపక తప్పదు.

ప్రేమ—పరమేశ్వరుని ధనములు పరమేశ్వరుని పీఠము నకే చెందును. ఆర్షసమాజము కొఱకే నేను ధనములను గూర్తునంటినిగాని రాజ్యపదవులు నొల్లుకొను నల్పవాంఛతోఁ గాదు. నాకు రాజ్యపదవి యక్కఱలేదు. ఈ సర్వస్వమును జగద్గురువులైన తమకుభక్తి పూర్వకముగా సమర్పింపనే నేను సంపాదించితిని. ఇప్పుడు మీ పాదపద్మములకు దానిని సమర్పించున్నాను.

విజ్ఞా—ప్రేమవతీ! నాఁడు పెద్దాపురమున చెప్పిన నూటనే నేఁడును నిలుపుకొనఁ జూడకుము.

ప్రేమ—మానవ సమాజాభివృద్ధికి సాధనములు కూర్చుటయే నా యాశయము. నేనును ఒకదానినై సేవచేయఁ గోరితిని. మీరంగీకరించితిరా సరి; లేనిచో ఇంతటితో ఇక మీకు ప్రేమవతిలేదని నమ్ముఁడు.

జగ—సర్వస్వమును ఆర్ష సమాజమున కిచ్చి వేసితి నంటివి. ఆర్ష పీఠముపేర నేను దానిని స్వీకరించితిని. ఇప్పటికి నీపని రెండువంతులైనది. కాని రా జాదరణము ఇంకను మిగిలియున్నది. అది లేక యివియన్నియు ఊణికములగును.

విజ్ఞా—రాజాదరణముననే బాధ్యమతము లోక మత మైనది. రాజాదరణముననే విశిష్టా ద్వైతాది మతములకు ఆశ్రయము పొసంగినది. క్రైస్తవ మహమ్మదీయాది మతములును రాజాదరణముననే వ్యాప్తిగాంచినవి. రాజాదరణము ప్రేమ మతమునకు లభ్యమగుచున్నను ప్రేమవతి తన చేతులారా తానుపెంచిన వృక్షమును తానే నటకీవేయనున్నది.

ప్రేమ—అట్లయిన యెడల తల్లిగారు ఆర్షనమాజము పేర ఏల చక్రవర్తినీత్యము వహింపరాదు ?

విజ్ఞా—అమె చెప్పిన కారణములు సమంజసములై యున్నవి. ఇట్టి పనిచేసినయెడల దేవిగారిని కూతు రాజ్యమపహరించిన దురాశాపాతకి యని లోకములు నిందించునేగాని యామె చెప్పు ప్రేమమతమాను ఎవ్వరును హర్షింపరు.

జగ—ప్రేమవతీ! ఆర్ష రాజ్యముల పరిపాలనకు నిన్ను చక్రవర్తినిగా నియమించితిని.

లలిత—బిడ్డా! చక్కగా ఆలోచించుకొనుము. చక్రవర్తినీత్యమును అంగీకరించి లోక కల్యాణము పొసంగింపుము నాకీ రాజ్యవత్సము ముమ్మాటికిని అక్కటలేదు.

ప్రేమ—తెల్లవాటినది మొదలుకొని సుంకములు, తగవులు, మర్యాదలు మున్నగు గొడవలలో మునిగి పడియున్న చో నాజీవితము వీనికే సమర్పణమగును. ఆర్ష సేవయెడల నాకుగల యత్సాహము రాజ్యపాలనా విధులకు నన్ను ప్రేరేపింపదు.

జగ—కాని రాజావలంబనము మనకు ప్రకృత

సమస్య. ఇది నెఱవేఱిన తరువాత నీయిష్టము వచ్చిన రీతిని నీవు లోకోద్ధరణము కావింప వచ్చును.

లలిత—బిడ్డా! అంగీకరింపుము. జగద్గురువుల యాజ్ఞా ఈశ్వరాజ్ఞయే యని తలంపుము. నాకు నీరాజ్య మక్కఱలేదు.

విజ్ఞా—ప్రేమవతి! ఆర్ష మతవ్యాప్తికి వలసిన సమస్యలలో రాజాదరణమే ఇంకను మిగిలియున్న సమస్య. అన్ని సమస్యలను నీవే సాధించితివి. దీనినిగూడ నీవే సాధించి జగత్కల్యాణ కారిణివికమ్ము. దేవిగారిని నీరాజ్యమును హరింపఁజేసి అపనిందలకు పాలువుచ్చినానారాజసభకు అడ్డమురాకుము.

ప్రేమ—(కన్నీటితో) అమ్మా! ఏమని యాజ్ఞాపించువు ?

లలిత—(ప్రేమను కౌగిలించుకొని కన్నీటితో) ప్రేమవతి! నేటి కాలమునకు నేను ధన్యవైతిని, చక్రవర్తిని! నాబిడ్డా! చక్రవర్తి.....”అని మఱలమఱల పలుకుచు ప్రేమవతిని బిగ్గఁ గొంగిలించుకొని ముద్దిడికొని లలితా మహాదేవి యానంద బాష్పములతో నామె నభిషేకము చేయుచు “తల్లీ! చక్రవర్తిత్వము సంగీకరింపుము. నీచాటుననుండి సర్వమును నేను నిర్వహించెదను.”

ప్రేమ—జగద్గురూ! తమ యాజ్ఞలను శిరసావహించుచున్నాను. నన్ను ఆశీర్వదింపుఁడు.

ప్రేమవతి సాష్టాంగ మాచరించెను.

జగ—జగత్కల్యాణ సిద్ధిరస్తు.

పరిశిష్టము.

ప్రేమవతి ఆర్ష రాజ్యమునకు పట్టాభిషిక్త యయ్యెను. ఆర్ష మనునది ఋషియను పదమునుండి వచ్చినది. ఆర్ష మత మనఁగా ఋషులమత మన్నమాట. జగద్గురువుల పేర ప్రేమ వతి రాజ్యపరిపాలన మొనర్చుచుండెను. నిజమునకు లలితా మహాదేవియే సర్వమును నడపించు నట్టిది. ఎల్ల దేశముల లోను సర్వజనప్రేమమనుపేర ఆపద్రక్షణము సాధ్యమైనంత వఱకు సమాజ సేవకులచే నెఱపఁ బడుచుండెను. రాజులతో మున్ను రాయశారములు నెఱపిన వీర రామభద్రులు సంస్థా పన కార్యములు సాధించిరి. ప్రేమవతి ఇష్టమ రాజేంద్రుల కెల్లరకును గౌరవనీయయైనది.

క్రమక్రమముగా సర్వ మానవ సముద్ధరణముగు ప్రేమ మను కీలకముతో నానారాజసభ స్థాపింపఁబడెను. “తన రాష్ట్రమునందలి మానవోద్ధరణమున కచ్చటిరాజు పూను కొనునప్పుడు ఆతనికి అన్యరాష్ట్రములలోని చట్టములు నిరోధ ములు కారాదు. అట్లే తనరాష్ట్రములలోని చట్టములు అన్య రాష్ట్రములలోని మానవుల యభివృద్ధికి భంగకరము కాఁ గూడదు. రాజ్యపాలనము సర్వ మానవ సముద్ధరణమునకుఁ గాని స్వోదర పోషణముకాదు.” ఈ నియమములు నానా రాజసభయందు అంగీకరింపఁ బడినవి. ఆశియాఖండములోని చక్రవర్తులే ఈసభకు మొదటినభ్యులు.

ఈరీతిగా ప్రేమవతి లోకోద్ధరణమునకు పూనుకొనెను. నానారాజ సభాసభ్యుల రాష్ట్రములలో ఎందుఁజూచినను విద్యా శాలలే! ఎందుఁగాంచినను యంత్రశాలలే! ఎందుఁజూచినను

ప్రేమపూరితములైన ఆపదుద్ధరణ క్రియాకలాపములే. అమ. రావతీ విశ్వవిద్యాలయము పండితులను, జగద్గురువులు ప్రచారకులను ప్రసాదింపఁగా, నిర్బంధవిద్యయు, ఆపన్నులను రక్షించుటయు రాజ శాసనములుకాఁగా, జగద్వ్యాప్తమైన ప్రేమమే జీవితాదర్శము కాఁగా, క్రమముగా లోకములు అంధకారము నుండి జ్ఞానజ్యోతిని బడయ దొరకొన్నవి. భూములు లేనివారుగాని అన్నవస్త్రములకు వెలియైనవారుగాని, అరక్షకత, రోగము, ముసలితనము మున్నగు వానివలన దిక్కులేక మ్రగిపోయినవారుగాని యీ రాజ్యములలో లేరైరి.

అప్పుడు జగద్గురువు లైన యార్షతీర్థలవారు ఈక్రింది సం దేశమును సర్వమానవ హృదయములందును సువర్ణాక్షరములతో లిఖించిరి:—

1. “ప్రకృతి శాస్త్రములే మానవ జీవితమునకు సర్వ విషయములను ప్రథమ ప్రమాణములు.
2. ప్రకృతి శాస్త్ర జ్ఞానసంపాదనమే నిజమైనవిద్య.
3. ప్రకృతి యంతయు మానవునకు బంటు; శాస్త్రజ్ఞానమే ప్రకృతిని నడపించు సాధనము.
4. ప్రపంచము నిత్యము; మానవ జీవితము ధృవము.
5. సర్వమానవ సముద్ధరణమున కనుకూలించు జీవితమే ధర్మమునకు నిదానము.
6. అవ్యాజమైన సర్వమానవప్రేమమే జీవితాదర్శము.
7. ఈశ్వరుడే జగన్నియంత.

ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాల.

నిబంధనలు

1. చందాదారులు రు 1-0-0 కి తక్కువగాని పూర్వ గ్రంథ మొకటి కొనవలెను.

2. ఇండు ఏడాదికి ఆఱు పుస్తకములు వెలువడును. ఒక్కొక్క పుస్తకము 200—300 పుటలకు మించదు. దానివెల చందాదారులకు రు 1-0-0 ఎప్పుడైన ఒక గ్రంథము 300 పుటలకు మించు నేని అందలి ప్రెసూరేసిపుటలకు రు. 0-5-0

3. మూడు తరగతులుగా చందాదారులు లిందు చేరవచ్చును. (1) ఇండు బ్రతురించపడదు ప్రతి నూతన గ్రంథమును కొనువారు మొదటి తరగతి చందాదారులు. ఒక సంవత్సరములో వారికి బంపబడు గ్రంథములవెల రు 6-0-0 లకు మించదు. మఱియు వారికి ఒక అనుబంధ గ్రంథమును ఉచితముగా పంపబడును. (2) ఇందలి నవలలుతప్ప తక్కిన విజ్ఞానశాస్త్రములు (ప్రకృతి శాస్త్రములు) మున్నగు నన్నిగ్రంథములను కొనువారు రెండవతరగతి చందాదారులు, ఒక సంవత్సరములో వారికి బంపబడు గ్రంథముల వెల రు 3-0-0 మించదు. (3) ఇందలి నవలలు కథావళులు చరిత్రములు మున్నగు మిగిలిన గ్రంథములను మూత్ర మేకొనువారు మూడవతరగతి చందాదారులు. ఇండు ఒక సంవత్సరములో, రెండునవలలును ఒక చరిత్రగ్రంథమును వెలువడును. ఒక సంవత్సరములో మొత్తముమీద వారికి బంపబడు గ్రంథముల వెల రు 3-0-0 మించదు.

4. చందాదారులు ఏతరగతికి చేరిననుగూడ వారికి బంపబడు గ్రంథములన్నిటికిని అగు పోస్టేజీమున్నగు కర్బులను వారే భరింపవలెను.

5. ఒక సంవత్సరముచందా ముందు పంపువారికి ఆయేట వారికి బంపవలసిన గ్రంథముల పోస్టుకర్బులను గ్రంథమాలయే వహించును. రిజిస్ట్రీకి రు 0-3-0, మణియార్డరుకు రు 0-2-0 బుక్కుపోస్టు పజేసి తులాలకు 0-1-0 గానున్న ఈకాలములో ప్రతి వి. పి. కి చందాదారులకు దాదాపు 0-8-0 పోస్టుకర్బులే అగును. ఇదియే యేడాదికి వారికి 3-0-0 కావచ్చును. కావున ముందుగా ఒక సంవత్సరము చందాపంపినచో పోస్టుకర్బులు గ్రంథమాలయే భరించును.

ఏది నిజమైన త్యాగము ?

ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాలకు చందాదారులై
జాత్యభివృద్ధికి దోడ్పడుట.

ఏది గౌరవనీయమైనది ?

భాషకు వలసిన పాశ్చాత్య విజ్ఞానము
నంతను ఆంధ్రమునకు దెచ్చుట
కుపకరించు మహాపురుషు
లహోజేరుట

ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాల

తెలుగు భాషయు

తనకుగల భాషా సంబంధమైన
బాధ్యతను నిర్వహింప వలయునేని ఎల్ల
పరిశ్రమలకును, వృత్తులకును, వ్యాపారములకును
వలసిన విషయములు.

తెలుగుననే మనవారు చదువుకొనుభాగ్య
దినములు ఆంధ్రుల త్యాగమువలన ఆంధ్రభాషకు రావలెను.

Sri Andhra Saraswati Grandha Mala

(No Language is complete without Scientific Literature.)

If our Indian languages should function healthily for the growth and welfare of our communities, they must be raised to the level of the languages of the West and furnish every kind of information in all branches of knowledge. I may perhaps be pardoned when I say that in this sense no Indian language is functioning as such, nor would it be able to do so until a movement is set on foot and the patriotic minds of our country are made to realise how wanting we are in things vital to modern life. I most respectfully and humbly beg of you to imagine, where we are in matters of Scientific Literature? What is the place that you would give to Telugu or for a matter of that to any Indian language in this respect, as compared with the Western Languages? Are we to own that Telugu Language is eternally hopeless? Are we to advise our people to learn some language better than Telugu for matured culture?

I do not for a moment believe that Indian languages are never fitted for scientific expression or must for ever be doomed to lie neglected like that. Rather, I would respectfully appeal to you to see if a few centuries ago any language in the world was adapted to scientific expression. Growth and development are the order of creation and it is the baby born helpless that grows in time—when carefully tended—to a full man. We have to tend our language as we do a baby.

One only thought pervades my mind. Telugu must rise to the level of the best equipped languages of the world. Telugu must one day become a language that needs nothing from outside, rather must be complete in every branch of modern culture. I am not unaware of the difficulties at first attempts in this direction, but begin we must and then begins a new life that grows with every effort; that develops even as the laws of evolution have indicated how growth proceeds.

I therefore come to you to seek your valued support. I beg of you to leave a corner in your mind for thoughts like these. If you are able enough to give your mite, kindly do so. Even a *kind word* from you to some of your friends means a lot for a great cause.

The conditions are simple. It is intended to revive for this purpose, the *Andhra Saraswati Grandhamala* that was discontinued during war time. As scientific publications are not light-reading and first dabbings in this direction are necessarily so, however efficient the writers may be, and as it also a fact that our *dear Language* is yet wanting in types of literature that all civilised nations possess in abundance, it is intended to publish three books on Science per annum side by side with light literature like Novel, Story, History, etc., and in new ways and forms required for us. To suit our conditions it is intended to issue six publications per annum, each costing **One Rupee** plus postage. For other conditions please see the succeeding pages.

The following Sciences are at present contemplated and competent Scholars have been at work or are being requested for it. These are Physics, Chemistry, Botany, Economics, Cooperation, Electrical Engineering and some manufactures based on applied Chemistry. The treatment will be popular in the first pages of each book, and no economy of space is contemplated, as Scientific Thought is to become adaptable into the language. The later treatment will slowly raise the matter to the B.A. Standard. The light Literature need not be detailed,

I shall be glad if you can kindly become a permanent subscriber and also encourage your friends to join the movement. The necessary form is annexed.

124, Vellala Street,
Vepery, Madras,
8-6-1933. }

T. RAJAGOPALA RAO.

ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాల.

124 వెళ్లారిపీఠి—వేపేరి చెన్నపురి,

విజ్ఞప్తి

మన యాంగ్లల జనసంఖ్య 26 కోట్లు, భారతవర్షమున జనసంఖ్య చేత మనము తృతీయస్థానము నాక్రమించియున్నాము. హిందీ మాతృభాష గాఁగల జనులసంఖ్య 90 కోట్లు; వంగభాషను మాటాడువారి సంఖ్య 50 కోట్లు. ఆంధ్రమును మాటలాడువారు 26 కోట్లు.

మనదేశము దరిద్రస్థితియందున్నది. ఆంధ్రుల నేకులు పరువు ప్రతిష్ఠలను జూచుకొను దశలో లేరు. లక్షలకొలది యాంగ్లలు పొట్టను కేతఁజెట్టుకొని కూలిసాలిచేసి బ్రదుకుటకై విదేశములకు వలస పోయి యున్నారు. నేడును గతిలేక ఆసంఖ్యకముగా పోవుచున్నారు.

ఉన్నవారన్ననో తెలుఁగు మీఠిపోయినారు. మనము ప్రాచీన వృత్తులను పోగొట్టుకొన్నాము. నవీన వృత్తులు నేర్చుకొలేదు. నాగవంశ కుమారుల లొంగిపోయి చిన్నచిన్న వస్తువులకుఁగూడ మనము పర రాష్ట్రముల మీఁద నాధారపడియున్నాము. ప్రాంతవి పోయినవి. క్రొత్తవి మనకు రావు. మనకు చేతఁగూడు.

దేశము భాగ్యవంతులగుటకు కృషి వాణిజ్యాదులే ప్రధానములు. పరలోక సంబంధమైన వాఙ్మయము విజీవిగా తెలుఁగులో కలదు గాని యిప్పుడు మనము ఉన్నది ఇహలోకము. ఈ ఇహలోక జీవనమును వెడలఁబుచ్చుకొనుటకు తెలుఁగుభాష తెలుఁగువారికి ఉపకరించుట లేదు. బ్రతుకునట్టి తెలుపుచూపు విజ్ఞానము మన భాషలో నున్నయెడల మన మింత దరిద్ర దశయందుండి యుండదు. కాబట్టి నేటికైన ఆట్టి విజ్ఞానమును మనము మన భాషయందు వెలయింపవలెను. ఆంగ్లలు ఏ విషయమునఁగాని ఆస్యభాషల పాఠపాఠానకకృత్య లేకుండునట్లు భోగ భాగ్యావహములగు విజ్ఞాన విషయముల నన్నింటిని ఆంధ్రభాషయే మనకు సమకూర్చినచో మన మెంత ధన్యులమోకదా. వెదురు బ్రద్దకు కీలుపూసి జపానువారు నాలుక గీసికొను త్రాఁటియాకుకింద మనకు అమ్ముచుండఁగా అంతపాటి బుద్ధివికాసము ఆంగ్లలకు లేకపోలేదా?

కాని ఐహిక విజ్ఞానశాస్త్రములు మనకు లేవు. అవిలేక మనము భాగ్యవంతులము కాలేము.

భోగభాగ్యా వహములగు యాంత్రికవిద్య విమృశదాసాయనికాది భౌతికశాస్త్ర శతములు మన కింకనులేవు. పట్టపరీక్షా ధురీణులు వేలకు వేలు ఉన్నారు. కాని శాస్త్రగ్రంథము లన్నియు తెలుగున వలయు లేను. ఇది ఆంగ్ల విద్యాధికులైన యాంధ్రభాషా వేత్తలే పూనుకొన వలసినపని. అత్యంత ప్యయప్రయాసలతో, గూడిన యీ కష్టకార్యమును అతి సాహసముతో మేము పూనుకొంటిమి. ఒక్కొక్క ప్రకృతి శాస్త్రమునకు అచ్చుకర్చులే దాదాపు గెండువేల రూపాయలు కావచ్చును. ఏలననగా క్లిష్టములైన శాస్త్ర విషయములు సుబోధమగుటకై ఆయా పదార్థములు యంత్రములు మున్నగువానికి వలసిన చిత్రపటములు విరివిగా నిండుండవలెను. ఒక్కొక్క గ్రంథమునకు గెండుమూడు నూరుల చిత్రపటము లుండునేని బొమ్మలకే పండెండు లేక పన్నెడు వందల రూపాయలగును. అనగా నొక ప్రకృతి శాస్త్రగ్రంథమును ముద్రించుటకు దాదాపు గెండు వేలగును,

ఇప్పటికింకను చావకుండ మిగిలియున్న మన ప్రాచీన పృథ్వులను నూతనజ్ఞాన పథకులతో మనము పునరుద్ధరించుకో వలెను. క్రొత్తవానిని సృష్టించుకోవలెను.

ధనములేక యేకార్యమును సాగదు, అందువలన గ్రంథమాల రూపమున ప్రచురణము జరుగుచున్నది. ఈ గ్రంథమాల పరతులు పై పుటలో చూడవచ్చును.

అఱవలు 5 దిన పత్రికలను పోషించుచున్నారు. వంగభాషలో కొన్ని పత్రికలకు 25,000 మంది చందాదారులు కలరు. మరాఠీ పత్రికల కింకను నెక్కుడు వ్యాప్తియున్నది. ఆంధ్రులు భాగ్యవిషయమున వంగద్రావిడ మహారాష్ట్రీలకు తీసిపోయిన వారుకారు.

మీరును వెంటనే చందాదారులై మీ మిత్రులను గూడఁ బ్రోత్సహించి ఈమహాత్కార్యమునకు నిజమైన చేయూత నొసఁగ వేడెదను. లేదా ప్రచారమైన నొనరించి యాంధ్రమాత నుద్ధరింపఁ బ్రార్థించెదను.

మదరాసు } ఇట్లు విధేయుఁడు
8-6-1983 } తేకుమళ్ల రాజగోపాలరావు.

ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాల.

124 వెళ్లారివీధి : పరశువాకము—వేపేరి—చెన్నపురి.

సాహిత్యము : 1909.

నవలలు : కథావళులు—ఆంధ్రాది దేశచరిత్రలు—విజ్ఞానశాస్త్రములు—ఆంధ్రమున నింకను వెలయవలసిన సర్వవిధములైన గ్రంథములు—200—300 పుటలకు మించకుండ—ఏడాదికి ఆఱు గ్రంథముల చొప్పున ప్రకటింపబడును.

చందాదారులకు చౌకవెలులు. ఇతరులకు ఆవెలలకు దొరకపు.

(నవలలు మాత్రమే వలయువారు మూడవతరగతికి చేరి ఆవిహిత్రమే వలయునని తెలుపవలెను.)

నిబంధనలు

1. చందాదారులు ప్రవేశరుసుముక్తిందరు 0-4-0 చెల్లించవలెను.

2. ఇందు రెండేసిమాసములకు ఒక్కొక్క పుస్తకమువెలు వడును. అది 200—300 పుటలకు మించదు. దానివెల చందాదారులకు రు 1-0-0 ఎప్పుడైన ఒక గ్రంథము 300 పుటలకు మించునని అందలి పై నూరేసిపుటలకు రు. 0-5-0

3. మూడు తరగతులుగా చందాదారు లిందు చేరవచ్చును. (1) ఇందు బ్రచురింపబడు ప్రతి నూతన గ్రంథమును కొనువారు మొదటితరగతి చందాదారులు. ఒక సంవత్సరములో వారికి బంపబడు గ్రంథముల వెల రు 6-0-0 లకు మించదు. మఱియు వారికి ఒక ఆనుబంధ గ్రంథమును ఉచితముగా పంపబడును. (2) ఇందలి నవలలతప్ప తక్కిన విజ్ఞానశాస్త్రములు (ప్రకృతి శాస్త్రములు) మున్నగు నన్నిగ్రంథములను కొనువారు రెండవతరగతి చందాదారులు, ఒక సంవత్సరములో వారికి బంపబడు గ్రంథముల వెల రు 3-0-0 మించదు. (3) ఇందలి నవలలు కథావళులు చరిత్రములు మున్నగు మిగిలిన గ్రంథములను మాత్రమే కొనువారు మూడవతరగతి చందాదారులు. ఇందు ఒక సంవత్సరములో, రెండునవలలును ఒక చరిత్రగ్రంథమును వెలువడును. చరిత్రగ్రంథము అక్కఱలేదని ముందుగా తెలుపువారికి దానికిబదులుగా నొక కథావళి

గాని మఱియొకనవలగాని పంపబడును. ఒక సంవత్సరములో మొత్తము మీద వారికిఁ బంపబడు గ్రంథముల వెల రు 3-0-0 మించదు.

4. తమ తరగతికి సంబంధించినదై క్రొత్తగా వెలువడెడి యిందలి ప్రతి పుస్తకమును అచందాదారులు తప్పక పుచ్చుకొనవలెను. ముందుగా ఒక సంవత్సరము చందా చెల్లించినవారికి అది అచందాకాలములో అన్ రిజిస్టర్డ్ పార్సలుగా పంపబడును. చందాచెల్లించనివారికి అది వి. పి. చేయబడును.

5. చందాదారులు గ్రంథమాలలోని యితర పుస్తకములు కోరుదురేని వారి కవి చందాదారులవెలకే ఈయబడును. కాని యే పుస్తకమును ఒక్క ప్రతికంటె అధికముగా ఆ ధరకు వారికి ఈయబడును.

కోరిన చందాదారులకు మాత్రమే అనుబంధ గ్రంథములు వానివెలలకు పంపబడును

7. చందాదారులు ఏతరగతికి చేరిననుగూడ వారికిఁ బంపబడు గ్రంథముల కన్నిటికిని అగు పోస్టేజీ మున్నగు కర్చులను వారే భరింపవలెను.

8. ఒక సంవత్సరముచందా ముందు పంపువారికి ఆయేట వారికిఁ బంపవలసిన గ్రంథముల పోస్టుకర్చులను గ్రంథమాలయే వహించును. రిజిస్ట్రీకి రు 0-3-0, మణియార్డరుకు రు 0-2-0 బుక్కుపోస్టు పడేసి తులాలకు 0-1-0 గానున్న ఈకాలములో ప్రతి వి. పి. కి చందాదారులకు దాదాపు 0-8-0 పోస్టుకర్చులే అగును. ఇదియే యేడాదికి వారికి 3-0-0 కావచ్చును. కావున ముందుగా ఒక సంవత్సరము చందాపంపినచో పోస్టు కర్చులు గ్రంథమాలయే భరించును.

ఒక్కొక్క ప్రకృతి శాస్త్రగ్రంథము ముద్రించుటకు రమారమి రు 2,000-0-0 కావచ్చును. గెండుమాఁడువందల చిత్రపటములు, త్రివిధాది చిత్రములు ప్రకృతి శాస్త్ర గ్రంథములలో ఉండవలసి వచ్చుటయే యిట్టికర్చుకు హేతువు. కావున నెల్ల వారును భాషకు అత్యంతావశ్యకములగు ఈ ప్రకృతిశాస్త్ర గ్రంథములను మఱవకుండురుగాక.

మదరాసు.
1-11-1932 }

ఇట్లు బుధవిధేయుడు,
తేకుమళ్ల రాజగోపాలరావు.

దరఖాస్తు నమూనా.

ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాల.

124 వెళ్ళారి వీధి—పరశువాకము—వేపేరి—చెన్నపురి.

గ్రామము.

తేది.....

అయ్యా,

తమ నిబంధనలుకల ప్రత్యేక కరపత్రమును జూచితిని. నన్ను తమ
యాంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాలకు.....తరగతి చందా
దారునిగాఁ జేర్చుకొని యందుఁ బ్రకటింపఁబడెడు నా తరగతిచేరిన
క్రొత్తగా వెలువడు ప్రతి గ్రంథమును ఆ ప్రత్యేక పత్రములోని నిబం
ధనలలోఁ దెలిపినరీతిని నాకు పంపుచుండు వలెను. (రాబోవు గ్రంథ
మును సంవత్సరము ఒక చందాకు నాకు వి. పి. చేయవలెను.)

{ దస్కతు.....
పేరు.....
పైవిలాసము.....
.....

(స్పష్టమును నక్షరములతో)

* ఈ వాక్యమును అనుకూలమునుబట్టి కొట్టి వేయవచ్చును. పోస్టేజి
కొలుకై యీ సావకాశము ఏర్పడినది.

మాకు గ్రంథములు పంపు విధానము.

1. దేశోత్తేజకమగు విజ్ఞానమును గూర్చు గ్రంథములను వ్రాసిన వారు మాకు వానిని పంపవచ్చును.

2. పంపఁబడు పుస్తకములు కాగితమునకు ఒక్క ప్రక్కను మాత్రమే స్వప్రముగు విడియత్తరములతో వ్రాయఁబడవలెను. మఱియు, వానిని తిరిగి గ్రంథకర్తలకు పంపుటకు వలసిన తపాలాబిళ్లలుగూడ ప్రతిగ్రంథముతోను పంపఁబడవలెను.

3. మా సంస్థ అట్టిగ్రంథమును అంగీకరించు నేని అది ఈ గ్రంథ మాల యందొక గ్రంథముగా వెలువడును. గ్రంథమునందు సర్వవిధములైన మార్పులను సవరణలను చేయుటకు గ్రంథమాలాధికారికి సర్వాధికారములు కలవు.

4. మొదటి ముద్రణము గ్రంథమాలకే చెందును. కాని గ్రంథకర్తకు 250 ప్రతులు ఒసఁగఁబడును. తరువాత వలసినప్పడెల్ల గ్రంథమాలాధికారి దానిని పునర్ముద్రణము చేయించుకొనవచ్చును. గ్రంథకర్తయు వలసినప్పడెల్ల తనగ్రంథమును తనకర్పుతో పునర్ముద్రణము చేసికొనవచ్చును. అనఁగా మొదటి ముద్రణము తరువాత గ్రంథమును మఱల ముద్రించుకొను నధికారము గ్రంథకర్తకుగలదు. అట్లే గ్రంథమాలాధికారికిని గూడ గలదు.

5. గ్రంథకర్త తన గ్రంథమున మార్పులేవేని చేసినచో వానికి గ్రంథమాలాధికారి సమ్మతి పొందవలెను. అట్టియొడ అట్టిమార్పులు గ్రంథమాలాధికారియు తాను ముద్రించు ముద్రణములలో చేర్చికొవచ్చును.

6. ప్రకృతమున చేతిపనులమీఁదను కృషి వాణిజ్యాదులమీఁదను, ప్రకృతిశాస్త్రముల మీఁదను చాలగ్రంథములు వలసియున్నవి. అట్టి గ్రంథములు వ్రాయఁగలవారిని భాషాసేవకై మేము పురికొలుపుచున్నాము.

13-6-1938

వేదేరి, చెన్నపురి.

}

తేకుమళ్ల రాజగోపాలరావు,

ఆధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాలాధికారి.

ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాల.

ప్రకటన పద్ధతులు.

1. ఇందలి ప్రతిగ్రంథము చివరకు కొన్ని ప్రకటనలు వేయుటకు తావుగలదు.

2. ఒక సారి ఒక పుట ప్రకటన వేయుటకు చార్జీ రు. 8-0-0; అతిపుటకు రు. 5-0-0; అంతకన్న తక్కువ ప్రకటనలకు వీలులేదు.

3. మా ప్రకటనను ఎడతెగకుండ తమపత్రికలో ఉచితముగ వేయు పత్రికాధిపతుల ప్రకటనలు మాగ్రంథమాలలోని ప్రతినూతన గ్రంథము చివరను ఉచితముగా ప్రకటింపబడును.

మరా—ఈగ్రంథమాలలోని గ్రంథములకు కలకాలము విలువ గలదుగాన ఇందలి ప్రకటనములు చాల లాభకరములు.

రాజబోవు గ్రంథము.

ఇంపగు కథగలిగి ప్రకృతిశాస్త్ర జ్ఞానమును మానసోల్లాసకరముగా వెదకజల్లుచు ప్రబోధము వృట్టించు వినోదకరమైన నవల.

విహంగయానము.

ఆంధ్రభాషలోని ప్రకృతిశాస్త్ర సంబంధమగు

మొట్టమొదటి నవల.

ప్రకృతిశాస్త్ర జ్ఞానమును సామాన్య జనుల హృదయమున కెక్కించు నుత్తమ నవలలు డ్రెంచి, జర్మనీ భాషలలో మాత్రమేకలవు. వాని ప్రబోధమువలన నాదేశములలో ప్రకృతిశాస్త్రవేత్తలును, పరిశోధకులు అనేకులైనారు. అదేశములోని జ్ఞానము ప్రతిదినమును మానవోపయుక్తములగు క్రొత్తక్రొత్త వింతలకు దారిచూపుచున్నది. అందువలననే ఇంగ్లాండు, అమెరికాలు గూడ నిట్టి జ్ఞానమునకై డ్రెంచి, జర్మను భాషలను అభ్యసించుచున్నవి.

ఇప్పుడే వెలువడినది.

ఆంధ్రదేశపు చరిత్రము.

మొదటి భాగము.

తెలుంగులే సాంస్కృతికుల కంటెను తమిళులు మున్నగువారి కంటెను ప్రాచీనులనియు, తమిళులు మున్నగువారు తెలుంగువారినుండి చీలిపోయిన యిటీవలి యంతశ్యాఖలనియు నిరూపించు రాజగోపాలరావు గారి యుపోద్ఘాతము గలది.

వెల చందాదారులకు రు. 1-0-0.

ఇతరులకు రు. 2-0-0.

కొన్ని పండితాభిప్రాయములు.

From Rao Bahadur T. Bhagavantam Gupta Garu, Retired District Collector and Telugu Scholar and Poet.

I have read your introduction to the History of the Andhra country with great pleasure. Much credit is due to you to the discovery of the connection between the Turanian and Scandanavian languages and **this is the greatest discovery after the discovery of the relation between Sanskrit and the Latin Languages of Europe.**

2. సుబోధనీపత్రిక. నెల్లూరు (20-2-33) ఆంధ్రదేశ చరిత్రము - ప్రథమభాగము - ఇది మదరాసులో పునరుద్ధరింపబడిన ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాలవారి ప్రథమ కుసుమము. శ్రీయుత తేకుమళ్ల రాజగోపాల రావు పంతులుగారు ఆంధ్రలోకమునకు చిరపరిచయులు. వారి సంపాదకత్వమునందీగ్రంథమాల నడపబడుచున్నది. ఈగ్రంథమునకు ఖీతిగా శ్రీయుత తేకుమళ్ల రాజగోపాలరావు పంతులుగారు తెలుంగు లెవ్వరో వారి యాదిమధూమి యెద్దియో పాశ్చాత్యశాఖలు, తెలుంగు జాతుల ప్రాచీన బాంధవ్యములు తెలుంగుజాతి యొకదేవతా జాతీయని నిరూపించుచు వారి పరిశోధనలను బహు విపులముగా 108 పుటలలో వ్రాసియున్నారు. వీనిని ఆంధ్రులు చదివి పరీకిలింపఁ దగియున్నది.

South Indian Research

**A Monthly Journal devoted to all kinds of
Research**

**Highly Appreciated by Many Great Scholars
of India and Europe**

Annual Subscription : Rupees Six only

«The series relating to the Original Elements that
contributed to the formation of the Telugu Race
and Language some thousands of years ago
begins from August 1933)

Register your Name now by dropping a line to

The Manager,

**South Indian Research,
VEPERY, MADRAS.**

(Back Numbers are hard to procure.)

SOME OPINIONS ON THE PREVIOUS VOLUMES OF SOUTH INDIAN RESEARCH

1. **Wood National College, Madanapalle.**—The Principal of this College approves of the Magazine and says it promises to be a good one.

2. **M. R. Ry. M. Yenkatakrishnayya Ayl.**—The Magazine is very promising and bids fair to become a very useful journal. I wish every success to you in your undertaking.

3. **The New India.**—We warmly welcome this most useful effort and heartily wish it success...All who are interested in Indian Research—and what educated man is not?—should subscribe to this brave journal and help it to continue.

4. **The West Coast Reformer.**—The need for research in every direction—especially in Science—is very pressing. Research scholars are now-a-days increasing in India, and we have no doubt that a journal of this kind will serve an excellent purpose in publishing the valuable results of research and in giving an incentive to genius and patience.

5. **The Kristna Patrika.**—A new English magazine has been recently started with this name. The Editor is Mr. T. Rajagopala Rao, B. A. His name is very widely known all over the Andhra territory on account of the many books he has written in the Telugu Language. We hope that Mr. Rajagopala Rao will not in his Researches adopt the purely western methods, but also his own independent methods of work and thus achieve the end in view.

6. **The South Indian Mail.**—It is intended for the learned few, yet the treatment will be popular. We commend this monthly to all the learned few who are interested in Research work.

7. **M. R. Ry. M. S. Puttanna Ayl., Retired Amildar.**—It is certainly a high class magazine. I find the articles very interesting and edifying. You deserve every credit for your enterprise and your original researches.

8. **M. R. Ry. Rao Bahadur M. Shama Rao Ayl., Retired Inspector-General of Education, Mysore.**—I am glad to say that you maintain a high standard of work in both the issues. The workers in this field are very limited, and it is bold of you to engage yourself in it. I hope you will receive sufficient public patronage to maintain the same high standard and to continue your work.

9. **The Principal of the American College, Madura.**—I think there is a large need for such a Magazine and the numbers thus far received give good promise.

10. **M. R. Ry. N. A. Narasimha Char Ayl., Maharani's College, Mysore.**—The South Indian Research being unique, deserves support and encouragement by the Public and the Educational Department of Government.

11. **M. R. Ry. T. Narayana Sastri Garu.**—After going through the pages carefully I cannot but express admiration and heartfelt congratulations for the very interesting and original articles contained in your magazine—The Editorial and other learned and scholarly contributions deserve a wide notice by those who are interested in the regeneration of India.

12. **The Hon'ble Mr. Justice Sir John Woodroffe, Kt. C. I. E.**—I am obliged to you for sending me a copy of the October number of South Indian Research, which promises to be of interest.

13. **The Rev. F. Lionel Marler.**—I am glad to know that you are taking up such useful work and wish you all success.

14. **Prof. J. W. Johary, M.A., B.D.**—The November number you sent has good articles.

15. **F. W. Thomas Esq., India Office, London.**—"Allow me to tender to you my sincere thanks for your kindness in sending me the issues of your interesting new periodical 'South Indian Research. I have read them with pleasure. You are covering a wide sphere of knowledge and should appeal to considerable public."

16. **The Challenge, LONDON.**—It is right that Indians should take pride in the ancient achievements of their civilisation : and we see in the magazine many indications of the best Indian thought to that of the Christian West.

Some Opinions on the Research Work of the Editor of the Journal

17. **The Hon'ble Sir Harold Stuart, K. C. S. I., K. C. I. E.**—I can only say that you seem to be treating the subject in great detail and no doubt with great skill.

18. **His Highness Sri Kerala Varma Yaliya Koil Tamburan, C. S. I. of Travancore.**—From what I had been able to see of your work, I make bold to say that it will be as important and useful as that of Bishop Caldwell. I hope I shall soon have the happiness of seeing the completion of your monumental work.

19. **M. R. Ry. Sri Raja Raja Varma Koil Tamburan, now Retired Principal, Maharaja's College, Trivandrum and Examiner to the University of Madras &c.**—What the Rev. Caldwell has done to Dravidian Grammar you have done to Dravidian Prosody. Your disinterested labours in the matter, I hope, will be adequately appreciated by all the communities of the Dravidian race.

20. **M. R. Ry. The late Rao Bahadur S. Mangesha Rao Ayl., Chairman, Kanarese Board of Studies, &c., University of Madras.** I am very much struck with the powers of laborious research which are displayed therein. I had been led to believe that there are few English Educated Indians who cared to devote themselves to the study of Dravidian Languages and apply Western methods of research to them and am glad to find that there is one at least who has not only the capacity but also the inclination to do so, in spite of the want of encouragement in the present state of circumstances.

21. **The Madras Mail.**—The South Indian Literary Research Institute deserves to be congratulated on Mr. Rajagopala Rao's contribution to a branch of study of such a great interest.

22. **The Rev. J. S. Chandler, Late Chairman, Tamil Lexicon Committee.**—It is hoped that yourself and others will develop this and kindred subjects until the relations of the Dravidian Languages to one another and to Sanskrit are clearly brought out in all departments of Languages.

ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాల.

	రు.	ల.	పై.
ఆంధ్రదేశపు చరిత్రము మొదటిభాగము	2	0	0
కనకవల్లి (16-11-1926)	0	12	0
వికట కవిత్వచింతామణి *	0	8	0
వివేకదీపిక (6-1-1925) *	0	12	0
కాళిదాసమహాకవి చమత్కారకథలు :			
మొదటిభాగము	0	8	0
తెనాలిరామలింగని హాస్యకథలు (6-1-1925) *	0	8	0
మణిభూషణము : మొదటిభాగము (1-11-1927)	0	8	0
,, రెండవభాగము (1-11-1927)	0	10	0
లలిత (6-1-1925)	1	4	0
శ్రీచరితకదంబము (9-4-1929)	0	6	0
కృష్ణరాయలకాలపు కథలు (అపూర్వపుడు)	0	8	0
ఆంధ్రదేశీయకథావళి నాల్గవభాగము(6-1-1925)	0	8	0
సీసపద్యములు : వానివలనఁ జెలియనగు ఛందో			
విషయములు	0	4	0
Life of Buddha (English)	1	0	0
Comparative Prosody of the Dravidian Languages Part I. (Sutrams)	0	4	0
South Indian Research : available Numbers			
Each set	5	0	0
పిల్లలపద్యములు	0	2	0
శారదాపద్యవాచకములు.			
మొదటి వాచకము ()	0	3	0

* () ఈకుండలిలోనివి పాఠశాలలకు అప్రూవుచేసిన గజటులేదీలు.

	రెండవ మాసము	రెండవ	మూడవ	నాలుగవ	అయిదవ	ఆఱవ	ఏడవ
	0	4	0	0	0	0	0
	0	3	0	0	0	0	0
	0	3	0	0	0	0	0
	0	8	0	0	0	0	0
	0	10	0	0	0	0	0
	0	8	0	0	0	0	0

శారదావ్యాకరణములు.

మొదటిభాగము 2, 3 తరగతులకు (అప్రూవుడు)	0	3	0
రెండవ ,, 4, 5 ,, (డిటో)	0	4	0
మూడవ*, మొదటి ఫారమునకు	0	3	0
నాలుగవ*, రెండవ ,,	0	4	0
అయిదవ ,, మూడవ ,, (అప్రూవుడు)	0	5	0
ఆఱవ* ,, 4, 5 ఫారములకు	0	6	0
ఏడవ* ,,	0	8	0
వివేక దీపిక (6-1-1925)	0	12	0
ఛందశాస్త్రము (అప్రూవుడు)	0	6	0
అలంకారశాస్త్రము*	0	12	0
విగ్రహారాధనము-శాస్త్రచర్చ	0	4	0
త్రివిక్రమవిలాసము* 0 8 0. చిత్రకవిత్వములు	0	2	0
సారస్వత వ్యాసములు-మొదటిభాగము	0	8	0

పై గ్రంథములు వలయువాడు :-

తేకుమ్మళ్ల రాజగోపాలరావు, బి. ఏ., యల్. టి.

124, వెల్లారిపేథి, పరశువాకము, వేపేరిపోస్టు, చెన్నపురి.

అని వ్రాయవలెను.

* ఈ గుర్తుకలిగి అచ్చులో నున్నది. పోస్ట్‌జీ కొనుగోరిది.

14067